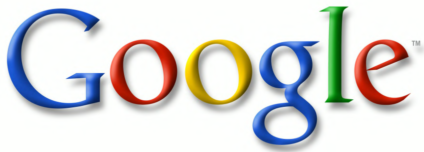

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07439458 0

1 Greek language — Exercises and readers
2 " literature — Collections

The Gordon Lester Ford Collection
Presented by his Sons
Worthington Chauncey Ford
and
Paul Leicester Ford
to the
New York Public Library.

356.

e Y 04

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ἙΛΛΗΝΙΚΑ ἩΣΣΟΝΑ·

SIVE

Collectanea Græca Minora:

AD USUM

TIRONUM

ACCOMMODATA:

CUM

NOTIS PHILOLOGICIS

QUAS

PARTIM COLLEGIT, PARTIM SCRIPSIT

ANDREAS DALZEL, A.M. S.R.S. EDIN.

ET IN ACADEMIA JACOBI VI, SCOTORUM REGIS LITT. GR. PROF. EIDEMQUE A SECRETIS ET BIBLIOTHECARIUS.

ACCEDUNT

PARVUM LEXICON ET INDEX RERUM.

EDITIO TERTIA AMERICANA,

PRIORI EMENDATIOR.

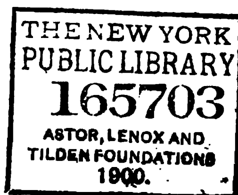
CANTABRIGIÆ, NOV-ANG.

E typis Universitatis,

SUMPTIBUS J. A. CUMMINGS ET W. HILLIARD.

Hilliard et Metcalf Typographis.

MDCCCXIII.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
165703
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
1900.

DISTRICT CLERK'S OFFICE.

District of Massachusetts, to wit:

Be it remembered, that on the eleventh day of January, A. D. 1813, and in the thirty seventh year of the independence of the United States of America, William Hilliard of the said district has deposited in this office the title of a book, the right whereof he claims as proprietor, in the words following, to wit:

"ΑΝΑΛΕΚΤΑ ἙΛΛΗΝΙΚΑ ἩΣΣΟΝΑ· Sive Collectanea Græca Minora; ad Tironum accommodata; cum notis philologicis, quas partim collegit, partim scripsit Andreas Dalzel, A.M. S.R.S. Edin. et in academia Jacobi VI, Scotorum regis Litt. Gr. Prof. eidemque a secretis et bibliothecarius. Accedunt parvum lexicon et index rerum. Editio secunda Americana, ex quarta Edinensi priori emendatior, et Cebes Tabulæ accessione aucta."

In conformity to the act of the congress of the United States, entitled, "An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned;" and also to an act, entitled, "An act supplementary to an act, entitled, an act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned; and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints."

W. S. SHAW, { Clerk of the district of Massachusetts.

AD LECTOREM

PRÆFATIO

SECUNDÆ EDITIONIS.

QUUM *Collectanea Græca Majora*, quorum tomus prior nuper prodiit iterùm, ad usum Juventutis Academicæ superioris ordinis adornata essent, neć nisi ab iis, qui mediocrem saltem progressum in hujus linguæ nobilissimæ studio jam fecerunt, commodè perlegi possint; alter libéllus, ejusdem ferè generis, minoris tamen molis, atque ad usum juniorum Discipulorum accommodatior, adhuc desiderari videbatur.

In hoc igitur concinnando, id imprimis curæ fuit, ut, ex innumeris, quibus Græcarum Literarum abundant monumenta, eæ seligerentur Fabellæ atque Poëmatia quæ, inter laborem quem in discendo minutissimas linguæ tam copiosæ partes impendere necesse est, discipulorum animos jucunditate suâ ac varietate allicerent et delectarent. Quanquam autem auctores, è quibus decerpta sunt hæc *αποσπασματια*, non omnes optimis Græciæ seculis floruerint, eorum tamen stylus plerumque satis est elegans, nec est cur quis metuat ne discentium judicium de puro sermone Græco, nimiâ cum illis familiaritate corrumpatur.

Interpretationes perpetuæ, quæ Græcos libros comitari solent, hinc, quemadmodum ex *Analectis Majoribus* supra memoratis, omninò exulant; quia Tironum progressus non solum non promovere, sed multùm impedire inveniuntur. Ope autem *Annotationum, parvique Lexici* adjecti, quivis discipulus, dummodo diligentiam adhibeat, pulchreque calleat, uti debet, nominum flexiones verborumque conjugationes, nec sit ingenio planè crassissimo, quæ à perito præceptore prælecta fuerint penitùs perdiscere poterit. Nec dubitandum quin una prælectio, ita elaborata, ad

Linguam Græcam rectè intelligendam magis è re futura sit, quam multæ, perfunctoriè, ut vulgò fit, interpretationis Latinæ auxilio paratæ.

ANNOTATIONIBUS in singula Excerpta præfigitur auctoris vitæ, ejusque operum præcipuarum Editionum, brevis Notitia; quæ sit junioribus discipulis prima quasi Elementa ejus generis Scientiæ, ubi nemo, literis politioribus imbutus, hospes esse debet.

LEXICON parvum, è *Schrevelio* desumptum sed nonnihil emendatum et multis vocibus suppletum, ideo adjicere visum est, ut Tironibus, modico sumptu, nunquam non ad manus esset singularum vocum explicatio huic opusculo accommodata.

CÆTERUM hujusmodi laboribus—humillimis quidem illis! non autem inutilibus, si Juventuti ingenuæ ad cognitionem Linguæ Doctrinæque longè omnium elegantissimæ aditum minùs salebrosum reddere valuerint, te, Lector benevole, benignè fauturum speramus. Vale.

Edinburgi, è Coll. Jacobi VI.
Scotorum Regis, Kal. Feb.
MDCCXCI.

PRÆFATIO

EDITIONIS QUARTÆ.

POSTQUAM hic libellus tertiùm editus fuisset Edinburgi, nova ejus editio nuper prodiit Lipsiæ, curante Joanne Godofr. Grohmanne, in inclytâ Academiâ Lipsiensi Philosophiæ Professore. In hac visum est editori doctissimo notas contextui, ad usum commodiorem, subjicere; auctorum locutiones aliquas, quæ in notis Anglicè versæ legebantur, Latinè reddere: atque vocum analysin, quæ ibidem subindè occurrebat, in parvum Lexicon analyticum, paulò aliter quam id quod confeceram constructum, transferre; in quo vocabulorum derivationes, rectiùs, ut ille arbitratur, ex aliis Lexicis petendas, omisit. Indicem autem rerum ad finem adjunxit.

Nequit mihi non esse gratissimum, quòd hic libellus non solum domi comprobatus fuerit, sed etiam in exteris regionibus, tanquam studiosæ Juventuti aliquid utilitatis afferens, jam cœperit innotescere; et magnæ quidem à me debentur gratiæ erudito Professori Lipsiensi, propter laborem, quem in hoc opusculo recoquendo et patriæ juventuti commendando, ponere haud gravatus sit. Græcum certè contextum diligenter accuravit, sublatis, quæ locis quibusdam in meas editiones irrepserant, erratis typographicis: quæque ego, ad illius exemplum, ex hac quoque editione tollenda curavi; atque indicem itidem rerum ab illo confectum libenter adoptavi.

Quæ verò in notis et lexico innovavit, quanquàm ea in melius mutata nonnullis videantur, tamen ut eum in hoc quoque imitarer mihi non potui persuadere; atque adeo in hac novâ editione eandem notarum et lexici formam quam antehac, materiâ tantùm in paucis emendatâ, retinui. Namque, inter docendum, dum discipuli alii aliam libelli formam in manibus haberent, magnum exinde incommodum oriturum, præsertim in locis per paginas indicandis, mihi visus sum prævidere. Præterea, cum notæ

eo consilio exaratæ essent, ut auxilium discipulis in prælectione discendâ domi præberent, verebar ne, si hæ oculis eorum inter examinandum in auditorio subjicerentur, tali illecebræ, dum loca difficiliora interpretarentur, resistere nequirent; atque ita satis se facere putarent, si, imprimis, sententiam Græcam, deinde, interpretationem ejus ultrò quasi se offerentem, legerent; quod, ut præceptores benè nôrunt, usu venire solet discentibus, quando perpetua interpretatio Latina è regione vel infrà præsto iis adest; quodque, ut iidem quoque nôrunt, magno est rectæ Linguæ Græcæ intelligentiæ impedimento. Neque ullam mutationem feci in Lexico, magis id analyticum reddendi gratiâ: Nam antequam hujus libelli lectionem tirones aggrediantur, nominum et verborum flexiones ad unguem callere, atque casum quemcunque nominis aut tempus verbi primo intuitu, vel saltem post iis indicatum nominis nominativum aut verbi præsens indicativi, dignoscere debent. Vocabulorum verò radices vel derivationes, quarum quippe matura cognitio tironibus utilissima sit, nequaquam hinc ablegandas duxi.

Quod ad quasdam phrases Græcas attinet, quæ in notis Anglicè potius quam Latinè redditæ inveniuntur, hanc secutus sum methodum, quando idioma vernaculum melius quam Latinum Græco respondere videbatur; quas utinam Grohmannus non Latinè, sed vernaculè vel Gallicè, in suâ editione vertisset: Atque si unquam *Analecta mea Majora*, duobus tomis comprehensa, Lipsiæ quoque, curâ ejusdem viri doctissimi, prodibunt, hoc ab eo factum forsan inveniemus. Interea hîc quidem lucem jam aspexit eorum Tomi prioris editio quarta, cum Appendice, in qua Subsidia quædam selecta Linguæ Græcæ studiosis utilissima indicantur: Tomi autem posterioris editionem alteram emendatiorem propediem prodituram spero. Scripsi Edinburgi, Idibus Januar. A. D. MDCCCI.

Annotatio ad Secundam Editionem Americanam.

IN hac editione secunda Americana Col. Græc. Min. *Cebetis Tabula*, ad exemplar accuratissimum, excerptis ex orationis solutæ scriptoribus est addita. Lexicon parvum quoque auctum est verbis plus trecentis, quæ in hoc opusculo inveniuntur, et in editione priori non reperta. Notæ quædam philologicæ, ex melioribus editionibus selectæ, subjiciuntur, neutiquam profecto commentario lucido et nitido DALZEL comparandæ, sed quæ aliquid forsan fructus ingenuæ et studiosæ juventuti afferant.

CANTABRIGIÆ, NOV-ANGLORUM,
Kalend. Novem. MDCCCX.

SYNOPSIS EORUM QUÆ IN HOC OPUSCULO CONTINENTUR.

PARS PRIMA.

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. EX *ÆSOPI FABULIS.*

21. *Leo*

VI. E *XENOPHONTE DE CYRI INSTITUTIONE.*

E Libro quinto.

PARS ALTERA.

EXCERPTA ex POETIS.

I. Ex *ANACREONTIS CARMINIBUS.*

II. Ex

II. Ex *BIONIS IDYLLIIS.*

III. Ex *MOSCHI IDYLLIIS.*

IV. Ex *TYRTÆI ELEGIIS.*

E Dialogis Fabulosis.

V. Ex *PLUTARCHI APOPHTHEGMATIS.*

VI. E

Collectanea Græca Minora:

PARS PRIMA;

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I.

Ex ÆSOPI FABULIS.

Æsopi ingentem statuam posuere Attici,
Servumque collocârunt æterna in basi,
Patere honoris scirent ut cuncti viam,
Nec generi tribui, sed virtuti gloriam.

Phædr. Fab. Lib. II.

[1]ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

α. [2]ΚΟΧΛΙΑΙ.

[3]ΓΕΩΡΓΟΥ παις ωπτα κοχλιας· [4]ακουσας δε αυτων τριζοντων, [5]εφη, ω [6]κακιστα ζωα, [7]των οικιων ὑμων εμπιπραμενων, [8]αυτοι ᾳδετε;

β. ἹΠΠΟΣ ΚΑΙ ἹΠΠΟΚΟΜΟΣ.

[9]Κριθην την του ἱππου ὁ ἱπποκομος κλεπτων και πωλων, [10]τον ἱππον ετριβε και εκτενιζε πασας ἡμερας· εφη δε ὁ ἱππος, ει θελεις αληθως καλον ειναι με, [11]την κριθην την τρεφουσαν μη πωλει.

γ.

γ. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Γεωργος, [1] χειμωνος ὡραν, οφιν [2] εὑρων [3] ὑπο κρυους πεπηγοτα, τουτον [4] λαβων [5] ὑπο κολπου κατεθετο· [6] θερμανθεις δε εκεινος και [7] αναλαβων την ιδιαν φυσιν [8] επληγε τον ευεργετην.

δ. ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

[9] Ορνις [10] οφεως ωα [11] εὑρουσα, επιμελως [12] εκθερμανασα εξεκολαψε· χελιδων δε, [13] θεασαμενη αυτην, εφη, ω ματαια, [14] τι ταυτα τρεφεις, [15] ἁπερ αυξηθεντα απο σου πρωτης [19] του αδικειν αρξεται;

ε. ΜΥΙΑ.

Μυια [17] εμπεσουσα εις χυτραν κρεατος, επειδη [18] ὑποπνιγεσθαι εμελλεν, εφη προς ἑαυτην, αλλ' εγωγε και [19] βεβρωκα, και πεπωκα, και λελουμαι· [20] καν αποθανω ουδεν μελει μοι.

ϛ. ἩΜΙΟΝΟΣ.

Ἡμιονος, εκ κριθης [21] παχυνθεις, [22] ανεσκιρτησε βοων και λεγων, πατηρ μου εστιν ἱππος ὁ ταχυδρομος, καγω [23] αυτῳ ὁλος αφωμοιωθην· και ποτε [24] αναγκης επελθουσης τρεχειν, επειδη [25] του δρομου επαυσατο, του πατρος οιου ευθυς [26] ὑπεμνησθη.

ζ.

ζ. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΒΟΤΡΥΣ.

Βοτρυας πεπειρους αλωπηξ [1] κρεμαμενους [2] ιδουσα, τουτους [3] επειρατο καταφαγειν. [4] Πολλα δε [5] καμουσα, [6] και μη δυνηθεισα ψαυσαι, την λυπην [7] παραμυθουμενη, ελεγεν, [8] ομφακες ετι εισιν.

η. ΑΛΩΠΗΞ.

Αλωπηξ εις οικιαν ελθουσα [9] ὑποκριτου, [10] και ἑκαστα των αυτου σκευων διερευνωμενη, εὑρε και κεφαλην [11] μορμολυκιου ευφυως [12] κατεσκευασμενην· ἡν και [13] αναλαβουσα ταις χερσιν, εφη, ω [14] οἱα κεφαλη, και [15] εγκεφαλον ουκ εχει.

θ. ΚΟΡΑΞ.

Κοραξ νοσων εφη [16] τῃ μητρι, μητερ, [17] ευχου τῳ Θεῳ, και μη [18] θρηνει. Ἡ δ' [19] ὑπολαβουσα εφη, τις σε, ω τεκνον, των Θεων [20] ελεησει; [21] τινος γαρ κρεας ὑπο σου ουκ εκλαπη;

ι. ΚΥΩΝ ΚΡΕΑΣ ΦΕΡΩΝ.

Κυων κρεας φερων ποταμον [22] διεβαινε· θεασαμενος δε την ἑαυτου σκιαν επι του [23] ὑδατος, [24] ὑπελαβεν ἑτερον κυνα ειναι κρεας [25] κατεχοντα· [26] και αφεις το ιδιον, [27] ὡρμησε το εκεινου λαβειν, [28] απωλεσε δε αμφοτερα·

φοτερα· [1] το μεν ȣν ȣκ ην· ὁ δε κατειχεν ὑπο τȣ ῥευματος [2] κατεσυρετο.

ια. [3] ΤΑΩΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.

[4] Των ορνιθων βȣλομενων ποιησαι βασιλεα, ταως [5] ἑαυτον ηξιου δια το καλλος χειροτονειν· [6] αἱρουμενων δε τȣτον παντων, κολοιος [7] ὑπολαβων εφη, αλλ' ει, [8] σȣ βασιλευοντος, αετος ἡμας καταδιωκειν [9] επιχειρησει, [10] πως ἡμιν επαρκεσεις;

ιβ. [11] ΚΥΝΕΣ ΛΙΜΩΤΤΟΥΣΑΙ.

Κυνες λιμωττουσαι ὡς εθεασαντο ἐν τινι ποταμῳ [12] βυρσας βρεχομενας, μη δυναμεναι [13] αυτων εφικεσθαι, [14] συνεθεντο αλληλοις ὁπως πρωτον το ὑδωρ [15] εκπιωσιν, [16] και ειθ' ἑτως επι τας βυρσας [17] παραγενωνται. [18] Συνεβη δε αυταις [19] πιȣσαις [20] πριν διαραγηναι, η των βυρσων εφικεσθαι.

ιγ. Ἱ̔ΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΦΟΣ.

Ἱππος [21] κατειχε λειμωνα μονος, [22] ελθ[illegible]ς δ' ελαφȣ και διαφθειροντος την νομην, βȣλομενος [23] τιμωρησασθαι τον ελαφον, [24] ηρωτα [25] τον ανθρωπον, ει δυναιτο μετ' αυτȣ κολασαι τον ελαφον· [26] ὁ δ' εφησεν, εαν λαβῃ χαλινον, και αυτος αναβῃ επ' αυτον, εχων ακοντια· [27] συνομολογησαντος δε, και αναβαντος, [28] αντι τȣ τιμωρησασθαι, αυτος [29] εδȣλευσεν ηδη τῳ ανθρωπῳ.

ιδ.

ιδ. ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμωνος [1] ὡρᾳ, των σιτων [2] βραχεντων, οι μυρμηκες [3] εψυχον· τεττιξ δε λιμωττων [4] ητει αυτȣς τροφην· οἱ δε μυρμηκες ειπον αυτῳ, διατι [5] το θερος ου [6] συνηγες τροφην; [7] Ὁ δε ειπεν, [8] ουκ εσχολαζον, αλλ' [9] ᾐδον μουσικως· οἱ δε γελασαντες ειπον, αλλ' [10] ει θερους ὡραις ηυλεις, χειμωνος ορχȣ.

ιε. ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γερων ποτε ξυλα [11] ταμων εξ ορους, κἀπι των ωμων [12] αραμενος, επειδη πολλην ὁδον [13] επηχθισμενος [14] εβαδισεν, [15] απειρηκως, [16] απεθετο τε τα ξυλα, και τον θανατον ελθειν [17] επεκαλειτο. Τȣ δε θανατȣ ευθυς [18] επισταντος, και την αιτιαν πυνθανομενȣ δι᾽ ἡν αυτον [19] καλοιη, ὁ γερων εφη, ἱνα τον φορτον τȣτον [20] αρας, επιθῃς μοι.

ις. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Εχων τις [21] κυνα Μελιταιον και ονον, [22] διετελει τῳ κυνι προσπαιζων· και ειποτε εξω δειπνον ειχεν, εκομιζε τι αυτῳ και [23] προσιοντι παρεβαλεν. Ὁ δε ονος [24] ζηλωσας, [25] προεδραμεν αυτος και σκιρτων [26] ελακτισε [27] τον δεσποτην· και ȣ̔τος αγανακτησας [28] εκελευσε παιοντα αυτον αναγαγειν προς τον μυλωνα, και τȣτον δησαι.

ιζ.

ιζ. ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ.

Αλεκτορων δυο μαχομενων [1] περι θηλειων ορνιθων, ὁ εἱς τον ετερον [2] κατετροπωσατο· και [3] ὁ μεν [4] ἡττηθεις εις τοπον κατασκιον [5] απιων εκρυβη· ὁ δε νικησας, εις ὑψος [6] αρθεις, και εφ' ὑψηλȣ τοιχȣ στας, μεγαλοφωνως εβοησε. Και παρευθυς αετος [7] καταπτας, ἡρπασεν αυτον· ὁ δ' εν σκοτῳ κεκρυμμενος, αδεως εκτοτε ταις θηλειαις επεβαινεν.

ιη. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ῾ΡΙΝΗ.

[8] Εχις εισελθων εις χαλκουργȣ εργαστηριον, [9] εκ των σκευων των οντων εζητει φαγειν· ἡκεν ȣν προς την ῥινην, και αυτην [10] παρεκαλει [11] δȣναι αυτῳ τι· ἡ δε [12] ὑποτυχȣσα ειπεν, αλλ' ευηθης ει παρ' εμȣ [13] τι αποισεσθαι οιομενος, [14] ἡτις ου διδοναι, αλλα λαμβανειν παρα παντων [15] ειωθα·

ιθ. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Λυκȣ λαιμῳ οστεον [16] επεπηγει· ὁ δε γερανῳ μισθον [17] παρεξειν ειπεν, ει [18] την κεφαλην αὑτης επιβαλȣσα, το οστȣν εκ τȣ λαιμȣ αὑτȣ [19] εκβαλοι· ἡ δε τȣτ' εκβαλȣσα, [20] δολιχοδειρος ȣσα, τον μισθον [21] επεζητει· ὁ δε γελασας, και τους οδοντας [22] θηξας, [23] αρκει σοι μισθος, εφη, τȣτο και μονον, ὁτι εκ λυκȣ στοματος και οδοντων [24] εξηρες καραν σωαν, [25] μηδεν παθȣσαν.

κ.

κ. ΑΛΩΠΗΞ ΛΙΜΩΤΤΟΥΣΑ.

Αλωπηξ λιμωττȣσα εν πεινῃ [1] εθεασατο βοσκȣ κρεα και αρτον, επι τινα καλυϐην ὑπ' αυτȣ [2] καταλειφθεντα, και [3] εισελθȣσα δια ϛενωτατης οπης, εφαγεν αυτα ἡδεως· [4] εξογκωθεισα δε, και μη δυναμενη [5] εξελθειν της καλυϐης, [6] εστενε και ωλοφυρετο. Ἑτερα δε αλωπηξ διερχομενη ηκουσεν αυτης των στεναγμων, και προσελθȣσα επυνθανετο την αιτιαν· και [7] μαθȣσα εφη, μενε τεως ενταυθα, ἑως αν [8] τοιαυτη [9] γενῃ [10] ὁποια ουσα εισηλθες.

κα. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Λεων και ονος, [11] κοινωνιαν θεμενοι, εξηλθον επι θηραν. [12] Γενομενων δε αυτων κατα τι σπηλαιον, εν ᾡ [13] αιγες αγριαι, ὁ μεν λεων προ τȣ στομιου [14] στας, [15] εξιουσας τας αιγας [16] συνελαμϐανεν· ὁ δε ονος ενδον εισελθων [17] ενηλατο αυταις, και [18] ωγκατο εκφοϐειν βουλομενος. Του δε λεοντος τας [19] πλειϛας συλλαϐοντος, εξελθων εκεινος επυνθανετο αυτȣ ει γενναιως [20] ηγωνισατο, και τας αιγας [21] εξεδιωξεν. Ὁ δε ειπεν, αλλ' [22] ευ ισθι ὁτι καγω [23] αν σε εφοϐηθην, [24] ει μη ηδειν σε ονον οντα.

κβ. ΕΛΑΦΟΣ.

Ελαφος διψησας επι πηγην ηλθεν· ιδων δε την εαυτȣ σκιαν, τȣς μεν ποδας [25] εμεμφετο ὡς λεπτȣς δε ασθε-

νεις οντας· τα δε κερατα αυτȣ [1] επηνει, ὡς μεγιστα και ευμηκη. [2] Μηδεπω πιων, κυνηγȣ καταλαβοντος, εφευγεν. [3] Επι πολυν δε τοπον δραμων δε εις ὑλην [4] εμβας, τοις κερασιν [5] εμπλακεις [6] εθηρευθη, εφη δε, ω ματαιος εγω! ὁς εκ μεν των ποδων [7] εσωθην, οἱς εμεμφομην, εκ δε των κερατων [8] προεδοθην, [9] οἱς εκαυχωμην.

κγ. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.

Αλεκτρυονας τις εχων επι της οικιας, πριαμενος δε περδικα, συν εκεινοις [10] αφηκε νεμεσθαι. Των δε τυπτοντων αυτον, και απελαυνοντων, εκεινος [11] ηθυμει σφοδρα, νομιζων ὡς αλλοφυλος ταυτα πασχειν ὑπο των ἀλεκτρυονων· ὡς δε [12] μετα μικρον, κακεινους [13] ἑωρακε μαχομενους, και αλληλους κοπτοντας, [14] της λυπης απολυθεις, ειπεν, αλλ' εγωγε [15] απο του νυν ου λυπήσομαι, ὁρων και αυτȣς [16] μαχομενȣς αλληλοις.

κδ. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ.

Κοραξ, κρεας ἁρπασας, επι τινος δενδρȣ [17] εκαθισεν. Αλωπηξ δε τȣτον ιδȣσα και βȣληθεισα [18] περιγινεσθαι τȣ κρεατος, [19] στασα κατωθεν επηνει αυτον, ὡς ευμεγεθες και καλον ορνεον λεγουσα, και θηρευτικον και ευμορφον· [20] και ὁτι ἡρμοζε σοι βασιλεα ειναι ορνεων [21] ει και φωνητικος ὑπηρχες· αλλ' ω

ποιον

ποιον ορνεον, και αλαλον υπαρχεις. Ὁ δε κοραξ, ακουσας ταυτα, και [1] χαυνωθεις τοις επαινοις, ῥιψας το κρεας, [2] μεγαλως εκεκραγει. Ἡ δ' αλωπηξ, δραμουσα και λαβουσα το κρεας, εφη προς αυτον, εχεις κοραξ ἁπαντα· [3] νους δε γε λειπει.

κε. ΜΥΕΣ.

Μυς αρουραιος αστικῳ γινεται φιλος μυι, και [4] την φιλιαν πιστουμενος, πρωτος εις αγρον τον αστικον παρελαμβανεν, και ξενιαν αυτῳ [5] παρετιθει και τραπεζαν, ἁ φερειν [6] οιδε τοις ενοικουσιν αγρον. Αμειβομενος δε την ξενιαν ὁ αστικος, εις αστυ τον αρουραιον εκομιζεν, και εις ανδρος ευπορου παρελαμβανεν οικον. Ὡς δε [7] των οντων ηδη προσαπτεσθαι ηθελον, προσιων τις [8] ανεκοπτε· και τοσαυτακις της εν τοις οψοις [9] απηλαυνοντο πειρας, ὁσακις [10] επειρωντο μεταλαμβανειν. Και [11] τελευταιον ὁ αρουραιος, απειμι, εφη, την εν αγροις [12] προτιμων μετριοτητα της εν αστει τρυφης.

κς. ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Αλωπηξ εν παγιδι [13] ληφθεισα, και [14] αποκοπεισης της ουρας [15] διαδρασα, [16] αβιωτον, ὑπ' αισχυνης, ἡγειτο τον βιον. [17] Εγνω ουν και τας αλλας αλωπεκας τουτ' αυτο νουθετησαι, ὡς αν τῳ κοινῳ παθει το ιδιον [18] συγκαλυψειεν αἰσχος. Και δη πασας ἀθροισασα, [19] παρῃνει τας

ουρας

ȣρας αποκοπτειν, [1] ὡς ȣκ απρεπες μονον τȣτο το μελος ον, αλλα και περιττον βαρος [2] προσηρτημενον. [3] Ὑπολαϐȣσα δε τις αυτων ειπεν, [4] ω αὑτη, [5] αλλ' ει ȣ σοι τȣτο προσεφερεν, ȣκ αν ἡμιν αυτο συνεϐȣλευες.

κζ. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λεων και ονος και αλωπηξ [6] κοινωνιαν ποιησαμενοι, εξηλθον προς αγραν. Πολλης ουν θηρας [7] συλληφθεισης, προσεταξεν ὁ λεων τῳ ονῳ [8] διελειν αυτοις. Ὁ δε τρεις μεριδας ποιησαμενος [9] εκ των ισων, [10] εκλεξασθαι τουτους προυτρεπετο. Και ὁ λεων [11] θυμωθεις, τον ονον κατεφαγεν. Ειτα τῃ αλωπεκι μεριζειν εκελευσεν· ἡ δ' εις μιαν μεριδα παντα [12] σωρευσασα, ἑαυτῃ βραχυ τι κατελιπε. Και ὁ λεων προς αυτην, τις σε, ω βελτιστη, διαιρειν οὑτως εδιδαξεν; Ἡ δ' ειπεν, τȣ ονου συμφορα.

κη. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βατραχοι λυπȣμενοι περι της ἑαυτων αναρχιας, πρεσϐεις επεμψαν προς τον [13] Δια, βασιλεα αυτοις [14] παρασχειν. Ὁ δε, [15] συνιδων αυτων την ευηθειαν, ξυλον εις την λιμνην [16] καθηκεν· και οἱ βατραχοι, [17] το μεν πρωτον [18] καταπλαγεντες τον ψοφον, εις τα βαθη της λιμνης [19] εδυσαν. [20] Ὑστερον δε, ὡς ακινητον ην το ξυλον, [21] αναδυντες, εις τοσȣτον [22] κατα-

φρονησεως

φρονησεως ηλθον, ὡς και επιϐαινοντες αυτῳ [1] επικαθεζεσθαι. [2] Αναξιοπαθεντες δε τοιετον εχειν βασιλεα, ἡκον [3] εκ δευτερου προς τον Δια, και τετον [4] παρεκαλουν [5] αλλαξαι αυτοις τον αρχηγον· τον γαρ πρωτον λιαν ειναι νωχελη και αδοκιμον. Ὁ δε Ζευς, αγανακτησας κατ' αυτων, ὑδρον αυτοις επεμψεν, ὑφ' οὑ συλλαμϐανομενοι κατησθιοντο.

κθ. ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Βεκολος αγελην ταυρων βοσκων, [6] απωλεσε μοσχον. [7] Περιελθων δε [8] πασαν την ερημον, [9] διετριϐεν ερευνων· ὡς δε ουδεν εὑρειν [10] ηδυνηθη, [11] ηυξατο τῳ Διϊ, αν τον λαϐοντα μοσχον κλεπτην [12] ὑποδειξῃ, εριφον εις θυσιαν [13] προσαξειν. Και δε ερχομενος εις τινα δρυμωνα, εὑρισκει λεοντα κατεσθιοντα τον μοσχον. Εμφοϐος ουν γενομενος, και [14] μεγα δειλιασας, [15] επαρας τας χειρας αυτε εις τον ουρανον, ειπεν, ω δεσποτα Ζευ! [16] επηγγειλαμην σοι εριφον δωσειν, εαν τον κλεπτην εὑρω· νυν ταυρον σοι θυσειν ὑπισχνουμαι, εαν τουτου τας χειρας εκφυγω.

λ. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κυων και αλεκτρυων ἑταιρειαν ποιησαμενοι, [17] ὡδευον. [18] Ἑσπερας δε καταλαϐουσης, ὁ μεν αλεκτρυων επι δενδρε εκαθευδεν αναϐας· ὁ δε κυων προς τη ῥιζῃ τε δενδρου κοιλωμα εχοντος. Του δε αλεκτρυονος, [19] κατα το ειωθος, νυκτωρ φωνησαντος, αλωπηξ ακουσασα,

σασα, προς αυτον [1] εδραμε· και στασα κατωθεν, προς ἑαυτην κατελθειν [2] ηξιε, [3] επιθυμειν γαρ αγαθην ὑτω φωνην ζωον εχον ασπασασθαι. [4] Τε δε ειποντος τον θυρωρον προτερον διυπνισαι ὑπο την ῥιζαν καθευδοντα, [5] ὡς εκεινου ανοιξαντος κατελθειν· κακεινης ζητουσης αυτον φωνησαι, ὁ κυων, αιφνης πηδησας, αυτην [6] διεσπαραξεν.

λα. ῾ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

῾Ερμης, [7] γνωναι βελομενος εν τινι τιμῃ παρ᾽ ανθρωποις εστιν, ἡκεν [8] εις αγαλματοποιε, ἑαυτον [9] εικασας ανθρωπῳ. Και θεασαμενος αγαλμα τε Διος, [10] ηρωτα, [11] ποσε τις αυτο πριασθαι δυναται; [12] Τε δε ειποντος, δραχμης, γελασας, [13] ποσου το της ῾Ηρας, εφη. [14] Ειποντος δε, πλειονος. Ιδων και το ἑαυτε αγαλμα, και νομισας, ὡς επειδη αγγελος εστι θεων, και κερδωος, πολυν αυτε παρα τοις ανθρωποις ειναι τον λογον, [15] ηρετο περι αὑτου. ῾Ο δ᾽ αγαλματοποιος εφη, [16] εαν τουτους ωνησῃ, και τουτον προσθηκην σοι διδωμι.

II.

II.

Ex HIEROCLIS FACETIIS.

[1]ἹΕΡΟΚΛΟΥΣ ΑΣΤΕΙΑ.

α. ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ κολυμβαν βουλομενος, [2]παρα μικρον επνιγη. [3]Ωμοσεν ουν μη ἁψασθαι ὑδατος, [4]εαν μη πρωτον μαθη κολυμβαν.

β. Σχολαστικος φιλῳ [5]συναντησας ειπε, καθ ὑπνους [6]σε ιδων προσηγορευσα. [7]Ὁ δε, συγγνωθι μοι, ὁτι ου προσεσχον.

γ. Σχολαστικος [8]νοσεντα επισκεπτομενος, ηρωτα περι της ὑγιειας· ὁ δε ουκ [9]ηδυνατο [10]αποκριθηναι. [11]Ὀργισθεις ουν εξηλεγξεν, [12]ελπιζω καμε νοσησαι, και ελθοντι σοι μη αποκριθηναι.

δ. Σχολαστικος ιατρῳ συναντησας, συγχωρησον μοι, ειπε, [13]και μη μοι μεμψη, ὁτι ουκ ενοσησα.

ε.

ε. Σχολαστικος θελων τον ἱππον αὐτου διδαξαι μη τρωγειν πολλα, ου παρεβαλεν αυτῳ τροφας. [1] Αποθανοντος δε του ἱππου τῳ λιμῳ, ελεγε, [2] μεγα εζημιωθην· [3] ὁτε γαρ εμαθε μη τρωγειν, τοτε απεθανε.

ς. Σχολαστικος οικιαν πωλων, λιθον απ᾽ αυτης εις δειγμα [4] περιεφερε.

ζ. Σχολαστικος θελων [5] ειδεναι, ει πρεπει αὐτῳ κοιμασθαι, [6] καμμυσας εσοπτριζετο.

η. Σχολαστικος ιατρῳ συναντησας ὑπο τοιχου [7] εκρυβη. [8] Τινος δε πυθομενου την αιτιαν, εφη, [9] καιρον εχω μη ασθενησας, και αισχυνομαι εις οψιν ελθειν του ιατρου.

θ. Σχολαστικος [10] αμιναιαν εχων, [11] εσφραγισεν αυτην. Του δε δουλου κατωθεν [12] τρησαντος, και τον οινον αιροντος, εθαυμαζεν ὁτι, των σημαντρων σωων οντων, ὁ οινος [13] ελαττουτο. Ἑτερος ειπεν, ὁρα, [14] μη κατωθεν αφηρεθη. Ὁ δε, αμαθεστατε, ειπεν, [15] ου το κατωθεν λειπει, αλλα το ανωθεν μερος.

ι. Σχολαστικος ιδων στρουθια επι δενδρου, λαθρα [16] ὑπεισελθων [17] ὑφαπλωσατο [18] τον κολπον, και εσειε το δενδρον, [19] ὡς ὑποδεξομενος τα στρουθια.

ια. Σχολαστικος σχολαστικῳ συναντησας ειπεν, [20] εμαθον ὁτι απεθανες. Κᾀκεινος, αλλ᾽ ὁρᾳς με

ετι,

ετι, εφη, ζωντα· [1] και ὁ σχολαστικος, και μην ὁ ειπων μοι πολλῳ σου αξιοπιστοτερος ὑπαρχει.

ιβ. Σχολαστικος, εν τῳ ιδιῳ αγρῳ εξιων, ηρωτα [2] πιειν ὑδωρ ει καλον, εν τῳ αυτοθι φρεατι· [3] των δε φησαντων ὁτι καλον, και γαρ οἱ γονεις αυτȣ εξ αυτȣ επινον· και πηλικȣς, εφη, ειχον τραχηλȣς, ὁτι εις τοσȣτον βαθος πινειν [4] ηδυναντο!

ιγ. Σχολαστικος, [5] μαθων ὁτι ὁ κοραξ ὑπερ τα διακοσια ετη [6] ζη, [7] αγορασας κορακα εις αποπειραν ετρεφε.

ιδ. Σχολαστικος [8] εις χειμωνα ναυαγων, [9] και των συμπλεοντων ἑκαστȣ περιπλεκομενων σκευȣς προς το σωθηναι, εκεινος μιαν των αγκυρων περιεπλεξατο.

ιε. Διδυμων αδελφων εις [10] ετελευτησε. Σχολαστικος εν απαντησας τῳ ζωντι ηρωτα, [11] συ απεθανες, η ὁ αδελφος σȣ;

ις. Σχολαστικος, [12] ναυαγειν μελλων, πινακιδας ητει, ἱνα διαθηκας γραφῃ· τȣς δε οικετας ὁρων αλγȣντας δια τȣ κινδυνȣ, εφη, μη λυπεισθε, [13] ελευθερω γαρ ὑμας.

ιζ. Σχολαστικος, ποταμον βȣλομενος περασαι, [14] ανηλθεν ες το πλοιον εφιππος· πυθομενȣ δε τινος την αιτιαν, [15] εφη, σπȣδαζειν.

ιη. Σχολαστικος, απορων δαπανηματων, τα βιβλια αὑτȣ επιπρασκε· και, γραφων προς τον πατερα, ελεγε, [1] συγχαιρε ἡμιν, πατερ, ηδη γαρ ἡμας [2] τα βιβλια τρεφει.

ιθ. Σχολαστικȣ παιδιον απεθανεν· [3] ιδων δε πληθος λαȣ συνελθειν, ελεγεν, αισχυνομαι εις τοσȣτον οχλον μικρον παιδιον προφερειν.

κ. Σχολαστικȣ υἱος, [4] ὑπο τȣ πατρος εις πολεμον εκπεμπομενος, [5] ὑπεσχετο ἑνος των εχθρων κεφαλην [6] αγαγειν. [7] Ὁ δε εφη, [8] ευχομαι και χωρις κεφαλης σε ελθοντα, μονον ὑγιη οντα ιδειν, και ευφρανθηναι.

κα. Σχολαστικῳ φιλος εγραψεν εν Ἑλλαδι οντι, βιβλια αυτῳ αγορασαι· [9] τȣ δε αμελησαντος, ὡς, μετα χρονον, [10] τῳ φιλῳ συνωφθη, ειπε, την επιστολην, ἡν περι βιβλιων [11] απεστειλας μοι, [12] ȣκ εκομισαμην.

III.

EX PALÆPHATO

DE INCREDIBILIBUS HISTORIIS.

---

[1] ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ

ΠΕΡΙ

ΑΠΙΣΤΩΝ ʽΙΣΤΟΡΙΩΝ.

I. ΠΕΡΙ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ.

[2] ΦΑΣΙΝ ὡς θηρια εγενοντο, και ἱππων μεν [3] ειχον ὁλην την ιδεαν πλην της κεφαλης· [4] ταυτην δε ανδρος. Ει τις ουν πειθεται, τοιουτον γενεσθαι θηριον, [5] αδυνατον πεπιστευκεν· ουτε γαρ ἡ φυσις [6] συμφωνος ἱππου και ανδρος, ουτε ἡ τροφη ὁμοια, ουτε δια στοματος και φαρυγγος ανθρωπειου δυνατον ἱππου τροφην [7] διελθειν· ει δε τοιαυτη ιδεα ποτε ην, [8] και νυν αν ὑπηρχε. [9] Το δ' αληθες [10] εχει ὡδε. Ιξιονος βασιλ-

εως

εως οντος Θεσσαλιας, εν τῳ Πηλιῳ ορει [1] απηγριωθη ταυρων αγελη, και τα λοιπα των ορων αβατα εποιει· εις γαρ τα [2] οικουμενα κατιοντες οἱ ταυροι, εσινον τα δενδρα, και τους καρπους, και τα [3] ὑποζυγια συνδιεφθειραν. [4] Εκηρυξεν ουν ὁ Ιξιων, ὡς, ει τις ανελοι τους ταυρους, τουτῳ δωσειν χρηματα παμπολλα. Νεανισκοι δε τινες εκ της ὑπωρειας, εκ κωμης τινος καλουμενης Νεφελης, [5] επινοουσιν ἱππους κελητας διδαξαι· προτερον γαρ [6] ουκ ηπισταντο εφ' ἱππων οχεισθαι, αλλα μονον ἁρμασιν [7] εχρωντο. [8] Οὑτω δε αναβαντες τους κελητας ηλαυνον, εφ' ου οἱ ταυροι ησαν· και [9] επεισβαλλοντες τῃ αγελῃ, ηκοντιζον. Και ὁτε μεν εδιωκοντο ὑπο των ταυρων, απεφευγον οἱ νεανιαι· ποδωκεστεροι γαρ ησαν οἱ ἱπποι. [10] Ὁτε δε εστησαν οἱ ταυροι, ὑποστρεφοντες ηκοντιζον. Και [11] τουτον τον τροπον ανειλον αυτους· και το μεν ονομα εντευθεν ελαβον οἱ Κενταυροι, ὁτι τους ταυρους [12] κατεκεντουν· ([13] ουδεν γαρ προσεστι ταυρου τοις Κενταυροις· αλλ' ἱππου και ανδρος ιδεα εστιν·) απο του εργου. Λαβοντες γουν οἱ Κενταυροι παρα Ιξιονος χρηματα, και γαυριωντες επι τῃ πραξει, και τῳ πλουτῳ, [14] ὑβρισται ὑπηρχον και ὑπερηφανοι, και πολλα κακα ειργαζοντο, και δη και κατ' αυτου του Ιξιονος, [15] ὁς ῳκει την νυν καλουμενην Λαρισσαν πολιν. Οἱ δε τοτε τουτο το χωριον οικουντες, Λαπιθαι εκαλουντο. [16] Κεκλημενοι δε οἱ Κενταυροι παρα των Λαπιθων επι θοινην, μεθυσθεντες

αρ-

αρπαζεσι τας γυναικας αυτων, και αναβιβασαντες επι τους ἱππες αυτας, [1] ᾠχοντο φευγοντες [2] εις την οικειαν, ὁθεν [3] ὡρμωντο. [4] Επολεμουν εν τοις Λαπιθαις, και καταβαινοντες δια νυκτος εις τα πεδια, [5] ενεδρας εποιουν· ἡμερας δε γενομενης, αρπαζοντες [6] απετρεχον επι τα ορη. Οὑτω δ᾽ απερχομενων αυτων, ἱππων ερai, και ανθρωπων κεφαλαι μονον εφαινοντο. Ξενην εν ὁρωντες θεαν, ελεγον, οἱ Κενταυροι ἡμας, κατατρεχοντες εκ Νεφελης, πολλα κακα εργαζονται. Απο δη ταυτης της ιδεας και λογου ὁ μυθος απιστως [7] επλασθη, ὡς εκ της νεφελης ἱππος τε, και ανηρ, εγεννηθη εν τῳ ορει.

2. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΚΤΑΙΩΝΟΣ.

Φασιν Ακταιωνα ὑπο των ιδιων κυνων [8] καταβρωθηναι. Τετο δε εςι ψευδες· κυων γαρ τον δεσποτην και μαλιςα φιλει· αλλως τε και [9] αἱ θηρευτικαι παντας ανθρωπες σαινεσιν. Ενιοι δε φασιν, ὁτι Αρτεμιδος αυτον μεταβαλλεσης εις ελαφον, [10] ανειλον κυνες. Εμοι δε δοκει, Αρτεμιν ε δυνασθαι, ὁ θελει, ποιησαι· ε μεντοι δε αληθες, ελαφον εξ ανδρος γενεσθαι, η εξ ελαφε ανδρα. Τες δε μυθες τετες [11] συνεθεσαν οἱ ποιηται, ἱνα οἱ ακροωμενοι μη ὑβριζωσιν εις το θειον. Το δε αληθες ὑτως εχει. Ακταιων ανθρωπος ην [12] το γενος Αρκαδιος, φιλοκυνηγος. Οὑτος ετρεφε κυνας πολ-

λας

λας και εθηρευεν εν τοις ορεσι. Των δε αυτȣ πραγματων [1] ημελει· οἱ γαρ τοτε ανθρωποι αυτȣργοι παντες ησαν· οικετας δε ειχον ȣδ᾽ ὁλως, αλλ᾽ αυτοι [2] εγεωργȣν. Και ȣ̔τος ην πλȣσιωτατος, ὁς εγεωργει, και εργαστικωτατος ὑπηρχε. Τῳ δε Ακταιωνι αμελȣντι [3] των οικειων, μαλλον δε κυνηγετȣντι, [4] διεφθαρη ὁ βιος. Ὁτε δε [5] ουκετι ειχεν ουδεν, ελεγον οἱ ανθρωποι, δειλαιος Ακταιων ὑπο των ιδιων κυνων κατεβρωθη.

3. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ ἹΠΠΩΝ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ.

Περι των Διομηδȣς ἱππων φασιν, ὁτι ανθρωπȣς κατησθιον. Τȣτο δε [6] γελοιον· το γαρ ζωον τȣτο κριθῃ και χορτῳ ἡδεται [7] μαλλον η κρεασιν ανθρωπινοις. [8] Ἡ δε αληθεια ἡδε. Των παλαιων ανθρωπων οντων αυτȣργων, και τροφην και περιȣσιαν πλειστην [9] κεκτημενων, ἁτε την γην εργαζομενων· [10] ἱπποτροφειν ȣ̔τος επελαβετο, και [11] μεχρι τȣτȣ ἱπποις ἡδετο, ἑως ȣ̔ [12] τα αὑτȣ απωλεσε, [13] και παντα πωλων κατηναλωσεν εις την των ἱππων τροφην. Οἱ ουν φιλοι τȣς ἱππȣς ανδροφαγȣς ωνομασαν· [14] οὑ γενομενου, προηχθη ὁ μυθος.

4. ΠΕΡΙ ΝΙΟΒΗΣ.

Φασιν, ὡς Νιοβη [15] ζωσα λιθος εγενετο επι τῳ τυμβῳ των παιδων. Ὁστις δε πειθεται, εκ λιθου γενεσθαι

νεσθαι ανθρωπον, η εξ ανθρωπου λιθον, ευηθης εστι. Το δε αληθες εχει ὡδε. Νιοϐη, αποθανοντων των ἑαυτης παιδων, ποιησασα ἑαυτῃ εικονα λιθινην, εστησεν επι τῳ τυμϐῳ των παιδων. Και ἡμεις [1] εθεασαμεθα αυτην, [2] οἱα και λεγεται.

5. ΠΕΡΙ ΛΥΓΚΕΩΣ.

Λυγκεα λεγȣσιν, ὡς τα [3] ὑπο γην εωρα. Τȣτο δε [4] ψευδος. Το δε αληθες εχει ὡδε. Λυγκευς [5] πρωτος ηρξατο μεταλλευειν χαλκον, και αργυρον, και τα λοιπα. Εν δε τῃ μεταλλευσει, λυχνους καταφερων ὑπο την γην, τȣς μεν [6] κατελιπεν επι τȣ τοπȣ. Αυτος δε ανεφερε τον χαλκον και τον σιδηρον. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, ὁτι Λυγκευς και τα ὑπο γην ὁρᾳ, και καταδυνων, αργυριον αναφερει.

6. ΠΕΡΙ ΚΑΙΝΕΩΣ.

Καινεα φασιν, ὁτι ατρωτος ην. Ὁς δ᾽ ὑπολαμϐανει ατρωτον απο σιδηρȣ ανθρωπον, ευηθης εστιν. Ἡ δε αληθεια εχει οὑτως. Καινευς ην ανηρ Θετταλος τῳ γενει, [7] αγαθος τα πολεμικα και επιςημων τȣ μαχεσθαι. Γενομενος δε εν πολλαις μαχαις, ȣδεποτε [8] ετρωθη, ουτε Λαπιθαις, συμμαχων προς των Κενταυρων [9] απεθανεν, [10] αλλα συλλαϐοντες αυτον μονον κατεχωσαν, και οὑτως [11] ετελευτησεν. Ελεγον ουν οἱ Λαπιθαι, [12] ανελομενοι τον νεκρον αυτȣ, και εὑροντες

εὑροντες μη τετρωμενον το σωμα, Καινευς [1] τον γε αλλον βιον ατρωτος ην, και απεθανεν ατρωτος.

7. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Φασιν, Ευρωπην [2] την Φοινικος επι ταυρε [3] οχουμενην δια της θαλαττης εκ Τυρου εις Κρητην [4] αφικεσθαι. Εμοι δε δοκει, ετε ταυρον, εθ' ἱππον τοσετον πελαγος διανυσαι δυνασθαι· ουτε κορην επι ταυρον αγριον [5] αναβηναι. Ὁ τε Ζευς, ει εβελετο Ευρωπην εις Κρητην ελθειν, εὑρεν αν αυτῃ ἑτεραν πορειαν καλλιονα. Το δε αληθες εχει ὡδε. Ανηρ Κνωσιος, ονοματι Ταυρος, επολεμει την Τυριαν χωραν. Τελευταιον δε εκ Τυρε [6] ἡρπασεν αλλας τε κορας, αλλα δη και [7] την τε βασιλεως θυγατερα, Ευρωπην. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, Ευρωπην την τε βασιλεως Ταυρος [8] εχων ῳχετο· τετε δε γενομενε, [9] προσανεπλασθη ὁ μυθος.

8. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΟΛΟΥ·

Λεγεσιν ὁτι Αιολος ην [10] κυριευων των πνευματων, ὁςις εδωκεν Οδυσσει τες ανεμες [11] εν ασκῳ. [12] Περι δε τετε, [13] ὡς εχ' οἱον τε, δηλον ειναι πασιν οιμαι· εικος δε, αστρολογον γενομενον Αιολον φρασαι Οδυσσει τες χρονες, καθ' ἑς [14] επιτολαι τινες ανεμων γενησονται. Φασι δε, ὁτι και χαλκεν τειχος [15] τῃ πολει αυτε [16] περιεβεβλητο.

ριεβεβλητο· όπερ εστι ψευδες· οπλιτας γαρ, ώς οιμαι, ειχε, την πολιν αυτου φυλαττοντας.

9. ΠΕΡΙ ῾ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ.

Λεγουσιν, ότι γυναικες τινες ησαν αἱ ῾Εσπεριδες. Ταυταις δε ην μηλα χρυσα επι μηλεας, ἡν εφυλασσε δρακων· εφ᾽ ἁ μηλα και ῾Ηρακλης [1] εστρατευσατο. Εχει δε ἡ αληθεια ὡδε. ῾Εσπερος ην ανηρ Μιλησιος, ὁς [2] ᾠκει εν τη Καρια, και ειχε θυγατερας δυο, αἱ εκαλουντο ῾Εσπεριδες. Τουτῳ δε ησαν οἵς καλαι, και ευκαρποι· οἷαι και νυν αἱ εν Μιλητῳ· επι τουτῳ δη ονομαζονται χρυσαι· καλλιστον γαρ ὁ χρυσος, ησαν δε εκειναι καλλισται. Μηλα δε καλειται τα προβατα· ἁπερ ιδων ὁ ῾Ηρακλης βοσκομενα παρα τη θαλαττη, [3] περιελασας ενεθετο εις την ναυν, και τον ποιμενα αυτων, ονοματι Δρακοντα, [4] απηγαγεν εις οικον, ουκετι ζωντος του ῾Εσπερου, αλλα των παιδων αυτου. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, εθεασαμεθα χρυσα μηλα, ἁ ῾Ηρακλης ηγαγεν εξ ῾Εσπεριδων, τον φυλακα αποκτεινας δρακοντα. Και ενθεν ὁ μυθος [5] προσανεπλασθη.

10. ΠΕΡΙ ΓΗΡΥΟΝΟΥ.

Γηρυονην φασιν, ότι τρικεφαλος εγενετο. Αδυνατον δε σωμα τρεις κεφαλας εχειν· ην δε τοιονδε τουτο.

Πολις εστιν εν τῳ Ευξεινῳ ποντῳ, Τρικαρηνια καλȣμενη. Ην δε Γηρυονης εν τοις τοτε ανθρωποις ονομαστος, πλȣτῳ τε και αλλοις διαφερων. Ειχε δε και βοων αγελην θαυμαστην, εφ' ἡν ελθων ʽΗρακλης, [1] αντιποιουμενον Γηρυονην εκτεινεν. Οἱ δε [2] θεωμενοι περιελαυνομενας τας βȣς εθαυμαζον· ησαν γαρ [3] το μεν μεγεθος μικραι, απο δε κεφαλης επι την οσφυν μακραι, και σιμαι, κερατα ουκ εχȣσαι, οστα δε μακρα και πλατεα. [4] Προς τȣς πυνθανομενȣς ȣν ελεγον τινες, ʽΗρακλης ταυτας [5] περιηλασεν, ȣσας Γηρυονȣ, τȣ Τρικαρηνȣ· τινες δε, εκ τȣ λεγομενȣ, [6] ὑπελαβον αυτον τρεις εχειν κεφαλας.

11. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ.

Ψευδης δε ὁ περι τȣ Ορφεως μυθος, ὁτι κιθαριζοντι αυτῳ [7] εφειπετο τα τετραποδα, και τα ορνεα, και τα δενδρα. Δοκει δε μοι ταυτα ειναι. Βακχαι [8] μανεισαι προβατα [9] διεσπασαν εν τῃ Πιεριᾳ· πολλα δε και αλλα βιαιως ειργαζοντο. Τρεπομεναι τε [10] εις το ορος, διετριβον εκει τινας ἡμερας. ʽΩς δε εμειναν οἱ πολιται, [11] δεδιοτες περι των γυναικων και θυγατερων, [12] μεταπεμψαμενοι τον Ορφεα [13] εδεοντο μηχανασθαι, [14] ὁν τροπον καταγαγοι αυτας εκ τȣ ορȣς. ʽΟ δε συνταξαμενος τῳ Διονυσῳ Οργια, καταγει αυτας βακχευουσας κιθαριζων· αἱ δε [15] ναρθηκας τοτε πρωτον εχουσαι κατεβαινον εκ του

ορους,

ορυς, και κλωνας δενδρων παντοδαπων. Τοις δε ανθρωποις θαυμαστα τότε θεασαμενοις, [1] ενεφαινετο πρωτον τα ξυλα καταγομενα· και [2] εφασαν ότι Ορφευς κιθαριζων αγει την ύλην εκ τυ ορους· και εκ τουτου ὁ μυθος [3] ανεπλασθη.

12. ΠΕΡΙ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Λεγεται [4] μυθος τραγικωδης, [5] ὡς δη μελλοντος ποτε τυ Αδμητυ [6] θανειν, αὑτη [7] εἱλετο ὑπερ αυτυ θανατον· και Ἡρακλης αυτην δια την ευσεβειαν [8] αφελομενος, και αναγαγων εκ τυ ᾁδου, [9] απηδωκεν Αδμητῳ.—Αλλ' εγενετο τι τοιυτον. Επειδη Πελιαν απεκτειναν αἱ θυγατερες, και [10] Ακαστος ὁ Πελιου εδιωκεν αυτας, και τας μεν αλλας λαμβανει· Αλκηστις δε καταφευγει εις Φερας προς Αδμητον, τον ανεψιον αυτης· [11] και καθεζομενην επι της ἑστιας, υκ εβυλετο Αδμητος Ακαστῳ εκδοτον εξαιτυμενῳ δυναι· ὁ δε πολλην στρατιαν [12] παρακαθισας επι την πολιν, [13] επυρπολει αυτυς. [14] Επεξιων δε ὁ Αδμητος, εχων και λοχαγους, νυκτωρ [15] συνεληφθη ζων· [16] ηπειλει δε Ακαστος αποκτεινειν αυτον· [17] πυθομενη δε ἡ Αλκηστις, ὁτι μελλει αναιρεισθαι Αδμητος δι αυτην, εξελθυσα ἑαυτην παρεδωκε. Τον μεν ουν Αδμητον αφιησιν ὁ Ακαστος, εκεινην δε συλλαμβανει. Ελεγον υν οἱ ανθρωποι· Ανδρεια γε

Αλκηστις

Αλκηστις ἐκȣσα [1] ὑπεραπεθανεν Αδμητȣ. Τοιȣτο μεντοι ȣκ εγενετο, ὡς ὁ μυθος φησι· κατα γȣν τον καιρον τȣτον Ἡρακλης ἡκεν αγων εκ τινων τοπων τας Διομεδους ἱππους. Τουτον εκασε πορευομενον [2] εξενισεν Αδμητος. Οδυρομενου δε Αδμητȣ την συμφοραν της Αλκηςιδος, αγανακτησαμενος Ἡρακλης, [3] επιτιθεται τῳ Ακαςῳ, και την στρατιαν αυτȣ διαφθειρει, και τα μεν [4] λαφυρα τῃ αυτȣ στρατιᾳ διανεμει, την δε Αλκηστιν τῳ Αδμητῳ παραδιδωσιν. Ελεγον ȣν οἱ ανθρωποι, ὡς [5] εντυχων Ἡρακλης, εκ τȣ θανατȣ [6] ἐρρυσατο την Αλκηστιν. Τȣτων γενομενων, ὁ μυθος [7] προσανεπλασθη.

IV.

IV.

Ex LUCIANI DIALOGIS.

---

[1] ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

ΚΝΗΜΩΝ, ΔΑΜΙΠΠΟΣ.

ΚΝ. [2]Τουτο εκεινο το της παροιμιας, [3]Ὁ νεβρος τον λεοντα—ΔΑ. [4]Τι αγανακτεις, ω Κνημων; ΚΝ. Πυνθανη [5]ὁ, τι αγανακτω; Κληρονομον ακουσιος [6]καταλελοιπα, [7]κατασοφισθεις ὁ αθλιος, [8]ὃς εβουλομην αν μαλιστα [9]σχειν ταμα, παραλιπων. ΔΑ. Πως τουτ' εγενετο; ΚΝ. Ἑρμολαον τον πανυ πλουσιον, ατεκνον οντα, εθεραπευον [10]επι θανατῳ· κᾳκεινος ουκ αηδως την θεραπειαν [11]προσιετο. Εδοξε δη μοι και σοφον

σοφον τȣτ' ειναι, [1] θεσθαι διαθηκας ες το φανερον, εν αἱς εκεινῳ [2] καταλελοιπα ταμα παντα, ὡς κᾳκεινος [3] ζηλωσειε, και [4] τα αυ̃τα πραξειε. ΔΑ. Τι ȣν δη [5] εκεινος; ΚΝ. Ὁ, τι μεν ȣν αυτος [6] ενεγραψε ταις εαυτȣ διαθηκαις, ȣκ [7] οιδα· εγω γȣν αφνω [8] απεθανον, τȣ τεγȣς [9] μοι επιπεσοντος· και νυν Ἑρμολαος εχει ταμα, ὡσπερ τις λαβραξ, και το αγκιςρον [10] τῳ δελεατι συγκατασπασας. ΔΑ. [11] Ου μονον, αλλα και [12] αυτον σε τον αλιεα· ὡςε σοφισμα κατα σαυτȣ [13] συντεθεικας. ΚΝ. [14] Εοικα· οιμωζω τοιγαρȣν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ β.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ και ἙΡΜΗΣ.

ΜΕ. [15] Πȣ δε οἱ καλοι εισιν, η αἱ καλαι, ω Ἑρμη; [16] ξεναγησον με νεηλυν οντα. ἙΡ. [17] Ου σχολη μοι ω [18] Μενιππε· [19] πλην, κατ' εκεινο αυτο, αποβλεψον, [20] ὡς επι τα δεξια, ενθα [21] Ὑακινθος τε εςι, και [22] ὁ Ναρκισσος, και [23] Νιρευς, και [24] Αχιλλευς, και [25] Τυρῳ, και [26] Ἑλενη, και [27] Ληδα, και ὁλως τα αρχαια [28] καλλη παντα. ΜΕ. Οςα μονον ὁρω, και κρανια των σαρκων γυμνα, ὁμοια τα πολλα. ἙΡ. Και μην [29] εκεινα εστιν, ἁ παντες οἱ ποιηται θαυμαζουσι, τα οστα, ὡν συ [30] εοικας καταφρονειν. ΜΕ. Ὁμως την Ἑλενην μοι [31] δειξον· ου γαρ αν

διαγνοιην

[1] διαγνοιην εγωγε. 'ΕΡ. [2] Τετι το κρανιον ἡ 'Ελενη εστιν. ΜΕ. Ειτα αἱ χιλιαι [3] νηες δια τετο [4] επληρωθησαν εξ ἁπασης της 'Ελλαδος, και τοσετοι [5] επεσον 'Ελληνες τε και βαρβαροι, και τοσαυται πολεις αναστατοι [6] γεγονασιν; 'ΕΡ. Αλλ' ουκ ειδες, ω Μενιππε, [7] ζωσαν την γυναικα· [8] εφης γαρ αν και συ ανεμεσητον ειναι,—

[9] Τοιηδ' αμφι γυναικι πολυν χρονον αλγεα πασχειν·

επει και τα ἀνθη, ξηρα οντα, ει τις βλεποι [10] αποβεβληκοτα την βαφην, αμορφα δηλονοτι αυτῳ [11] δοξει. 'Οτε μεντοι ανθει, και εχει την χροιαν, καλλιστα εστιν. ΜΕ. Ουκεν τετο, ω 'Ερμη, θαυμαζω, [12] ει μη συνιεσαν οἱ Αχαιοι περι πραγματος ὑτως ολιγοχρονιε, και ῥαδιως απανθεντος πονουντες. 'ΕΡ. Ου σχολη μοι, ω Μενιππε, [13] συμφιλοσοφειν σοι· ὡστε [14] επιλεξαμενος τοπον, ενθα αν εθελῃς, κεισο καταβαλων σεαυτον· εγω δε τους αλλους νεκρους ηδη [15] μετελευσομαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΧΑΡΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, 'ΕΡΜΗΣ.

ΧΑ. [16] Αποδος, ω καταρατε, τα πορθμια. ΜΕ. Βοα, ει τετο σοι [17] ἡδιον, ω Χαρων. ΧΑ. Αποδος, φημι, [18] ανθ' ὡν σε διεπορθμευσαμην. ΜΕ. Ουκ αν

λαβοις

[1] λαϐοις παρα τε μη εχοντος. ΧΑ. Εστι δε τις οϐολον μη εχων; ΜΕ. Ει μεν και αλλος [2] τις, ουκ οιδα· εγω δε εκ [3] εχω. ΧΑ. Και μην αγξω σε, [4] νη τον Πλετωνα, ω μιαρε, ην μη [5] αποδῳς. ΜΕ. [6] Καγω τῳ ξυλῳ σου παταξας διαλυσω το κρανιον. ΧΑ. Ματην ουν εση [7] πεπλευκως τοσουτον πλουν; ΜΕ. Ὁ Ἑρμης ὑπερ εμε σοι [8] αποδοτω, ὁς με παρεδωκε σοι. ἙΡ. [9] Νη Δια οναιμην, [10] ει μελλω γε και ὑπερεκτινειν των νεκρων. ΧΑ. [11] Ουκ αποστησομαι σε. ΜΕ. Τετε γε ἑνεκα νεωλκησας το πορθμειον, παραμενε· πλην αλλ' [12] ὁ γε μη εχω, πως αν λαϐοις; ΧΑ. Συ δ' ουκ [13] ηδεις ὡς κομιζειν [14] δεον; ΜΕ. Ηδειν μεν, ουκ ειχον δε· τι ουν, [15] εχρην δια τετο μη [16] αποθανειν; ΧΑ. Μονος ουν αυχησεις προικα [17] πεπλευκεναι; ΜΕ. Ου προικα, ω βελτιστε· και γαρ [18] ηντλησα, και [19] της κωπης επελαϐομην, και εκ εκλαιον μονος των αλλων επιϐατων. ΧΑ. Ουδεν [20] ταυτα προς τα πορθμια· τον οϐολον αποδουναι σε δει· ε γαρ [21] θεμις αλλως γενεσθαι. ΜΕ. Ουκεν απαγαγε με αυθις ες τον βιον. ΧΑ. Χαριεν λεγεις, ἱνα και πληγας επι τετῳ παρα τε Αιακου [22] προσλαϐω. ΜΕ. Μη ενοχλει εν. ΧΑ. [23] Δειξον τι εν τῃ πηρᾳ εχεις· ΜΕ. [24] Θερμες, ει θελεις, και της [25] Ἑκατης το δειπνον. ΧΑ. Ποθεν τετον ἡμιν, ω Ἑρμη, τον κυνα [26] ηγαγες; οἱα δε και ελαλει παρα τον πλουν, [27] των επιϐατων των

ἁπαντων

ἁπαντων καταγελων, και επισκωπτων, και μονος ᾳδων, οιμωζοντων εκεινων; ῾ΕΡ. Αγνοεις, ω Χαρων, όποιον ανδρα [1] διεπορθμευσας; ελευθερον ακριϐως, [2] ουδενος αυτῳ μελει· ὑτος εστιν ὁ Μενιππος. ΧΑ. Και μην [3] αν σε λαϐω ποτε. ΜΕ. Αν λαϐῃς, ω βελτιστε· δις δε ουκ αν λαϐοις.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ δ.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ, ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ.

ΚΡ. [4] Ου φερομεν, ω Πλουτων, Μενιππον [5] τουτονι τον κυνα [6] παροικουντα· ὡςε η εκεινον ποι καταςησον, η ἡμεις μετοικησομεν εις ἑτερον τοπον. ΠΛΟΥ. Τι δ' ὑμας δεινον εργαζεται, ὁμονεκρος ων; ΚΡΟΙ. Επειδαν ἡμεις οιμωζομεν, και ςενομεν, εκεινων μεμνημενοι [7] των ανω, [8] Μιδας μεν [9] οὑτοσι του χρυσιου, [10] Σαρδαναπαλος δε της πολλης τρυφης, [11] εγω δε των θησαυρων, επιγελᾳ, και εξονειδιζει, ανδραποδα και καθαρματα ἡμας αποκαλων· ενιοτε δε και ᾳδων, επιταραττει ἡμων τας οιμωγας· και ὁλως λυπηρος εστι. ΠΛΟΥ. [12] Τι ταυτα φασιν, ω Μενιππε; ΜΕΝ. Αληθη, ω Πλουτων· μισω γαρ αυτους αγεννεις, και ολεθριους οντας, οἱς [13] ουκ απεχρησε [14] βιωναι κακως, αλλα και αποθανοντες ετι [15] μεμνηνται,

και [1]*περιεχονται των ανω·* [2]*χαιρω τοιγαρουν ανιων αυτους.* ΠΛΟΥ. *Αλλ' ου χρη·* [3]*λυπουνται γαρ ου μικρων στερουμενοι.* ΜΕΝ. *Και συ μωραινεις, ω Πλουτων, ὁμοψηφος ων τοις τουτων στεναγμοις;* ΠΛΟΥ. *Ουδαμως· αλλ' ουκ αν εθελησαιμι στασιαζειν ὑμας.* ΜΕΝ. *Και μην, ω κακιστοι Λυδων, και Φρυγων, και Ασσυριων, ουτω γινωσκετε,* [4]*ὡς ουδε παυσομενου μου· ενθα γαρ αν* [5]*ιητε, ακολουθησω, ανιων, και καταδων, και καταγελων.* ΚΡ. [6]*Ταυτα ουχ ὑβρις;* ΜΕΝ. *Ουκ· αλλ' εκεινα ὑβρις ην, ἁ ὑμεις εποιειτε, προσκυνεισθαι αξιουντες, και ελευθεροις ανδρασιν* [7]*εντρυφωντες, και του θανατου τοπαραπαν ου μνημονευοντες· τοιγαρουν οιμωζετε, παντων εκεινων* [8]*αφηρημενοι.* ΚΡΟΙ. [9]*Πολλων γε, ω θεοι, και μεγαλων κτηματων.* ΜΙΔ. *Ὁσου μεν εγω χρυσου.* ΣΑΡ. *Ὁσης δ' εγω τρυφης.* ΜΕΝ. *Ευγε, οὑτω ποιειτε· οδυρεσθε μεν ὑμεις· εγω δε,* [10]*το γνωθι σαυτον πολλακις συνειρων,* [11]*επασομαι ὑμιν·* [12]*πρεποι γαρ αν ταις τοιαυταις οιμωγαις επαδομενον.*

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗ. *Συ δε, ω Καλλιδημιδη, πως απεθανες;* [13]*εγω μεν γαρ, ὁτι παρασιτος ων Δεινιου, πλεον του ἱκανου εμφαγων,*

εμφαγων, απεπνιγη, οισθα· παρης γαρ αποθνησκοντι μοι. ΚΑΛ. Παρην, ω Ζηνοφαντες· [1] το δ' εμον παραδοξον τι εγενετο· [2] οισθα γαρ και συ του Πτοιοδωρον τον γεροντα· ΖΗ. [3] Τον ατεκνον, τον πλουσιον, [4] ᾧ σε τα πολλα ηδειν συνοντα; ΚΑΛ. Εκεινον αυτον αει εθεραπευον, [5] ὑπισχνουμενος επ' εμοι τεθνηξεσθαι. Επει δε [6] το πραγμα ες μηκιστον επεγινετο, και [7] ὑπερ τον Τιθωνον ὁ γερων εζη, επιτομον τινα ὁδον επι τον κληρον [8] εξευρον· πριαμενος γαρ φαρμακον, [9] ανεπεισα τον οινοχοον, [10] επειδαν ταχιστα ὁ Πτοιοδωρος αιτηση πιειν, [11] πινει δ' επιεικως, [12] ζωροτερον εμβαλοντα ες κυλικα, ἑτοιμον εχειν αυτο, και επιδουναι αυτῳ· ει δε τουτο ποιησει, ελευθερον [13] επωμοσαμην αφησειν αυτον. ΖΗ. Τι ουν εγενετο; πανυ γαρ τι παραδοξον ερειν εοικας. ΚΑΛ. Επει τοινυν λουσαμενοι ἡκομεν, δυο ηδη ὁ μειρακισκος κυλικας ἑτοιμους εχων, [14] την μεν τῳ Πτοιοδωρῳ την εχουσαν το φαρμακον, την δ' ἑτεραν εμοι, [15] σφαλεις ουκ οιδ' ὁπως, εμοι μεν το φαρμακον, Πτοιοδωρῳ δε το αφαρμακτον επεδωκεν· ειτα ὁ μεν επινεν· εγω δε αυτικα [16] μαλα εκταδην εκειμην ὑποβολιμαιος αντ' εκεινου νεκρος. [17] Τι τουτο; γελας, ω Ζηνοφαντες; Και μην ουκ εδει γε ἑταιρῳ ανδρι επιγελαν. ΖΗ. [18] Αστεια γαρ, ω Καλλιδημιδη, πεπονθας· ὁ γερων δε, [19] τι προς ταυτα; ΚΑΛ. Πρωτον μεν [20] ὑπεταραχθη προς το αιφνιδιον· ειτα [21] συνεις,

οιμαι,

οιμαι, το γεγενημενον, [1] εγελα και αυτος οἱα γε ὁ οινοχοος εἰργασται. ΖΗ. [2] Πλην αλλ' ουδε σε την επιτομον εχρην τραπεσθαι· [3] ἡκε γαρ αν σοι [4] δια της λεωφορου ασφαλεστερον, ει και ολιγῳ βραδυτερος ην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

ΠΡΩ. Ω δεσποτα, και βασιλευ, και ἡμετερε Ζευ, και συ, Δημητρος θυγατερ, [5] μη ὑπεριδητε δεησιν ερωτικην. ΠΛΟΥ. Συ δε τινος δεη παρ' ἡμων; [6] η τις ων τυγχανεις; ΠΡΩ. Ειμι μεν Πρωτεσιλαος, [7] ὁ Ιφικλου, Φυλακιος, συστρατιωτης των Αχαιων, και πρωτος αποθανων [8] των επ' Ιλιῳ· δεομαι δε, [9] αφεθεις προς ολιγον, [10] αναβιωναι παλιν. ΠΛΟΥ. Τουτον μεν τον ερωτα, ω Πρωτεσιλαε, παντες νεκροι ερωσι· πλην ουδεις αν αυτων [11] τυχῃ. ΠΡΩ. Αλλ' [12] ου του ζην, Αϊδωνευ, ερω εγωγε, της γυναικος δε, ἡν νεογαμον ετι εν τῳ θαλαμῳ καταλιπων, [13] ῳχομην αποπλεων· ειτα ὁ κακοδαιμων εν τῃ αποβασει απεθανον ὑπο του Ἑκτορος· ὁ ουν ερως της γυναικος ου μετριως αποκναιει με, ω δεσποτα· και βουλομαι, [14] καν προς ολιγον οφθεις αυτῃ, καταβηναι παλιν. ΠΛΟΥ. Ουκ επιες, ω Πρωτεσιλαε, το Ληθης ὑδωρ; ΠΡΩ. [15] Και μαλα, ω

δεσποτα·

δεσποτα· το δε πραγμα ὑπερογκον ην. ΠΛΟΥ. Ουκουν περιμεινον· αφιξεται γαρ εκεινη ποτε, και ȣδεν σε ανελθειν δεησει. ΠΡΩ. Αλλ' ου φερω την διατριβην, ω Πλȣτων· [1]ηρασθης δε και αυτος ηδη, και [2]οισθα οἱον το εραν εστιν. ΠΛΟΥ. Ειτα τι σε ονησει μιαν ἡμεραν αναβιωναι, μετ' ολιγον τα αυτα οδυρȣμενον; ΠΡΩ. [3]Οιμαι πεισειν κακεινην ακολȣθειν παρ ὑμας· ὡςε ανθ' ἑνος, δυο νεκρȣς [4]ληψη μετ' ολιγον. ΠΛΟΥ· Ου θεμις γενεσθαι ταυτα, [5]ȣδε εγενετο πωποτε· ΠΡΩ. Αναμνησω σε, ω Πλȣτων· Ορφει γαρ, [6]δι αυτην ταυτην την αιτιαν, την Ευρυδικην παρεδοτε, και την [7]ὁμογενη μȣ Αλκηστιν παρεπεμψατε Ἡρακλει χαριζομενοι. ΠΛΟΥ. Θελησεις δε, ȣτω κρανιον γυμνον ων, και αμορφον, τη καλη σȣ εκεινη νυμφη [8]φανηναι; πως δε κακεινη [9]προσοψεται σε, ȣδε [10]διαγνωναι δυναμενη; [11]Φοβησεται γαρ, ευ οιδα, και [12]φευξεται σε· και ματην [13]εση τοσαυτην ὁδον ανεληλυθως. ΠΕΡ. Ουκȣν, ω ανερ, συ και τȣτ' [14]ιασαι, και τον Ἑρμην κελευσον, επειδαν εν τῳ φωτι ηδη ὁ Πρωτεσιλαος ῃ, [15]καθικομενον εν τη ῥαβδῳ, νεανιαν ευθυς καλον [16]απεργασασθαι αυτον, οἱος ην εκ τȣ παςȣ. ΠΛΟΥ. Επει Περσεφονη συνδοκει, αναγαγων τȣτον αυθις, ποιησον νυμφιον· συ δε [17]μεμνησο μιαν λαβων ἡμεραν.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ζ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ και ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

ΜΕ. [1] Τι κλαεις, ω Ταντιαλε; η τι σεαυτον οδυρη, [2] επι τη λιμνη εςως; ΤΑΝ. Ὁτι, ω Μενιππε, [3] απολωλα ὑπο τȣ διψȣς. ΜΕ. Οὑτως αργος ει, ὡς μη επικυψας πιειν, [4] η ϗ νη Δι' αρυσαμενος κοιλη τη χειρι; ΤΑΝ. [5] Ουδεν οφελος, ει επικυψαιμι· φευγει γαρ το ὑδωρ, επειδαν προσιοντα [6] αισθηται με· ην δε ποτε ϗ αρυσωμαι, ϗ [7] προσενεγκω τω στοματι, [8] ȣ φθανω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαρρυεν, ουκ οιδ' ὁπως αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μου. ΜΕ. Τερασιον τι πασχεις, ω Ταντιαλε· αταρ ειπε μοι, [9] τι γαρ και δεη του πιειν; ου γαρ σωμα εχεις· αλλ' εκεινο μεν εν Λυδια πȣ τεθαπται, ὁπερ ϗ [10] πεινην, ϗ διψην εδυνατο· συ δε, ἡ ψυχη, πως αν ετι η [11] διψωης, η πινοις; ΤΑΝ. [12] Τȣτ' αυτο ἡ κολασις εςι, το διψην μȣ την ψυχην ὡς σωμα ȣσαν. ΜΕ. Αλλα τȣτο μεν ἐτω πιςευσομεν, επει [13] φης τω διψει κολαζεσθαι· τι δ' ȣν σοι το δεινον [14] εςαι; [15] η δεδιας μη ενδεια τȣ ποτȣ αποθανης; ȣχ ὁρω γαρ αλλον μετα τȣτον ᾀδην, [16] η θανατον εντευθεν εις ἑτερον τοπον. ΤΑΝ. Ορθως μεν λεγεις· ϗ τȣτο δ' ȣν μερος της καταδικης, [17] το επιθυμειν πιειν, μηδεν δεομενον. ΜΕ. Ληρεις, ω Ταντιαλε,

ϗ

κ̧ [1] ὡς αληθως ποτε δεισθαι δοκεις, ακρατε γε ἑλλεβορε, νη Δια, [2] ὁςις τεναντιον τοις υπο των λυττωντων κυνων δεδηγμενοις πεπονθας, ε το ὑδωρ, αλλα την διψαν πεφοβημενος. ΤΑΝ. Ουδε τον ἑλλεβορον, ω Μενιππε, αναινομαι πιειν· [3] γενοιτο μοι μονον. ΜΕ. [4] Θαῤῥει, ω Ταντάλε, ὡς ετε συ, ετε αλλος [5] πιεται των νεκρων· αδυνατον γαρ· [6] καιτοι ε παντες ὡσπερ συ εκ καταδικης διψωσι, τε ὑδατος αυτες εχ ὑπομενοντος.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η.

ΑΙΑΚΟΣ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΠΑΡΙΣ.

ΑΙ. [7] Τι αγχεις, ω Πρωτεσιλαε, την Ἑλενην προσπεσων; ΠΡΩ. Ὁτι δια ταυτην, ω Αιακε, απεθανον, [8] ἡμιτελη μεν τον δομον καταλιπων, χηραν τε την νεογαμον γυναικα. ΑΙ. [9] Αιτιω τοινυν τον Μενελαον, ὁςις ὑμας ὑπερ τοιαυτης γυναικος επι Τροιαν εγαγεν. ΠΡΩ. Ευ λεγεις· εκεινον μοι [10] αιτιατεον. ΜΕΝ. [11] Ουκ εμε, ω βελτιςε, αλλα δικαιοτερον τον Παριν, ὁς εμε τε ξενε την γυναικα παρα παντα τα δικαια [12] ᾡχετο ἁρπασας· ἑτος γαρ εχ ὑπο σε μονε, αλλ' ὑπο παντων Ἑλληνων τε κ̧ βαρβαρων αξιος αγχεσθαι, τοσετοις θανατε αιτιος γεγενημενος. ΠΡΩ. [13] Αμεινον

νον ὀτω· σε τοιγαρουν, ω [1]*δυσπαρι, ουκ αφησω ποτε* [2]*απο των χειρων.* ΠΑ. [3]*Αδικα ποιων, ω Πρωτεσιλαε,* [4]*και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι, ερωτικος γαρ και αυτος ειμι,* [5] *και τῳ αυτῳ Θεῳ κατεσχημαι·* [6]*οισθα δε ὡς ακουσιον τι εστι, και τις ἡμας δαιμων αγει, ενθα αν εθελῃ· και αδυνατον εστιν αντιταττεσθαι αυτῳ.* ΠΡΩ. *Ευ λεγεις· ειθε ουν μοι τον* Ερωτα *ενταυθα λαβειν δυνατον ην.* ΑΙ. Εγω *σοι και περι του* Ερωτος *αποκρινουμαι τα δικαια·* [7]*φησει γαρ αυτος μεν του εραν τῳ* Παριδι *ισως γεγενησθαι αιτιος· του θανατου δε σοι ουδενα αλλον, ω* Πρωτεσιλαε, *η σεαυτον, ὁς* [8]*εκλαθομενος της νεογαμου γυναικος, επει προσεφερεσθε τῃ* Τρῳαδι, *οὑτω φιλοκινδυνως και απονενοημενως* [9] *προεπηδησας των αλλων,* [10]*δοξης ερασθεις, δι ἡν πρωτος εν τῃ αποβασει απεθανες.* ΠΡΩ. Ουκουν *και ὑπερ εμαυτου σοι, ω* Αιακε, *αποκρινουμαι δικαιοτερα; ου γαρ εγω τουτων αιτιος, αλλ' ἡ μοιρα,* [11] *και το εξ αρχης οὑτως επικεκλωσθαι.* ΑΙ. Ορθως· *τι ουν τουτους αιτιᾳ;*

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Θ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ *και* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΔΙΟ. [12] Τι *τουτο, ω* Αλεξανδρε, *και συ τεθνηκας, ὡσπερ και ἡμεις ἁπαντες;* ΑΛΕ. Ὁρᾳς, *ω* Διογενες· *ου*

ου παραδοξον δε, ει ανθρωπος ων, απεθανον. ΔΙΟ. Ουκεν ὁ Αμμων [1]εψευδετο, λεγων ἑαυτε σε ειναι υἱον· συ δε Φιλιππε αρα [2]ησθα; ΑΛΕ. Φιλιππε δηλαδη· ε γαρ αν ετεθνηκειν [3]Αμμωνος ων. ΔΙΟ. Και μεν κ περι της Ολυμπιαδος [4]ὁμοια ελεγοντο, δρακοντα ὁμιλειν αυτῃ, και βλεπεσθαι εν τῃ ευνῃ· ειτα οὑτω σε [5]τεχθηναι· τον δε Φιλιππον [6]εξηπατησθαι οιομενον πατερα σε ειναι. ΑΛΕ. Καγω ταυτα ηκεον, ὡσπερ συ· νυν δε ὁρω ὁτι εδεν ὑγιες ετε ἡ μητηρ, ετε οἱ των Αμμωνιων προφηται ελεγον. ΔΙΟ. Αλλα το ψευδος αυτων εκ αχρηςον σοι, ω Αλεξανδρε, προς τα πραγματα εγενετο· πολλοι γαρ ὑπεπτησσον, Θεον ειναι σε νομιζοντες· αταρ ειπε μοι, τινι την τοσαυτην αρχην καταλελοιπας; ΑΛΕ. Ουκ οιδα, ω Διογενες· [7]ου γαρ εφθασα επισκηψαι τι περι αυτης, η τετο μονον, ὁτι αποθνησκων Περδικκᾳ τον δακτυλιον επεδωκα· [8]πλην αλλα τι γελᾳς, ω Διογενες; ΔΙΟ. [9]Τι γαρ αλλο, η ανεμνησθην, [10]οἱα εποιει ἡ Ἑλλας, αρτι σε [11]παρειληφοτα την αρχην, κολακευοντες, κ προςατην αἱρεμενοι, κ στρατηγον, επι τες βαρβαρες· ενιοι δε κ τοις δωδεκα Θεοις προςιθεντες, [12]κ νεως οικοδομεμενοι, και Θυοντες ὡς δρακοντος υἱῳ; Αλλ' ειπε μοι, πε σε οἱ Μακεδονες εθαψαν; ΑΛΕ. Ετι εν Βαβυλωνι κειμαι, τριτην ταυτην ἡμεραν· ὑπισχνειται δε Πτολεμαιος ὁ ὑπασπιςης, [13]ην ποτε αγαγη

 σχολην

σχολην απο των θορυβων των εν ποσιν, ες Αιγυπτον απαγαγων με θαψειν εκει, ὡς γενοιμην εις των Αιγυπτιων θεων. ΔΙΟ. Μη γελασω, ω Αλεξανδρε, ὁρων [1] εν ᾅδȣ ετι σε μωραινοντα, και ελπιζοντα, Ανȣβιν, η Οσιριν γενεσθαι; Πλην αλλα ταυτα μην, ω θειοτατε, μη ελπισης· ȣ γαρ θεμις ανελθειν τινα των ἁπαξ διαπλευσαντων την λιμνην, και [2] ες τον εισω τȣ στομιȣ παρελθοντων· ȣ γαρ αμελης ὁ Αιακος, ȣδ᾽ ὁ Κερβερος ευκαταφρονητος. Εκεινα δε ἡδεως αν μαθοιμι παρα σȣ, πως φερεις ὁποτ᾽ αν εννοησῃς [3] ὁσην ευδαιμονιαν ὑπερ γης απολιπων, αφιξαι, σωματοφυλακας, ϗ ὑπασπιστας, ϗ σατραπας, ϗ χρυσον τοσȣτον, ϗ εθνη προσκυνȣντα, ϗ Βαβυλωνα, ϗ Βακτρα, ϗ [4] τα μεγαλα θηρια, ϗ τιμην, ϗ δοξαν, [5] ϗ το επισημον ειναι ελαυνοντα, διαδεδεμενον ταινιᾳ λευκῃ την κεφαλην, πορφυριδα εμπεπορπημενον· ȣ λυπει ταυτα σε ὑπο την μνημην ιοντα; τι δακρυεις, ω ματαιε; ȣδε ταυτα σε ὁ σοφος Αριστοτελης επαιδευσε μη οιεσθαι βεβαια ειναι [6] τα παρα της τυχης; ΑΛΕ. Σοφος! ἁπαντων εκεινος κολακων επιτριπτοτατος ων! [7] εμε μονον εασον τα Αριςοτελȣς ειδεναι, ὁσα μεν ῃτησε παρ᾽ εμȣ, [8] οἱα δε επεςελλεν· [9] ὡς δε κατεχρητο μȣ τῃ περι παιδειαν φιλοτιμιᾳ, θωπευων ϗ επαινων, αρτι μεν ες το καλλος, [10] ὡς και τȣτο μερος ον ταγαθȣ· αρτι δ᾽ ες τας πραξεις, ϗ τον

πλȣτον·

πλετον· και γαρ αυ ϗ τετ' αγαθον ἡγατ' ειναι, [1] ὡς μη αισχυνοιτο ϗ αυτος λαμϐανων. Γοης, ω Διογενες, ανθρωπος, ϗ τεχνιτης· [2] πλην αλλα τετο γε [3] απολελαυκα αυτε της σοφιας, [4] το λυπεισθαι ὡς επι μεγιστοις αγαθοις, ἁ [5] κατηριθμησω μικρῳ γε εμπροσθεν. ΔΙΟ. Αλλ' [6] οισθα ὁ δρασεις; ακος γαρ σοι της λυπης [7] ὑποθησομαι, επει ενταυθα γε ἑλλεϐορος ε φυεται. [8] Συ δε, καν το Ληθης ὑδωρ χανδον επισπασαμενος πιε, και αυθις πιε, ϗ πολλακις· ούτω γαρ αν [9] παυση επι τοις Αριστοτελες αγαθοις ανιωμενος· [10] ϗ γαρ ϗ Κλειτον εκεινον ὁρω, ϗ Καλλισθενη, ϗ αλλες πολλες επι σε ὁρμωντας, ὡς διασπασαιντο και αμυναιντο σε, [11] ὡν εδρασας αυτες· [12] ὡστε την ἑτεραν συ ταυτην βαδιζε· και πινε πολλακις, ὡς εφην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ʽΕΡΜΗΣ, ΧΑΡΩΝ.

ʽΕΡ. [13] Λογισωμεθα, ω Πορθμευ, ει δοκει, ὁποσα μοι οφειλεις ηδη, ὁπως μη αυθις εριζωμεν τι περι αυτων. ΧΑ. Λογισωμεθα, ω ʽΕρμη· [14] αμεινον γαρ ὁρισαι περι αυτων, ϗ απραγμονεστερον. ʽΕΡ. Αγκυραν [15] εντειλαμενῳ εκομισα [16] πεντε δραχμων. ΧΑ. [17] Πολλε λεγεις. ʽΕΡ. Νη τον Αϊδωνεα, των πεντε ωνησαμην, και τροπωτηρα δυο οϐολων. ΧΑ. [18] Τιθει

πεντε

πεντε δραχμας, κ̣ οϐολȣς δυο. ʽΕΡ. Και ακεϛραν [1] ὑπερ τȣ ἱϛιȣ, πεντε οϐολȣς εγω κατεϐαλον. ΧΑ. Και τȣτȣς προϛιθει. ʽΕΡ. Και κηρον [2] ὡς επιπλασαι τȣ σκαφιδιȣ τα ανεῳγοτα, κ̣ ἡλους δε, κ̣ καλωδιον, αφ' οὑ την ὑπεραν εποιησας, [3] δυο δραχμων ἁπαντα. ΧΑ. Ευγε, [4] αξια ταυτα ωνησω. ʽΕΡ. Ταυτα εϛιν, ει μη τι αλλο ἡμας [5] διελαθεν εν τῳ λογισμῳ. Ποτε δ' ȣν ταυτ' [6] αποδωσειν φῃς; ΧΑ. Νυν μεν, ω ʽΕρμη, αδυνατον· ην δε λοιμος τις η πολεμος καταπεμψῃ αθροȣς τινας, [7] ενεϛαι τοτε αποκερδαναι εν τῳ πληθει παραλογιζομενον τα πορθμια. ʽΕΡ. Νυν ȣν εγω [8] καθεδȣμαι τα κακιστα ευχομενος γενεσθαι, ὡς αν ὑπο τȣτων απολαυοιμι. ΧΑ. Ουκ εστιν αλλως, ω ʽΕρμη· νυν δ' ολιγοι, ὡς ὁρᾳς, αφικνȣνται ἡμιν· ειρηνη γαρ. ʽΕΡ. Αμεινον οὑτως, ει και ἡμιν παρατεινοιτο ὑπο σȣ το οφλημα· πλην αλλ' οἱ μεν παλαιοι, ω Χαρων, οισθα οἱοι παρεγινοντο, ανδρειοι ἁπαντες, αἱματος [9] αναπλεῳ, κ̣ τραυματιαι οἱ πολλοι· νυν δε η φαρμακῳ τις ὑπο τȣ παιδος αποθανων, η ὑπο της γυναικος, η ὑπο τρυφης [10] εξῳδηκως την γαστερα, κ̣ τα σκελη· ωχροι γαρ ἁπαντες, κ̣ αγεννεις, ȣδε ὁμοιοι εκεινοις· οἱ δε πλειϛοι αυτων, δια χρηματα ἡκȣσιν, επιϐȣλευοντες αλληλοις, [11] ὡς εοικασι. ΧΑ. [12] Πανυ γαρ περιποθητα εστι ταυτα. ʽΕΡ. Ουκȣν ȣδ' εγω δοξαιμι αν ἁμαρτανειν, πικρως απαιτων τα οφειλομενα παρα σȣ.

ΛΟΥ-

[1]ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΜΥΘΩΔΗ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

ΖΕΥΣ και ʽΕΡΜΗΣ.

Ζ. Την τε Ιναχε παιδα την καλην [2]οισθα, ω ʽΕρμη; ʽΕΡ. Ναι· την Ιω λεγεις. Ζ. Ουκ ετι παις εκεινη εστιν, αλλα δαμαλις. ʽΕΡ. Τεραςιον τετο· [3]τῳ τροπῳ δ' [4]ενηλλαγη; Ζ. Ζηλοτυπησασα ἡ ʽΗρα, [5]μετεβαλεν αυτην· αλλα κ̛ καινον αλλο τι δεινον [6]επιμεμηχανηται τη κακοδαιμονι· βεκολον τινα πολυομματον, Αργον [7]τενομα, επεςησεν, ὁς νεμει την δαμαλιν, αϋπνος ων. ʽΕΡ. Τι εν ἡμας χρη ποιειν; Ζ. [8]Καταπταμενος ες την Νεμεαν, εκει δε [9]πε ὁ Αργος βεκολει, εκεινον μεν αποκτεινον· την δε Ιω δια τε πελαγες ες την Αιγυπτον απαγαγων, Ισιν ποιησον. Και [10]τολοιπον εςω θεος [11]τοις εκει· [12]κ̛ τον Νειλον αναγετω, και τες ανεμες επιπεμπετω, και σωζετω τους πλεοντας.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ β.

ΙΡΙΣ και ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΙΡ. [1]Την νησον την πλανωμενην, ω Ποσειδον, την αποσπασθεισαν της Σικελιας, ὑφαλον επινηχεσθαι συμβεβηκε· ταυτην, φησιν ὁ Ζευς, ςησον ηδη, κ̧ αναφηνον, κ̧ ποιησον ηδη [2]δηλον εν τῳ Αιγαιῳ μεσῳ βεβαιως μενειν, στηριξας πανυ ασφαλως· [3]δειται γαρ τι αυτης. ΠΟ. [4]Πεπραξεται τϑτο, ω Ιρι· τινα δε ὁμως παρεξει αυτῳ την χρειαν [5]αναφανεισα, και μηκετι πλεϑσα; ΙΡ. Την Λητω επ' αυτης δει αποκυησαι, ηδη γαρ [6]πονηρως ὑπο των ωδινων εχει. ΠΟ. Τι ϑν; ϑχ ἱκανος ὁ ϑρανος [7]εντεκειν; ει δε μη ϑτος, αλλα γε πασα ἡ γη ϑκ αν ὑποδεξεσθαι δυναιτο τας αυτης γονας; ΙΡ. Ουκ, ω Ποσειδον· ἡ Ἡρα γαρ ὁρκῳ μεγαλῳ [8]κατελαβε την γην, μη παρασχειν τῃ Λητοι των ωδινων ὑποδοχην· ἡ τοινυν νησος αυτη ανωμοτος εστιν· αφανης γαρ ην. ΠΟ. Συνιημι· [9]στηθι, ω νησε, και αναδυθι αυθις εκ τϑ βυθϑ, και μηκετι [10]ὑποφερϑ, αλλα βεβαιως μενε, και [11]ὑποδεξαι, ω ευδαιμονεςατη, [12]τϑ αδελφϑ τα τεκνα δυο, τϑς καλλιςϑς των θεων. Και ὑμεις, ω Τριτωνες, διαπορθμευσατε την Λητω ες αυτην· κ̧ γαληνα ἁπαντα εςω. Τον δρακοντα δε, ὁς νυν εξοιςρει αυτην φοβων, τα νεογνα, επειδαν [13]τεχθῃ, αυτικα [14]μετεισι,

και

και τιμωρησει τη μητρι. Συ δε απαγγελλε τῳ Διϊ παντα ειναι ευτρεπη· [1]έστηκεν ἡ Δηλος· ἡκετω ἡ Λητω και τικτετω.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΞΑΝΘΟΣ και ΘΑΛΑΣΣΑ.

ΞΑΝ. [2]Δεξαι με, ω Θαλασσα, δεινα [3]πεπονθοτα· [4]καταϭβεσον με τα τραυματα. ΘΑ. Τι τατο, ω [5] Ξανθε; τις σε [6]κατεκαυσεν; ΞΑΝ. Ἡφαιστος. Αλλ' [7]απηνθρακωμαι ὁλως ὁ κακοδαιμων, και ζεω. ΘΑ. Διατι δε σοι ενεϭαλε το πυρ; ΞΑΝ. Δια [8]τον υἱον της Θετιδος· επει γαρ φονευοντα τας Φρυγας ἱκετευσα, ουδ' ακ [9]επαυσατο της οργης, αλλ' ὑπο των νεκρων [10]απεφραττε μοι τον ῥαν, ελεησας τας αθλιας επηλθον, επικλυσαι θελων, ὡς φοϭηθεις [11]αποσχοιτο των ανδρων. Ενταυθα ὁ Ἡφαιςος, [12]ετυχε γαρ πλησιον πα ων, παν [13]ὁσον, οιμαι, πυρ ειχε, και ὁσον εν τη Αιτνη, και [14]αποθι αλλοθι, φερων, επηλθε μοι· και εκαυσε μεν τας πτελεας, και μυρικας· ωπτησε δε και τας κακοδαιμονας ιχθυς, και τας εγχελυας· [15]αυτον δε εμε ὑπερκαχλασαι ποιησας, [16]μικρα δειν ὁλον ξηρον ειργασαι· ὁρᾳς δ' αν, ὁπως διακειμαι ὑπο των εκκαυματων. ΘΑ. [17]Θολερος, ω Ξανθε, και θερμος, ὡς εικος· [18]το αἱμα μεν,

μεν, απο των νεκρων· ἡ θερμη δε, ὡς φης, απο τε πυρος· κ) εικοτως, ω Ξανθε, ὁς επι τον εμον υἱον ὡρμησας,[1] εκ αιδεσθεις ὁτι Νηρηΐδος υἱος ην. ΞΑΝ. Ουκ εδει ουν ελεησαι γειτονας οντας τους Φρυγας; ΘΑ. Τον Ἡφαιςον δε εκ εδει ελεησαι Θετιδος υἱον οντα τον Αχιλλεα;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ∂.

ἩΦΑΙΣΤΟΣ και ΖΕΥΣ.

ἩΦΑΙ. Τι με, ω Ζευ, δει ποιειν; ἡκα γαρ, ὡς εκελευσας, εχων τον πελεκυν οξυτατον, ει κ) λιθες δεοι μια πληγη [2]διατεμειν. Ζ. Ευγε, ω Ἡφαιςε· αλλα [3]διελε με την κεφαλην εις δυο [4]καταενεγκων. ἩΦΑΙ. [5]Πειρα με, ει μεμηνα; [6]προςαττε δ' εν ταληθες, ὁπερ θελεις σοι γενεσθαι. Ζ. Διαιρεθηναι μοι το κρανιον· ει δε απειθησεις, ε νυν πρωτον οργιζομενε πειραση με· [7]αλλα χρη καθικνεισθαι παντι τῳ θυμῳ, μηδε μελλειν· απολλυμαι γαρ ὑπο των ωδινων,[8] αἱ με τον εγκεφαλον αναςρεφεσιν. ἩΦΑΙ. Ὁρα, ω Ζευ, μη κακον τι ποιησωμεν· οξυς γαρ ὁ πελεκυς εςι, και εκ αναιμωτι,[9] εδε κατα την Ειλειθυιαν, μαιωσεται σε. Ζ. Κατενεγκε μονον, ω Ἡφαιςε, θαῤῥων· οιδα γαρ εγω το συμφερον. ἩΦΑΙ. Ακων μεν,[10] καταοισω δε. Τι γαρ χρη ποιειν,

σου

σου κελευοντος; Τι τουτο; κορη ενοπλος; μεγα, ω Ζευ, κακον ειχες εν τη κεφαλη· εικοτως γουν [1] οξυθυμος ησθα, [2] τηλικαυτην ὑπο την μηνιγγα παρθενον ζωογονων, και ταυτα ἐνοπλον· ητου στρατοπεδον ου κεφαλην [3] ελεληθεις εχων. Ἡ δε πηδα, και [4] πυῤῥιχιζει, κ την ασπιδα τινασσει, κ το δορυ παλλει, και ενθουσια· κ [5] το μεγιστον, καλη πανυ κ ακμαια [6] γεγενηται ηδη [7] εν βραχει. Γλαυκωπις μεν, αλλα κοσμει και [8] τουτο ἡ κορυς· ὡστε, ω Ζευ, μαιωτρα μοι αποδος [9] εγγυησας μοι αυτην· Ζ. Αδυνατα αιτεις, ω Ἡφαιστε· παρθενος γαρ αει θελει μενειν· εγω γουν [10] το γε επ' εμοι ουδεν αντιλεγω. ΗΦΑΙ. Τουτ' εβουλομην. Ἐμοι μελησει τα λοιπα· και ηδη συναρπασω αυτην. Ζ. Ει σοι ῥαδιον, ὀυτω ποιει· πλην οιδα ὁτι αδυνατων ερας.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ΖΕΥΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ, ἩΡΑΚΛΗΣ.

ΖΕ. [11] Παυσασθε, ω Ασκληπιε κ Ἡρακλεις, εριζοντες προς αλληλους ὡσπερ ανθρωποι· [12] απρεπη γαρ ταυτα, κ [13] αλλοτρια του συμποσιου των θεων. ἩΡΑ. Αλλα εθελεις, ω Ζευ, [14] τουτονι τον φαρμακεα προκατακλινεσθαι μου; ΑΣΚ. Νη Δια· και αμεινων γαρ

7 ειμι.

ειμι. ʽΗΡΑ. Κατα τι, ω εμβροντητε; η διοτι σε ὁ Ζευς εκεραυνωσεν,[1] ἁ μη θεμις ποιεντα, νυν δε κατ᾽ ελεον αυθις αθανασιας[2] μετειληφας; ΑΣΚ. [3]Επιλελησαι γαρ και συ, ω ʽΗρακλες, εν τῃ Οιτῃ καταφλεγεις, ὁτι μοι ονειδιζεις το πυρ; ʽΗΡΑ. [4]Ουκεν ισα και ὁμοια βεβιωται ημιν· ὁς Διος μεν υἱος ειμι, [5]τοσαυτα δε πεπονηκα εκκαθαιρων τον βιον, θηρια καταγωνιζομενος, και ανθρωπες ὑβριστας τιμωρεμενος· συ δε ῥιζοτομος ει, και αγυρτης, νοσεσι μεν ισως ανθρωποις χρησιμος [6]επιθησειν των φαρμακων, ανδρωδες δε ουδεν [7]επιδεδειγμενος. ΑΣΚ. Ευ λεγεις· ὁτι σου τα εγκαυματα ιασαμην, ὁτε πρωην ανηλθες ἡμιφλεκτος ὑπ᾽ αμφοιν [8]διεφθαρμενος τῳ σωματι, [9]τε χιτωνος, και μετα τετο, τε πυρος· εγω δε, ει και μηδεν αλλο, ετε εδουλευσα ὡσπερ συ, [10]ουτε εξαινον ερια εν Λυδιᾳ [11]πορφυριδα ενδεδυκως, και παιομενος [12]ὑπο της Ομφαλης χρυσῳ σανδαλῳ· αλλ᾽ [13]ουδε μελαγχολησας απεκτεινα τα τεκνα και την γυναικα. ʽΗΡΑ. Ει μη [14]παυσῃ λοιδορεμενος μοι, αυτικα [15]μαλα εισῃ, ὡς ου πολυ σε ονησει ἡ αθανασια· επει [16]αραμενος σε, ῥιψω επι κεφαλην εκ τε ερανου, [17]ὡστε μηδε τον Παιηονα ιασασθαι σε, το κρανιον συντριβεντα. Ζ. Παυσασθε φημι, και μη επιταραττετε ἡμιν την ξυνεσιαν, η αμφοτερες [18]αποπεμψομαι ὑμας του συμποσιε· [19]καιτοι ευγνωμον, ω

ʽΗρακλες

Ἡρακλες, προκατακλινεσθαι σου τον Ασκληπιον, ἁτε και προτερον αποθανοντα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΑΡΗΣ και ῾ΕΡΜΗΣ.

ΑΡ. Ηκουσας, ω Ἑρμη, οἱα ηπειλησεν ἡμιν ὁ Ζευς, ὡς ὑπεροπτικα και απιθανα; [1]Ην εθελησω, φησιν, εγω μεν εκ του ουρανου σειραν καθησω, [2]ὑμεις δ' ην αποκρεμασθεντες κατασπαν βιαζησθε με, ματην πονησετε· ου γαρ δη καθελκυσετε· ει δε εγω θελησαιμι ανελκυσαι, ου μονον ὑμας, αλλα και την γην ἁμα, [3]και την θαλασσαν συναρτησας μετεωριω· και ταλλα ὁσα και συ [4]ακηκοας. Εγω δε ὁτι μεν [5]καθ' ἑν ἁπαντων αμεινων, και ισχυροτερος εστιν, [6]ουκ αν αρνηθειην· [7]ὁμου δε των τοσουτων ὑπερφερειν, [8]ὡς μη καταβαρησειν αυτον, καν την γην, καν την θαλασσαν [9]προσλαβωμεν, [10]ουκ αν πεισθειην. ΕΡ. [11]Ευφημει, ω Αρες· ου γαρ ασφαλες λεγειν τα τοιαυτα, μη και τι κακον απολαυσωμεν [12]της φλυαριας. ΑΡ. [13]Οιει γαρ με προς παντας αν ταυτα ειπειν, [14]ουχι δε προς μονον σε, ὁν εχεμυθειν ηπισταμην; [15]ὁ γουν μαλιστα γελοιον εδοξε μοι ακουοντι μεταξυ της απειλης, ουκ αν δυναιμην σιωπησαι προς σε· μεμνημαι γαρ [16]ου προ πολλου, ὁποτε [17]ὁ Ποσειδων, και ἡ Ἡρα,

και

κ̣ ἡ Αθηνα [1] επαναςαντες, [2] επεβελευσαν ξυνδησαι αυτον λαβοντες, [3] ὡς παντοιος ην δεδιως, [4] και ταυτα τρεις οντας· και ει μη γε ἡ Θετις κατελεησασα εκαλεσεν αυτῳ συμμαχον [5] Βριαρεων, ἑκατογχειρα οντα, [6] καν εδεδετο αυτῳ κεραυνῳ κ̣ βροντῃ. Ταυτα λογιζομενῳ [7] επηει μοι γελαν επι τῃ καλλιρημοσυνῃ αυτȣ. ʽΕΡ. Σιωπα· ευφημει ȣ γαρ ασφαλες ȣτε σοι λεγειν, ȣτε εμοι ακȣειν τα τοιαυτα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ζ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ και ΠΡΩΤΕΥΣ.

ΜΕ. Αλλα ὑδωρ μεν σε γινεσθαι, ω [8] Πρωτευ, ουκ απιθανον, [9] εναλιον γε οντα, [10] και δενδρον ετι φορητον· και ες λεοντα ὁποτε [11] αλλαγειης, ὁμως ȣδε τȣτο εξω πιστεως· ει δε και πυρ γινεσθαι δυνατον εν τῃ θαλαττῃ οικȣντα, τȣτο πανυ θαυμαζω, και απιςω. ΠΡΩ. Μη θαυμασῃς, ω Μενελαε, γιγνομαι γαρ. ΜΕ. Ειδον και αυτος· αλλα μοι δοκεις, [12] ειρησεται γαρ προς σε, γοητειαν τινα προσαγειν τῳ πραγματι, και τȣς οφθαλμȣς εξαπαταν των ὁρωντων, αυτος ȣδεν τοιȣτο γιγνομενος. ΠΡΩ. Και τις αν ἡ απατη επι των ȣτως εναργων γενοιτο; ȣκ [13] ανεῳγμενοις τοις οφθαλμοις ειδες, [14] ες ὁσα μετεποιησα εμαυτον; Ει δε απιςεις, κ̣

το

το πραγμα ψευδες μεν ειναι δοκει, φαντασια δε τις προ των οφθαλμων ἱσταμενη, επειδαν πυρ γενωμαι, [1] προσενεγκαι μοι, ω γενναιοτατε, την χειρα [2] εισῃ γαρ, ει ὁρωμαι μονον, η ϰ̧ [3] το καιειν τοτε μοι προσεστιν. ΜΕ. Ουκ ασφαλης ἡ πειρα, ω Πρωτευ. ΠΡΩ. Συ δε μοι, Μενελαε, δοκεις [4] ϐδε πολυπϐν εωρακεναι πωποτε, [5] ϐδ᾽ ὁ πασχει ὁ ιχθυς ϐτος ειδεναι. ΜΕ. Αλλα τον μεν πολυπϐν ειδον· ἁ πασχει δε, ἡδεως αν μαθοιμι παρα σϐ. ΠΡΩ. [6] Ὁποιᾳ αν πετρᾳ προσελθων ἁρμοσῃ τας κοτυλας, και προσφυς εχηται κατα τας πλεκτανας, εκεινῃ ὁμοιον απεργαζεται ἑαυτον, και μεταβαλλει την χροαν, μιμϐμενος την πετραν, ὡς αν [7] λαθῃ τϐς ἁλιεας, μη διαλλαττων, μηδε φανερος ων δια τϐτο, αλλ᾽ εοικως τῳ λιθῳ. ΜΕ. Φασι ταυτα· [8] το δε σον πολλῳ παραδοξοτερον, ω Πρωτευ· ΠΡΩ. Ουκ οιδα, ω Μενελαε, τινι αν αλλῳ [9] πιστευσειας, τοις σεαυτϐ οφθαλμοις απιστων; ΜΕ. Ιδων ειδον· αλλα το πραγμα τεραστιον, τον αυτον πυρ και ὑδωρ γιγνεσθαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η.

ΑΠΟΛΛΩΝ και ἙΡΜΗΣ.

ΑΠ. [10] Εχεις μοι ειπειν, ω Ἑρμη, ποτερος ὁ Καστωρ εςι τϐτων, η ποτερος ὁ Πολυδευκης; εγω γαρ ϐκ

αν

αν διακριναιμι αυτȣς. ʽΕΡ. ʽΟ μεν χθες ἡμιν [1]ξυγγενομενος, εκεινος Καςωρ ην, ȣτος δε Πολυδευκης. ΑΠ. Πως διαγιγνωσκεις; [2]ὁμοιοι γαρ. ʽΕΡ. ʽΟτι ȣτος μεν, ω Απολλον, εχει επι τȣ προσωπȣ τα ιχνη των τραυματων, ἁ ελαϐε παρα των ανταγωνιςων πυκτευων· και μαλιςα, [3]ὁποσα ὑπο τȣ Βεϐρυκος Αμυκȣ ετρωθη, τῳ Ιασονι συμπλεων· [4]ἁτερος δε ȣδεν τοιȣτον εμφαινει, αλλα καθαρος εστι, και απαθης [5]το προσωπον. ΑΠ. [6]Ωνησας, διδαξας τα γνωρισματα· επει ταγε αλλα παντα ισα, τȣ ωȣ το ἡμιτομον, και αςηρ ὑπεραιω, ϗ ακοντιον εν τῃ χειρι, ϗ ἱππος ἑκατερῳ λευκος· ὡςε πολλακις εγω τον μεν προσειπον Καστορα, Πολυδευκην οντα· τον δε τῳ τȣ Πολυδευκȣς ονοματι. Αταρ ειπε μοι και τοδε, τι δηποτε ȣκ αμφω [7]ξυνεισιν ἡμιν, αλλ' [8]εξ ἡμισειας, αρτι μεν νεκρος, αρτι δε θεος εςιν ἁτερος αυτων. ʽΕΡ. ʽΥπο φιλαδελφιας τȣτο ποιȣσιν· επει γαρ εδει ἑνα μεν [9]τεθναναι των Ληδας ὑιεων, ἑνα δε αθανατον ειναι, ενειμαντο ȣτως αυτοι την ἀθανασιαν. ΑΠ. Ου ξυνετην, ω ʽΕρμη, την νομην, ειγε ȣδε οψονται ȣτως αλληλȣς, ὁπερ εποθȣν, οιμαι, μαλιστα· πως γαρ, ὁ μεν παρα θεοις, ὁ δε παρα τοις φθιτοις ων; [10]Πλην αλλα, ὡσπερ εγω μαντευομαι, ὁ δε Ασκληπιος ιαται, συ δε παλαιειν διδασκεις, παιδοτριϐης αριςος ων, ἡ δε Αρτεμις μαιευεται,

εται, και των αλλων ἑκαςος εχει τινα τεχνην, η θεοις η ανθρωποις χρησιμην· ὑτοι δε, τι ποιησυσιν ἡμιν; [1] η αργοι ευωχησονται, τηλικυτοι οντες; ʽΕΡ. Ουδαμως· αλλα προςετακται αυτοιν ὑπηρετειν τῳ Ποσειδωνι, και καθιππευειν δει το πελαγος, και αν πυ ναυτας χειμαζομενυς ιδωσιν, επικαθισαντας επι το πλοιον, σωζειν τυς εμπλεοντας. ΑΠ. Αγαθην, ω ʽΕρμη, και σωτηριον λεγεις την τεχνην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ θ.

ʽΕΡΜΗΣ και ΜΑΙΑ.

ʽΕΡ. [2] Εστι γαρ τις, ω μητερ, εν υρανῳ θεος αθλιωτερος εμυ; ΜΑ. Μη λεγε, ω ʽΕρμη, τοιυτον μηδεν. ʽΕΡ. [3] Τι μη λεγω, ὁς τοσαυτα πραγματα εχω, μονος καμνων, και προς τοσαυτας ὑπηρεσιας διασπωμενος; ἑωθεν μεν γαρ εξαναςαντα σαιρειν το συμποσιον δει· και [4] διαςρωσαντα την εκκλησιαν, και ευθετησαντα ἑκαςα, παρεσταναι τῳ Διϊ, και διαφερειν τας αγγελιας τας παρ' αυτυ ανω και κατω ἡμεροδρομυντα· [5] και επανελθοντα ετι κεκονισμενον παρατιθεναι την αμβροσιαν· [6] πριν δε τον νεωνητον τυτον οινοχοον ἡκειν, και το νεκταρ εγω ενεχεον. Το δε παντων δεινοτατον, ὁτι μηδε νυκτος καθευδω μονος των αλλων,

αλλα

αλλα δει με και τοτε τῳ Πλϐτωνι ψυχαγωγειν, και νεκροπομπον ειναι, και παρεσταναι τῳ δικαστηριῳ· ϐ γαρ ἱκανα μοι τα της ἡμερας εργα, εν παλαιςραις ειναι, καν ταις εκκλησιαις κηρυττειν, και ῥητορας εκδιδασκειν, [1]αλλ' ετι και νεκρικα συνδιαπραττειν μεμερισμενον· καιτοι [2]τα μεν της Ληδας τεκνα, παρ' ἡμεραν ἑκατερος εν ϐρανῳ και [3]εν ᾁδϐ εισιν· εμοι δε καθ' ἑκαςην ἡμεραν και ταυτα κακεινα ποιειν αναγκαιον. [4]Και οἱ μεν Αλκμηνης και Σεμελης υιοι, εκ γυναικων δυστηνων γενομενοι, ευωχϐνται αφροντιδες· [5] ὁ δε Μαιας της Ατλαντος διακονϐμαι αυτοις· και νυν αρτι ἡκοντα με απο Σιδωνος [6]παρα της Καδμϐ θυγατρος, εφ' ἡν [7]πεπομφε με οψομενον ὁ, τι πραττει ἡ παις, μηδε αναπνευσαντα, πεπομφεν αυθις ες το Αργος επισκεψομενον την Δαναην· ειτ' εκειθεν ες Βοιωτιαν, φησιν, ελθων, εν παροδῳ την Αντιοπην ιδε. Και ὁλως [8]απηγορευκα ηδη· ει γϐν μοι δυνατον ην, ἡδεως [9]αν ηξιωσα πεπρασθαι, ὡσπερ οἱ εν γῃ κακως δϐλευοντες. ΜΑ. Εα ταυτα, ω τεκνον· χρη γαρ παντα ὑπηρετειν τῳ πατρι, νεανιαν οντα· και νυν, ὡσπερ επεμφθης, σοϐει ες Αργος, ειτα ες την Βοιωτιαν, μη και πληγας βραδυνων λαϐοις· οξυχολοι γαρ οἱ ερωντες.

V.

V.

Ex PLUTARCHI

APOPHTHEGMATIS.

[1] ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

α. Μεμνονος.

[2]ΜΕΜΝΩΝ, ὁ Αλεξανδρῳ [3]πολεμων ὑπερ Δαρειȣ τȣ βασιλεως, μισθοφορον τινα, [4]πολλα βλασφημα και ασελγη περι Αλεξανδρȣ λεγοντα, τῃ λογχῃ καταξας, Εγω σε, ειπε, [5]τρεφω μαχȣμενον, αλλ' ȣ λοιδορȣμενον Αλεξανδρῳ.

β. Αιγυπτιων Βασιλεων εθος.

Οἱ Αιγυπτιων βασιλεις κατα νομον ἑαυτων τους δικαϛας [6]εξωρκιζον, ὁτι, καν βασιλευς τι προσταξῃ κριναι των μη δικαιων, ȣ κρινȣσι.

γ. Πολτυος.

Πολτυς ὁ Θρακων βασιλευς, εν τῳ Τρωϊκῳ πολεμῳ [1]πρεσβευσαμενων προς αυτον ἁμα των Τρωων και των Αχαιων, [2]εκελευσε τον Αλεξανδρον, αποδοντα την Ἑλενην, δυο παρ' αυτȣ λαβειν καλας γυναικας.

δ. Τηρȣ.

Τηρης ὁ [3]Σιταλκȣ πατηρ ελεγεν, ὁποτε σχολαζοι ϗ μη στρατευοιτο, [4]των ἱπποκομων οιεσθαι μηδεν διαφερειν.

ε. Ιδαθυρσȣ.

Ιδαθυρσος ὁ Σκυθων βασιλευς, εφ' ὁν [5]διεβη Δαρειος, επειθε τȣς Ιωνων τυραννȣς το τȣ Ιςρȣ ζευγμα λυσαντας [6]απαλλαττεσθαι· μη βȣληθεντας δε, δια την προς Δαρειον πιστιν, ανδραποδα χρηστα και αδραστα εκαλει.

ς. Ατεȣ.

Ατεας εγραφε προς τον Φιλιππον, Συ μεν [7]αρχεις Μακεδονων, ανθρωπων [8]μεμαθηκοτων πολεμειν· εγω δε Σκυθων, οἱ και λιμῳ και διψει μαχεσθαι δυνανται. Τȣς δε πρεσβεις τȣ Φιλιππȣ, ψηχων τον ἱππον, [9]ηρωτησεν, ει τȣτο ποιει Φιλιππος. Ισμηνιαν δε, τον αριστον αυλητην, λαβων αιχμαλωτον, εκελευσεν αυλησαι· [1]θαυμαζοντων

[1] θαυμαζοντων δε των αλλων, αυτος [2] ωμοσεν ἡδιον ακȣειν τȣ ἱππȣ χρεμετιζοντος.

ζ. Σκιλȣρȣ.

Σκιλȣρος ογδοηκοντα παιδας αῤῥενας απολιπων, [3] επει τελευταν εμελλε, δεσμην ακοντιων ἑκαςῳ προτεινων, εκελευσε καταθραυσαι· παντων δ' απαγορευσαντων, καθ' ἑν αυτος [4] εξελων ακοντιον, ἁπαντα ῥᾳδιως [5] συνεκλασε· διδασκων εκεινȣς, ὁτι [6] συνεστωτες, ισχυροι διαμενȣσιν, ασθενεις δ' εσονται διαλυθεντες και στασιασαντες.

η. Αγαθοκλεȣς.

Αγαθοκλῆς ὑιος ἡν κεραμεως· γενομενος δε κυριος Σικελιας, και βασιλευς αναγορευθεις, [7] ειωθει κεραμεα ποτηρια τιθεναι παρα τα χρυσα, και τοις νεοις επιδεικνυμενος λεγειν, [8] ὁτι τοιαυτα ποιων προτερον, νυν ταυτα ποιει δια την επιμελειαν και την ανδρειαν. Πολιορκȣντος δε πολιν αυτȣ, των απο τȣ τειχȣς τινες ελοιδορȣντο, λεγοντες [9] ὁτι, Ω κεραμευ, τον μισθον ποθεν αποδωσεις τοις στρατιωταις; ὁ δε πραος και μειδιων ειπεν, [10] Αικα ταυταν ἑλω· λαβων δε [11] κατα κρατος, επιπρασκε τους αιχμαλωτȣς, λεγων, Εαν με παλιν λοιδορητε, [12] προς τȣς κυριȣς ὑμων εσται μοι ὁ λογος. Εγκαλȣντων

λουντων δε τοις ναυταις αυτου των Ιθακησιων, ὁτι τῃ νησῳ [1]προσβαλοντες, των θρεμματων τινα [2]απεσπασαν· Ὁ δε ὑμετερος, εφη, [3]βασιλευς ελθων προς ἡμας, ου μονον τα προβατα λαβων, αλλα και τον ποιμενα προσεκτυφλωσας απηλθε.

θ. Διωνος.

[4] Διων, ὁ Διονυσιον εκβαλων εκ της τυραννιδος, ακουσας επιβουλευειν αυτῳ Καλλιππον, ᾧ μαλιστα [5]των φιλων και ξενων επιστευεν, [6]ουχ ὑπεμεινεν ελεγξαι, βελτιον ειναι φησας αποθανειν, η ζῃν μη μονον τους πολεμιους, αλλα και τους φιλους φυλαττομενον.

ι. Αλεξανδρου.

Αλεξανδρος ετι παις ων, πολλα [7]του Φιλιππου κατορθουντος, ουκ εχαιρεν, αλλα προς τους συντρεφομενους ελεγε παιδας, Εμοι δε ὁ πατηρ ουδεν απολειψει· των δε παιδων λεγοντων ὁτι, Ταυτα σοι [8]κταται, Τι δ' οφελος, ειπεν, εαν εχω μεν πολλα, πραξω δε ουδεν; Ελαφρος δ' ων και ποδωκης, και παρακαλουμενος ὑπο του πατρος [9]Ολυμπια δραμειν σταδιον, Ειγε, εφη, βασιλεις ἑξειν εμελλον ανταγωνιστας. [10]Επιθυμιωντι δε τοις θεοις αφειδως αυτῳ, και πολλακις επιδραττομενῳ του λιβανωτου, παρων Λεωνιδης ὁ παιδαγωγος, Οὑτως,

ειπεν,

ειπεν, ω παι, δαψιλως επιθυμιασεις, οταν [1] της λιβανωτοφορε κρατησης. Ὡς εν εκρατησεν, επεμψεν επιςολην προς αυτον· Απεςαλκα σοι ταλαντα ἑκατον λιβανωτε και κασιας, ἱνα μηκετι μικρολογῃ προς τες θεες, [2] ειδως ὁτι και [3] της αρωματοφορε κρατεμεν. Μελλων δε την επι Γρανικῳ μαχην μαχεσθαι, παρεκαλει τες Μακεδονας αφθονως δειπνειν, και παντα φερειν εις μεσον, ὡς αυριον δειπνησοντας εκ των πολεμιων. Περιλλε δε τινος των φιλων αιτησαντος προικα τοις θυγατριοις, εκελευσε πεντηκοντα ταλαντα λαβειν· αυτε δε φησαντος ἱκανα ειναι δεκα, Σοι γε, εφη, λαβειν, εμοι δ' εχ ἱκανα δεναι. Αναξαρχῳ δε τῳ φιλοσοφῳ δεναι τον διοικητην εκελευσεν [4] ὁσον αν αιτησῃ· τε δε διοικητε φησαντος ὡς ἑκατον αιτειται ταλαντα, Καλως, εφη, ποιει, γινωσκων ὁτι φιλον εχει και δυναμενον τηλικαυτα δωρεισθαι και βελομενον. Εν δε τῃ Μιλητῳ πολλες ανδριαντας αθλητων θεασαμενος [5] Ολυμπια και Πυθια νενικηκοτων, Και πε τα τηλικαυτα ην σωματα, εφη, ὁτε οἱ βαρβαροι ὑμων την πολιν [6] επολιορκεν; Της δε των Καρων βασιλισσης Αδας οψα και πεμματα, παρεσκευασμενα περιττως δια δημιεργων και μαγειρων, φιλοτιμεμενης αει πεμπειν προς αυτον, εφη, κρειττονας εχειν αυτον οψοποιες· προς μεν αριςον, την νυκτοποριαν, προς δε δειπνον, την ολιγαριςιαν. Επει δε παρεσκευασμενων παντων

των προς μαχην, [1]ηρωτησαν οἱ στρατηγοι, Μη τι προς τȣτοις ἑτερον· Ουδεν, ειπεν, η ξυραν τα γενεια των Μακεδονων. Θαυμασαντος δε τȣ Παρμενιωνος, [2] Ουκ οιδας, ειπεν, ὁτι βελτιων ȣκ εςιν εν μαχῃ λαβη πωγωνος; Δαρειȣ [3]διδοντος αυτῳ μυρια ταλαντα και την Ασιαν νειμασθαι προς αυτον επισης, και Παρμενιωνος ειποντος, ελαβον αν ει Αλεξανδρος ημην· [4]Καγω νη Δια, ειπεν, ει Παρμενιων ημην· απεκρινατο δε Δαρειῳ μητε την γην ἡλιȣς δυο, μητε την Ασιαν δυο βασιλεις ὑπομενειν. Μελλοντι δ' αυτῳ περι [5]των ὁλων εν Αρβηλοις κινδυνευειν [6]προς ἑκατον μυριαδας αντιτεταγμενας προσιεσαν οἱ φιλοι, των ςρατιωτων κατηγορȣντες, ὡς εν ταις σκηναις διαλαλȣντων και [7]συντιθεμενων ὁπως μηδεν των λαφυρων εις [8]το βασιλικον ανοισȣσιν, αλλ' αυτοι κερδανȣσιν· ὁ δε μειδιασας, Αγαθα, φησιν, αγγελλετε· νικαν γαρ ανδρων ȣ φευγειν παρεσκευασμενων ακȣω διαλογισμȣς. Παρατασσομενȣ δε τȣ στρατευματος, ιδων τινα των ςρατιωτων το ακοντιον εναγκυλȣμενον, [9]εξεωσε της φαλαγγος ὡς αχρηστον, ὁς παρασκευαζεται δη νυν ὁτε δει χρησθαι τοις ὁπλοις. Επιςολην δε παρα της μητρος αναγινωσκων, απορρητȣς λογȣς κατ' Αντιπατρȣ και διαβολας εχȣσαν, ἁμα τȣ Ἡφαιςιωνος, (ὡσπερ ειωθει), συναναγινωσκοντος, ȣκ εκωλυσεν· ὡς δε [10]ανεγνω,

εγνω, τον δακτυλιον [1] αφελομενος τον ἑαυτȣ, τῳ ςοματι τῳ εκεινȣ την σφραγιδα [2] επεθηκεν. [3] Εν δ' Αμμωνος ὑπο τȣ προφητȣ παις Διος προσαγορευθεις, Ουδεν γε, εφη, θαυμαςον· παντων μεν γαρ ὁ Ζευς φυσει πατηρ εςιν, [4] ἑαυτȣ δε ποιειται τȣς αριστȣς. Τοξευματι δε [5] πληγεις εις το σκελος, ὡς πολλοι [6] συνεδραμον των πολλακις ειωθοτων αυτον θεον προσαγορευειν, [7] διαχυθεις τῳ προσωπῳ, Τȣτι μεν αἱμα, ειπεν, ὡς ὁρατε, και ȣκ [8] ιχωρ, οἱος περ τε ῥεει μακαρεσσι θεοισιν. Επαινȣντων δ' ενιων τȣ Αντιπατρȣ την ευτελειαν, ὡς αθρυπτως διαιτωμενȣ και αυστηρως, Εξωθεν, ειπεν, Αντιπατρος λευκοπαρυφος εστι, [9] τα δ' ενδον, ὁλοπορφυρος. Εν δε χειμωνι και ψυχει των φιλων τινος [10] ἑστιωντος αυτον, εσχαραν δε μικραν και πυρ ολιγον [11] εισενεγκαντος, η ξυλα [12] η λιβανωτον εισενεγκειν εκελευσε. Των δ' Ινδων τον αριςα τοξευειν δοκȣντα, και λεγομενον δια δακτυλιȣ τον οἱςον αφιεναι, λαβων αιχμαλωτον εκελευσεν επιδειξασθαι, και μη βȣλομενον οργισθεις [13] ανελειν προσεταξεν· επει δ' αγομενος ὁ ανθρωπος ελεγε προς τȣς αγοντας, [14] ὁτι πολλων ἡμερων ȣ μεμελετηκε, και εφοβηθη διαπεσειν, ακȣσας ὁ Αλεξανδρος εθαυμασε, και απελυσε μετα δωρων αυτον, [15] ὁτι μαλλον αποθανειν ὑπεμεινεν η της δοξης αναξιος φανηναι. Επει δε Ταξιλης, ἑις των Ινδων βασιλευς ων, απαν-

τησας

τησας [1] πρȣκαλειτο μη μαχεσθαι μηδε πολεμειν Αλεξανδρον, αλλ' ει μεν εστιν ἡττων, [2] ευ πασχειν, ει δε βελτιων, ευ ποιειν· απεκρινατο, περι αυτȣ τȣτȣ [3] μαχητεον ειναι, ποτερος ευ ποιων περιγενηται. Περι δε της λεγομενης Αορνȣ πετρας εν Ινδοις ακȣσας ὁτι το μεν χωριον δυσαλωτον εστιν, ὁ δε εχων αυτο δειλος εστι· Νυν, εφη, το χωριον ευαλωτον εστιν. Επει δ' αλλος, εχων πετραν αληπτον δοκȣσαν ειναι, [4] ενεχειρισεν ἑαυτον μετα της πετρας τῳ Αλεξανδρῳ, και της δυναμεως εκελευσεν αρχειν, ϗ [5] προσεθηκε χωραν, ειπων ὁτι, Φρονειν μοι δοκει ὁ ανθρωπος, ανδρι μαλλον αγαθῳ πιϛευσας ἑαυτον η οχυρῳ τοπῳ. Μετα δε την της πετρας αλωσιν των φιλων λεγοντων [6] ὑπερϐεϐληκεναι τον Ἡρακλεα ταις πραξεσιν· Αλλ' εγω, ειπε, τας εμας πραξεις μετα της ἡγεμονιας, ἑνος ȣ νομιζω ῥηματος ανταξιας ειναι τȣ Ἡρακλεȣς. Των δε πρωτων φιλων και κρατιστων τιμαν μεν εδοκει Κρατερον μαλιστα παντων, φιλειν δε Ἡφαιστιωνα. Κρατερος μεν γαρ, εφη, φιλοϐασιλευς εϛι· Ἡφαιϛιων δε, φιλαλεξανδρος. Ξενοκρατῃ δε τῳ φιλοσοφῳ πεντηκοντα ταλαντα πεμψας, ὡς ȣκ [7] εδεξατο, μη δεισθαι φησας, ηρωτησεν ει μηδε φιλον εχει Ξενοκρατης. Εμοι μεν γαρ, εφη, μολις ὁ Δαρειȣ πλȣτος εις [8] τȣς φιλȣς ηρκεσεν. Επει δε Πωρος ερωτηθεις ὑπ' αυτȣ μετα την

μαχην,

μαχην, Πως σοι χρησομαι; βασιλικως, ειπε· και προσερωτηθεις μη τι αλλο, Παντα, ειπεν, εν τῳ Βασιλικως ενεστι· θαυμασας και την συνεσιν αυτε και την ανδραγαθιαν, [1] πλειονα χωραν ἡς προτερον ειχε προσεθηκε. [2] Πυθομενος δε ὑπο τινος λοιδορεισθαι, Βασιλικον, εφη, εστιν ευ ποιεντα κακως ακουειν. Αποθνησκων δε, προς τους ἑταιρες, ιδων, εφη, Μεγαν ὁρω μοι [3] τον επιταφιον εσομενον. Τελευτησαντος δ' αυτε, Δημαδης ὁ ῥητωρ ὁμοιον εφη, δια την αναρχιαν, ὁρασθαι το στρατοπεδον των Μακεδονων [4] εκτετυφλωμενῳ τῳ Κυκλωπι.

ια. Λυσιμαχου.

Λυσιμαχος εν Θρακη κρατηθεις ὑπο Δρομαχετε, και δια διψαν ἑαυτον κ̧ το στρατευμα [5] παραδες, ὡς επιεν αιχμαλωτος γενομενος, Ω θεοι, ειπεν, ὡς μικρας ἡδονης ἑνεκα δελον εμαυτον εκ βασιλεως πεποιηκα! Προς δε Φιλιππιδην, τον κωμῳδοποιον, φιλον οντα και συνηθη, Τινος σοι, ειπε, των εμων [6] μεταδω; κακεινος, Οὑ βελει, πλην των απορρητων.

ιβ. Αντιοχε.

Αντιοχος ὁ στρατευσας δευτερον επι Παρθες, εν τινι κυνηγεσιῳ κ̧ διωγμῳ, [7] των φιλων κ̧ θεραποντων

 αποπλανηθεις,

αποπλανηθεις, εις επαυλιν πενητων ανθρωπων αγνουμενος εισηλθε· κ̣, παρα το δειπνον, [1] εμβαλων λογον περι τε βασιλεως, ηκουσεν ὁτι [2] ταλλα χρηστος εστιν, φιλοις δε μοχθηροις επιτρεπων [3] τα πλειστα παρορᾳ, κ̣ πολλακις αμελειτων αναγκαιων [4] δια το λιαν φιλοθηρος ειναι. Τοτε μεν ουν εσιωπησεν· [5] ἁμα δε ἡμερᾳ, των δορυφορων παραγενομενων επι την επαυλιν, φανερος γενομενος, προσφερομενης της πορφυρας αυτῳ και του διαδηματος, Αλλα [6] αφ' ἡς, ειπεν, ἡμερας ὑμας ανειληφα, πρωτον εχθες αληθινων λογων ηκουσα περι εμαυτου. Των δε Ιουδαιων, πολιορκουντος αυτου τα Ἱεροσολυμα, [7] προς την μεγιστην ἑορτην αιτησαμενων ἑπτα ἡμερων ανοχας, ου μονον εδωκε ταυτας, αλλα κ̣ ταυρους [8] χρυσοκερως παρασκευασαμενος, και θυμιαματων και αρωματων πληθος, αχρι των πυλων επομπευσε· και [9] παραδους τοις εκεινων ἱερευσι την θυσιαν, αυτος επανηλθεν εις το στρατοπεδον· οἱ δε Ιουδαιοι θαυμασαντες, ευθυς ἑαυτους μετα την ἑορτην [10] ενεχειρισαν.

VI.

VI.

E XENOPHONTE

DE CYRI INSTITUTIONE.

---

[1] ΕΚ ΤΟΥ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΥ Ε.

——[2] Ὁ δε Κυρος συνεκαλεσε παντας τους αρχοντας των συμμαχων· και ηδη πολλοι τε [3] εδοκουν και καλοι και αγαθοι παρειναι· εν οἱς δη ὁ Κυρος λεγει τοιαδε.

" Ανδρες συμμαχοι, Γαδατας διεπραξεν [4] ἁ εδο-
" κει πασιν ἡμιν πολλου αξια ειναι· και ταυτα, [5] πριν
" και ὁτιουν αγαθον ὑφ' ἡμων παθειν. Νυν δε ὁ Ασσυ-
" ριος εις την χωραν αυτου [6] εμβαλλειν αγγελλεται.—
" Νυν ουν, ω ανδρες, [7] καλον τι αν μοι δοκουμεν ποιη-
" σαι, ει προθυμως Γαδατῃ βοηθησαιμεν, ανδρι ευερ-

" γετῃ·

“ γετῃ· και ἁμα δικαια ποιοιμεν αν, χαριν αποδιδον-
“ τες· αλλα μην και συμφορον γ᾽ αν, ὡς εγω δοκω,
“ πραττοιμεν ἡμιν αυτοις. Ει γαρ πασι [1]φαινοιμεθα
“ τȣς μεν κακως ποιȣντας νικαν πειρωμενοι κακως
“ ποιȣντες, τȣς δ᾽ ευεργετȣντας αγαθοις ὑπερβαλλομε-
“ νοι, εικος εκ των τοιȣτων φιλȣς μεν ἡμιν πολλȣς βȣ-
“ λεσθαι γιγνεσθαι, εχθρον δε μηδενα επιθυμειν ειναι·
“ ει δε αμελησαι δοξαιμεν [2]Γαδατα, προς των θεων,
“ ποιοις λογοις αλλȣς πειθοιμεν αν χαριζεσθαι τι
“ ἡμιν; πως δ᾽ αν τολμωμεν ἡμας αυτȣς επαινειν;
“ πως δ᾽ αν αντιβλεψαι τις ἡμων δυναιτο Γαδατᾳ, ει
“ [3]ἡττῳμεθα αυτȣ ευ ποιȣντος, τοσοιδε οντες, ἑνος
“ ανδρος, και τȣτȣ ὑτω διακειμενȣ;” Ὁ μεν ȣν ὑτως
ειπεν· οἱ δε παντες [4]συνεπῃνȣν ισχυρως ταυτα ποιειν.

Αγετε τοινυν, εφη, επειπερ και ὑμιν [5]συνδοκει ταυ-
τα, επι μεν τοις ὑποζυγιοις και οχημασι καταλειπω-
μεν ἑκαςοι τȣς μετα τȣτωνεπιτηδειοτατȣς πορευεσθαι.
Γωβρυας δε ἡμιν [6]αρχετω αυτων, και ἡγεισθω αυτοις·
και γαρ ὁδων εμπειρος, και [7]ταλλα ἱκανος· ἡμεις δε,
εφη, συν ἱπποις τοις δυνατωτατοις ϗ ανδρασι πορευωμε-
θα, τα επιτηδεια τριων ἡμερων λαβοντες· ὁσῳ δ᾽ αν κȣ-
φοτερον συσκευαζωμεθα ϗ ευτελεστερον, τοσȣτῳ [8]τας
επιȣσας ἡμερας ἡδιον αν αριστησομεν τε ϗ δειπνησο-
μεν ϗ καθευδησομεν. Νυν δ᾽, εφη, πορευωμεθα ὡδε·

Πρωτον

Πρωτοι μεν αγε συ, Χρυσαντα, τους θωρακοφορους, (επει ὁμαλη τε κ πλατεια ἡ ὁδος εστι) τους ταξιαρχους εχων εν μετωπῳ παντας· ἡ δε ταξις ἑκαστη [1]εφ' ἑνος ιτω· αθροοι γαρ οντες, κ [2]ταχιστα κ ασφαλεστατα αν πορευοιμεθα. Τουτου δε ἑνεκα, εφη, τους θωρακοφορους κελευω ἡγεισθαι, ὁτι τουτο [3]βαρυτατον εστι του στρατευματος. Του δε βαρυτατου ἡγουμενου, αναγκη ῥᾳδιως ἑπεσθαι παντα τα [4]θαττον ιοντα· ὁταν δε [5]το ταχιστον ἡγηται εν νυκτι, ουδεν εστι θαυμαστον και διασπασθαι τα στρατευματα· [6]το γαρ προταχθεν αποδιδρασκει. Επι δε τουτοις, εφη, Αρταβαζος τους Περσων πελταστας κ τοξοτας αγετω· επι δε τουτοις Ανδραμιας ὁ Μηδος, [7]το Μηδων πεζικον· επι δε τουτοις, Εμβας το Αρμενιων πεζικον· επι δε τουτοις, Αρτουχας Υρκανιους· επι δε τουτοις, Θαμβρακας το Σακων πεζικον· επι δε τουτοις, Δαματας Καδουσιους. [8]Αγοντων δε και οὑτοι παντες, εν μετωπῳ μεν τους ταξιαρχους εχοντες, δεξιους δε τους πελταστας, αριστερους δε τους τοξοτας του ἑαυτων πλαισιου· οὑτω γαρ πορευομενοι, κ ευχρηστοτεροι γιγνονται. Επι δε τουτοις, εφη, οἱ σκευοφοροι παντων, [9]ἑπεσθωσαν· οἱ δε αρχοντες αυτων [10]επιμελεισθωσαν παντων, ὁπως αν συνεσκευασμενοι τε ωσι παντα πριν καθευδειν, και πρωϊ συν τοις σκευεσι παρωσιν εις την τεταγμενην χωραν, κ ὁπως κοσμιως ἑπωνται. Επι δε

τοις

τοις σκευοφοροις, εφη, τυς Περσας ἱππεας Μαδατας ὁ Περσης αγετω, εχων και ὑτος τυς ἑκατονταρχους των ἱππεων εν μετωπῳ· ὁ δ' ἑκατονταρχος την ταξιν αγετω εις ἑνα, ὡσπερ οἱ πεζαρχοι. Επι δε τυτοις Ῥαμβακας ὁ Μηδος ὡσαυτως τυς ἑαυτυ ἱππεας· επι δε τυτοις συ, ω Τιγρανη, [1] το σαυτυ ἱππικον· και οἱ αλλοι δ' ἱππαρχοι, [2] μεθ ὡν ἑκαστος αφικετο προς ἡμας· επι τυτοις Σακαι αγετε· εσχατοι δ' ὡσπερ ηλθον Καδυσιοι αγοντων στρατευμα· συ δε ὁ αγων αυτυς επιμελυ, [3] το νυν ειναι, παντων των οπισθεν, και μηδενα εα ὑςερον των σων ἱππεων γιγνεσθαι. Επιμελεισθε δε τυ σιωπῃ πορευεσθαι οἱ τε αρχοντες και παντες οἱ σωφρονυντες· δια γαρ των ωτων εν τῃ νυκτι αναγκη μαλλον η δια των οφθαλμων ἑκαςα και αισθανεσθαι και πραττεσθαι· και [4] το ταραχθηναι δε εν νυκτι πολυ μειζον εστι πραγμα η εν τῃ ἡμερᾳ, και δυσκαταστατωτερον· ὑ ἑνεκα ἡ τε σιωπη [5] ασκητεα, και ἡ ταξις διαφυλακτεα. Τας δε νυκτερινας, εφη, φυλακας, ὁταν μελλητε νυκτος [6] εξαναςησεσθαι, αει χρη ὡς βραχυτατας και ὡς πλειςας ποιεισθαι, ὡς μηδενα ἡ εν τῃ φυλακῃ αγρυπνια, πολλη ὑσα, λυμαινηται, εν τῃ πορειᾳ· ἡνικα δ' αν ὡρα ῃ πορευεσθαι, σημαινειν τῳ κεραπι. Ὑμεις δε εχοντες [7] ἁ δει ἑκαστον, παρεστε εις την επι Βαβυλωνος ὁδον· [8] ὁ δε ὁρμωμενος, αει τῳ κατ' ὑραν παρεγγυατω ἑπεσθαι.

Εκ

[1] Εκ τυτυ δη ῳχοντο επι τας σκηνας, ϗ ἁμα απιοντες διελεγοντο προς αλληλυς, [2] ὡς μνημονικος ὁ Κυρος, ὁποσοις συνεταττε, πως ονομαζων ενετελλετο! Ὁ δε Κυρος επιμελειᾳ τυτο εποιει· πανυ γαρ αυτῳ θαυμαστον εδοκει ειναι, ει οἱ μεν βαναυσοι ισασι της εαυτυ τεχνης ἑκαστος των εργαλειων τα ονοματα, ϗ ιατρος δε οιδε και των οργανων και των φαρμακων οἱς χρηται παντων τα ονοματα· ὁ δε στρατηγος ὑτως ηλιθιος εσοιτο, ὡστε υκ [3] εισεται των ὑφ᾽ αὑτον ἡγεμονων τα ὀνοματα, οἱς αναγκη εστιν αυτῳ οργανοις χρησθαι, ϗ ὁταν προκαταλαβειν τι βυληται, ϗ ὁταν φυλαξαι, ϗ ὁταν θαῤῥυναι, και ὁταν φοβησαι. Και ὁταν τιμησαι δε ποτε τινα βυλοιτο, πρεπον αυτῳ εδοκει ειναι ονομαστι προσαγορευειν. Εδοκυν δε αυτῳ οἱ γιγνωσκεσθαι δοκυντες ὑπο τυ αρχοντος και τυ καλον τι ποιυντες ὁρασθαι μαλλον [4] ορεγεσθαι, και [5] τυ αισχρον τι ποιειν μαλλον προθυμεισθαι απεχεσθαι. Ηλιθιον δε ϗ τυτο αυτῳ εδοκει ειναι, [6] το, ὁποτε βυλοιτο τι πραχθηναι, ὑτω προσταττειν, ὡσπερ εν οικῳ ενιοι προσταττυσι δεσποται, Ιτω τις εφ᾽ ὑδωρ, ξυλα τις σχισατω. Οὑτω γαρ προσταττομενων, εις αλληλυς τε ὁρᾳν ἁπαντες εδοκυν αυτῳ, ϗ υδεις περαινειν το προσαχθεν· ϗ παντες εν αιτιᾳ ειναι, ϗ υδεις τη αιτιᾳ υτε αισχυνεσθαι, υτε φοβεισθαι, ὁμοιως δια το συν πολλοις αιτιαν εχειν·

δια

δια ταυτα δη αυτος παντας ωνομαζεν, ὁποτε [1] προςαττοι· Και ὁ Κυρος μεν δη ὑτω περι τυτων εγιγνωσκεν.

Οἱ δε ςρατιωται τοτε μεν δειπνησαντες, καὶ φυλακας [2] καταςησαμενοι, καὶ συσκευασαμενοι παντα ἁ εδει, [3] εκοιμηθησαν. Ἡνικα δ' ην [4] εν μεσῳ νυκτων, εσημαινε τῳ κερατι. Κυρος δ' ειπων τῳ Χρυσαντᾳ ὁτι επι τῃ ὁδῳ επιμενοι δη [5] εν τῳ προσθεν τυ στρατευματος, [6] εξηει λαβων τυς αμφ' αὑτον ὑπηρετας· βραχει δε χρονῳ ὑςερον παρην Χρυσαντας αγων τυς θωρακοφορυς. Τυτῳ μεν υν ὁ Κυρος δυς ἡγεμονας της ὁδυ, πορευεσθαι εκελευεν ἡσυχως, ἑως αγγελος ελθοι, [7] ὁτι εν ὁδῳ παντες ειησαν· αυτος δε [8] εςηκως εν τῳ αυτῳ τον μεν προσιοντα [9] πρυπεμπετο εν ταξει, [10] επι δε τον ὑστεριζοντα επεμπε καλων. Επει δε παντες εν ὁδῳ ησαν, προς μεν Χρυσανταν ἱππεας επεμψεν, [11] ερυντας ὁτι, Εν ὁδῳ ηδη παντες· αγε δη υν θασσον. Αυτος δε παρελαυνων τον ἱππον [12] εις το προσθεν, ἡσυχος κατεθεατο τας ταξεις· και ὑς μεν ιδοι ευτακτως και σιωπη ιοντας, [13] προσελαυνων αυτοις, οἱτινες [14] ειεν ηρωτα, και επει [15] πυθοιτο, επῃνει· ει δε τινας θορυβυμενυς [16] αισθοιτο, το αιτιον τυτυ σκοπων, [17] καταςβεννυναι την ταραχην επειρατο.

VII.

CEBETIS

THEBANI TABULA.

[1] ΚΕΒΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ.

[2] Διαλογου Προσωπα, Ξενος και Πρεσβυτης.

I. [3] ΕΤΥΓΧΑΝΟΜΕΝ περιπατουντες εν τῳ του Κρονου ἱερῳ, εν ᾡ πολλα μεν κ̧ αλλα αναθηματα εθεωρουμεν· [4] ανεκειτο δε και πιναξ τις εμπροσθεν του νεω, εν ᾡ ην γραφη τις [5] ξενη, κ̧ μυθους εχουσα ιδιους· ούς ουκ ηδυναμεθα συμβαλειν, [6] τινες και ποτ' ησαν. ουτε γαρ πολις εδοκει ἡμιν ειναι [7] το γεγραμμενον, ουτε στρατοπεδον· αλλα περιβολος ην, εν αυτῳ εχων ἑτερους περιβολους δυο, τον μεν μειζω, τον δε ελαττω. Ην δε και πυλη επι του πρωτου περιβολου· προς δε τῃ πυλῃ οχλος [8] εδοκει ἡμιν πολυς εφεσταναι· και ενδον δε, εν τῳ περιβολῳ, πληθος τι γυναικων ἑωρατο· επι δε της εισοδου του πρωτου πυλωνος και περιβολου γερων τις ἑστως, [9] εμφασιν εποιει, ὡς προστατιων τι τῳ εισιοντι οχλῳ.

II. Απορουντων ουν ἡμων περι της μυθολογιας προς αλληλους πολυν χρονον, Πρεσβυτης τις παρεστως, [1]Ουδεν δεινον πασχετε, ω Ξενοι, εφη, απορουντες περι της γραφης ταυτης· ουδε γαρ των επιχωριων πολλοι οιδασι, [2]τι ποτε αὑτη ἡ μυθολογια δυναιτο· ουδε γαρ εστι [3]πολιτικον το αναθημα, αλλα ξενος τις παλαι ποτε αφικετο δευρο, ανηρ εμφρων, κ) [4]δεινος περι σοφιαν, λογῳ τε και εργῳ Πυθαγορειον τινα και Παρμενιδειον εζηλωκως βιον; ὁς το τε ἱερον τουτο, κ) την γραφην ανεθηκε τῳ Κρονῳ. Ξ. Ποτερον ουν, εφην εγω, και αυτον τον ανδρα γιγνωσκεις ἑωρακως; Π. Και εθαυμασα γε, εφη, αυτον πολυν χρονον, νεωτερος ων· πολλα γαρ και σπουδαια διελεγετο· και περι ταυτης δε της μυθολογιας πολλακις αυτου ηκηκοειν διεξιοντος.

III. Ξ. Προς Διος τοινυν, εφην ἐγω, [5]ει μη τις σοι μεγαλη ασχολια τυγχανει ουσα, διηγησαι ἡμιν· πανυ γαρ επιθυμουμεν ακουσαι, τι ποτ' εστιν ὁ μυθος. Π. Ουδεις [6]φθονος, ω ξενοι, εφη· αλλα τουτι πρωτον δει ὑμας ακουσαι, ὁτι επικινδυνον τι εχει ἡ εξηγησις. Ξ· Οἱον τι; εφην εγω. Π. Ὁτι, ει μεν προσεξητε, εφη, κ) συνησητε τα λεγομενα, φρονιμοι και ευδαιμονες εσεσθε· ει δε μη, αφρονες, και κακοδαιμονες, και πικροι, και αμαθεις γενομενοι, κακως βιωσεσθε. Εστι γαρ ἡ εξηγησις εοικυια τῳ της [7]Σφιγγος αινιγματι, ὁ εκεινη προυβαλλετο

τοις

τοις ανθρωποις. ει μεν ουν αυτο συνιη τις, εσωζετο· ει δε μη συνιη, απωλλυτο ὑπο της Σφιγγος. Ὡσαυτως δε και επι της εξηγησεως εχει ταυτης· ἡ γαρ Αφροσυνη τοις ανθρωποις Σφιγξ εστιν. [1]αινιττεται δε ταδε, τι αγαθον, τι κακον, τι ουτε αγαθον, ουτε κακον εστιν εν τῳ βιῳ. Ταυτ' ουν εαν μεν τις μη συνιῃ, απολλυται ὑπ' αυτης· ουκ εισαπαξ, ὡσπερ ὁ ὑπο της Σφιγγος καταβρωθεις απεθνησκεν· αλλα κατα μικρον εν ὁλῳ τῳ βιῳ καταφθειρεται, [2]καθαπερ τῃ τιμωρια παραδιδομενος· εαν δε τις γνῳ, αναπαλιν ἡ μεν Αφροσυνη απολλυται, αυτος δε σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ. Ὑμεις ουν προσεχετε, και μη παρακουετε.

IV. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς εις μεγαλην τινα επιθυμιαν ἐμβεβληκας ἡμας, ει ταυθ' οὑτως εχει! Π. Αλλ' εστιν, εφη, οὑτως εχοντα. Ξ. [3]Ουκ αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν. Π. Αναλαβων ουν ῥαβδον τινα, και εκτεινας προς την γραφην, Ὁρατε, εφη, τον περιβολον τουτον; Ξ. Ὁρωμεν. Π. Τουτο πρωτον δει ειδεναι ὑμας, ὁτι καλειται ὁ τοπος οὑτος, Βιος· [4]και ὁ οχλος ὁ πολυς, ὁ παρα την πυλην εφεστως, οἱ μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον, οὑτοι εισιν. Ὁ δε γερων, ὁ ανω ἑστηκως, εχων χαρτην τινα εν τῃ χειρι, και τῃ ἑτερα

ὡσπερ

ὡσπερ δεικνυων τι, οὑτος Δαιμων καλειται· προσταττει δε τοις εισπορευομενοις, τι δει αυτους ποιειν, ὡς αν εισελθωσιν εις τον βιον· και δεικνυει, ποιαν ὁδον αυτους δει βαδιζειν, ει σωζεσθαι [1]*μελλουσιν εν τῳ βιῳ.*

V. Ξ. Ποιαν *ουν ὁδον κελευει βαδιζειν, η πως; εφην εγω.* Π. Ὁρᾳς, *ειπε, παρα την πυλην θρονον τινα κειμενον κατα τον τοπον τουτον, καθ' ὁν εισπορευεται ὁ οχλος, εφ' οὑ καθηται γυνη* [2]*πεπλασμενη τῳ ειδει, και πιθανη φαινομενη, και εν τῃ χειρι εχουσα ποτηριον τι;* Ξ. Ὁρω· *αλλα τις εστιν αὑτη; εφην εγω.* Π. Απατη *καλειται, φησιν, ἡ παντας τους ανθρωπους πλανωσα.* Ξ. Ειτα *τι πραττει αὑτη;* Π. Τους *εισπορευομενους εις τον βιον* [3]*ποτιζει τῃ ἑαυτης δυναμει.* Ξ. Τουτο *δε τι εστι το ποτον;* Π. Πλανη, *εφη, και* Αγνοια. Ξ. Ειτα *τι;* Π. Πιοντες *τουτο, πορευονται εις τον βιον.* Ξ. Ποτερον *ουν παντες πινουσι τον πλανον, η ου;*

VI. Π. Παντες *πινουσιν, εφη· αλλ' οἱ μεν* [4]*πλειον, οἱ δε ἡττον.* Ετι *δε ουχ ὁρᾳς ενδον της πυλης πληθος τι γυναικων, ἑταιρων παντοδαπας μορφας εχουσων;* Ξ. Ὁρω. Π. Αὑται *τοινυν,* Δοξαι, *και* Επιθυμιαι, *και* Ἡδοναι *καλουνται.* Ὁταν *ουν εισπορευηται ὁ οχλος,* [5]*αναπηδωσιν αὑται, και περιπλεκονται προς ἑκαστον, ειτα απαγουσι.* Ξ. Που *δε απαγουσιν αυτους;* Π. Αἱ *μεν εις το σωζεσθαι, εφη· αἱ δε εις το απολλυσθαι δια την απατην.* Ξ.

Ω

Ω δαιμονιε, ὡς χαλεπον το πομα λεγεις. Π. Και πασαι γε, εφη, επαγγελλονται ὡς επι τα βελτιστα αξουσαι, και εις βιον ευδαιμονα και λυσιτελη. Ὁι δε δια την αγνοιαν, και τον πλανον, ὁν πεπωκασι παρα της Απατης, ουχ εὑρισκεσι ποια εστιν ἡ αληθινη ὁδος ἡ εν τῳ βιῳ· αλλα πλανωνται εικη, ὡσπερ ὁρᾳς και τους προτερον εισπορευομενες, ὡς περιαγοντας [1]ὁπη αν τυχοι.

VII. Ξ. Ὁρω τουτους, εφην. Ἡ δε γυνη εκεινη τις εστιν, ἡ ὡσπερ τυφλη και μαινομενη τις ειναι δοκεσα, και ἑστηκυια επι λιθου τινος στρογγυλου; Π. Καλειται μεν, εφη, Τυχη· εστι δε ε μονον τυφλη και μαινομενη, αλλα και κωφη. Ξ. Αὑτη ουν τι εργον εχει; Π. Περιπορευεται πανταχου, εφη, και παρ᾽ ὡν μεν ἁρπαζει τα ὑπαρχοντα, και ἑτεροις διδωσι· παρα δε των αυτων παλιν αφαιρειται παραχρημα ἁ εδωκε, και αλλοις διδωσιν εικη και αβεβαιως· διο και το σημειον καλως μηνυει την φυσιν αυτης. Ξ. Ποιον τουτο; ἐφην εγω. Π. Ὁτι επι στρογγυλου λιθε ἑστηκεν. Ξ. Ειτα τι τετο σημαινει; Π. Ὁτι εκ ασφαλης, ουδε βεβαια εστιν ἡ παρ᾽ αυτης δοσις· εκπτωσεις γαρ μεγαλαι και σκληραι γιγνονται, ὁταν τις αυτῃ πιστευσῃ.

VIII. Ξ. Ὁ δε οχλος των ανθρωπων, ὁ πολυς οὑτος περι αυτην ἑστηκως, τι βουλεται; και τινες καλενται; Π. Καλουνται μεν οὑτοι Απροβουλευτοι·

τοι· αιτουσι δε ἑκαστος αυτων ἁ [1] ῥιπτει. Ξ. Πως ουν ουχ ὁμοιαν εχουσι την μορφην, αλλ' οἱ μεν αυτων δοκουσι χαιρειν, οἱ δε αθυμουσιν, εκτετακοτες τας χειρας; Π. Οἱ μεν δοκουντες, εφη, χαιρειν και γελαν αυτων, οἱ ειληφοτες τι παρα της Τυχης εισιν· οὑτοι δε και Αγαθην Τυχην αυτην καλουσιν· οἱ δε δοκουντες κλαιειν, και τας χειρας εκτετακοτες, εισι παρ' ὡν αφειλετο ἁ εδωκε προτερον αυτοις· οὑτοι δε παλιν Κακην Τυχην αυτην καλουσι. Ξ. Τινα ουν εστιν ἁ διδωσιν αυτοις, ὁτι οὑτως οἱ μεν λαμβανοντες χαιρουσιν, οἱ δε αποβαλλοντες κλαιουσι; Π. Ταυτα, εφη, ἁ παρα τοις πολλοις ανθρωποις δοκει ειναι αγαθα. Ξ. Ταυτ' ουν τινα εστι; Π. Πλουτος δηλαδη, και δοξα, και ευγενεια, και τεκνα, και τυραννιδες, και βασιλειαι, και ταλλα ὁσα τουτοις παραπλησια. Ξ. Ταυτ' ουν πως ουκ εστιν αγαθα; Π. Περι μεν τουτων, εφη, και αυθις διαλεξομεθα· νυν δε περι την μυθολογιαν γενωμεθα. Ξ. Εστω οὑτως.

IX. Π. Ὁρας ουν, ὡς αν παρελθης την πυλην ταυτην, ανωτερον αλλον περιβολον, και γυναικας εξω του περιβολου ἑστηκυιας, κεκοσμημενας ὡσπερ ἑταιραι ειωθασι; Ξ. Και μαλα. Π. Αὑται τοινυν, ἡ μεν Ακρασια καλειται, ἡ δε Ασωτια, ἡ δε Απληστια, ἡ δε Κολακεια. Ξ. Τι ουν ὡδε ἑστηκασιν αὑται; Π. Παρατηρουσιν, εφη, τους ειληφοτας τι

παρα

παρα της Τυχης. Ξ. Ειτα τι; Π. Αναπηδωσι, και συμπλεκονται αυτοις, και κολακευουσι, και αξιεσι παρ' αυταις μενειν, λεγουσαι, ὁτι βιον ἑξεσιν ἡδυν, και απονον, και κακοπαθειαν εχοντα ουδεμιαν. Εαν εν τις πεισθῃ ὑπ' αυτων εισελθειν εἱς την ἡδυπαθειαν, μεχρι μεν [1]τινος ἡδεια δοκει ειναι ἡ διατριβη, ἑως αν γαργαλιζῃ τον ανθρωπον· ειτ' ουκ ετι· ὁταν γαρ αναινηψῃ, αισθανεται, ὁτι εκ ησθιεν, αλλ' [2]ὑπ' αυτης κατησθιετο, και ὑβριζετο. Διο και, ὁταν αναλωσῃ παντα, ὁσα ελαβε παρα της Τυχης, αναγκαζεται ταυταις ταις γυναιξι δουλευειν, και πανθ' ὑπομενειν, και ασχημονειν, και ποιειν ἑνεκεν τουτων ὁσα εστι βλαβερα· οἱον, αποστερειν, ἱεροσυλειν, επιορκειν, προδιδοναι, ληΐζεσθαι, και πανθ' ὁσα τουτοις παραπλησια. Ὁταν εν παντα αυτοις επιλιπῃ, παραδιδονται τῃ Τιμωριᾳ.

X. Ξ. Ποια δε εστιν αὑτη; Π. Ὁρᾳς οπισω τι αυτων, εφη, ὡσπερ θυριον μικρον, και τοπον στενον τινα και σκοτεινον; [Ξ. Και μαλα. Π.] Ουκεν κ γυναικες αισχραι, κ ῥυπαραι, κ [3]ῥακη ημφιεσμεναι δοκουσι συνειναι; Ξ. Και μαλα. Π. Αὑται, τοινυν, εφη, ἡ μεν, την μαστιγα εχουσα, καλειται Τιμωρια· ἡ δε, την κεφαλην εν τοις γονασιν εχεσα, Λυπη· ἡ δε, τας τριχας τιλλουσα ἑαυτης, Οδυνη. Ξ. Ὁ δ' αλλος οὑτος, ὁ παρεστηκως αυταις, δυσειδης τις, και λεπτος, και γυμνος· και μετ' αυ-

τȣ τις ὁμοια αυτῳ, αισχρα και λεπτη· τινες εισιν; Π. Ὁ μεν, Οδυρμος καλειται, εφη· ἡ δε, αδελφη αυτȣ, Αθυμια. Τȣτοις ουν παραδιδοται, και μετα τουτων συμβιοι τιμωρουμενος. Ειτα ενταυθα παλιν εις τον ἑτερον οικον ῥιπτεται, εις την Κακοδαιμονιαν, ϗ ὡδε τον λοιπον βιον καταστρεφει εν παση [1]κακοπραγιᾳ, αν μη ἡ Μετανοια αυτῳ [2]απο της τυχης συναντηση.

XI. Ξ. Ειτα τι γιγνεται, εαν ἡ Μετανοια αυτῳ συναντηση; Π. Εξαιρει αυτον εκ των κακων, ϗ συνιστησιν αυτῳ ἑτεραν Δοξαν και Επιθυμιαν, την εις την αληθινην Παιδειαν αγουσαν· ἁμα δε και την εις την Ψευδοπαιδειαν καλȣμενην. Ξ. Ειτα τι γιγνεται; Π. Εαν μεν, φησι, την Δοξαν ταυτην προσδεξηται, την αξουσαν αυτον εις την αληθινην Παιδειαν, καθαρθεις ὑπ᾽ αυτης, σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ· ει δε μη, παλιν πλαναται ὑπο της Ψευδοδοξιας.

XII. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς μεγας ὁ κινδυνος αλλος οὑτος! Ἡ δε Ψευδοπαιδεια, ποια εστιν; εφην εγω. Π. Ουχ ὁρας τον ἑτερον περιβολον εκεινον; Ξ. Και μαλα, εφην εγω. Π. Ουκȣν εξω τȣ περιβολȣ παρα την εισοδον γυνη τις [3]ἑστηκεν, ἡ δοκει πανυ καθαρα και ευτακτος ειναι; Ξ. Και μαλα. Π. Ταυτην τοινυν οἱ πολλοι και εικαιοι των ανθρωπων Παιδειαν καλȣσιν· ουκ εστι δε, αλλα Ψευ-

Ψευδοπαιδεια, εφη· οἱ μεν τοι σωζομενοι, ὁποταν βουλωνται εις την αληθινην Παιδειαν ελθειν, ὡδε πρωτον παραγιγνονται. Ξ. Ποτερον ουν αλλη ὁδος ουκ εστιν, επι την αληθινην Παιδειαν αγουσα; Π. Εστιν, εφη.

XIII. Ξ. Οὑτοι δε οἱ ανθρωποι, οἱ εσω τȢ περιϐολȢ ανακαμπτοντες, τινες εισιν; Π. Οἱ της Ψευδοπαιδειας, εφη, ερασται, ηπατημενοι, οιομενοι μετα της αληθινης Παιδειας συνομιλειν. Ξ. Τινες ουν καλȢνται οὑτοι; Π. Οἱ μεν, Ποιηται, εφη· οἱ δε, Ῥητορες· οἱ δε, Διαλεκτικοι· οἱ δε, Μουσικοι· οἱ δε, Αριθμητικοι· οἱ δε, Γεωμετραι· οἱ δε, Αστρολογοι· οἱ δε, Ἡδονικοι· οἱ δε, Περιπατητικοι· οἱ δε, Κριτικοι· και ὁσοι αλλοι τȢτοις εισι παραπλησιοι.

XIV. Ξ. Αἱ δε γυναικες εκειναι, αἱ δοκȢσαι περιτρεχειν, ὁμοιαι ταις πρωταις, εν αις εφης ειναι την Ακρασιαν, και αἱ αλλαι αἱ μετ' αυτων, τινες εισιν; Π. Αυται εκειναι εισιν, εφη. Ξ. Ποτερον ουν και ὡδε εισπορευονται; Π. Νη Δια, και ὡδε· σπανιως δε, και ουχι ὡσπερ εν τῳ πρωτῳ περιϐολῳ. Ξ. Ποτερον ουν και αἱ [1]Δοξαι; Π. Ναι, εφη· [2] μενει γαρ και εν τȢτοις το πομα, ὁ επιον παρα της Απατης, και ἡ Αγνοια μενει ϗ εν τουτοις, νη Δια, και μετ' αυτης γε ἡ Αφροσυνη· και ου μη απελθη απ' αυτων ουθ' ἡ Δοξα, ουθ' ἡ λοιπη Κακια, μεχρις

 αν

αἱ [1] αποyνοντες της Ψευδοπαιδειας, εισελθωσιν εις την αληθινην ὁδον, και πιωσι [2] τας τουτων καθαρτικας δυναμεις. Ειτα, ὁταν καθαρθωσι, και εκβαλωσι τα κακα πανθ᾽ ὁσ᾽ αν εχωσι, και τας Δοξας, και την Αγνοιαν, και την λοιπην Κακιαν πασαν, τοτε αν οὑτως σωθησονται· ὡδε δε μενοντες παρα τῃ Ψευδοπαιδειᾳ, ουδεποτε απολυθησονται, ουδε ελλειψει αυτους κακον ουδεν ἑνεκα τουτων των μαθηματων.

XV. Ξ. Ποια ουν εστιν αυτη ἡ ὁδος, ἡ φερουσα επι την αληθινην Παιδειαν; εφην. Π. Ὁρᾳς ανω, εφη, τοπον τινα εκεινον, ὁπου ουδεις επικατοικει, αλλ᾽ ερημος δοκει ειναι; Ξ. Ὁρω. Π. Ουκουν και θυραν τινα μικραν, και ὁδον τινα προ της θυρας, ἡτις ου πολυ οχλειται, αλλ᾽ ολιγοι πανυ πορευονται, ὡσπερ ανοδιας τινος και τραχειας και πετρωδους ειναι δοκουσης; Ξ. Και μαλα, εφην. Π. Ουκουν και βουνος τις ὑψηλος δοκει ειναι, και [3] αναβασις στενη πανυ, και κρημνους εχουσα ενθεν και ενθεν βαθεις; Ξ. Ὁρω. Π. Αὑτη τοινυν εστιν ἡ ὁδος, εφη, ἡ αγουσα προς την αληθινην Παιδειαν. Ξ. Και μαλα γε [4] χαλεπη προσιδειν. Π. Ουκουν και ανω επι τῳ βουνῳ ὁρᾳς πετραν τινα μεγαλην, και ὑψηλην, και [5] κυκλῳ αποκρημνον; Ξ. Ὁρω, εφην.

XVI. Π. Ὁρᾳς ουν και γυναικας δυο ἑστηκυιας επι τῃ πετρᾳ, λιπαρας, και ευεκτουσας τῳ σωματι, και ὡς εκτετακασι τας χειρας προθυμως; Ξ. Ὁρω· αλλα

αλλα τινες καλȣνται, εφην, αυται; Π. Ἡ μεν, Εγκρατεια καλειται, εφη· ἡ δε, Καρτερια· εισι δε αδελφαι. Ξ. Τι ουν τας χειρας εκτετακασιν οὑτω προθυμως; Π. Παρακαλȣσιν, εφη, τους παραγιγνομενους επι τον τοπον, θαῤῥειν, και μη αποδειλιαν· λεγουσαι, ὁτι βραχυ ετι δει καρτερησαι αυτους, ειτα ἡξουσιν εις ὁδον καλην. Ξ. Ὁταν ουν παραγενωνται επι την πετραν, πως αναβαινουσιν; ὁρω γαρ ὁδον φερουσαν ουδεμιαν επ' αυτην. Π. Αὑται απο τȣ κρημνȣ προσκαταβαινουσι, και ἑλκουσιν αυτους ανω προς αυτας· ειτα κελευουσιν αυτους διαναπαυσασθαι· και μετα [1] μικρον διδοασιν Ισχυν και Θαρσος, και επαγγελλονται αυτους καταστησειν προς την αληθινην Παιδειαν· και δεικνυȣσιν αυτοις την ὁδον, ὡς εστι καλη τε, και ὁμαλη, ϗ ευπορευτος, ϗ καθαρα παντος κακȣ, ὡσπερ ὁρᾳς. Ξ. Εμφαινει, νη Δια.

XVII. Π. Ὁρᾳς ουν, εφη, εμπροσθεν τȣ αλσους εκεινου και τοπον τινα, ὁς δοκει καλος τε ειναι, και λειμωνοειδης, και φωτι πολλῳ καταλαμπομενος; Ξ. Και μαλα. Π. Κατανοεις ουν και εν μεσῳ τῳ λειμωνι περιβολον ἑτερον, και πυλην ἑτεραν; Ξ. Εστιν οὑτως. Αλλα τις καλειται ὁ τοπος οὑτος; Π. Ευδαιμονων οικητηριον, εφη· ὡδε γαρ διατριβουσιν αἱ Αρεται πασαι, και ἡ Ευδαιμονια· Ξ. Ειεν, εφην εγω, ὡς καλον λεγεις τον τοπον ειναι.

XVIII. Π. Ουκȣν παρα την πυλην ὁρᾳς, εφη,

ὁτι

ὁτι γυνη τις εστι καλη, και [1]καθεστηκυια το προσωπον, [2]μεση δε και κεκριμενη ηδη τῃ ἡλικιᾳ, στολην δ' εχουσα ἁπλην τε και [3]καλλωπισμον; ἑστηκε δε ουκ επι στρογγυλου λιθου, αλλ' επι τετραγωνου, ασφαλως κειμενου· και μετ' αυτης αλλαι δυο εισι, θυγατερες τινες δοκȣσαι ειναι. Ξ. [4]Εμφαινει οὑτως εχειν. Π. Τουτων τοινυν ἡ μεν εν τῳ μεσῳ, Παιδεια εστιν· ἡ δε, Αληθεια. ἡ δε, Πειθω. Ξ. Τι δε ἑστηκεν επι λιθου τετραγωνȣ αὑτη; Π. Σημειον, εφη, ὁτι ασφαλης τε και βεβαια ἡ προς αυτην ὁδος εστι τοις αφικνουμενοις, και [5]των διδομενων ασφαλης ἡ δοσις τοις λαμβανουσι. Ξ. Και τινα εστιν, ἁ διδωσιν αὑτη; Π. Θαρσος, και Αφοβια, εφη εκεινος. Ξ. Ταυτα δε τινα εστιν; Π. [6]Επιστημη, εφη, τȣ μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τῳ βιῳ.

XIX. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς καλα, εφην, τα δωρα! Αλλα τινος ἑνεκεν οὑτως εξω τȣ περιβολȣ ἑστηκεν; Π. Ὁπως τους παραγενομενους, εφη, θεραπευῃ και [7]ποτιζῃ την καθαρτικην δυναμιν· ειθ', ὁταν καθαρθωσιν, οὑτως αυτους εισαγει προς τας Αρετας. Ξ. Πως τȣτο, εφην εγω; ου γαρ συνιημι. Π. Αλλα συνησεις, εφη. Ὡς αν, ει τις [8]φιλοτιμως καμνων ετυγχανε, προς ιατρον αν δηπου γενομενος, προτερον καθαρτικοις παντα εξεβαλε [9]τα νοσοποιȣντα· ειτα οὑτως αν αυτον ὁ ιατρος εις [10]αναληψιν και ὑγιειαν καθεστησεν· ει δε μη επειθετο οις

επεταττεν,

επεταττεν, ευλογως αν δηπε απωσθεις εξωλετο ὑπο της νοσε. Ξ. Ταυτα μεν συνιημι, εφην εγω. Π. [1] Τον αυτον τοινυν τροπον, εφη, και προς την Παιδειαν ὁταν τις παραγιγνηται, θεραπευει αυτον, και ποτιζει τῃ ἑαυτης δυναμει, ὁπως εκκαθαρῃ πρωτον και εκβαλῃ τα κακα παντα, ὁσα εχων ηλθε. Ξ. Ποια ταυτα; Π. Την Αγνοιαν κ̨ τον Πλανον, [2] ἁ παρα της Απατης επεπωκει, και την Αλαζονειαν, και την Επιθυμιαν, και την Ακρασιαν, και τον Θυμον, και την Φιλαργυριαν, και τα λοιπα παντα, ὡν ανεπλησθη εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ.

XX. Ξ. Ὁταν ουν καθαρθῃ, πε αυτον αποστελλει; Π. Ενδον, εφη, προς την Επιστημην, και προς τας αλλας Αρετας. Ξ. Ποιας ταυτας; Π. Ουχ ὁρᾳς, εφη, εσω της πυλης χορον γυναικων· ὡς ευειδεις δοκεσιν ειναι, και ευτακτοι, και στολην ατρυφερον και ἁπλην εχουσιν· ετι τε ὡς απλαστοι εισι, και ουδαμως κεκαλλωπισμεναι καθαπερ αἱ αλλαι; Ξ. Ὁρω, εφην· αλλα τινες αὑται καλενται; Π. Ἡ μεν πρωτη, Επιστημη, εφη, καλειται· αἱ δε αλλαι, ταυτης αδελφαι, Ανδρεια, Δικαιοσυνη, Καλοκαγαθια, Σωφροσυνη, Ευταξια, Ελευθερια, Εγκρατεια, Πρᾳοτης. Ξ. Ω καλλιστε, εφην εγωγε! ὡς εν μεγαλῃ ελπιδι εσμεν! Π. Εαν συνητε, εφη, και [3] ἑξιν περιποιησεσθ' ὡν ακουετε. Ξ. Αλλα προσεξομεν ὡς μαλιστα, εφην εγωγε. Π. Τοιγαρεν, εφη, σωθησεσθε. XXI.

XXI. Ξ. Ὁταν ουν παραλαβωσιν αυτον αὑται, πȣ απαγουσι; Π. Προς την μητερα, εφη. Ξ. Αὑτη δε τις εστιν; Π. Ευδαιμονια, εφη. Ξ. Ποια δ' εστιν αὑτη; Π. Ὁρας την ὁδον εκεινην, την φερȣσαν επι το [1] ὑψηλον εκεινο, ὁ εστιν ακροπολις των περιβολων παντων; Ξ. Ὁρω. Π. Ουκȣν επι τȣ προπυλαιου γυνη καθεστηκυια ευειδης τις καθηται επι θρονου ὑψηλου, κεκοσμημενη ελευθερως και απεριεργως, και εστεφανωμενη στεφανῳ ευανθει πανυ και ποικιλῳ; Ξ. Εμφαινει οὑτως. Π. Αὑτη τοινυν εστιν ἡ Ευδαιμονια, εφη.

XXII. Ξ. Ὁταν ουν ὡδε τις παραγενηται, τι ποιει; Π. Στεφανοι αυτον, εφη, τῃ ἑαυτης δυναμει ἡ τε Ευδαιμονια και αἱ αλλαι Αρεται πασαι, ὡσπερ νενικηκοτα τους μεγιστους αγωνας. Ξ. Και ποιους αγωνας νενικηκεν αυτος; εφην εγω. Π. Τȣς μεγιστους, εφη, και τα μεγιστα θηρια, ἁ προτερον αυτον κατησθιε, και εκολαζε, και εποιει δουλον· ταυτα παντα νενικηκε, και απερριψεν αφ' ἑαυτȣ, και κεκρατηκεν ἑαυτου, ὡστε εκεινα νυν τουτῳ δουλευουσι, καθαπερ οὑτος εκεινοις προτερον.

XXIII. Ξ. Ποια ταυτα λεγεις θηρια; πανυ γαρ επιποθω ακουσαι. Π. Πρωτον μεν, εφη, την Αγνοιαν, και τον Πλανον· η ου δοκει σοι θηρια ταυτα ειναι; Ξ. Και πονηρα γε, εφην εγω. Π. Ειτα την Λυπην, και τον Οδυρμον, ϗ την Ὑπερηφανειαν, ϗ

την

την Φιλαργυριαν, και την Ακρασιαν, και την λοιπην άπασαν Κακιαν· παντων τουτων κρατει, και ε κρατειται, ώσπερ το προτερον. Ξ. Ὠ [1] καλων εργων, εφην εγω, και καλλιστης νικης! Αλλ' εκεινο ετι μοι ειπε τις ἡ δυναμις τε στεφανου, ῳ εφης στεφανεσθαι αυτον; Π. Ευδαιμονικη, ω νεανισκε· ὁ γαρ στεφανωθεις ταυτῃ τῃ δυναμει, ευδαιμων γιγνεται και μακαριος, και εχει ουκ εν ἑτεροις τας ελπιδας της ευδαιμονιας, αλλ' εν αυτῳ.

XXIV. Ξ. Ὡς καλον το νικημα λεγεις! Ὁταν δε στεφανωθῃ, τι ποιει, η ποι βαδιζει; Π. Αγεσιν αυτον ὑπολαβεσαι αἱ Αρεται προς τον τοπον εκεινον, ὁθεν ηλθε πρωτον, κ δεικνυεσιν αυτῳ τους εκει διατριβοντας, ὡς κακως και αθλιως ζωσι, και ὡς ναυαγουσιν εν τῳ βιῳ, και πλανωνται, και αγονται καταkεκρατημενοι, ὡσπερ ὑπο πολεμιων· οἱ μεν ὑπ' Ακρασιας, οἱ δε ὑπ' Αλαζονειας, οἱ δε ὑπο Φιλαργυριας, ἑτεροι δε υπο Κενοδοξιας, ἑτεροι δε ὑφ' ἑτερων κακων· εξ ὡν ου δυνανται εκλυσαι ἑαυτους των δεινων, οἱς δεδενται, ὡστε σωθηναι, και αφικεσθαι ὡδε· αλλα ταραττονται δια παντος του βιου. Τετο δε πασχουσι δια το μη δυνασθαι την ενθαδε ὁδον εὑρειν· επελαθοντο γαρ το παρα τε Δαιμονιε προσταγμα.

XXV. Ξ. Ορθως μοι δοκεις λεγειν· αλλα και τετο παλιν απορω, δια τι δεικνυεσιν αυτῳ τον τοπον εκεινον αἱ Αρεται, ὁθεν ἡκει το προτερον; Π. Ουκ

ακριβως

ακριβως ηδει, ουδε ηπιστατο, εφη, ουδεν των εκει· αλλ ενεδοιαζε, και δια την Αγνοιαν, και τον Πλανον, ὁν δη επεπωκει, τα μη οντα αγαθα ενομιζεν αγαθα ειναι, και τα μη οντα κακα, κακα. Διο και εζη κακως, ὡσπερ οἱ αλλοι οἱ εκει διατριβοντες· νυν δε ανειληφως την επιστημην των συμφεροντων, αυτος τε καλως ζη, και τουτους θεωρει [1] ὡς κακως πρασσουσιν.

XXVI. Ξ. Επειδαν ουν θεωρηση παντα, τι ποιει, η που ετι βαδιζει; Π. Ὁποι αν βουληται, εφη· πανταχου γαρ εστιν αυτῳ ασφαλεια, ὡσπερ τῳ το [2] Κωρυκιον αντρον εχοντι· και πανταχου, οὑ αν αφικηται, παντα καλως βιωσεται μετα πασης ασφαλειας· ὑποδεξονται γαρ αυτον ασμενως παντες, καθαπερ τον ιατρον οἱ πασχοντες. Ξ. Ποτερον ουν κακεινας τας γυναικας, ἁς εφης θηρια ειναι, ουκ ετι φοβειται, μη τι παθῃ ὑπ' αυτων; Π. Νη Δια, ουδεν· ου μη διοχληθησεται, ουτε ὑπ' Οδυνης, ουτε ὑπο Λυπης, ουτε ὑπ' Ακρασιας, ουτε ὑπο Φιλαργυριας, ουτε ὑπο Πενιας, ουτε ὑπ' αλλου κακου ουδενος· ἁπαντων γαρ κυριευει, και επανω παντων εστι των προτερον αυτον λυπουντων, καθαπερ οἱ [3] εχιοδηκτοι· τα γαρ θηρια δηπου, τα παντας τους αλλους κακοποιουντα μεχρι θανατου, εκεινους ου λυπει, δια το εχειν αντιφαρμακον αυτους· οὑτω και τουτον ουκετι ουδεν λυπει, δια το εχειν το αντιφαρμακον.

XXVII.

XXVII. Ξ. Καλως εμοι δοκεις λεγειν. Αλλ' ετι τετο μοι ειπε, τινες εισιν οὑτοι, οἱ δοκεντες εκειθεν απο του βουνου παραγιγνεσθαι; και οἱ μεν αυτων, εστεφανωμενοι, εμφασιν ποιουσιν ευφροσυνης τινος· οἱ δε, αστεφανωτοι, [1] λυπης και ταραχης [μεστοι,] και τας κνημας και τας κεφαλας δοκουσι τετριφθαι, κατεχονται δε ὑπο γυναικων τινων. Π. Οἱ μεν εστεφανωμενοι, [2] οἱ σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης· οἱ δε αστεφανωτοι, οἱ μεν, απεγνωσμενοι ὑπο της Παιδειας, ανακαμπτουσι, κακως και αθλιως διακειμενοι· οἱ δε, αποδεδειλιακοτες, και αναβεβηκοτες προς την Καρτεριαν, παλιν ανακαμπτουσι, και πλανωνται ανοδιᾳ. Ξ. Αἱ δε γυναικες, αἱ μετ' αυτων ακολεθεσαι, τινες εισιν αὑται; Π. Λυπαι, εφη, και Οδυναι, και Αθυμιαι, και Αδοξιαι, και Αγνοιαι.

XXVIII. Ξ. Παντα κακα λεγεις αυτοις ακολουθειν. Π. Νη Δια, παντα, εφη, και επακολουθουσιν· Οὑτοι δε, ὁταν παραγενωνται εις τον πρωτον περιβολον προς την Ἡδυπαθειαν και την Ακρασιαν, ουχ ἑαυτους αιτιωνται, αλλ' ευθυς κακως λεγουσι και την Παιδειαν, και τους εκεισε βαδιζοντας, ὡς ταλαιπωροι και αθλιοι εισι και κακοδαιμονες, οἱ τον βιον τον παρ' αυτοις καταλιποντες κακως ζωσι, και ουκ απολαυουσι των παρ' αυτοις αγαθων. Ξ. Ποια δε λεγουσιν Αγαθα ειναι; Π. Την Ασωτιαν, και

την Ακρασιαν, ὡς ειποι αν τις [1] επι κεφαλαιου· το γαρ ευωχεισθαι βοσκηματων τροπῳ, και απολαυειν, μεγιστα αγαθα ἡγουνται ειναι.

XXIX. Ξ. Αἱ δε εκειθεν παραγενομεναι ἑτεραι γυναικες, ἱλαραι τε και γελωσαι, τινες καλουνται; Π. Δοξαι, εφη· και αγαγουσαι προς την Παιδειαν τους εισελθοντας προς τας Αρετας, ανακαμπτουσιν ὁπως ἑτερους αγαγωσι, και αναγγειλωσιν, ὁτι ευδαιμονες ηδη γεγονασιν, οὑς τοτε απηγαγον. Ξ. Ποτερον ουν, εφην εγω, αὑται εσω προς τας Αρετας εισπορευονται; Π. Εφη, Ου· ου γαρ θεμις Δοξαν εισπορευεσθαι προς την Επιστημην, αλλα τῃ Παιδειᾳ παραδιδοασιν αυτους· ειτα, ὁταν ἡ Παιδεια παραλαβῃ, ανακαμπτουσιν αὑται παλιν, αλλους αξουσαι· ὡσπερ αἱ νηες, τα φορτια εξελομεναι, παλιν ανακαμπτουσιν, και αλλων τινων γεμιζονται.

XXX. Ξ. Ταυτα μεν δη καλως μοι δοκεις, εφην, εξηγησθαι. Αλλ' εκεινο ουδεπω ἡμιν δεδηλωκας, τι προστατπει το Δαιμονιον τοις εισπορευομενοις εις τον βιον ποιειν. Π. Θαῤῥειν, εφη· διο και ὑμεις θαῤῥειτε· παντα γαρ ὑμιν εξηγησομαι, και ουδεν αποκρυψω. Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. Π. Εκτεινας ουν την χειρα παλιν, Ὁρατε, εφη, την γυναικα εκεινην, ἡ δοκει τυφλη τις ειναι, και επι λιθου στρογγυλου ἑσταναι, ἡν και αρτι ὑμιν ειπον ὁτι Τυχη καλειται; Ξ. Ὁρωμεν.

XXXI.

XXXI. Π. [1]Ταυτῃ κελευει, εφη, μη πιστευειν, και βεβαιον μηδεν πιστευειν, μηδε ασφαλες εχειν, ὁ, τι αν παρ᾽ αυτης λαβῃ τις, μηδε ὡς ιδια ἡγεισθαι· ουδεν γαρ κωλυει, ταυτα παλιν αφελεσθαι, και ἑτερῳ διδοναι· πολλακις γαρ τουτο ειωθε ποιειν. [2]Και δια ταυτην ουν την αιτιαν κελευει προς τας παρ᾽ αυτης δοσεις αηττητους γιγνεσθαι· και μητε χαιρειν ὁταν διδῳ, μητε αθυμειν ὁταν αφεληται, και μητε ψεγειν αυτην, μητε επαινειν· ουδεν γαρ ποιει μετα λογισμου, αλλ᾽ [3]εικη, και ὡς ετυχε, παντα, ὡσπερ προτερον ὑμιν ελεξα. Δια τουτο ουν το Δαιμονιον κελευει μη θαυμαζειν, ὁ τι αν πραττοι αὑτη, μηδε γιγνεσθαι ὁμοιους τοις κακοις τραπεζιταις. Και γαρ εκεινοι, ὁταν μεν λαβωσι το αργυριον παρα των ανθρωπων, χαιρουσι, και ιδιον νομιζουσιν ειναι· ὁταν δε [4]απαιτωνται, αγανακτουσι, και [5]δεινα οιονται πεπονθεναι· ου μνημονευοντες, ὁτι επι τουτῳ ελαβον τα θεματα, εφ᾽ ᾧ ουδεν κωλυει τον θεμενον παλιν κομισασθαι. Ὡσαυτως τοινυν κελευει [6]εχειν το Δαιμονιον και προς την παρ᾽ αυτης δοσιν· και μνημονευειν, ὁτι τοιαυτην εχει φυσιν ἡ Τυχη, ὡστε, ἁ δεδωκεν, αφελεσθαι, και ταχεως παλιν δουναι πολλαπλασια, αυθις δε αφελεσθαι ἁ δεδωκεν· ου μονον δε, αλλα και τα προυπαρχοντα. Ἁ γουν διδῳ, κελευει λαμβανειν παρ᾽ αυτης, και συντομως απελθειν εχοντας προς την βεβαιαν και ασφαλη δοσιν.

XXXII.

XXXII. Ξ. Ποιαν ταυτην; εφην εγω. Π. Ἡν ληψονται παρα της Παιδειας,[1] ην διασωθωσιν εκει. Ξ. Αὑτη ουν τις εστιν; Π. Ἡ αληθης Επιστημη, εφη, των συμφεροντων, και ασφαλης δοσις, και βεβαια, και αμεταβλητος. Φευγειν ουν κελευει συντομως προς ταυτην· και όταν ελθωσι προς τας γυναικας εκεινας, ἁς και προτερον ειπον ότι Ακρασια και Ἡδυπαθεια καλουνται, και εντευθεν κελευει συντομως απαλλαττεσθαι, και [2] μη πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν, ἑως αν προς την Ψευδοπαιδειαν αφικωνται. Κελευει ουν αυτοις χρονον τινα ενδιατριψαι, και λαβειν ὁ τι αν βουλωνται παρ᾽ αυτης, ὡσπερ εφοδιον· ειτα εντευθεν απιεναι προς την αληθινην Παιδειαν συντομως. Ταυτ᾽ εστιν, ἁ προστασσει το Δαιμονιον. Ὁστις τοινυν παρ᾽ αυτα τι ποιει, η παρακουει, απολλυται κακος κακως.

XXXIII. Ὁ μεν δη μυθος, ω Ξενοι, ὁ εν τῳ πινακι, τοιουτος ἡμιν εστιν. Ει δε δει τι προσπυθεσθαι περι ἑκαστου τουτων, ουδεις [3] φθονος· εγω γαρ ὑμιν φρασω. Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. Αλλα τι κελευει αυτους το Δαιμονιον λαβειν παρα της Ψευδοπαιδειας; Π. Ταυθ᾽ ἁ δοκει ευχρηστα ειναι. Ξ. Ταυτ᾽ ουν τινα εστι; Π. Γραμματα, εφη, [4] και των αλλων μαθηματων, ἁ και Πλατων φησιν ὡσανει χαλινου τινος δυναμιν εχειν τοις νεοις, ἱνα μη εις ἑτερα περισπωνται. Ξ. Ποτερον δε αναγκη ταυτα λαβειν,

ϐειν, ει μελλει τις ἡξειν προς την αληθινην Παιδειαν, η ου; Π. Αναγκη μεν ουδεμια, εφη· χρησιμα μεν τοι εστι· προς δε το βελτιους γενεσθαι ουδεν συμϐαλλεται ταυτα. Ξ. Ουδεν αρα λεγεις ταυτα χρησιμα ειναι προς το βελτιους γενεσθαι ανδρας; Π. Ουδεν· εστι γαρ και ανευ τουτων βελτιες γενεσθαι· ὁμως δε ουκ αχρηστα κακεινα εστιν. [1]Ὡς γαρ δι ερμηνεος συμϐαλλομεν τα λεγομενα ποτε, ὁμως μεν τοι γε ουκ αχρηστον ην, [2]ἡμας και αυτους την φωνην ακριϐεστεραν εχειν, αν τι συνηκαμεν· [3]οὑτω και ανευ τουτων των μαθηματων ουδεν κωλυσει γενεσθαι.

XXXIV. Ξ. Ποτερον ουδεν προεχουσιν οὑτοι οἱ μαθηματικοι, προς το βελτιους γενεσθαι των αλλων ανθρωπων; Π. Πως μελλουσι προεχειν, επειδαν φαινωνται ηπατημενοι περι αγαθων και κακων, ὡσπερ και οἱ αλλοι, και ετι κατεχομενοι ὑπο πασης κακιας; Ουδεν γαρ κωλυει, ειδεναι μεν γραμματα, και κατεχειν τα μαθηματα παντα, ὁμοιως δε μεθυσον και ακρατη ειναι, και φιλαργυρον, και αδικον, και προδοτην, και [4]το περας αφρονα. Ξ. Αμελει πολλους τοιουτους εστιν ιδειν. Π. Πως ουν οὑτοι προεχουσιν, εφη, εις το βελτιους ανδρας γενεσθαι, ἑνεκα τουτων των μαθηματων;

XXXV. Ξ. Ουδαμως φαινεται, εκ τουτου του λογου. Αλλα τι εστιν, εφην εγω, το αιτιον, ὁτι εν

τῳ δευτερῳ περιβολῳ διατριβουσιν, ὡσπερ εγγιζοντες προς την αληθινην Παιδειαν; Π. Και τι τουτο ωφελει αυτους; εφη· ὁταν πολλακις εστιν ιδειν παραγιγνομενους εκ του πρωτου περιβολου απο της Ακρασιας, και της αλλης Κακιας, εις τον τριτον περιβολον, προς την Παιδειαν την αληθινην, οἱ τουτους τους μαθηματικους παραλλαττουσιν. Ὡστε, [1] πως ετι προεχουσιν, αρα η ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι; Ξ. Πως, εφην εγω, τυτο; Π. [2] Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιβολῳ, ει μηδεν αλλο, ὁ προσποιουνται γε επιστασθαι, ουκ οιδασιν· ἑως δ᾽ αν εχωσι ταυτην την δοξαν, ακινητους ἁυτους αναγκη ειναι προς το ὁρμᾳν προς την αληθινην Παιδειαν. Ειτα, το ἑτερον ουχ ὁρᾳς, ὁτι και αἱ Δοξαι εκ του πρωτου περιβολου εισπορευονται προς αυτους ὁμοιως; Ὡστε ουθεν οὑτοι εκεινων βελτιους εισιν, εαν μη και τυτοις συνῃ Μεταμελεια, και πεισθωσιν, ὁτι ου Παιδειαν εχουσιν, αλλα Ψευδοπαιδειαν, δι ἡν απατωνται· οὑτω δε διακειμενοι, ουκ αν ποτε σωθειεν. [3] Και ὑμεις τοινυν, ω Ξενοι, εφη, εαν μη οὑτω ποιητε, και ενδιατριβητε τοις λεγομενοις, μεχρις αν ἑξιν λαβειν. Αλλα περι των αυτων πολλακις δει επισκοπειν, και μη διαλειπειν· τα δε αλλα παρεργα ἡγησασθαι. ει δε μη, ουδεν οφελος εσται ὑμιν ὡν νυν ακουετε.

XXXVI. Ξ. Ποιησομεν. Τουτο δε εξηγησαι, πως ουκ εστιν αγαθα, ὁσα λαμβανουσιν οἱ ανθρωποι

παρα της Τυχης; οἱον το ζῃν, το ὑγιαινειν, το πλουτειν, το ευδοξειν, το τεκνα εχειν, το νικᾳν, και τα λοιπα, ὁσα τουτοις παραπλησια; η παλιν, τα εναντια πως ουκ εστι κακα; πανυ γαρ ἡμιν παραδοξον και απιστον δοκει το λεγομενον. Π. Αγε τοινυν, πειρω, εφη, αποκρινασθαι το φαινομενον [1]περι ων αν σε ερωτω. Ξ. Αλλα ποιησω τουτο, εφην εγω. Π. Ποτερον ουν, κᾳν κακως τις ζῃ, αγαθον εκεινῳ το ζῃν; Ξ· Ου μοι δοκει, αλλα κακον· εφην εγω. Π. Πως ουν αγαθον εστι το ζῃν, εφη, ειπερ τουτῳ εστι κακον; Ξ. Ὁτι τοις μεν κακως ζωσι, κακον μοι δοκει ειναι· τοις δε καλως, αγαθον. Π. Και κακον ἀρα λεγεις το ζῃν, και αγαθον ειναι; Ξ. Εγωγε.

XXXVII. Π. Μη ουν απιθανως λεγε· αδυνατον γαρ, το αυτο πραγμα και κακον και αγαθον ειναι· οὑτω γαρ και ωφελιμον και βλαβερον αν ειη, και αἱρετον και φευκτον ἁμα αει. Ξ. Απιθανον μεν. [2]αλλα πως ουκ, ει το κακως ζῃν, ᾧ αν ὑπαρχοι, κακον τι ὑπαρχει αυτῳ, κακον αυτῳ το ζῃν εστιν; Π. [3]Αλλ' ου το αυτο, εφη, ὑπαρχει το ζῃν τῳ κακως ζῃν· η ου σοι φαινεται; Ξ. Αμελει ουδ' εμοι δοκει το αυτο ειναι. Π. Το κακως τοινυν ζῃν, κακον εστι· το δε ζῃν, ου κακον εστιν· επει, ει ην κακον, τοις ζωσι καλως κακον δη ὑπηρχεν, επει το ζῃν αυτοις ὑπηρχεν, ὁπερ εστι κακον. Ξ. Αληθη μοι δοκεις λεγειν.

XXXVIII.

XXXVIII. Π. Επει τοινυν αμφοτεροις συμβαινει το ζην, και τοις κακως ζωσι, και τοις καλως, ουκ αν ειη ουτε αγαθον ειναι το ζην, ουτε κακον· [1] ὡσπερ ουδε το τεμνειν και καιειν εν τοις αῤῥωστουσιν εστι νοσερον και ὑγιεινον· ουκουν ούτω και επι του ζην. Ξ. Εστι ταυτα. Π. Συ τοινυν ούτω θεωρησον· ποτερον αν βουλοιο ζην κακως, η αποθανειν καλως και ανδρειως; Ξ. Αποθανειν εγωγε καλως. Π. Ουκουν ουδε το αποθανειν κακον εστιν, ειπερ αἱρετωτερον εστι πολλακις το αποθανειν του ζην. Ξ. Εστι ταυτα. Π. Ουκουν ὁ αυτος λογος και περι του ὑγιαινειν, και νοσειν· πολλακις γαρ ου συμφερει ὑγιαινειν, αλλα τουναντιον, ὁταν ἡ περιστασις τοιαυτη. Ξ. Αληθη λεγεις.

XXXIX. Π. Αγε δη, σκεψωμεθα και περι τε πλουτειν ούτως· ειγε θεωρειν εστιν, ὡς πολλακις εστιν ιδειν, ὑπαρχοντα τινι πλουτον, κακως δε ζωντα τετον και αθλιως. Ξ. Νὴ Δια, πολλους γε. Π. Ουκουν ουδεν τουτοις ὁ πλουτος βοηθει εις το ζην καλως; Ξ. Φαινεται· αυτοι γαρ φαυλοι εισιν. Π. Ουκουν το σπουδαιους ειναι, ουχ ὁ πλουτος ποιει, αλλα ἡ Παιδεια. Ξ. Εικος γε, εκ τουτου αρα του λογου. Π. Που δε ὁ πλουτος αγαθον εστιν, ειπερ ου βοηθει τοις εχουσιν αυτον εις το βελτιους ειναι; Ξ. Φαινεται. Π. Ούτως ουδε συμφερει αρα ενιοις πλουτειν, ὁταν μη επισταντι τῳ πλουτῳ χρησθαι.

Ξ.

Ξ. Δοκει μοι. Π. Πως ουν τυτο αν τις κρινει αγαθον ειναι, ὁ πολλακις ου συμφερει ὑπαρχειν; Ξ. Ουδαμως. Π. Ουκουν ει μεν τις επισταται πλουτῳ χρησθαι καλως και εμπειρως, ευ βιωσεται· ει δε μη, κακως. Ξ. Αληθεστατα μοι δοκεις τουτο λεγειν.

XL. Π. Και [1]το συνολον δε, το τιμᾳν ταυτα ὡς αγαθα οντα, η ατιμαζειν ὡς κακα, τουτο δ' εστι το ταραττον τους ανθρωπους και βλαπτον· ὁταν τιμωνται τε, και οιονται δια τουτων μονων ειναι [2]το ευδαιμονειν, και πανθ' ἑπομενως πραττουσιν ἑνεκα τουτων, και τα ασεβεστατα δοκουντα ειναι. Ταυτα δε πασχουσι δια την του αγαθου αγνοιαν· [3]αγνοουσι γαρ, ὁτι ου γινεται εκ κακων αγαθον. [4]Πλουτον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν εκ κακων και αισχρων εργων· οἱον λεγω [5]εκ τε προδιδοναι, και ληιζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν, και εξ αλλων πολλων και μοχθηρων. Ξ. Εστι ταυτα.

XLI. Π. Ει τοινυν γινεται εκ κακε αγαθον μηθεν, ὡσπερ εικος, πλουτος δε γινεται εκ κακων εργων· αναγκη μη ειναι αγαθον τον πλουτον. Ξ. Συμβαινει ὑτως εκ τυτυ τυ λογου. Π. [6]Αλλ' ουδε το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν υκ εστι κτησασθαι εκ κακων εργων· ὡσαυτως δε ουδε το αδικειν και αφρονειν, εκ καλων εργων· ουδε ὑπαρχειν ἁμα τῳ αυτῳ δυνανται. Πλουτον δε, και δοξαν, και το νικᾳν,

και τα λοιπα, ὁσα τουτοις παραπλησια, ουδεν κωλυει ὑπαρχειν τινι ἁμα μετα κακιας πολλης· ὡστε ουκ αν ῃ ταυτα αγαθα, ουτε κακα· αλλα το φρονειν μονον αγαθον, το δε αφρονειν κακον. Ξ. Ἱκανως μοι δοκεις λεγειν, εφην.

FINIS

EXCERPTORUM EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

COLLECTANEA GRÆCA MINORA.

PARS ALTERA:

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS POETIS.

165703

I.

Ex ANACREONTIS

CARMINIBUS.

Nec, si quid olim lusit ANACREON
Delevit ætas.——— Hor.

*ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΩΔΑΙ.

I.

ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ.

ΘΕΛΩ λεγειν Ατρειδας,
Θελω δε Καδμον ᾀδειν·
Ἁ βαρβιτος δε χορδαις
Ερωτα μουνον ηχει.
Ημειψα νευρα πρωην,
Και την λυρην ἁπασαν·
Κᾀγω μεν ηδον αθλους
Ἡρακλεους· λυρη δε
Ερωτας αντεφωνει.

Χαιροιτε,

Χαιροιτε, λοιπον, ἡμιν,
Ἡρωες· ἡ λυρη γαρ
Μονȣς ερωτας αδει.

II.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φυσις κερατα ταυροις,
Ὁπλας δ' εδωκεν ἱπποις,
Ποδωκιην λαγωοις,
Λεȣσι χασμ' οδοντων,
Τοις ἰχθυσιν το νηκτον,
Τοις ορνεοις πετασθαι,
Τοις ἀνδρασι φρονημα·
Γυναιξιν—ȣκ ετ' ειχεν.
Τι ȣν διδωσι;—καλλος,
Αντ' ασπιδων ἁπασων,
Αντ' εγχεων ἁπαντων.
Νικᾳ δε και σιδηρον,
Και πυρ, καλη τις ȣσα.

III.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτιοις ποθ' ὡραις,
Στρεφεται ὁτ' Αρκτος ηδη
Κατα χειρα την Βοωτȣ,
Μεροπων δε φυλα παντα

Κεαται

Κειται κοπῳ δαμεντα·
Τοτ' Ερως επισταθεις μευ
Θυρεων εκοπτ' οχηας.
Τις, εφην, θυρας αρασσει;
Κατα μευ σχισεις ονειρους.
'Ο δ' Ερως, ανοιγε, φησι,
Βρεφος ειμι, μη φοβησαι·
Βρεχομαι δε, κασεληνον
Κατα νυκτα πεπλανημαι.
Ελεησα ταυτ' ακουσας,
Ανα δ' ευθυ, λυχνον ἁψας,
Ανεῳξα, και βρεφος μεν
Εσορω φεροντα τοξον,
Πτερυγας τε, και φαρετρην.
Παρα δ' ἱστιην καθιξας,
Παλαμαισι χειρας αυτου
Ανεθαλπον, εκ δε χαιτης
Απεθλιβον ὑγρον ὑδωρ.
'Ο δ', επει κρυος μεθηκε,
Φερε, φησι, πειρασωμεν
Τοδε τοξον, ες τι μοι νυν
Βλαβεται βραχεισα νευρη.
Τανυει δε, και με τυπτει
Μεσον ἡπαρ, ὡσπερ οιστρος.

Ανα δ' ἁλλεται καχαζων,
Ξενε, δ' ειπε, συγχαρηθι·
Κερας αϐλαϐες μεν εστι,—
Συ δε καρδιην πονησεις.

IV.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ.

Επι μυρσιναις τερειναις,
Επι λωτιναις τε ποιαις
Στορεσας, θελω προπινειν.
Ὁ δ' Ερως, χιτωνα δησας
Ὑπερ αυχενος παπυρῳ,
Μεθυ μοι διακονειτω.
Τροχος ἁρματος γαρ οἱα
Βιοτος τρεχει κυλισθεις·
Ολιγη δε κεισομεσθα
Κονις, οστεων λυθεντων.
Τι σε δει λιθον μυριζειν;
Τι δε γη χεειν ματαια;
Εμε μαλλον, ὡς ετι ζω,
Μυρισον, ῥοδοις δε κρατα
Πυκασον, καλει δ' ἑταιρην.
Πριν, ερω σε, μ' απελθειν
Ὑπο νερτερων χορειας,
Σκεδασαι θελω μεριμνας.

V.

ΕΙΣ ῬΟΔΟΝ.

Το ῥοδον το των ερωτων
Μιξωμεν Διονυσῳ·
Το ῥοδον το καλλιφυλλον
Κροταφοισιν ἁρμοσαντες,
Πινωμεν ἁϐρα γελωντες.
Ῥοδον, ω φεριστον ανθος,
Ῥοδον ειαρος μελημα·
Ῥοδα και θεοισι τερπνα.
Ῥοδα παις ὁ της Κυθηρης
Στεφεται καλοις ιελοις
Χαριτεσσι συγχορευων.
Στεψον εν με, και λυριζων
Παρα σοις, Διονυσε, σηκοις,
Μετα κερης βαθυκολπε,
Ῥοδινοισι στεφανισκοις
Πεπυκασμενος, χορευσω.

VI.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ερασμιη πελεια,
Ποθεν, ποθεν πετασαι;
Ποθεν μυρων τοσετων,
Επ' ηερος θεεσα,

Πνεεις τε και ψεκαζεις;
Τις εις;—τι σοι μελει δε;
Ανακρεων μ' επεμψε
Προς παιδα, προς Βαθυλλον,
Τον αρτι των άπαντων
Κρατευντα και τυραννον.
Πεπρακε μ' ή Κυθηρη
Λαβεσα μικρον ὑμνον·
Εγω δ' Ανακρεοντι
Διακονω τοσαυτα.
Και νυν, ὁρας, εκεινε
Επιστολας κομιζω·
Και φησιν ευθεως με
Ελευθερην ποιησειν.
Εγω δε, κην αφη με,
Δελη μενω παρ' αυτῳ.
Τι γαρ με δει πετασθαι
Ορη τε και κατ' αγρες,
Και δενδρεσιν καθιζειν,
Φαγεσαν αγριον τι;
Ταννν εδω μεν αρτον,
Αφαρπασασα χειρων
Ανακρεοντος αυτε·

Πιειν

Πιειν δε μοι διδωσι
Τον οινον, ὁν προπινει.
Πιουσα δ' αν χορευω,
Και δεσποτην εμοισι
Πτεροισι συσκιαζω·
Κοιμωμενη δ' επ' αυτῳ
Τῳ βαρβιτῳ καθευδω.
Εχεις ἁπαντ'· απελθε.
Λαλιστεραν μ' εθηκας,
Ανθρωπε, και κορωνης.

VII.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ.

Λεγουσιν αἱ γυναικες,
Ανακρεων, γερων ει·
Λαβων εσοπτρον, αθρει
Κομας μεν ουκ ετ' ουσας,
Ψιλον δε σευ μετωπον.
Εγω δε τας κομας μεν,
Ειτ' εισιν, ειτ' επηλθον,
Ουκ οιδα· τουτο δ' οιδα,
Ὡς τῳ γεροντι μαλλον
Πρεπει τα τερπνα παιζειν,
Ὁσῳ πελας τα Μοιρης.

VIII.

VIII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θελω, θελω φιλησαι·
Επειθ' Ερως φιλειν με·
Εγω δ' εχων νοημα
Αβουλον, ουκ επεισθην.
'Ο δ' ευθυ τοξον ἀρας
Και χρυσεην φαρετρην,
Μαχη με προυκαλειτο.
Κἀγω λαβων επ' ωμων
Θωρηχ', ὁπως Αχιλλευς,
Και δουρα, και βοειην,
Εμαρναμην Ερωτι.
Εβαλλ', εγω δ' εφευγον,
'Ως δ' ουκ ετ' ειχ' οϊστους,
Ησχαλλεν· ειθ' ἑαυτον
Αφηκεν εις βελεμνον·
Μεσος δε καρδιης μου
Εδυνε, και μ' ελυσε.
Ματην δ' εχω βοειην·
Τι γαρ βαλωμεθ' εξω,
Μαχης εσω μ' εχουσης;

IX.

IX.

ΕΙΣ ΤΗΝ 'ΕΑΥΤΟΥ 'ΕΤΑΙΡΑΝ.

Αγε, ζωγραφων αριστε,
Γραφε ζωγραφων αριστε,
'Ροδιης κοιρανε τεχνης,
Απεουσαν, ὡς αν ειπω,
Γραφε την εμην ἑταιρην.
Γραφε μοι τριχας το πρωτον
'Απαλας τε και μελαινας·
'Ο δε κηρος αν δυνηται,
Γραφε και μυρου πνεουσας.
Γραφε δ' εξ ὁλης παρειης,
'Υπο πορφυραισι χαιταις,
Ελεφαντινον μετωπον.
Το μεσοφρυον δε μη μοι
Διακοπτε, μητε μισγε.
Εχετω δ', ὁπως εκεινη,
Το λεληθοτως συνοφρυν *
Βλεφαρων ιτυν κελαινην.
Το δε βλεμμα νυν αληθως
Απο του πυρος ποιησον·
'Αμα γλαυκον, ὡς Αθηνης,
'Αμα δ' ὑγρον, ὡς Κυθηρης.
Γραφε ῥινα και παρειας,

Ροδα

*

Ῥοδα τῳ γαλακτι μιξας.
Γραφε χειλος, οἱα Πειθους,
Προκαλουμενον φιλημα.
Τρυφερου δ' εσω γενειου,
Περι Λυγδινῳ τραχηλῳ,
Χαριτες πετοιντο πασαι.
Στολισον τολοιπον αυτην
Ὑποπορφυροισι πεπλοις·
Διαφαινετω δε σαρκων
Ολιγον, το σωμ' ελεγχον.
Απεχει· βλεπω γαρ αυτην.
Ταχα, κηρε, και λαλησεις.

X.

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Συ μεν, φιλη χελιδων,
Ετησιη μολουσα,
Θερει πλεκεις καλιην·
Χειμωνι δ' εις αφαντος
Η Νειλον η 'πι Μεμφιν.
Ερως δ' αει πλεκει μου
Εν καρδιῃ καλιην.
Ποθος δ' ὁ μεν πτερουται,
Ὁ δ' ωον εστιν ακμην,
Ὁ δ' ἡμιλεπτος ηδη.

Βοη δε γινετ' αιει
Κεχηνοτων νεοττων.
Ερωτιδεις δε μικρους
Οἱ μειζονες τρεφουσιν.
Οἱ δε τραφεντες ευθυς
Παλιν κυουσιν αλλους.
Τι μηχος εν γενηται;
Ου γαρ σθενω τοσουτους
Ερωτας εκσοβησαι.

XI.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ιδε, πως εαρος φανεντος
Χαριτες ῥοδα βρυουσιν·
Ιδε, πως κυμα θαλασσης
Ἁπαλυνεται γαληνη·
Ιδε, πως νησσα κολυμβα·
Ιδε, πως γερανος ὁδευει·
Αφελως δ' ελαμψε Τιταν.
Νεφελων σκιαι δονενται·
Τα βροτων δ' ελαμψεν εργα.
Καρποισι γαια προκυπτει·
Καρπος ελαιας προκυπτει.
Βρομιε στεφεται ναμα.
Κατα φυλλον, κατα κλωνα,
Καθελων ηνθησε καρπος.

XII.

XII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ερως ποτ' εν ροδοισι
Κοιμωμενην μελιτταν
Ουκ ειδεν, αλλ' ετρωθη.
Τον δακτυλον δε δαχθεις
Τας χειρος ωλολυξε·
Δραμων δε και πετασθεις
Προς την καλην Κυθηρην,
Ολωλα, ματερ, ειπεν,
Ολωλα, καποθνησκω.
Οφις μ' ετυψε μικρος
Πτερωτος, ὁν καλεσι
Μελιτταν οἱ γεωργοι.
Ἁ δ' ειπεν, ει το κεντρον
Πονει το τας μελιττας,
Ποσον, δοκεις, πονεσιν,
Ερως, ὁσες συ βαλλεις;

XIII.

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαριζομεν σε, τεττιξ,
Ὁτι δενδρεων επ' ακρων,
Ολιγην δροσον πεπωκως,
βασιλευς ὁπως, αειδεις.

Σα

Σα γαρ εστι κεινα παντα,
Ὁποσα βλεπεις εν αγροις,
Χ' ὁποσα φερουσιν ὑλαι.
Συ δε φιλιος γεωργων,
Απο μηδενος τι βλαπτων·
Συ δε τιμιος βροτοισι;
Θερεος γλυκυς προφητης.
Φιλεουσι μεν σε Μεσαι·
Φιλεει δε Φοιβος αυτος,
Λιγυρην δ' εδωκεν οιμην·
Το δε γηρας ε σε τειρει,
Σοφε, γηγενης, φιλυμνε,
Απαθης, αναιμοσαρκε·
Σχεδον ει θεοις ὁμοιος.

XIV.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπον το μη φιλησαι,
Χαλεπον δε και φιλησαι·
Χαλεπωτερον δε παντων
Αποτυγχανειν φιλεντα.
Γενος εδεν εις Ερωτα·
Σοφιη, τροπος, πατειται·
Μονον αργυρον βλεπεσιν.
Απολοιτο πρωτος αυτος,

Ὁ τον αργυρον φιλησας.
Δια τȣτον ȣκ αδελφος,
Δια τȣτον ȣ τοκηες·
Πολεμοι, φονοι δι αυτον.
Το δε χειρον, ολλυμεσθα
Δια τȣτον οἱ φιλȣντες.

XV.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑ.

Φιλω γεροντα τερπνον,
Φιλω νεον χορευταν.
Γερων δ᾽ ὁταν χορευῃ,
Τριχας γερων μεν εστι,
Τας δε φρενας νεαζει.

II.

Ex BIONIS IDYLLIIS.

---

*ΒΙΩΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

I.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

ΑΙΑΖΩ τον Αδωνιν· επαιαζουσιν Ερωτες.
Κειται καλος Αδωνις επ' ωρεσι, μηρον οδοντι
Λευκῳ λευκον οδοντι τυπεις, και Κυπριν ανιᾳ
Λεπτον αποψυχων· το δε οἱ μελαν ειβεται αἱμα
Χιονεας κατα σαρκος· ὑπ' οφρυσι δ' ομματα ναρκει,
Και το ῥοδον φευγει τω χειλεος· αμφι δε τηνῳ
Θνασκει και το φιλαμα, το μηποτε Κυπρις αφησει.
Κυπριδι μεν το φιλαμα και ου ζωοντος αρεσκει·
Αλλ' ουκ ειδεν Αδωνις ὁ μιν θνασκοντ' εφιλασεν.
Αι αι ταν Κυθερειαν! απωλετο καλος Αδωνις.
Ὡς ιδεν, ὡς ενοησεν Αδωνιδος ασχετον ἑλκος,
Ὡς ιδε φοινιον αἱμα μαραινομενῳ περι μηρῳ,
Παχεας αμπετασασα κινυρετο, Μεινον, Αδωνι,

Δυσποτμε

Δυσποτμε μεινον Αδωνι, πανυστατον ὡς σε κιχειω,
Ὡς σε περιπτυξω, και χειλεα χειλεσι μιξω.
Φευγεις μακρον, Αδωνι, και ερχεαι εις Αχεροντα,
Και στυγνον βασιληα και αγριον· ἁ δε ταλαινα
Ζωω, και θεος εμμι, και ου δυναμαι σε διωκειν.
Λαμβανε, Περσεφονα, τον εμον ποσιν· εσσι γαρ αυτα
Πολλον εμευ κρεισσων· το δε παν καλον ες σε καταρρει.
Θνασκεις, ω τριποθατε· ποθος δε μοι, ὡς οναρ, επτη.
Σοι δ' ἁμα κεστος ολωλε· τι γαρ, τολμηρε, κυναγεις;
Καλος εων τοσσουτον εμηνας θηρσι παλαιειν;
Ὡδ' ολοφυρατο Κυπρις· επαιαζουσιν Ερωτες.
Αι αι ταν Κυθερειαν! Απωλετο καλος Αδωνις.
Δακρυον ἁ Παφιη τοσον εκχεει, ὁσσον Αδωνις
Αἱμα χεει· τα δε παντα ποτι χθονι γιγνεται ανθη·
Αἱμα ῥοδον τικτει· τα δε δακρυα ταν ανεμωναν.
Αιαζω τον Αδωνιν! Απωλετο καλος Αδωνις.
Μηκετ' ενι δρυμοισι τον ανερα μυρεο, Κυπρι·
Εστ' αγαθα στιβας, εστιν Αδωνιδι φυλλας ἑτοιμα.
Λεκτρον εχει, Κυθερεια, το σον τοδε νεκρος Αδωνις·
Και νεκυς ων καλος εστι, καλος νεκυς οἱα καθευδων.
Κεκλιται ἁβρος Αδωνις εν εἱμασι πορφυρεοισιν.
Αμφι δε μιν κλαιοντες αναστεναχουσιν Ερωτες,
Κειραμενοι χαιτας επ' Αδωνιδι. χὠ μεν οϊστως,
Ὁς δ' επι τοξον εβαιν', ὁς δ' ευπτερον αγε φαρετρην·

Χὠ

Χὼ μεν ελυσε πεδιλον Αδωνιδος, ὁς δε λεβησι
Χρυσειοις φορεησιν ὑδωρ, ὁ δε μηρια λουει·
Ὁς δ' οπιθεν πτερυγεσσιν αναψυχει τον Αδωνιν.
Αυταν ταν Κυθερειαν επαιαζουσιν Ερωτες.
Εσβεσε λαμπαδα πασαν επι φλιαις Ὑμεναιος,
Και στεφος εξεπετασσε γαμηλιον· ουκετι δ' Ὑμαν,
Ὑμαν ουκετ' αειδομενον μελος, ᾀδεται αι αι.
Αἱ Χαριτες κλαιοντι τον υἱεα τω Κινυραο,
Και μιν επαειδουσιν· ὁ δε σφισιν ουκ επακουει,
Ου μαν ουκ εθελει, κωρα δε μιν ουκ απολυει.

II.

ΙΞΕΥΤΑΣ.

Ιξευτας ετι κωρος, εν αλσεϊ δενδρεεντι
Ορνεα θηρευων, τον αποτροπον ειδεν Ερωτα
Ἑσδομενον πυξοιο ποτι κλαδον· ὡς δ' ενοασε,
Χαιρων, ὡνεκα δη μελα φαινετο ορνεον αυτῳ,
Τως καλαμως ἁμα παντας επ' αλλαλοισι συναπτων,
Τᾳ και τᾳ τον Ερωτα μεταλμενον αμφεδοκευεν.
Χὼ παις ασχαλαων ἑνεχ' οἱ τελος ουδεν απαντη,
Τως καλαμως ῥιψας, ποτ' αροτρεα πρεσβυν ἱκανεν,
Ὁς νιν τανδε τεχναν εδιδαξατο· και λεγεν αυτῳ,
Και οἱ δειξεν Ερωτα καθημενον. Αυταρ ὁ πρεσβυς
Μειδιαων κινησε καρην, και αμειβετο παιδα·
Φειδεο τας θηρας, μηδ' ες τοδε τωρνεον ερχευ.

Φευγε

Φευγε μακραν· κακον εντι το θηριον· ολβιος εσσῃ
Εισοκα μη μιν ἑλῃς· ην δ' ανερος ες μετρον ελθῃς,
Οὑτος ὁ νυν φευγων ϗ επαλμενος, αυτος αφ' αὑτῳ
Ελθων εξαπινας, κεφαλαν επι σειο καθιξει.

III.

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ ΚΑΙ ΜΥΡΣΩΝ.

Ειαρος, ω Μυρσων, η χειματος, η φθινοπωρου,
Η θερεος, τι τοι ἁδυ; τι δε πλεον ευχεαι ελθειν;
Η θερος, ἁνικα παντα τελειεται ὁσσα μογευμες;
Η γλυκερον φθινοπωρον, ὁτ' ανδρασι λιμος ελαφρα;
Η και χειμα δυσεργον; επει και χειματι πολλοι
Θαλπομενοι θελγονται αεργιῃ τε και οκνῳ·
Ητοι καλον εαρ πλεον ευαδεν; ειπε τι τοι φρην
Αἱρειται· λαλεειν γαρ επετραπεν ἁ σχολα ἡμιν.
Μ. Κρινειν ουκ επεοικε θεηϊα εργα βροτοισι.
Παντα γαρ ἱερα ταυτα και ἁδεα· σευ δε ἑκατι
Εξερεω, Κλεοδαμε, το μοι πελεν ἁδιον αλλων.
Ουκ εθελω θερος ημεν, επει τοκα μ' ἁλιος οπτῃ·
Ουκ εθελω φθινοπωρον, επει νοσον ὡρια τικτει·
Ουλον χειμα φερειν, νιφετον κρυμους τε φοβευμαι.
Ειαρ εμοι τριποθατον ὁλῳ λυκαβαντι παρειη,
Ἁνικα μητε κρυος, μηθ' ἁλιος αμμε βαρυνει.
Ειαρι παντα κυει, παντ' ειαρος ἁδεα βλαστει·
Χἀ νυξ ανθρωποισιν ισα, και ὁμοιϊος αως.

III.

Ex MOSCHI IDYLLIIS.

---

*ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

Ι.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Ἁ ΚΥΠΡΙΣ τον Ερωτα τον υἱεα μακρον εϐωστρει,
Ει τις επι τριοδοισι πλανωμενον ειδεν Ερωτα,
Δραπετιδας εμος εστιν· ὁ μανυτας γερας ἑξει.
Μισθος τοι το φιλαμα το Κυπριδος· ην δ' αγαγης νιν,
Ου γυμνον το φιλαμα, τι δ', ου ξενε, ϗ πλεον ἑξεις.
Εστι δ' ὁ παις περισαμος· εν εικοσι πασι μαθοις νιν.
Χρωτα μεν ου λευκος, πυρι δ' εικελος· ομματα δ' αυτου
Δριμυλα ϗ φλογοεντα· κακαι φρενες, ἁδυ λαλημα·
Ου γαρ ισον νοει και φθεγγεται· ὡς μελι φωνα.
Ην δε χολᾳ, νοος εστιν αναμερος, ηπεροπευτας,
Ουδεν αλαθευων· δολιον βρεφος, αγρια παισδει.
Ευπλοκαμον το καρανον, εχει δ' ιταμον το προσωπον.

Μικκυλα

Μικκυλα μεν τηνω τα χερυδρια, μακρα δε βαλλει·
Βαλλει κ' εις Αχεροντα, και εις Αϊδεω βασιληα.
Γυμνος μεν τογε σωμα, νοος δε οἱ εμπεπυκασται·
Και πτεροεις, ὁσον ορνις, εφιπταται αλλοτ' επ' αλλως
Ανερας ηδε γυναικας, επι σπλαγχνοις δε καθηται.
Τοξον ἑχει μαλα βαιον, ὑπερ τοξῳ δε βελεμνον·
Τυτθον ἑοι το βελεμνον, ες αιθερα δ' αχρι φορειται.
Και χρυσεον περι νωτα φαρετριον, ενδοθι δ' εντι
Τοι πικροι καλαμοι, τοις πολλακι κημε τιτρωσκει.
Παντα μεν αγρια, παντα· πολυ πλειον δε οἱ αυτῳ
Βαια λαμπας εοισα τον ἁλιον αυτον αναιθει.
Ην τυ γ' ἑλῃς τηνον, δασας αγε, μηδ' ελεησῃς.
Κην ποτ' ιδῃς κλαιοντα, φυλασσεο μη σε πλανησῃ.
Κην γελαᾳ, τυ νιν ἑλκε· ϗ ην εθελῃ σε φιλασαι,
Φευγε· κακον το φιλαμα, τα χειλεα φαρμακον εντι.
Ην δε λεγῃ, Λαβε ταυτα, χαριζομαι ὁσσα μοι ὁπλα,
Μητι θιγῃς, πλανα δωρα· τα γαρ πυρι πανταβεβαπται.

II.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΒΙΩΝΟΣ.

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Αδονες, αἱ πυκινοισιν οδυρομεναι ποτι φυλλοις,
Ναμασι τοις Σικελοις αγγειλατε τας Αρεθυσας,
'Οττι Βιων τεθνακεν ὁ Βωκολος, ὁττι συν αυτῳ
Και το μελος τεθνακε, και ωλετο Δωρις αοιδα.

Αρχετε,

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Κεινος, ὁ ταις αγελαισιν ερασμιος, ουκετι μελπει,
Ουκετ᾽ ερημαιαισιν ὑπο δρυσιν ἡμενος αδει·
Αλλα παρα Πλουτηϊ μελος ληθαιον αειδει.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Τις ποτε σᾳ συριγγι μελισδεται, ω τριποθατε;
Τις δ᾽ επι σοις καλαμοις θασει στομα; τις θρασυς ȣ̔τως;
Ειςετι γαρ πνειει τα σα χειλεα, και το σον ασθμα.
Αχω δ᾽ εν δονακεσσι τεας επιβοσκετ᾽ αοιδας.
Πανι φερω το μελισμα· ταχ᾽ αν κᾳκεινος ερεισαι
Το στομα δειμαινοι, μη δευτερα σειο φερηται.
Τȣτο τοι, ω ποταμων λιγυρωτατε, δευτερον αλγος·
Τȣτο, Μελη, νεον αλγος· απωλετο πραν τοι Ὁμηρος,
Τηνο το Καλλιοπας γλυκερον ςομα· και σε λεγοντι
Μυρεσθαι καλον υἱα πολυκλαυστοισι ῥεεθροις,
Πασαν δ᾽ επλησας φωνας ἁλα· νυν παλιν αλλον
Υἱεα δακρυεις, αινῳ δ᾽ επι πενθεϊ τακη.
Αμφοτεροι παγαις πεφιλαμενοι· ὁς μεν επινε
Παγασιδος κρανας, ὁ δ᾽ εχεν πομα τας Αρεθȣσας.
Χὡ μεν Τυνδαρεοιο καλαν αειςε θυγατρα,
Και Θετιδος μεγαν ὑια και Ατρειδαν Μενελαον·
Κεινος δ᾽ ȣ πολεμους, ȣ δακρυα, Πανα δ᾽ εμελπε,
Και Βωτας ελιγαινε, και αειδων ενομευε,

Και συριγγας ετευχε, και άδεα πορτιν αμελγε,
Και παιδων εδιδασκε φιλαματα, και τον Ερωτα
Ετρεφεν εν κολποισι, και ηρεσε την Αφροδιτην.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Πασα, Βιων, θρηνει σε κλυτη πολις, αστεα παντα.
Ασκρη μεν γοαει σε πολυ πλεον Ἡσιοδοιο·
Πινδαρον ου ποθεοντι τοσον Βοιωτιδες ὕλαι·
Ουδε τοσον τον αοιδον εμυρατο Κηΐον αστυ·
Σε πλεον Αρχιλοχοιο ποθει Παρος· αντι δε Σαπφυς
Εισετι σευ το μελισμα κινυρεται ά Μιτυλανα.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Αι, αι, ται μαλαχαι μεν επαν κατα καπον ολωνται,
Η τα χλωρα σελινα, το τ' ευθαλες ουλον ανηθον,
Ὑστερον αυ ζωοντι, και εις ετος αλλο φυοντι·
Αμμες δ' οἱ μεγαλοι, και καρτεροι, η σοφοι ανδρες,
Ὁπποτε πρωτα θανωμες, ανακοοι εν χθονι κοιλᾳ
Εὕδομες εὖ μαλα μακρον ατερμονα νηγρετον ὕπνον.
Και συ μεν εν σιγᾳ πεπυκασμενος εσσεαι εν γᾳ.

IV.

IV.

Ex TYRTÆI ELEGIIS.

---

*ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.

I.

Περι της πολεμικης αρετης.

ΟΥΤ' αν μνησαιμην, ουτ' εν λογῳ ανδρα τιθειμην,
  Ουτε ποδων αρετης, ουτε παλαισμοσυνης·
Ουδ' ει Κυκλωπων μεν εχοι μεγεθος τε βιην τε,
  Νικῳη δε θεων Θρηϊκιον βορεην·
Ουδ' ει Τιθωνοιο φυην χαριεστερος ειη,
  Πλουτοιη δε Μιδεω και Κινυραο πλεον·
Ουδ' ει Τανταλιδεω Πελοπος βασιλευτερος ειη,
  Γλωσσαν δ' Αδρηστου μειλιχογηρυν εχοι·
Ουδ' ει πασαν εχοι δοξαν, πλην θουριδος αλκης.
  Ου γαρ ανηρ αγαθος γιγνεται εν πολεμῳ,
Ει μη τετλαιη μεν ὁρων φονον αἱματοεντα,
  Και δηϊων ορεγοιτ' εγγυθεν ἱσταμενος.

'Η

Ἡ δ' αρετη, τοδ' αεθλον εν ανθρωποισιν αριστον,
Καλλιστον τε φερειν γιγνεται ανδρι νεῳ.
Ξυνον δ' εσθλον τȣτο πολη̈ι τε, παντι τε δημῳ,
Ὁστις ανηρ [1]διαβας εν προμαχοισι μενῃ
Νωλεμεως, αισχρας δε φυγης επιπαγχυ λαθηται,
Ψυχην και θυμον τλημονα [2]παρθεμενος·
Θαρσυνῃ δε πεσειν τον πλησιον ανδρα παρεστως·
Οὗτος ανηρ αγαθος γιγνεται εν πολεμῳ.
Αιψα δε δυσμενεων ανδρων ετρεψε φαλαγγας
Τρηχειας, σπουδῃ τ' εσχεθε κυμα μαχης·
Αυτος δ' εν προμαχοισι πεσων φιλον ωλεσε θυμον,
Αστυ τε και λαους, και πατερ' ευκλεϊσας·
Πολλα δια στερνοιο, και ασπιδος ομφαλοεσσης,
Και δια θωρηκος προσθεν εληλαμενος.
Τον δ' ολοφυρονται μεν ὁμως νεοι ηδε γεροντες,
Αργαλεῳ δε ποθῳ πασα κεκηδε πολις.
Και τυμβος, και παιδες εν ανθρωποις ἀρισημοι,
Και παιδων παιδες, και γενος εξοπισω·
Ουδε ποτε κλεος εσθλον απολλυται, ουδ' ονομ' αυτȣ,
Αλλ', ὑπο γης περ εων, γιγνεται αθανατος,
Ὁντιν' αριστευοντα, μενοντα τε, μαρναμενον τε,
Γης περι και παιδων θȣρος Αρης ολεσῃ.
Ει δε φυγοι μεν κηρα τανηλεγεος θανατοιο,
Νικησας δ' αιχμης αγλαον ευχος ἑλοι·

Παντες

Παντες μεν τιμωσιν ὁμως νεοι ηδε παλαιοι.
  Πολλα δε τερπνα παθων ερχεται εις αΐδην.
Γηρασκων δ' αστοισι μεταπρεπει, ουδε τις αυτον
  Βλαπτειν, ουτ' αιδȣς ουτε δικης, εθελει.
Παντες δ' εν θωκοισιν ὁμως νεοι, οἱ τε κατ' αυτον
  Εικουσ' εκ χωρης, οἱ τε παλαιοτεροι.
Ταυτης νυν τις ανηρ αρετης εις ακρον ἱκεσθαι
  Πειρασθω, θυμον μη μεθιεις πολεμου.

II.

Τȣ αυτȣ.

Τεθναμεναι γαρ καλον ενι προμαχοισι πεσοντα
  Ανδρ' αγαθον, περι ἡ πατριδι μαρναμενον.
Την δ' αὐτȣ προλιποντα πολιν και πιονας αγρους
  Πτωχευειν, παντων εστ' ανιηροτατον,
Πλαζομενον συν μητρι φιλῃ, και πατρι γεροντι,
  Παισι τε συν μικροις, κουριδιῃ τ' αλοχῳ.
Εχθρος μεν γαρ τοισι μετεσσεται οὑς κεν ἱκηται,
  Χρησμοσυνῃ τ' εικων και στυγερῃ πενιῃ·
Αισχυνει τε γενος, κατα δ' αγλαον ειδος ελεγχει,
  Πασα δ' αθυμια και κακοτης ἑπεται.
Ειθ' οὑτως ανδρος τοι αλωμενου ουδεμι' ὡρη
  Γιγνεται, ουτ' αιδως εισοπισω τελεθει.
Θυμῳ γης περι της δε μαχωμεθα, και περι παιδων
  Θνησκωμεν, ψυχεων μηκετι φειδομενοι.

Ω νεοι αλλα μαχεσθε παρ' αλληλοισι μενοντες,
Μηδε φυγης αισχρας αρχετε, μηδε φοβου.
Αλλα μεγαν ποιειτε και αλκιμον εν φρεσι θυμον,
Μηδε φιλοψυχειτ' ανδρασι μαρναμενοι.
Τους δε παλαιοτερους, ὧν ουκετι γουνατ' ελαφρα,
Μη καταλειποντες φευγετε τους γεραιους·
Αισχρον γαρ δη τουτο, μετα προμαχοισι πεσοντα
Κεισθαι προσθε νεων ανδρα παλαιοτερον,
Ηδη λευκον εχοντα καρη, πολιον τε γενειον,
Θυμον αποπνειοντ' αλκιμον εν κονιῃ,
Και χροα γυμνωθεντα· νεοισι δε παντ' επεοικεν,
Οφρ' αρα της ἥβης αγλαον ανθος εχῃ.
Ανδρασι μεν θνητοισιν ιδειν, ερατος δε γυναιξι
Ζωος εων· καλος δ' εν προμαχοισι πεσων.

FINIS

EXCERPTORUM EX POETIS.

NOTÆ

AD

COLLECTANEA GRÆCA MINORA:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO NOVA, PRIORIBUS EMENDATIOR.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. Notæ in Æsopum.

1. ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.] Hoc est—Æsopi Fabulæ. Floruisse dicitur Æsopus circiter Annum Mundi 3433. Olymp. LII. 1. Ante Christum natum 570. Ortus est Cotyæo, Phrygiæ oppido; conditione Servus. Primò inserviebat Xantho, cuidam Lydo; postremò Iadmoni, homini Samio, à quo manumissus est. Libertatem nactus, peregrè profectus est; et post varia facta itinera, tandem, ob ingenii ac sapientiæ famam, à Crœso Lydorum rege Sardes in regiam accitus est. Sardibus diu commoratus, Delphos à Crœso tandem missus est; ibique sacrilegii fraudulenter accusatus, deque rupe Phædriade præcipitatus, morte indignâ periit. Quæ autem Monachus ille mendax Planudes de vitâ ejus, et præsertim de corporis ipsius deformitate, contexuit, illa quidem meræ sunt ineptiæ. De eo tanquam Fabellarum auctore mentionem sæpenumerò fecerunt multi scriptores antiqui. Utrum verò quæ hodie sub ejus nomine circumferuntur Fabulæ, ipsius sint necne, valdè est incertum; immo potius viri inter Recentiores doctissimi illas ab eo prorsus abjudicârunt; quorum præcipuus est vir magni nominis Richardus Bentleius, in dissertatione suâ celeberrimâ de Epistolis Phalaridis, Themistoclis, Socratis, Euripidis, aliorumque; deque Fabulis Æsopi; Anglicè conscriptâ, et primum impressâ Londini A. D. 1697. [Vide autem Dissert. de Babrio; auctore Th. Tyrwhitt. Lond. 1776. p. 25.] In grandioribus quidem Æsopicarum Fabularum collectionibus magna est styli varietas, et planè non ab

3. ab eodem profecta; in earum tamen multis mira invenitur simplicitas, quæ antiquitatem remotissimam redolet, quæque ad animos juniorum Discipulorum alliciendos apprimè est accommodata. Ex quarum numero sunt pauculæ hæ Fabellæ quæ hic exhibentur. Fabulæ Æsopicæ multos nactæ sunt imitatores; ex quibus, inter veteres quidem Phædrus Augusti Libertus, inter recentiores autem La Fontaine, meritò primas partes occupavit. Uterque, numeris poëticis, solutam Æsopi orationem, suis tamen ipsorum facetiis in locum simplicitatis Æsopicæ, plerumque malè, suffectis, adumbravit. Cuicunque cordi sit corpus absolutissimum Æsopicarum Fabularum, quotquot Græcè reperiuntur, inspicere, libet hic loci ei indicare Editiones quarum tituli sequuntur. 1. ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. FABULARUM ÆSOPICARUM COLLECTIO, QUOTQUOT GRÆCE REPERIUNTUR. *Accedit Interpretatio Latina.* Oxon. 1718, in 8vo. [Hæc est editio *Marianorum*, i. e. eorum qui sunt ex Aulâ B. Mariæ V. Oxon.] 2. FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ, quæ *Maximo Planudi* tribuuntur. Ad veterum librorum fidem emendatas, cum Joachimi Camerarii interpretatione Latinâ, Joannis Hudsoni, suisque annotationibus, et indice omnium verborum, edidit Jo. Michael Heusinger. Isenaci et Lipsiæ, 1741, 1755. Vel cum præfatione Klotzii, omissâ Camerarii interpretatione, 1770 et 1775. 3. FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ, cum variis lectionibus, et notis Joh. Christoph. Gottl. Ernesti. Lipsiæ, 1781, in 8vo. Cæterùm ex illis Editionibus varia passim reperiuntur Excerpta.

2. ΚΟΧΛΙΑΙ.] Anglicè, THE COCKLES. [Vide *κοχλιας*, in *Vocum Interpret.* ad fin. hujus Libelli.] Hic notandum, Scriptores Græcos in hujusmodi titulis artic. non usurpare.

3. Γεωργε παις] Angl. *An husbandman's boy, or son—ωπτα, was roasting*—uti tempus imperf. planè indicat. *ωπτα*, contractè pro *ωπταε*· vide *οπταω*.

4. *ακουσας δε αυτων*] *quum autem audivisset eas*—Notandum, Latinos nullum habere participium, quod aoristorum vocis activæ participiis

participiis respondeat, nisi in verbis suis deponentibus, *ακουσας*, 3, *quum audivisset*; [vel *ακουσας αυτων, illis auditis*; per abl. nempe absol.] *ιδων*, *quum vidissem—es—et*; vel, (per participium verbi deponentis) *conspicatus*. Cæterùm—" Verba Sensus, excepto " visu, genitivum plerumque adsciscunt."

5. *εφη*.] vide *φημι*.

6. *κακιστα*] *pessima*—superl. à *κακος*. [quod vide in Gram.] *κακιστα ζωα, most wretched creatures!* v. *ζωον*.

7. *των οικιων ὑμων εμπιπραμενων*,] *domibus vestris ardentibus; while your houses are burning.*—Nimirum genitivus est absolutus; et, apud Græcos Scriptores, *οικιων ὑμων, domibus* VESTRUM, *the houses* OF YOU, idem valet ac *οικιων ὑμετερων, domibus* VESTRIS, YOUR *houses*; quod itidem observandum de aliis pronominibus, ut vocant, personalibus. Sic in Oratione Dominicâ, Πατερ ἡμων, *Father* OF US, idem valet ac Πατερ ἡμετερε, *Pater* NOSTER, OUR *Father*. v. *εμπιπρημι*, vel *εμπιμπρημι*, unde *εμπιπραμενων*, præs. part. vocis med. v. etiam simplex verbum *πιπρημι*, vel *πιμπρημι*, in Gram.

8. *αυτοι ᾳδετε*;] Angl. *are you yourselves singing? are you so stupid as to sing?* v. *αυτος*, et *ᾳδω*.

9. Κριθην την του ἱππου ὁ ἱπποκομος κλεπτων και πωλων,] Angl. *while the groom was stealing and selling his horse's corn—κριθη, hordeum*; quod nempe, in Asiaticis regionibus, olim præbebant, hodiéque præbent equis comedendum. Την κριθην του ἱππου, *the corn of* HIS *horse*; nam articulus sæpissimè redditur tanquam pronomen possessivum; aliquo tamen pronomine subintellecto; sic *τȣ ἱππȣ* pro *τȣ εκεινȣ*, vel *τȣ ἑαυτȣ ἱππȣ*, *of the horse of him, of the horse of himself; of his horse, of his own horse*. v. *κλεπτω*, et *πωλεω*.

10. *τον ἱππον ετριϐε και εκτενιζε*] Angl. *was rubbing and combing —kept rubbing and combing at the horse*—uti planè indicat tempus imperf. *πασας ἡμερας*, supple *δια*, *for whole days*. v. *τριϐω*, et *κτενιζω*.

11. *την κριθην την τρεφουσαν*] supple *εμε*, *hordeum alens me*; i. e.

hordeum

hordeum quod alit me—[Articulus sæpe repetitur post nomen, sequente participio.] *μη πωλει, ne vendas. πωλει,* præs. imperat. contract. pro *πωλεε.*

4. 1. *χειμωνος ωραν,*] i. e. *καθ' ωραν, tempore hyberno,*—

2. *ευρων*] *nactus* [vid. suprà ad p. 3. n. 4.] v. *ευρισκω, invenio, nanciscor.*

3. *υπο κρυους πεπηγοτα,*] Angl. *stiff with cold.* v. *κρυος,* et *πηγνυω* vel *πηγνυμι* vel *πησσω,* in particip. perf. med. *πεπηγως, υια, ος, rigidus.*

4. *λαβων*] *quum sumpsisset.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. *λαμβανω.*

5. *υπο κολπον κατεθετο*] Angl. ad verbum, *he put it down to himself under his bosom,* i. e. *he deposited it in his bosom, κατατιθημι, depono*; *κατατιθεμαι,* in voc. med. *depono aliquid quod meum est* or *depono aliquid pro meipso.* Negligunt interdum aliæ linguæ tenuem et obscuriorem vocis mediæ significationem; unde factum est ut quidam Grammatici vim vocis mediæ et activæ perperam confundunt.

6. *θερμανθεις,*] *calefactus,* v. *θερμαινω.*

7. *αναλαβων*] *quum recuperâsset, την ιδιαν φυσιν, propriam naturam,* vel *propriâ naturâ recuperatâ.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. *αναλαμβανω, resumo, recupero.*

8. *επληξε τον ευεργετην.*] *vulneravit beneficum.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.] *πλησσω, percutio, vulnero,* in aor. 2. act. *επλαγον* et *επληγον.* Vide Vigerum, de Gr. Dict. Idiotismis, p. 213. Edit. Zeunii; et Sam. Clarke, ad Iliad, γ', 31.

9. Ορνις] *avis,* item, ut hic, *gallina.*

10. *οφεως*] Atticè pro *οφιος,* ab *οφις,* quod vide.

11. *ευρουσα*] *nacta* v. *ευρισκω*; et vid. supra ad p. 3. n. 4.

12. *εκθερμανασα εξεκολαψε,*] *quum calefecisset, exclusit.* Angl. *warmed and hatched* them. v. *εκθερμαινω,* et *εκκολαπτω.*

13. *θεασαμενη*] *quum vidisset,* vel *conspicata.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. *θεαομαι,* verb. dep. *specto,* &c.

14. *τι*] supple *δια.*

15.

15. ἁπερ αυξηθεντα] *quæ scilicet adulta*—v. ὁσπερ, et αυξανω.

16. τον αδικειν αρξεται;] *injuriam auspicabuntur?* τον αδικειν, idem ferè ac της αδικιας· αρχω, *prior aliquid facio*, unde *impero*; αρχομαι, in voce pass. *subditus sum*; αρχομαι, in voce med. [unde fut. 1. αρξομαι] *incipio*, sine respectu alterius me sequentis. [Vide *Kuster*. de Verbb. Mediis.] Cæterùm αρχομαι, gen. adsciscit; et infin. cum artic. supplet vicem nominis, sic, αρχομαι του αδικειν, *incipio injustè facere*; αρχῃ του αδικειν, *incipis injustè facere*; &c. ἁπερ αρξεται, *quæ incipient*; "Neutrum plurale sæpissimè gaudet verbo singulari."

17. εμπεσουσα] *quum incidisset*—v. εμπιπτω.

18. ὑποπνιγεσθαι εμελλεν,] *suffocari futura erat*, i. e. *in eo erat ut jam suffocaretur*; *it was just going to choke*, v. ὑποπνιγω, et μελλω.

19. βεβρωκα, και πεπωκα, και λελουμαι.—] v. βρωσκω, πινω, et λουω.

20. καν αποθανω] *etsi mortua fuerim*—καν pro και εαν. αποθανω, ab αποθνησκω; quod vide.

21. παχυνθεις,] *pinguefactus*, v. παχυνω.

22. ανεσκιρτησε] v. ανασκιρταω.

23. αυτῳ ὁλος αφωμοιωθη.] Angl. *was made in every respect like him*. v. αφομοιοω,

24. αναγκης επελθουσης τρεχειν,] *quum incidisset necessitudo currendi*, —Infinitivus apud Græcos interdum redditur Latinè per gerundium: αναγκης επελθουσης, est gen. absolutus: επελθουσης, ab επερχομαι, quod vide.

25. του δρομου επαυσατο,] *a cursu cessavit*; subauditur απο, v. παυω, *cessare facio*; παυομαι, in voce med. *cesso, desino, quiesco*.

26. ὑπεμνησθη] Angl. *he had some sort of recollection*—τα πατρος [οντος] ονου, *of his father's being an ass*. μναομαι, *recordor*, usurpatur ut verb. dep. quanquam in usu sit μναω, *in memoriam revoco*, ὑπο, in comp. sæpe minuit significationem vocis simplicis, ut *sub* apud Latinos; sic μναομαι, *I remember*; ὑπομναομαι *I have a faint remembrance*; *rideo, I laugh*; *subrideo, I smile*, ὑπεμνησθη hic ironicè dictum.

5. 1. κρεμαμενον] pendentes. v. κρεμαω, κρεμαννυω, et κρεμαννυμι.

2. ιδουσα,] conspicata. [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. ειδω.

3. επειρατο] conabatur. v. πειραομαι, ωμαι.

4. Πολλα] multùm: sumitur adverbialiter; à πολυς, multus.

5. καμουσα,] quum laborasset. v. καμνω.

6. και μη δυνηθεισα] et quum non potuisset—v. δυναμαι.

7. παραμυθουμενη,] à παραμυθεομαι, ουμαι; quod vide.

8. ομφακες] uvæ acerbæ. v. ομφαξ.

9. ὑποκριτου,] Angl. of a player. v. ὑποκριτης.

10. και ἑκαστα των αυτου σκευων διερευνωμενη,] Angl. and examining narrowly every one of his instruments. Διερευνωμενη, contractè pro διερευναομενη, à διερευναω, ω, quod vide.

11. μορμολυκειω] v. μορμολυκειον. Hiſtrionum larvæ apud veteres totum tegebant caput.

12. κατεσκευασμενην·] v. κατασκευαζω.

13. αναλαβουσα] quum sustulisset. v. αναλαμβανω.

14. οια κεφαλη,] quale caput, οιος, οια, οιον, qualis; sed οιος, οια, οιον, solus.

15. εγκεφαλον] Angl. brains: supple μυελον, medullam; nam εγκεφαλος, ου, ὁ και ἡ, significat qui in capite est: ex εν et κεφαλη, caput.

16. τη μητρι] to HIS mother. [Vide supra ad p. 3. n. 9.]

17. ευχου] v. ευχομαι.

18. Θρηνει] contractè pro Θρηνεε, à Θρηνεω, quod vide.

19. ὑπολαβουσα] ὑπολαμβανω, suscipio, excipio; item puto, reor; ex ὑπο et λαμβανω, quod vide. Aor. 2. part. act. ὑπολαβων, ουσα, ον, quum excepissem—es—et sermonem, [i. e. respondens,] supple τον λογον.

20. κλαιεις;] v. κλαιω.

21. τινος γαρ κρεας ὑπο σου γε ουκ εκλαπη;] Angl. for of which of them has not the flesh [have not the victims] been purloined by thee? ὑπο σου γε, by thee for thy part. Sed vis voculæ γε sæpè inter interpretandum perit; εκλαπη, v. κλεπτω.

22. διεβαινε.] trajiciebat, was passing; uti planè indicat tempus imperf. v. διαβαινω.

23.

23. ὑδατος,] v. ὑδωρ.

24. ὑπελαβεν] *ratus est.* [Vide supra ad p. 5. n. 19.] ν adjungitur quia sequitur vocalis.

25. κατεχοντα] *tenentem.* κατεχω, *teneo, possideo,* f. καθεξω vel κατασχησω, p. κατεσχηκα; ex κατα et εχω, *habeo;* quod vide. κατα ante consonantem, κατ' ante vocalem lævigatam, καθ' ante vocalem aspiratam. Vide Grammat. sub præp.. αντι.

26. και αφεις το ιδιον,] supple κρεας, Angl. *and having let go his own.* αφεις, ab αφιημι, *dimitto,* &c. quod vide. απο ante consonantem, απ' ante vocalem lævigatam, αφ' ante vocalem aspiratam. Vide Gram sub præp. αντι.

27. ὡρμησε] Angl. *he made an effort.* v. ορμαω.

28. απωλεσε] *perdidit.* v. απολλυμι vel απολλυω, *perdo;* απολλυμαι, in voc. m. *pereo.*

1. το μεν ουν ουκ ην.] Angl. *the one indeed did not exist.* το μεν 6.
the one; το δε, *the other,* ὁ δε κατειχεν, i. e. το δε ὁ κατειχεν, Angl. *and the other which he held—*

2. κατεσυρετο] *deorsum ferebatur:* Angl. *was a-carrying down.* v. κατασυρω.

3. Ταως] *Pavo.* Atticè S. Gen. ταω, D. ταῳ, A. ταων, V. ταως, Dual. N. A ταω, G. D. ταῳν. Plur. N. ταῳ, G. ταων, D. ταῳς, A. ταως. V. ταῳ.

4. Των ορνιθων—] Gen. absolut.

5. ἑαυτον ηξιου—χειροτονειν.] *seipsum putabat dignum electu;* Angl. *deemed himself worthy to be chosen.*—"Pro supino passivo ponitur "infinitivus activus, καλος ιδειν, *pulcher videre,* id est, *visu;* quod "et Galli dicunt, *beau à voir;* et *beau voir.*" VIGERUS [Cap. 5. § 3. reg. 4.] In quibusdam locutionibus Angli infinitivo nunc act. nunc pass. utuntur: sic, *an house to let,* or, *to be let;* quod est Latinè, *ædes locandæ.* Cæterùm χειροτονεω est propriè *manum protendo et attollo,* vel *protensâ manu eligo;* quod olim facere consueverunt in comitiis: ex χειρ, *manus,* et τεινω, *tendo.* ηξιου, ab αξιοω, quod vide.

6. 6. αἱρουμενων] *eligentibus*—Gen. absol. v. αἱρεω, *capio*; αἱρεομαι, in voc. med. *eligo*, *antepono*. Vide in Gram.

7. ὑπολαβων] *excepto sermone*. Vide supra ad p. 3. n. 4. et ad p. 5 n. 19.

8. συ βασιλευοντος] *te regnante*. v. βασιλευω.

9. επιχειρησει,] Angl. *shall attempt*. v. επιχειρεω.

10. πως ἡμιν επαρκεσεις;] *quomodo nobis opitulaberis?* v. πως et επαρκεω.

11. Κυνες λιμωττουσαι] *Canes esurientes*. Scriptores Græci, de canibus vel equis verba facientes, feminino genere sæpè utuntur. v. κυων, et λιμωττω.

12. βυρσας βρεχομενας.] Angl. *hides a steeping*. v. βρεχω.

13. αυτων εφικεσθαι,] i. e. ἱκεσθαι επ' αυτων, Angl. *to come at them*. v. ἱκνεομαι.

14. συνεθεντο αλληλοις] *pacti sunt inter se*. τιθεναι, *ponere*; συντιθεναι, *componere*, συντιθεσθαι, in voc. med. *componere inter se*, *pacisci*. αλληλοις, v. αλληλων.

15. εκπιωσιν,] *ebiberent*. v. πινω.

16. και ειθ' οὑτως] *et sic deinceps*. ειτα, ante consonant. ετ' ante vocal. lævigatam; ειθ' ante vocal. aspiratam.

17. παραγενωνται.] *advenirent*, v. παραγινομαι.

18. Συνεβη] *contigit*. συμβαινω, *contingo*. Vide βαινω, in Gram.

19. πιουσαις] Angl. *upon drinking*. Vid. πινω, *bibo*, in Gram.

20. πριν διαρραγηναι, η των βυρσων εφικεσθαι.] *ut prius dirumperentur quam ad pelles venirent*. πριν η, *prius quam*: των βυρσων εφικεσθαι, i. e. ἱκεσθαι επι των βυρσων· πριν construitur cum infinitivo.

21. κατειχε] *possidebat*. v. κατεχω.

22. ελθοντος δ' ελαφου, και διαφθειροντος] *quum autem cervus venisset, et corrumperet*, vel *pessundaret*, &c. Angl. *and when a stag had come and was spoiling*, &c.

23. τιμωρησασθαι] *to take vengeance upon*, &c. v. τιμωρεω.

24. ηρωτα] v. ερωταω.

25. τον ανθρωπον,] i. e. τινα ανθρωπον.—κολασαι, v. κολαζω.

26. ὁ δ' εφησεν,] Angl. *and he* [viz. the man] *consented*, εαν λα-

βῃς

ϐη χαλινον, *if he* [viz. the horse] *would receive a bit*, και αυτος, *and he* [viz. the man] ανεϐη επ' αυτον, *should mount him*, &c. v. αναϐαινω, et βαινω.

27. συνομολογησαντος δε, και αναϐαντος,] Angl. *and* the horse *having agreed*, *and* the man *having mounted*. v. συνομολογεω.

28. αντι τε τιμωρησασθαι,] Angl. *instead of taking vengeance* upon the stag. Vide αντι in Gram.

29. εδυλευσεν] v. δυλευω.

1. ὡρᾳ,] supple εν. 7.

2. βραχεντων,] gen. absol. v. βρεχω, *irrigo*, *madefacio*.

3. εψυχον,] *siccabant*. v. ψυχω.

4. ητει] *petebat*, cum duplici accusativo, ut *peto* apud Latinos. v. αιτεω.

5. το θερος] *æstate*, vel, *per æstatem*. subauditur ανα.

6. συνηγες[*colligebas*. v. συναγω.

7. Ὁ δε] τεττιξ nempe.

8. εκ εσχολαζον,] *non vacabam*. v. σχολαζω.

9. ηδον] *cantabam*. v. αδω.

10. ει θερες ὡραις ηυλεις,] i. e. εν ὡραις· Angl. *if you piped in the season of summer*. χειμωνος ορχε, [i. e. εν ὡραις χειμωνος·] *dance in winter*. v. αυλεω, et ορχεομαι.

11. ταμων] *quum secuisset*. v. τεμνω. et vide supra ad p. 3. n. 4.

12. αραμενος,] *quum sustulisset*. v. αιρω. et vid. supra ad p. 3. n. 4.

13. επαχθισμενος] *pondere oppressus*. v. επαχθιζω.

14. εϐαδιζεν,] v. βαδιζω.

15. αποκαμων,] v. αποκαμνω.

16. απεθετο τε τα ξυλα,] Angl. *he both laid aside his sticks*, v. αποτιθημι.

17. επεκαλειτο.] Angl. *he began to invoke*. v. επικαλεομαι.

18. επισταντος,] Subauditur pronomen reciprocum, επισταντος ἑαυτον, *having presented himself*. εφιστημι.

19. καλοιη] *vocaret*: Atticè pro καλεοι, contractè καλοι.

20. αρας] *quum sustulisses*, επιθης μοι, *imponeres mibi*. [Vide supra ad p. 3. n. 4.] Notanda hic differentia inter αρας et αραμενος

νος supra; αραμενος dictum est de illo, qui sustulisset proprium onus, αρας autem de illo, qui sustulisset onus alterius.

21 κυνα Μελιταιον] *canem Melitæum:* i.e. *ex Insulâ Melite*, hod. *M. leda.*

22. διετελει τω κυνι προσπαιζων.] *semper cum cane colludebat:* "διατελεω, *pergo*, cum participio constructum redditur per adver- "bium." HOOGEVEEN apud VIGERUM. v. διατελεω, et προσπαιζω.

23. προσιοντι παρεβαλεν.] *accedenti projecit*, v. προσειμι, et παραβαλλω.

24. ζηλωσας,] *invidia motus.* v. ζηλοω.

25. προσδραμων] v. προτρεχω· item simplex τρεχω, in Gram.

26. ελακτιζε] v. λακτιζω.

27. τον δεσποτην.] Angl. *his master.* Vid. supra ad p. 3. n. 9.

28. εκελευσε παιοντα αυτον ἀναγαγειν] εκελευσε, supple τινα, *jussit quendam at feriret et abduceret illum*, &c. vel *ut feriens abduceret*—

8. 1. περι θηλειων ορνιθων,] *de femellis avibus*, i. e. *de gallinis.*

2. κατετροπωσατο.] v. κατατροποω.

3. ὁ μεν——ὁ δε] *alter quidem—alter vero.*

4. ἡττηθεις,] *superatus.* v. ἡτταομαι.

5. απιων εκρυβη.] *abiens delituit:* εκρυβη est aor. 2. pass. in sensu med. v. κρυπτω, et απειμι.

6. αρθεις,] *sublatus.* v. αιρω.

7. καταπτας,] v. καθιπτημι.

8. Εχις εισελθων] *vipera ingressa*—[Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. εισερχομαι.

9. εκ των σκευων των οντων,] supple εκει. *ex utensilibus quæ ibi erant.*

10. παρεκαλει] *obsecrabat.* v. διδωμι.

11. δουναι] *ut daret*—v. διδωμι.

12. ὑποτυχουσα] v. ὑποτυγχανω.

13. τι αποισεσθαι οιομενος] *si putes te aliquid ablaturum pro teipso*, ut planè indicat vox med. v. αποφερω.

14. ἡτις] v. ὁστις.

15. ειωθα.] *solita sum.* v. εθω.

16.

16. επεπηγει.] *haserat.* v. πηγνυω.

17. παρεξειν ειπεν,] *se præbiturum dixit.* v. παρεχω.

18. την κεφαλην αυτης επιβαλουσα,] *capite suo immisso.* v. επιβαλλω.

19. εκβαλοι.] *ejiceret, extraheret.* v. εκβαλλω.

20. δολιχοδειρος ουσα,] *quippe quæ longum haberet collum.*

21. επεζητει,] v. επιζητεω.

22. θηξας,] v. θηγω.

23. αρκει σοι—] Constructio est, και τουτο [το πραγμα] μονον αρκει μισθος σοι, Angl. *even this alone is sufficient as a reward for thee.*

24. εξηρες] *abstuleris.* v. εξαιρεω.

25. μηδεν παθουσαν,] *nihil passum*—mali scil. Vide πασχω, in Gram.

1. εθεασατο] *conspicatus est.* v. θεαομαι. 9.

2. καταλειφθεντα] *relictos*—carnem scil. et panem. v. καταλειπω.

3. εισελθουσα] *ingressa.* v. εισερχομαι.

4. εξογκωθεισα] *tumefacta.* v. εξογκοω.

5. εξελθειν της καλυβης,] i. e. ελθειν εκ της καλυβης, *egredi è tugurio.*

6. εστενε και ωλοφυρετο.] v. στενω, et ολοφυρομαι.

7. μαθουσα] v. μανθανω.

8. τοιαυτη] v. τοιουτος, *talis.*

9. γενῃ] Vide γινομαι, in Gram.

10. ὁποια ουσα εισηλθες.] *qualis existens ingressa es,* i. e. *qualis esses ingressa,* vel *quum ingressa fueris.*

11. κοινωνιαν θεμενοι,] *quum societatem inter se constituissent.* v. τιθημι.

12. Γενομενων δε αυτων] *quum autem essent.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

13. αιγες αγριαι.] supple ησαν.

14. στας,] supple ἑαυτον, *quum statuisset se,* i. e. *stans.* v. ἱστημι.

15. εξιουσας] v. εξειμι.

16. συνελαμβανεν.] v. συλλαμβανω.

17. *ενηλατο αυταις,*] i. e. *ἡλατο εν αυταις*, Angl. *he danced among them*. *ενηλατο* est 3. s. aor. 1. m. verbi *εναλλομαι*, *insilio*; ex *εν* et *αλλομαι*, *salio*, quod vide.

18. *ωγκατο*] *brayed*. v. *ογκαομαι*.

19. *πλειστας*] v. *πολυς*.

20. *ηγωνισατο,*] v. *αγωνιζομαι*.

21. *εξεδιωξεν.*] *εκδιωκω*.

22. *ευ ισθι*] *bene scito*. *ισθι* per sync. pro *ισαθι* ab *ισημι*.

23. *αν—εφοβηθην,*] *timerem*. *εφοβηθην*, aor. 1. pass. in sensu med. ut sæpè fit apud scriptores Græcos.

24. *ει μη ῃδειν σε ονον οντα.*] *nisi novissem te existentem asinum*; i. e. *te esse asinum*. v. *ειδω*, ut vide infra ad p. 32. n. 13.

25. *εμεμφετο,*] *vituperabat*. v. *μεμφομαι ὡς—οντας*, *ut existentes*— i. e. *quippe qui essent*.

10. 1. *επῃνει,*] *laudabat*. v. *επαινεω*.

2. *Μηδεπω πιων,*] *quum nondum bibisset*—v. *πινω*.

3. *Επι πολυν δε τοπον δραμων*] *quum autem per longum spatium cucurrisset*, vel *longo autem spatio percurso*. v. *τρεχω*.

4. *εμβας,*] v. *εμβαινω*.

5. *εμπλακεις*] *implicitus*. v. *εμπλεκω*.

6. *εθηρευθη,*] *captus est*, v. *θηρευω*.

7. *εσωθην,*] v. *σωζω*.

8. *προεδοθην,*] *proditus sum*. v. *προδιδωμι*,

9. *οἱς εκαυχωμην.*] *quibus gloriabar*. v. *καυχαομαι*.

10. *αφηκε νεμεσθαι.*] *dimisit paseendam*. v. *αφιημι*, et *νεμω*.

11. *ηθυμει σφοδρα,*] *admodum dejectus erat*. v. *αθυμεω*.

12. *μετα μικρον,*] supple *χρονον*, *post paulum tempus*; *brevi*.

13. *ἑωρακε*] v. *ὁραω*.

14. *της λυπης απολυθεις,*] Angl. *being delivered from his grief*. *της λυπης* reguntur ab *απο* in composit. Vide supra ad p. 3. n. 9.

15. *απο τȣ νυν*] *dehinc*. i. e. *απο τȣ χρονȣ οντος νυν*.

16. *μαχομενȣς αλληλοις.*] *pugnantes inter se*. Subauditur *συν*.

17. *εκαθισεν.*] supple *ἑαυτον*, *se sedere fecit*; i. e. *sedebat*. v. *καθιζω*.

18. περιγινεσθαι του κρεατος,] i. e. γινεσθαι περι του κρεατος; Angl. *to make himself master of the flesh.*

19. στασα] supple ἑαυτην, *quum statuisset se,* i. e. *stans.*

20. και ὁτι ἡρμοζε σοι] *ac convenire tibi*—hic pulcherrimè transit oratio â tertiâ ad secundam personam, ut sæpè fit apud optimos auctores. v. ἁρμοζω.

21. ει και—ὑπηρχες;] *si etiam esses*—v. ὑπαρχω.

1. χαυνωθεις] v. χαυνοω. 11.

2. μεγαλως εκεκραγει.] Angl. *croaked aloud.* v. κραζω, quod, quia verbum est neutrum, hic in voce med legitimè ponitur. Tempus autem quod vocant plusquamperfectum sæpè redditur tanquam ac esset aoristus præteriti.

3. νους δε γε λειπει.] *mens autem deficit.* Vide supra ad p. 5. n. 21.

4. την φιλιαν πιστουμενος,] *amicitiam cum eo confirmans.* v. πιστοω.

5. παρετιθει] *proponebàt.* Imperf. ab obsol. παρατιθεω, pro quo in usu est παρατιθημι, quod vide.

6. ειδε τοις ενοικουσιν] v. ειδεω, *scio,* et ενοικεω.

7. των οντων] Vide supra ad p. 8. n. 9.

8. ανεκοπτε·] *arcebat.* v. ανακοπτω.

9. απηλαυνοντο πειρας,] *they were driven away from their attempt.* πειρας, reg. ab απο in comp. v. απελαυνω.

10. επειρωντο] v. πειραομαι.

11. τελευταιον] *postremò.* Sumitur adverbialiter.

12. προτιμων] *pluris faciens.* v. προτιμαω.—Gen. regitur à προ in composit.

13. ληφθεισα,] v. λαμβανω.

14. αποκοπεισης της ουρας] *abscissâ caudâ,* v. αποκοπτω.

15. διαδρασα,] v. διαδιδρασκω.

16. αβιωτον—ἡγειτο τον βιον.] *non vitalem agebat vitam,* v. ἡγεομαι.

17. Εγνω ουν] *statuit igitur.* v. γινωσκω.

18. συγκαλυψειεν] *cooperiret.* 3. s. a. 1. opt. act. Att. &c. pro συγκαλυψαι. [Vide infra ad p. 30. n. 3.] v. συγκαλυπτω.

19.

19. παρῄνει] Angl. he began to exhort them. v. παραινεω.

12. 1. ὡς—τουτο το μελος ον,] *as this member being*, i. e. *since this member was*——

2. προσηρτημενον.] *appensum, hanging at* them, v. προσαρταω.

3. Ὑπολαβουσα] Vide supra ad p. 5. n. 19.

4. ω αὑτη,] Adverbium vocandi ω jungitur interdum cum pronomine οὑτος, eodem sensu, quo apud Latinos, *heus tu*, et apud Gallos, *un tel:* etiamsi verbatim sonent ista duo, *ô hic*. Vigerus, cap. 7. § 11. reg. 5.

5. αλλ' ει ου σοι τουτο προσεφερεν ουκ αν ἡμιν αυτο συνεβουλευες.] Angl. *but if this had not suited thyself, thou wouldst not have recommended it to us.* Ubi notandum, voculam αν tribuere vim subjunctivi imperfecto indicativi [συνεβουλευες,] quod quum ita fit, linguæ Græcæ ratio non postulat ut eadem hæc particula exprimatur cum altero indicativi imperfecto [προσεφερεν] in eadem sententiâ. v. προσφερω, et συμβουλευω.

6. κοινωνιαν ποιησαμενοι.] *initâ inter se societate.*

7. συλληφθεισης,] *captâ*, v. συλλαμβανω.

8. διελειν αυτοις,] supple την θηραν, *dividere prædam illis.* v. διαιρεω.

9. εκ των ισων,] *æqualiter.*

10. εκλεξασθαι τουτους προυτρεπετο.] *hortabatur eos ut sibi eligerent.* v. εκλεγω, et προτρεπω. προυτρεπετο, pro προετρεπετο.

11. θυμωθεις,] *iratus*. v. θυμοω.

12. σωρευσασα,] *quum coacervâsset.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

13. Δια,] v. Ζευς.

14. παρασχειν.] *ut præberet*. v. παρεχω.

15. συνιδων αυτων την ευηθειαν,] *eorum stoliditate perspectâ.* v. συνειδω.

16. καθηκεν·] *demisit*. v. καθιημι.

17. το μεν πρωτον] *primum quidem.* Adverbial.

18. καταπλαγεντες τον ψοφον,] *perculsi strepitu*. v. καταπλησσω.

19. εδυσαν.] v. δυνω.

20. Ὑστερον] *postremò.* Adverbial.

21.

21. αναδυντες,] v. αναδυω.

22. καταφρονησεως,] Gen. Att.

1. επικαθεζεσθαι.] v. επικαθιζω, vel επικαθεζω. 13.

2. αναξιοπαθουντες] v. αναξιοπαθεω.

3. εκ δευτερου,] *iterum*.

4. παρεκαλουν] v. παρακαλεω.

5. αλλαξαι] v. αλλασσω.

6. απωλεσε] *perdidit*. v. απολλυμι.

7. περιελθων] v. περιερχομαι.

8. πασαν την ερημον,] supple χωραν. *omnem solitudinem*.

9. διετριβεν ερευνων·] supple χρονον. *consumpsit* tempus *indagando*. v. διατριβω, et ερευναω.

10. ηδυνηθη,] *potuit*, Atticè pro εδυνηθη, aor. 1. à δυναμαι, *possum*.

11. ηυξατο] v. ευχομαι, *precor*.

12. υποδειξη,] v. υποδεικνυμι.

13. προσαξειν.] *se oblaturum*. v. προσαγω.

14. μεγα] *valdè*, *magnoperè*. Sumitur adverbialiter.

15. επαρας τας χειρας] *sublatis manibus*. v. επαιρω. et vid. supra ad p. 3. n. 4.

16. επηγγειλαμην—δωσειν] *pollicitus sum* me *daturum*. Quando infinitivus ad personam verbi præcedentis referatur, ratio linguæ Græcæ accusativum ante illum infinitivum non postulat. [Vide infra ad p. 32. n. 17.] v. επαγγελλω.

17. ωδευον.] *iter faciebant*. v. οδευω.

18. εσπερας δε καταλαβουσης,] supple αυτους, quum *vespera invasisset eos*. v. καταλαμβανω.

19. κατα το ειωθος,] *more solito*. v. εθω.

1. εδραμε·] v. τρεχω. 14.

2. ηξιου,] v. αξιοω.

3. επιθυμειν—] Constructio est: γαρ [εφη] επιθυμειν ασπασασθαι ζωον εχον φωνην ουτω αγαθην, [dixit] *enim* se *cupere salutare animal, præditum voce tam pulcrâ*. [Vide supra ad p. 13. n. 16.] v. ασπαζομαι.

4. του δε ειποντος] scil. αλεκτρυονος. *but he having desired* him

14. τον θυρωρον προτερον διυπνισαι, *first to awake the porter*. v. διυπνιζω.

5. ὡς εκεινε ανοιξαντος κατελθειν·] ad verbum, *ut quum ille aperuisset descendere*. Sed hoc non est Latinè loqui. Post *ut* idioma Latinum postulat *descenderet*.

6. διεσπαραξεν.] *dilaceravit*, v. διασπαρασσω.

7. γνωναι] *scire*. v. γινωσκω.

8. εις αγαλματοποιυ,] supple εργαστηριον, *in officinam statuarii*.

9. εικασας] v. εικαζω.

10. ηρωτα,] v. ερωταω.

11. ποσυ] *quanti*—Subauditur αντι. Vide Gram.

12. τυ δε ειποντος δραχμης,] Angl. *and upon his saying, for a drachma*. Subauditur αντι.

13. πυσυ το της Ἡρας,] i. e. αντι ποσυ τις δυναται πριασθαι το αγαλμα της Ἡρας.

14. ειποντος δε,] scil. αγαλματοποιυ.—πλειονος, subauditur αντι.

15. ηρετο] *interrogabat*. v. ερομαι.

16. εαν τυτυς ωνηση, και τυτον προσθηκην σοι διδωμι.] Angl. *if thou purchase these, I give thee this one into the bargain*. v. ωνεομαι.

II. NOTÆ IN HIEROCLEM.

15. 1. ἹΕΡΟΚΛΟΥΣ ΑΣΤΕΙΑ.] Hoc est—HIEROCLIS FACETIÆ. HIEROCLES, philosophus Alexandrinus, vixit circiter A.D. 485. Philosophiam Platonicam Alexandriæ, magnâ cum laude, docuit. Varia scripsit, præsertim librum de Providentiâ et Fato, ex quo Excerpta servavit Photius in suâ Bibliothecâ; item commentarium in Aurea Carmina Pythagoræ; et Facetias, quæ, paucis exceptis, hic exhibentur; quanquam dubitârunt nonnulli an ab illo hæ Facetiæ profectæ fuerint, nec potiùs ab alio quodam Hierocle recentioris ævi. Nam varii erant ejusdem nominis, cum quibus hicce philosophus Alexandrinus non est confundendus. [Vide Fabricii Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 12.] Libe-

bet hic indicare harum Facetiarum quasdam Editt. 1. ΊΕΡΟ- 15.
ΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΑΣΤΕΙΑ. HIEROCLIS PHILOSOPHI FACETIÆ. Lond. Ex Officina J. REDMAYNE, 1673, in 12mo. Extat hæc editio in vol. cui tit.—ΊΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΩΝ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ επη τα χρυσα. HIEROCLIS Philosophi Commentarius in Aurea PYTHAGOREORUM Carmina. JOAN. CURTERIO Interprete. &c. London—1673. in 12mo. Cujus libri tomus alter sequentem titulum exhibet—HIEROCLES de Providentiâ et Fato: Una cum *Fragmentis* ejusdem; et LILII GYRALDI Interpretatione *Symbolorum Pythagoræ*; NOTISQUE MERICI CASAUBONI ad Commentarium *Hieroclis* in Aurea Carmina. London. &c. 1673. Affirmat Fabricius hanc esse repetitionem prioris editionis Londinensis. At in hoc falli virum eruditissimum, cuivis inspicienti librum ipsum et prolegomena Joannis Pearsoni, verisimile videbitur. 2. HIEROCLIS FACETIÆ—Gr. et Lat. cum notis, Lugd. 1605, 8vo. 3. Eædem è recensione J. Adam. Schier, Lipsiæ, 1750, in 8vo. Sed hîc ferè sequuti sumus selectas quas dedit FRID. ANDR. STROTH, in Crestomath. suâ Græcâ. Quedlinburg. 1780, in 8vo.

2. παρα μικρον επνιγη.] *parum abfuit quin suffocaretur*, v. πνιγω.

3. ωμοσεν εν μη αψασθαι υδατος,] *juravit igitur (non tangere, i. e.) se non tacturum aquam*—απτω, *necto*; απτομαι, in v. med. *tango*.

4. εαν μη πρωτον] *nisi primum*, i. e. *prius quam*. μαθη, *didicisset*. v. μανθανω.

5. συναντησας] *obviam factus*. v. συναντaω. Vide etiam supra ad p. 3. n. 4.

6. σε ιδων προσηγορευσα.] *te conspicatus compellavi*: idem ac σε ειδον και προσηγορευσα, *te vidi ac compellavi*. v. προσαγορευω.

7. 'Ο δε,] scil- ειπε. συγγνωθι μοι, ότι ου προσεσχον supple τον νουν, *ignosce mihi quod mentem non adhibuerim*. v. προσεχω.

8. νοσουντα επισκεπτομενος,] *ægrotum invisens*, ηρωτα, *interrogabat* v. ερωταω.

9.

15, 9. ηδυνατο] Att. pro εδυνατο. v. δυναμαι.

10. αποκριθηναι·] *respondere*. v. αποκρινομαι.

11. οργισθεις ουν] *iratus igitur*—scil. scholasticus, εξηλεγξεν *objurgavit*—ægrotum scil. v. οργιζω, et εξελεγχω.

12. ελπιζω καμε νοσησαι,] Angl. *I expect myself too to be sick;* hoc est Lat. *expecto me etiam ægrotaturum.* Observandum est pronomen με non esse accusativum ante infinitivum, more Latinorum, sed regi à verbo ελπιζω. Vide supra ad p. 13. n. 16.

13. και μη μοι μεμψη,] *et ne mihi vitio vertas.* v. μεμφομαι.

16. 1. Αποθανοντος δε του ιππου] *mortuo autem equo*—v. αποθνησκω.

2. Μεγα εζημιωθην·] Angl. *I have sustained a great loss*· v. ζημιοω.

3. οτε γαρ εμαθε—] Angl. *for when he had learned*—[v. μανθανω.] τοτε απεθανε, *then he died.* v. αποθνησκω.

4. περιεφερε.] *circumferebat.* v. περιφερω.

5. ειδεναι,] *scire.* v. ειδημι.

6. καμμυσας εσοπτριζετο.] *clausis oculis speculum inspexit.* v. καμμυω, et εσοπτριζομαι.

7. εκρυβη.] *delituit.* v. κρυπτω.

8. Τινος δε πυθομενου την αιτιαν,] *Quum autem quidam percontatus esset causam,* v. πυνθανομαι.

9. καιρον εχω μη ασθενησας,] Angl. *'tis a great while since I was sick*—

10. Αμιναιαν] Plane singularis est hujus vocis h. l. significatus, propriè enim adjectivum est, dicitur αμιναιος οινος, αμιναια σταφυλη. Significat autem hoc loco *dolium vino amineo repletum.* Vini hujus mentionem facit *Virgilius*, Georg. II. 97 et magnis laudibus extollit: it. *Plinius*, H. N. XIV. 2. *Cato* de re rust. c. 5. *Macrob.* Saturn. II. 26. Stroth. v. Αμιναιος.

11. εσφραγισεν] *consignavit*—v. σφραγιζω.

12. τρησαντος,] *quum perforâsset*—v. τιτραω.

13. ελαττουτο,] Angl. *was constantly growing less.* Uti plane indicat tempus imperf. v. ελαττοω.

14. μη κατωθεν αφῃρεθη.] *ne subtus ablatum fuerit* v. αφαιρεω.

15.

15. ου το κατωθεν λειπει,] i. e. το μερος ου κατωθεν ου λειπει, *pars quæ est subtus non deficit*, &c.

16. ὑπεισελθων,] *quum subiisset*,—v. ὑπεισερχομαι.

17. ὑφαπλωσατο τον κολπον,] *substravit sinum*. v. ὑφαπλοω.

18. τον κολπον,] *gremium*, *sinum*. et unde Angl. *a gulf*.

19. ὡς ὑποδεξομενος] *tanquam excepturus*.

20. εμαθον ὁτι απεθανες·] *intellexi te mortuum esse*. v. μανθανω, et αποθνησκω.

1. και ὁ σχολαστικος,] supple εφη. 17.

2. πιειν ὑδωρ, ει καλον, εν τῳ αυτοθι φρεατι·] Intell. ει το ὑδωρ το εν τῳ αυτοθι φρεατι καλον η προς το πιειν. Stroth. Angl. *if the water in the well there was good for drinking*.

3. των δε φησαντων ὁτι καλον,—] i. e. των δε ανθρωπων εκει οντων φησαντων ὁτι το ὑδωρ το εν τῳ φρεατι η καλον πιειν. *quum autem homines, qui ibi erant, dixissent aquam in puteo bonam esse ad bibendum*.

4. ηδυναντο!] idem Att. quod εδυναντο, imperf. à δυναμαι.

5. μαθων] aor. 2. part. act. à μανθανω, quod vide.

6. ζη,] contract. pro ζαει, à ζαω, *vivo*.

7. αγορασας] *quum emisset*—v. αγοραζω.

8. εις χειμωνα—] εις videtur poni hic pro εν· Sed est forsan per aliquam ellipsin, ut εισηγμενος εις χειμωνα, vel tale quid.

9. και των συμπλεοντων ἑκαστου περιπλεκομενων σκευους—] i. e. ἑκαστου πλεκομενου περι σκευους, Angl. *while each of the passengers was folding himself round an utensil*, or *was clinging to, or grasping some instrument*—προς το σωθηναι, *in order to save himself*. v. σωζω..

10. ετελευτησε.] sc. τον βιον, quæ vox sæpe omittitur, ita ut τελευταν simpliciter *mori* denotet. Stroth. Eodem modo *finio* interdum apud Latinos usurpatur.

11. συ απεθανες,] Angl. *was it you who died*—&c. v. αποθνησκω.

12. ναυαγειν μελλων,] *naufragium facturus*—πινακιδας ητει, *demanded tablets*, ινα διαθηκας γραφῃ, *that he might write or make his will*.

13.

13. ελευθερω γαρ ὑμας.] Angl. *for I am giving you your liberty.* "Quasi testamentum ipsum, et qui per testamentum manumit-"terentur, non cum ipso perituri sint." STROTH.

14. ανηλθεν εις το πλοιον εφιππος·] *conscendit navigium eques*, Angl. *went aboard the boat on horseback.*

15. εφη, σπουδαζειν.] *dixit se festinare.* Vide supra ad p. 13. n. 16.

18. 1. συγχαιρε ημιν,] i. e. χαιρε συν ἡμιν, Angl. *rejoice with us—congratulate us.*

2. τα βιϐλια τρεφει.] Neutrum plurale, &c.

3. ιδων] *conspicatus.* v. ειδω.

4. ὑπο του πατρος] Angl. *by his father.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

5. ὑπεσχετο] *pollicitus est.* v. ὑπισχνεομαι.

6. αγαγειν.] reduplicat pro αγειν.

7. ʽΟ δε] σχολαστικος scil.

8 ευχομαι και χωρις κεφαλης—] Constr. est, ευχομαι ιδειν σε και ελθοντα χωρις κεφαλης μονον οντα ὑγιη, και ευφρανθηναι. Angl. *I pray I may be but so happy as to see you return safe home, even though you should want the head.*

9. του δε αμελησαντος] του δε σχολαστικου scil. Angl. *but he having neglected* the commission.

10. τῳ φιλῳ συνωφθη,] Angl. *he was seen by his friend.* Latini utuntur eadem locutione, sic, *neque cernitur ulli*, i. e. ab ullo. v. συνοπτομαι.

11. απεστειλας] *misisti.* v. αποστελλω.

12. ουκ εκομισαμην.] *non accepi.* v. κομιζω.

III. NOTÆ IN PALÆPHATUM.

19. 1. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ʽΙΣΤΟΡΙΩΝ.] Hoc est——PALÆPHATI DE INCREDIBILIBUS HISTORIIS Liber. Quisnam fuerit PALÆPHATUS, aut quando vixerit, valdè est incertum.

incertum. Alii putant eum fuisse Atheniensem, alii Ægyptium. Sed non audiendi sunt ii qui eum ante Homerum vixisse affirmant. Conjiciunt nonnulli varios fuisse hujus nominis. Ille autem de quo hic agitur, si stylum spectes, inter scriptores Græcos vetustiores censendus est. Saxius in Onomastico ætatem ejus statuit circiter Olymp. cxiv. ante Christum natum 320. Libros quinque scripsisse fertur περι των απιστων, quorum primus tantum restat. Primum prodiît, una cum Æsopi et Gabriæ Fabulis, Phurnuto, &c. apud Aldum, Venetiis, anno 1505. in fol. Cæteræ Editiones melioris notæ sunt—1. Editio Cornelii Tollii, Amstelod. 1649. in 12mo. 2. Illa quæ extat inter Opuscula Mythologica, Ethica et Physica, quæ Gr. et Lat edidit Thomas Gale: Cantabr. 1671, et quæ repetita erant Amstelod. 1678, in 8vo. 3. Sexiès edidit Palæphatum J. Frid. Fischerus, Lipsiæ, 1760—1789 in 8vo. quæ postrema est optima hujus auctoris editio; tertiam sequutus est Frid. And. Stroth. in sua Chrestomath. Gr. Quedlinb. 1780. in 8vo. ex quo libello quæ hic Palæphati exhibentur desumpta sunt. Qui plura velit de Palæphato adeat Fabricii Bib. Gr. Lib. I. cap. 21. Theophili Christ. Harles Introd. in hist. Gr. Ling. p. 9. Altenburg. 1778, in 8vo. et Fischeri Præfationes.

2. φασιν] scil. ανθρωποι, ut Latinorum *dicunt.* Stroth.

3. ειχον] *habuerunt.* v. εχω.

4. ταυτην δε ανδρος.] i. e. ειχον ταυτην [ὡς την κεφαλην] ανδρος.

5. αδυνατον πεπιστευκεν·] Angl. *he believes an impossibility*— Tempus est scil. quod ritè nuncupant *præsens perfectum.* v. πιστευω.

6. συμφωνος] scil. εστι. *consentanea est.*

7. διελθειν] *transire.* v. διερχομαι.

8. και νυν αν ὑπηρχε] Angl. *it would have existed now.* v. ὑπαρχω.

9. Το δ' αληθες] scil. πραγμα. *Palæphatus* enim in omnibus fabulis aliquid veri esse, seu illas rebus quibusdam gestis niti supponit. Stroth.

19.

10. εχει ωδε.] *sic se habet.*

20. 1. απηγριωθη] *furore correptum est.* v. απαγριοω.

2. οικουμενα] supple μερη. κατιοντες, *descendentes.* v. κατειμι.

3. ὑποζυγια] scil. θηρια. ad ὑποζυγια autem referuntur bos, asinus, et camelus. Stroth. τα ὑποζυγια συνδιεφθειραν· *jumenta simul perdiderunt.* v. συνδιαφθειρω.

4. Εκηρυξεν ουν ὁ Ιξιων—] *Ixion igitur voce præconis edixit.* [v. κηρυσσω.] ὡς, ει τις ανελοι τους ταυρους, τουτῳ δωσειν—*si aliquis tauros medio tolleret, huic se daturum,* &c. εκηρυξε δωσειν, *voce præconis edixit* SE *daturum,* &c. est constructio solennis apud Græcos. Nihil enim opus est accusativo ante infinit. quando infinit. ad verbi personam refertur; sic εκηρυξα δωσειν, *voce præconis edixi* ME *daturum,* &c. Tum autem infinitivus ante se accusativum postulat quum ad aliam personam referatur; sic, εκηρυξα εκεινον δωσειν, *voce præconis edixi* ILLUM *daturum,* &c· [Vide supra ad p. 13 n. 16.] Porro, in istiusmodi constructione particula etiam ὡς sæpè præmittitur; præsertim apud Atticos scriptores. Cæterùm ανελοι est aor. 2. opt. act. verbi αναιρεω, quod vide.

5. επινοουσιν ἱππους κελητας διδαξαι·] Angl. *contrive to train riding or galloping horses.*

6. ουκ ηπισταντο εφ' ἱππων οχεισθαι,] *nesciebant equis vehi.* ηπισταντο, pro επισταντο. v. επισταμαι, et οχεω.

7. εχρωντο·] pro εχραοντο, *utebantur.* v. χραομαι.

8. Οὑτω δε αναβαντες τους κελητας] *sic autem, conscensis celetibus,* ηλαυνον—ἑαυτους, scil. και τους ἱππους, *agitabant seipsos et equos,* i. e. *vehebantur equis, they rode,* εφ' οὑ, i. e. επι το μερος, εφ' οὑ, *to the quarter where,* &c.

9. επεισβαλλοντες τῃ αγελῃ] i. e. εισβαλλοντες ἑαυτους επι τῃ αγελῃ, *et impetum facientes in gregem,* ηκοντιζον, illum *jaculis petebant.* v. ακοντιζω.

10. ὁτε δε ιστησαν οἱ ταυροι,] ιστησαν supple ἑαυτους, Angl. *when the bulls halted.*

11. τουτον τον τροπον] scil. κατα.

12. κατεκεντουν,] *stimulis agitabant.* v. κατακεντεω.

13.

13. ουδεν γαρ προσεστι] Dicere vult: nomen non à figurâ, sed ab opere acceperunt; figuræ enim illorum nihil inest quod à tauro desumptum esset; cum hæc potius equi et hominis sit. Verba igitur απο τȣ εργȣ, sicuti alla ὁτι τȣς ταυρȣς κατηκοντιȣν, referenda sunt ad ονομα ελαβον. Stroth.

14. ὑβρισται ὑπηρχον] *coutumeliosi existebant.* v. ὑπαρχω.

15. ὡς ῳκει] *qui habitabat.* v. οικεω.

16. κεκλημενοι] *vocati.* v. καλεω.

1. ῳχοντο φευγοντες] *statim fugiebant.* v. οιχομαι, quod sæpè conjungitur hoc modo cum participiis. Vide infra ad p. 36. n. 13. 21.

2. εις την οικειαν] supple χωραν.

3. ὡρμωντο.] *prodibant.* v. ὁρμαομαι.

4. επολεμȣν εν τοις Λαπιθαις,] supple συν, v. πολεμεω.

5. ενεδρας εποιȣν.] *insidias struebant.*

6. απετρεχον] *aufugiebant.* v. αποτρεχω.

7. επλασθη,] *conficta est.* v. πλασσω.

8. καταβρωθηναι.] *devoratum esse.* v. καταβρωσκω.

9. αἱ θηρευτικαι] supple κυνες—*canes venatici.* Vide supra ad p. 6. n. 11.

10. ανειλον] v. αναιρεω.

11. συνεθεσαν] *contexunt.* Aor. enim sæpissimè usurpatur de eo quod semper est, vel quod solet esse. v. συντιθημι.

12. το γενος] i. e. κατα το γενος.

1. ημελει.] *negligebat.* v. αμελεω. 22.

2. εγεωργȣν.] *terram colebant.* v. γεωργεω.

3. των οικειων,] supple πραγματων.

4. διεφθαρη] *perdita erat.* v. διαφθειρω.

5. ȣκετι ειχεν ουδεν,] *nihil amplius habuit.* Sed apud Græcos—"duplex negatio vehementiùs negat."

6. γελοιον.] supple εστι.

7. μαλλον η] *magis quam* hoc loco valet αλλ' ουκ, *sed non;* equus enim nullo modo carne pascitur. Stroth.

 8. η

22. 8. ἡ δε αληθεια ηδε.] supple εστι, *veritas autem hæc est.* ὁδε, ηδε, τοδε, idem est quod ουτος, αυτη, τουτο.

9. κεκτημενων,] *possidentibus.* Hæc vox et quæ præceduut sunt gen. absol. [v. κταομαι. Vide etiam supra ad p. 19. n. 5.] ατε την γην εργαζομενων, *quippe qui terram ipsi colerent.*

10. ἱπποτροφειν ουτος επελαβετο,] *equos alere hic* [nempe Diomedes] *aggressus est.* v. επιλαμβανω.

11. μεχρι τουτου] supple του χρονου. μεχρι τουτου—εως ου—*tamdiu donec.*

12. τα αυτου] supple χρηματα. απωλεσε, *perdidit.* v. απολλυω.

13. και παντα πωλων κατηναλωσεν] *et omnia vendens consumpsit,* i. e. *omnia vendita consumpsit.* v. καταναλισκω.

14. ου γινομενου] *quo facto,* [genit. absol.] προηχθη—*propagata est*——

15. ζωντα] contract. pro ζαοντα, *vivens, dum viveret.* v. ζαω.

23. 1. εθεασαμεθα] *vidimus.*

2. οια] i. e. τοιαν vel τοιαυτην—οια—*talem qualis*——

3. τα υπο γην] i. e. τα πραγματα οντα υπο γην.

4. ψευδος.] supple εστι.

5. πρωτος ηρξατο] i. e. πρωτος ην ος ηρξατο. v. αρχω.

6. κατελιπεν] *reliquit.* v. καταλειπω.

7. αγαθος τα πολεμικα] i. e. κατα τα πολεμικα εργα, Angl. *brave in warlike deeds,* και επιστημων του μαχεσθαι, *et peritus pugnando.*

8. ετρωθη,] *vulneratus est.* v. τιτρωσκω.

9. απεθανεν,] hoc verbum jungendum est verbo συμμαχων, nam mortuus quidem est, sed non εν τῃ μαχῃ; id est, non vulnere. STROTH. v. αποθνησκω.

10. αλλα συλλαβοντες αυτον μονον κατεχωσαν,] *sed eum ab illis comprehensum tantum terrâ obruerunt.* v. συλλαμβανω, et καταχωννυω.

11. ετελευτησεν.] *finivit*—i. e. vitam suam. v. τελευταω.

12. ανελομενοι] *quum extulissent.* v. αναιρεω.

24. 1. τον γε αλλον βιον] i. e. κατα παντα τον γε—&c.

2. την Φοινικος] scil. θυγατερα.

3. οχουμενην] contract. pro οχεομενην. v. οχεω.

4. αφικεσθαι.] v. αφικνεομαι. 24

5. αναβηναι.] *conscendisse.* v. αναβαινω.

6. ἡρπασεν] v. ἁρπαζω.

7. την του βασιλεως] θυγατερα vel exprimitur. vel non.

8. εχων ωχετο·] Angl. *went away with her—eloped with her.* v. οιχομαι. et vide infra ad p. 36. n. 13.

9. προσανεπλασθη] v. προσαναπλασσω. Verum Pollucis explicatio verisimilior esse videtur, qui navem, in qua vecta sit rapta Europa Taurum dictam esse putat. STROTH.

10. κυριευων των πνευματων,] idem quod κυριος των—&c.

11. εν ασκω.] Vide Hom. Odyss. κ, 19.

12. Περι δε τουτου,] jungendum τω αιμω. STROTH.

13. ὡς ουχ' οιον τε,] supple εστι. *quomodo non sit possibile*—" Non " minus elegans quam frequens hic est loquendi mos apud " Græcos; quem si tyrones clarè percipere velint, intelligant " locutionem esse ellipticam. V.G. Ουχ' οιος τε εστι φιλοσοφειν. " Propriè: *Non est qualis philosophari.* Hæc verba ita supplentur, " ουκ εστι τοιουτος, οιον δει ειναι τον μελλοντα φιλοσοφειν. *Non est talis* " *qualem illum esse oportet, qui vult philosophari.* Vel simpliciter " ut nominativus casus constet. Ουκ εστι τοιουτος, οιος ὁ μελλων " φιλοσοφειν." HOOGEVEEN apud *Vigerum.*

14. επιτολαι τινες ανεμων] i. e. επιτολαι τινες αστερων, ανεμους επιφερουσαι· επιτολαι enim non immediatè jungendum esse voci ανεμων, sed omisso αστερων, cum ex eo patet, quod επιτολη propriè de sideribus dicitur, tum, quod Æolus αστρολογος dicitur. Notum etiam priscis mortalibus, ortu quorundam siderum oriri ventos nonnullos, hinc Horat. *nautis infestus Orion.* et Virg. *nimbosus Orion.* Æn. I. 535. STROTH.

15. τη πολει] Urbs ejus fuisse dicitur Lipara in insulâ ejusdem nominis sita. de muro æneo vide Hom. Odyss. κ, 3. seqq. *Id.*

16. περιεβεβλητο.] v. περιβαλλω.

1. εστρατευσατο.] v. στρατευω. 25.

2. ωκει] v. οικεω.

3.

3. περιελασας ενεθετο—] v. περιελαυνω, et εντιθημι.

4. εισηγαγεν] contract. pro εισηγεν. v. εισαγω.

5. προσανεπλασθη.] v. προσαναπλασσω.

26. 1. αντιποιουμενον] v. αντιποιεω.

2. θεωμενοι] contract. pro θεαομενοι. v. θεαομαι.

3. το μεν μεγεθος] subauditur κατα.

4. προς τους πυνθανομενους] supple περι των βοων.

5. περιελασας] v. περιελαυνω.

6. υπελαβον] putârunt. v. υπολαμβανω.

7. εφειπετο τα τετραποδα,] supple ζωα. Neutrum plur &c. v. εφεπομαι.

8. μαινεσθαι] v. μαινομαι.

9. διεσπασαν] v. διασπαω.

10. εις το ορος,] sc. in Pierum montem, musis sacrum. STROTH.

11. δεδιοτες] *metuentes.* v, δειδω.

12. μεταπεμψαμενοι.] v. μεταπεμπομαι.

13. εδεοντο] v. δεομαι.

14. ον τροπον] i. .e καθ' ον τροπον, *quo modo.*

15. ναρθηκας] qualia postea gestârunt Bacchantes in Orgiis. STROTH. v. ναρθηξ.

27. 1. ενεφαινετο] Neutr. plur. &c. v: εμφαινω.

2. εφασαν] v. φημι.

3. ανεπλασθη.] v. αναπλασσω.

4. μυθος τραγικωδης,] Angl. *a tragical story—a story fit for the tragic muse.* de qua quidem Fabulâ Euripides fecit Tragœdiam, cui nomen Alcestis.

5. ως δη μελλοντος—] ως idem quod οτι. μελλοντος est. gen. absol. v. μελλω.

6. θανειν,] v. θνησκω.

7. ειλετο υπερ αυτου θανατον.] Angl. *chose death in his behalf.* v. αιρεω.

8. αφιλομενος,] v. αφαιρεω.

9. απηδωκεν] Att. pro απεδωκεν. v. αποδιδωμι.

10.

10. Ακαστος ο Πελιε] supple υιος. 27.

11. και καθεζομενην επι της εστιας ουκ εβουλετο Αδμητος Ακαστω εκδοτον εξαιτουμενω δουναι.] Angl. *and Admetus refused, while she was a suppliant at his hearth, to deliver her up to Acastus who demanded her.* καθεζομενην. "proprie hoc verbum de supplicibus adhibe- "tur." Stroth. επι της εστιας. Ad focum, sicuti ad aras confugere solebant supplices.—Supplices autem erant, quicunque supplicium vel ob commissum homicidium vel ob aliam causam timentes, ad locum sacrum, vel ad principem quendam confugerant, ut Adrastus apud Herodotum. *Id.* Vide Coll. Gr. Maj. p. 7.

12. παρακαθισας] v. παρακαθιζω.

13. επυρπολει αυτους.] sc. τους πολιτας, [*Cives*] quod semper eleganter latet in vocabulo αυτοι, quoties id post πολις positum est. Stroth. v. πυρπολεω.

14. επεξιων] v. επεξειμι.

15. συνεληφθη ζων.] *vivus captus est.* v. συλλαμβανω, et ζαω.

16. ηπειλει] v. απειλεω.

17. πυθομενη] v. πυνθανομαι.

1. υπεραπεθανεν Αδμητου.] i. e. απεθανεν υπερ Αδμητου, Angl. 28.
died in behalf of Admetus. v. υπεραποθνησκω.

2. εξενισεν] *hospitio accepit.* v. ξενιζω.

3. επιτιθεται] v. επιτιθημι.

4. λαφυρα] propriè spolia sunt, quæ quis à vivis hostibus refert: quæ occisis hostibus σκυλα nominantur. Stroth.

5. εντυχων] v. εντυγχανω.

6. ερρυσατο] v. ρυομαι.

7. προσανεπλασθη.] v. προσαναπλασσω.

IV. NOTÆ IN LUCIANUM.

1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ] Hoc est—Luciani Dialogi Mortuorum. Ortus est Lucianus Samosatâ, urbe Syriæ: undè Samosatensis cognomen adeptus est. Floruisse

dicitur

29. dicitur circiter annum Christi 164. sub imperatore Marco Antonino. Primùm sculpturæ opificio, quippe humili loco natus, operam dedit. Dein ad studia liberalia se contulit, et postquam Antiochiæ, per aliquod tempus, causas egisset, magnam eloquentiæ laudem in itineribus per Gallias, Macedoniam, Ioniam atque Achaiam à se factis, acquisivit. Tandem artis causidici pertæsus, ad studium philosophiæ se dedidit. Denique sub imperatore Marco Antonino, actuarius seu graphiarius fuit in Ægypto. Erat ille quidem vir "nullius addictus jurare in "verba Magistri." Deorum non minus quam hominum irrisor, magnum sibi, dum vivebat, odium ac invidiam peperit. Sed salibus ejus, quos in deos ethnicorum profudit, utcunque suis temporibus tanquam impii â quibusdam bonis hominibus haberi potuissent, nihil impedit quo minus nos hodierni delectemur. Quare optimi magistri selecta quædam ex ejus Dialogis, manibus juventutis ingenuæ terenda, magno cum fructu, jampridem proponere consueverunt. Nam—"Tantum obtinet in dicendo "gratiæ, [Verba sunt Erasmi] tantum in inveniendo felicitatis, "tantum in jocando lepôris, in mordendo aceti, sic titillat allu-"sionibus, sic seria nugis, nugas seriis miscet: sic ridens vera "dicit, vera dicendo ridet; sic hominum mores, affectus, studia, "quasi penicillo depingit: neque legenda, sed planè spectanda "oculis exponit, ut nulla comædia, nulla satyra cum hujus *Dia-"logis* conferri debeat, seu voluptatem spectes, seu spectes utili-"tatem." [Epist. Lib. 29. Ep. 5.] Permulta scripsit, quæ tamen quo minus hic loci recenseamus impedit instituti nostri brevitas. Lectorem interea ad sequentes Editiones relegare visum est. 1. LUCIANI Samosatensis opera, ex versione variorum, cum J. Bourdelotii, Theodori Manilii, et Gilb. Cognati notis. Lutetiæ Paris. 1615, in fol. 2. Eadem Gr. et Lat. à Joanne Benedicto: 2 tom. Salmurii, 1619, in 8vo. [Harlesius vocat hanc editionem egregiâm et castigatissimam.] 3. Eadem Gr. et Lat. ex versione Joannis Benedicti, cum notis variorum, et Isaaci Vossii scholiis in editis. 2 tom. Amst. 1687, in 8vo. [Hanc idem

Harlesius

Harlesius vitiosissimam appellat.] 4. Eadem, cum nova ver- 29.
sione Tiberii Hemsterhusii et J. Matthiæ Gesneri, Græcis scholiis, ac notis variorum, ac præcipuè Mosis Solani et J. M. Gesneri. Curantibus Tib. Hemsterhusio et Joan. Friderico Reitzio. 3. tom. Amst. 1743, in 4to. [Quæ nuper repetita sunt Biponti, in 8vo.] Adjectus est tom. 4. qui Indicem complectitur, à Car. Conr. Reitzio. Traj. ad Rhen. 1746, in 4to.—Partes diversæ operum Luciani sæpè inveniuntur seorsum editæ. Exempli causa. 1. Colloquia Selecta, et Timon; Cebetis Thebani Tabula &c. cum notis Tib. Hemsterhusii. Amst. 1708, et Basil. 1771, in 12mo. 2. Nonnulli è Luciani Dialogis selecti ——ab Edwardo Leedes. Lond. 1726, in 8vo. Qui plura velit de hoc auctore adeat Fab. Bib. Gr. Lib. IV. c. 16. et Harles. Introd. ad Hist. Gr. Ling. p. 405.

2. Τουτο εκεινο το της παροιμιας,] i. e. Τουτο εστι το εκεινο πραγμα της παροιμιας, Angl. *This is the very thing of the proverb,—This is the old saying verefied—*

3. Ὁ νεβρος τον λεοντα—] supple ενικησε—vel tale quid. *Hinnulus leonem* devicit. Nimirum inducitur *Cnemon* apud inferos, recens mortuus et secum colloquens; quem statim interpellat, ei obviam factus, *Damippus*. Hi enim dialogi, siqui alii δραματικωτατοι sunt, et in quibus verba ad personas colloquentium mirè sunt adaptata.

4. Τι—] Ut Latini *quid?* dicunt pro eo quod est *ob quid* vel *propter quid?* Sic Græci τι; pro δια τι; *propter quid? quapropter? quare? cur?*

5. ὁ, τι—] i. e. δι' ὁ, τι—*quare*—&c. citra interrogationem. Ὁ, τι sic scribitur ut distinguatur ab ὁτι conjunct. *quod.* Vide librum nuper editum cui titulus—Επεα πτεροεντα, or, The Diversions of Purley: auctore *Joan. Horne Tooke,* A. M. ch. VI.

6. καταλελοιπα,] Angl. *I have left for myself*—uti planè indicat. perf. med. v. καταλειπω.

7. κατασεσοφισθεις—] Angl. *over-reached*—v. κατασοφιζω.

8, οὓς εβουλομην αν—[i. e. εκεινους οὓς &c. Angl. *those whom I should have wished*—v. αν.

9.

9. σχειν ταμα,] i. e. σχειν τα εμα χρηματα. v. εχω.

10. επι θανατῳ·] Angl. *reckoning* UPON—*counting* UPON *his death—in hopes of his death*—nam eam esse significationem præpositionis επι, quando regit dat. ostendunt multi apud Græcos scriptores loci.

11. προσιετο.] *admittebat.* v. προσιημι.

30. 1. θεσθαι διαθηκας ες το φανερον,] *proferre meum testamentum in publicum*—

2. καταλελοιπα ταμα παντα,] i. e. παντα τα εμα χρηματα.

3. ζηλωσαι,] In aor. 1. opt. act. pro ζηλωσαιμι—αις—αι, &c. dicunt Attici, Iones et Æoles ζηλωσεια—ας—ε, &c. v. ζηλοω.

4. τα αυτα πραξειε.] τα αυτα—*eadem*—[v. αυτος] πραξειε, pro πραξαι—3. s. aor. 1. opt. act. verbi πρασσω, *facio.* Vide not. quæ proximè præcedit.

5. εκεινος ;] supple εποιησε ;—

6. ενεγραψε—] *inscripsit*—v. εγγραφω.

7. οιδα—] *novi*—perf. m. verbi ειδεω, quod vide.

8. απεθανον,] *mortuus sum*, v. αποθνησκω.

9. μοι επιπεσοντος·] Angl. *having fallen upon me*—v. επιπιπτω.

10. —τῳ δελεατι συγκατασπασας.] i. e. κατασπασας—συν τῳ δελεατι. v. δελεαρ.

11. Ου μονον,] supple το αγκιστρον τῳ δελεατι συγκατασπασας.

12. αυτον σε—] σεαυτον, *teipsum.*

13. συντεθεικας.] v. συντιθημι.

14. Εοικα·] Angl. *methinks so.* v. εικω.

15. Που δε οἱ καλοι εισιν.—] Angl. *But Mercury!—where are the handsome men, and the handsome women?* Pergit Menippus, in scenam inductus, quasi continuans colloquium jampridem cum Mercurio institutum, quod quidem vocula δε planè demonstrat. De qua particulâ vide ingeniosam Dissertationem Grammaticam, quæ auctorem habet virum eruditissimum Joannem Hunter, LL.D. Litt. Hum. Prof. in Acad. Andreapolitanâ. Extat in *The Transactions of the Royal Society of Edinburgh.* Vol. I. p. 113. Lit. Cl.

16.

16. ξεναγησον—] v. ξεναγεω. 30.

17. Ου σχολη—] supple εστι.

18. Μενιππε.] Menippus, qui primas partes in multis Luciani dialogis sustinet, Cynicus erat philosophus. Hi autem philosophi sic dicti sunt à κυων, *canis*, propter acerbum et mordacem eorum sermonem; ad quam rem Lucianus sæpissime alludit.

19. πλην, κατ' εκεινο αυτο,] *veruntamen, propter illam ipsam rem,* —post αυτο subintellige πραγμα.

20. ὡς επι τα δεξια,—] supple μερη, *tanquam ad dextram,*—

21. Ὑακινθος—] Hyacinthus puer fuit formosissimus, ab Apolline adamatus, quem, cum ille imprudens disco necâsset, in florem rubrum virtit, qui etiam vocatur *Hyacinthus*. LEEDES. Vide Ovid. Met. L. 10. Fab. 5.

22. ὁ Ναρκισσος,] Narcissus, Cephisi flùminis ex Lyriope Nympha filius, fuit admodum formosus, qui, cum à multis nymphis amaretur, et omnes superbè contemneret, tandem cum se in fonte conspicatus esset, suâ ipsius formâ captus contabuit, et in florem purpureum mutatus est. *Id.*

23. Νιρευς.] De Nireo ita cecinit Homerus:

Νιρευς Αγλαΐης θ' ὑιος, Χαροποιο τ' ανακτος·
Νιρευς, ὁς καλλιστος ανηρ ὑπο Ιλιον ηλθε,
Των αλλων Δαναων, μετ' αμυμονα Πηλειωνα·
Αλλ' αλαπαδνος εην,—— Iliad. β, 673.

Nireus Aglaïæque filius, Charopique regis;
Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,
Cæterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
Sed imbellis erat,——

Vide ad locum virum doctissimum Sam. Clarke.

24. Αχιλλευς,] Achilles, Pelei filius, nepos Æaci; et mater ejus erat Thetis, dea maris: fortissimus et pulcherrimus omnium Græcorum sui ævi; de cujus irâ tam præclarè cecinit Homerus in Iliade.

30. 25. Τυρω,] Tyro Heroina celeberrima, filia Salmonei, à Neptuno stuprata. Vide Hom. Odyss. λ, 234.

26. Ἑλενη,] Helena, omnium fœminarum sui ævi formosissima, uxor Menelai, quam Paris unus natorum Priami rapuit; quæ res causa erat Belli Trojani celeberrimi. Vide Hom. Iliad. passim.

27. Ληδα,] Leda fuit Tyndari regis conjux, cum qua Jupiter in forma cygni concubuit, et illa duo ova protulit, ex quorum uno nati sunt Pollux et Helena, ex altero Castor et Clytæmnestra. Lucianus. Homerus autem hoc commentum ridiculum de Jove in cygnum mutato, &c. ignorâsse videtur.

28. καλλη] Hic ponit καλλη, *formas*, pro eo quod est καλους, *formosos*. Eodem modo nos vernaculè—*Beauties*.

29. εκεινα εστιν, ὦ—] Neutrum plurale, &c.

30. εικας— *videris*—v. εικω.

31. δειξον·] v. δεικνυμι.

31. 1. διαγνοιην—] v. διαγινωσκω.

2. Τουτι.—] Att. pro τουτο.

3. νηες—] Nom. plur. Ion. à ναυς, quod vide.

4. επληρωθησαν—] v. πληροω.

5. επεσον—] v. πιπτω.

6. γεγονασιν;] perf. med. à γιγνομαι, quod vide.

7. ζωσαν—] pro ζαουσαν, à ζαω, quod vide.

8. εφης γαρ αν και συ—] *Etenim tutè diceres.* v. αν.

9. Τοιηδ᾽—] Versus Homericus. Vide Iliad. γ, 156, ubi exhibentur seniores etiam Trojanorum principes admirantes pulchritudinem tam exquisitæ mulieris, hisce verbis,——

> Ου νεμεσις Τρωας και ευκνημιδας Αχαιους
> Τοιηδ᾽ αμφι—κ. τ. λ.

> *Non est indignè ferendum, Trojanos et bene-ocreatos Achivos*
> *Tali de muliere longum tempus dolores pati.*

Ad quem locum ita Quinctilianus—" Non putant indignum " Trojani principes Graios Trojanosque propter Helenæ speciem " tot

" tot mala, tanto temporis spatio, sustinere: quænam igitur 31.
" illa forma credenda est?" Inst. Orat. VIII. c. 4.

10. αποϐεϐληκοτα—] v. αποϐαλλω.

11. δοξει.] neutrum plurale &c. v. δοκεω.

12. ει μη συνιεσαν—] πονουντες, *quod non intelligerent*—vel—*non intellexisse se laborare*—" ει μη nonnunquam ponitur pro ὁτι, " *quod non.*" ZEUNIUS apud *Vigerum*. [p. 494.] Participium sæpè ponitur post verbum—συνιεσαν πονουντες, *intelligebant se laborare*: πανομαι λεγων, *desino loqui*: &c.

13. συμφιλοσοφειν σοι·] i. e. φιλοσοφειν συν σοι, *philosophari tecum*.

14. επιλεξαμενος—] Angl. *having chosen for* [illegible] επιλεγω.

15. μετελευσομαι—] v. μετερχομαι.

16. Αποδος] v. αποδιδωμι.

17. ἡδιον,] supple η σιγαν, *quam tacere*. v. ἡδυς.

18. ανθ' ὧν σε διεπορθμευσαμην.] i. e. [illegible] ὧν—Angl. *the fare for which I ferried thee over*. [Vide supra ad p. 4. n. [illegible]] v. διαπορθμευω.

1. ουκ αν λαϐοις παρα του μη εχοντος.] Angl. *thou wouldst not take from one who has nothing*. ὁ εχων, *he who has*. Gen. του εχοντος. v. λαμϐανω. 32.

2. τις,] supple εστι.

3. εχω.] οϐολον scil.

4. νη τον Πλουτωνα,] scil. per Plutonem jurare condecuit personam Charontis.

5. αποδως.] aor. 2. subj. verbi αποδιδωμι, quod vide.

6. Καγω τῳ ξυλῳ—] Constructio est: καγω πραταξας τῳ ξυλῳ διαλυσω το κρανιον σου.

7. πεπλευκως—] v. πλεω.

8. αποδοτω,] v. αποδιδωμι.

9. Νη Δια οναιμην,—] Angl. *By Jupiter I should be a great gainer*—οναιμην, præs. opt. med. verbi ονημι, quod vide. vel pro ονησαιμην, aor. 1. opt. med. verbi ονεω.

10. ει μελλω γε και ὑπερεκτινειν των νεκρων.] i. e. ει γε μελλω εκτινειν και ὑπερ των νεκρων.

11.

32. 11. ουκ αποστησομαι σου.] i. e. ου στησομαι απο σου. Angl. *I won't set myself away from thee—I won't quit thee.* v. αφιστημι.

12. ὁ γε μη εχω,] i. e. το πραγμα ὁ, &c.

13. ηδεις—] ηδειν—εις—ει, Att. et per sync. pro ειδηκειν, &c. *noveram.* v. ειδω.

14. δεον;] supple η.

15. εχρην—] *oportebat—?* v. χρη.

16. αποθανειν;] v. αποθνησκω.

17. πεπλευκεναι;] v. πλεω. αυχησεις πεπλευκεναι, *gloriaberis te navigâsse.* Quum infinitivus post verbum refertur ad personam verbi, Græcum idioma accusativum ante verbum non postulat, [Vide supra ad p. 13. n. 16.] Tum autem accusativum postulat cùm relatio exprimitur quæ non est ad personam verbi. Sic αυχησεις εκεινον πεπλευκεναι, *gloriaberis illum navigâsse,* &c.

18. ηντλησα,] v. αντλεω.

19. της κωπης επιλαβομενη] i. e. λαβομενη επι της κωπης.

20. ταυτα—] supple τα πραγματα εστι. Vide supra ad p. 4, n. 16.

21. θεμις—] supple εστι. v. θεμις.

22. προσλαβω.] v. προσλαμβανω.

23. Δειξον—] v. δεικνυμι.

24. Θερμους,] *Gonsal. de Salas* observavit [ad *Petron.* "cap. "14.] lupinos olim vilissimum fuisse pauperum cibarium, Cyni- "corum verò adeo creberrimum, ut vix unquam à Cynici perâ "abesse lupinos contingeret."

25. Ἑκατης το δειπνον.] *Hecate* diva erat triformis, *Diana* in terras, *Luna* apud superos, et *Proserpina* apud inferos. De cœnis quas olim illi offerebant, vide *Potteri* Archæol. B. 2. Chap. 20.

26. ηγαγες;] reduplic. pro ηγες. v. αγω.

27. των επιβατων—] Hîc consultò usurpâsse videtur Lucianus tam multa vocabula in ων desinentia, ut magis essent ridicula quæ hic profert de Menippo "portitor ille Charon." Quo modo et Terentius—*Tædet quotidianarum harum formarum.* Eun. Act. II. Scen. 3. 1.

1. διαπορθμευσας;] v. διαπορθμευω. 33.

2. κουδενος—] pro και ουδενος—

3. αν σε λαβω ποτε.—] Angl. *if ever I catch thee*—αν pro εαν, *si.*—δις δε ουκ αν λαβοις.—*but it shall not be in thy power to catch me a second time.* Posterior αν particula est potentialis, quam vide.

4. Ου φερομεν,—] Angl. *It is not in our power to suffer*—

5. τουτονι—] Att. pro τουτον.

6. παροικουντα.] i. e. οικουντα παρ' ἡμας. v. παροικεω.

7. των ανω.] i. e. των εκεινων πραγματων οντων ανω.

8. Μιδας—] Midas rex stolidissimus, qui ut omnia quæ tangeret aurum fierent oravit, nec stultitiam suam intellexit donec, impetrato suo desiderio, cibus etiam aurum factus est; quo incommodo ut liberaretur, in Pactolo se lavare jussus est, unde isti fluvio arena aurea existeret. Eidem, cum in certamine musico inter Pana et Apollinem, victoriam ab Apolline, cæteris dissentientibus, abjudicâsset, deus iratus par asini aurium capiti affixit.

9. ούτοσι,—] Att. pro ούτος.

10. Σαρδαναπαλος—] Sardanapalus fuit ultimus Assyriorum rex, homo longè omnium mollissimus. De eo vide Justini Hist. Lib. I. et Juvenal. Sat. X sub finem.

11. εγω δε,—] Crœsus rex Lydiæ, qui adeo erat dives, ut *Crœsi Divitiæ* in proverbium abierint. De colloquio ejus cum Solone, vide Coll. Græc. Maj. propè initium,

12. Τι—] i. e. δια τι. Vide supra ad p. 29. n. 4.

13. ουκ απεχρησε—] *non satis fuit.* v. αποχραω.

14. βιωναι—] v. βιωμι.

15. μεμνηνται,—] *recordantur*—nam tempus est quod ritè vocatur *præsens perfectum.* v. μναομαι.

1. περιεχονται των ανω.] i. e. εχονται περι των πραγματων οντων ανω. Angl. ad verbum, *they hold themselves about the things above.* i. e. *they eagerly employ their thoughts about the things in the regions above.* 34.

2. χαιρω—ανιων—] Angl. *I delight in vexing*—Vide supra ad p. 31. n. 12.

34. 3. λυπουνται γαρ—στερουμενοι.—] Angl. they are *distressed in being bereaved*—[Vide supra ad p. 31. n. 12. v. λυπεω, et στερεω.

4. ως ουδε παυσομενου μου·] Notandus est elegans iste usus particulæ ως cum participio; quod enim Latini exprimunt per præteritum vel futurum infinitivi præcedente accusativo, Græci efferunt per participium aoristi aut futuri præcedente ως cum genitivò absolutè sumpto. VIGERUS. ουτω γινωσκετε ως ουδε παυσομενου μου· *sic scitote me nunquam desiturum.*

5. ιητε—] v. ειμι, *eo.*

6. Ταυτα ουχ υβρις;] supple εστι. "Attica loquendi formula "gravem indignationem continens.—Terentius expressit: *quid "est, si hoc non contumelia est?* [Andr. A. I. Sc. 5.] *Nam isthæc "quidem contumelia est:*" [Heautont. A. III. Sc. 3.] HEMSTERHUIS.

7. εντρυφωντες,] v. εντρυφαω.

8. αφηρημενοι.] Angl. *bereaved.* v. αφαιρεω.

9. Πολλων γε—και μεγαλων κτηματων] supple εγω αφηρημαι. et sic in cæteris.

10. το ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ—] illud NOSCE TEIPSUM: dictum scilicet seu *Thaletis* Milesii, sive *Chilonis* Lacedæmonii, unius, è septem Sapientibus, quod, uti cecinit Juvenalis—*è cælo descendit.* Sat. XI. 27.

11. επᾳσομαι υμιν·] Angl. *will make it my song to you.* v. επᾳδω.

12. πρεποι γαρ αν—επᾳδομενον] *deceret enim adcantari*—Vide supra ad p. 34. n. 2.

13. εγω μεν γαρ,—] Constructio est: γαρ οισθα μεν ότι εγω παρασιτος ων Δεινιου, εμφαγων πλεον του ικανου, απεπνιγην. Angl. *for indeed you know that I, being a parasite of Dinias, and having gormandized more than enough, was choked.* πλεον του ικανου—Comparativus gradus habet post se genitivum. v. αποπνιγω. οισθα est per sync. pro οιδασθα, quod est Æolicè pro οιδας, 2. s. perf. ind. med. verbi ειδω, *scio,* quod vide.

35. 1. το δ' εμον—] supple πραγμα, vel παθος, Angl. *my affair—my death—*

2. *οισθα γαρ και συ που Πτοιοδωρον τον γεροντα·*] Particula *γαρ*, *nam*, ut in hac sententia, sæpè refertur non ad id quod proximé præcedit, sed ad id quod reticetur; sic—" Nihil opus est ut te " longo sermone morer"—ΓΑΡ *και συ που οισθα*—NAM *et tu forsan nôsti Ptæodorum illum senem.* [Vide virum acutissimum *Sam. Clarke*, ad Hom. Iliad. passim.] De *που* enclitico ita disserit *Zeunius* apud *Vigerum*—" Που encliticum, h. e. quod non cir- " cumflectitur, nunquam planè otiosum est putandum; sed sig- " nificat 1. locum vagum, nec definitum:—2. ex significatione " loci vagi et incerti nascitur usus *στοχαστικος*, ut omnino dica- " tur de *re non satis certa ac definita*, nempè *fortassis*, et serviat " modestiæ et cautioni dicentis." *Viger. Idiotism. Gr.* Edit. 1777, p. 433. 35.

3. *Τον ατεκνον, τον πλουσιον,*] scil. Ptæodorum.

4. *ῳ σε τα πολλα ηδειν συνοντα;*] *ῳ* regitur à *συν* in comp. *τα πολλα*, *plerumque.* Neutrum genus adjectivorum tum in sing. tum in plur. num. et cum artic. et sine artic. sæpissimè usurpatur adverbialiter. *ηδειν*, Att. et per sync. pro *ειδηκειν.* Vide supra ad p. 32. n. 13.

5. *υπισχνουμενος επ' εμοι τεθνηξεσθαι.*] Angl. *promising* to myself *that he would die in my favour. επ' εμοι penes me. depending upon me* for his heir. sic enim *επι* sæpè sign. quando regit dat. v. *υπισχνεομαι*, et *τεθνηκω.*

6. *το πραγμα ες μηκιστον επεγινετο,*] supple *χρονον.* v. *μακρος*, et *επιγινομαι.*

7. *υπερ τον Τιθωνον ὁ γερων εζη.*] Angl. *and the old man was living beyond* the age of *Tithonus.* Tithonus autem filius erat Laomedontis regis, pulcherrimus sui ævi, et dilectus ab Aurora; á qua, quum ei copiam fecisset ut quodcunque sibi placuerit peteret, eum petiisse ferunt immortalitatem, sed oblitum esse simul petere perpetuam juventutem; senem autem factum in *cicadam* ab amicâ suâ, seipso rogante, mutatum esse.

8. *εξευρον.*] v. *εξευρισκω.*

9. *ανεπειθε*—] v. *αναπειθω.*

10.

35. 10. επειδαν ταχιστα—] *simulatque*—επειδαν construitur cum subjunct.

11. πινει δ' επιεικως,] hîc ironicè dictum, Angl. *he drinks moderately, pretty freely.*

12. ζωροτερον] Angl. *of a more potent or efficacious sort.* v. ζωρος.

13. επωμοσαμην αφησειν—] *juravi me manumissurum*—v. επομνυμι, et αφιημι. Vide supra ad p. 32. n. 17.

14. την μεν—την δε]—Angl. *the one—the other*—Vide supra ad p. 6. n. 1.

15. σφαλεις] v. σφαλλω.

16. μαλα εκταδην εκειμην—] Angl. *lay extended at my full length*—v. κειμαι.

17. τι τουτο;] supple εστι, *quid hoc est?*

18. Αστεια γαρ—πεπονθας.] γαρ refertur ad id quod reticetur—"Nequeo quin rideam" *passus es* ENIM *lepida.* [Vide supra ad p. 35. n. 2.] v. πασχω.

19. τι προς ταυτα;] supple εποιησε—

20. ὑπεταραχθη προς το αιφνιδιον.] supple παθος—Angl. *he was somewhat alarmed at the sudden catastrophe.* [Vide supra ad p. 4. n. 26.] v. ὑποταρασσω.

21. συνεις,—] v. συνιημι.

36. 1. Ην εγελα και αυτος οἱα γε ὁ οινοχοος ειργασται.] οἱα, i. e. δια τοιαυτα πραγματα οἱα—Angl. *he himself laughed on account of what the cupbearer had done:—the trick the cupbearer had played.* v. γελαω, εργαζομαι.

2. Πλην αλλ' ουδε σε την επιτομον εχρην τραπεσθαι.] την επιτομον, supple ὁδον. *Veruntamen neque te oportebat ad istam compendiariam viam te convertere.* v. τρεπω.

3. ηκε γαρ αν σοι—] supple ὁ κληρος. *venisset enim tibi hæreditas.*

4. δια της λεωφορου—] supple ὁδου. Angl. *by the high road—in common course.* v. ασφαλης, et λεωφορος.

5. μη ὑπεριδητε—] v, ὑπερειδω.

6. η τις ων τυγχανεις;] Angl. *or who mayest thou happen to be?* Nam τυγχανω cum participio conjunctum quandam *fortuiti* significationem

nificationem involvit. Sic, τυγχανω ων, *I happen to be:* ετυγχανομεν περιπατεντες, *we were by chance walking*. [Ceb. Tab. ad. init.] v. τυγχανω. 36.

7. ὁ Ιφικλου,—] i. e. ὁ υἱος Ιφικλου Φυλακιος. A Phylace, urbe Phthiotidis non procul à Thebis, quæ tamen inter fines Thessaliæ; unde nonnunquam apud hunc auctorem *Thessalus* vocatur Protesilaus. LEEDES.

8. των επ' Ιλιῳ·] supple ελθοντων—*eorum qui ad Ilium venerunt*,

9. αφιθεις προς ολιγον,—] supple χρονον—*dimissus ad breve tempus*. v. αφιημι.

10. αναβιωναι—] v. αναβιοω.

11. τυχη·] aor. 2. subj. act. verbi τυγχανω, quod vide.

12. ου τε ζην—ερω εγωγε;] *non amore vivendi ego teneor*,—Quanquam ερεω, *amo*, paulò supra habet post se substantivum cognatum in casu accusativo, Τετον τον ερωτα—νεκροι ερωσι· *hunc amorem mortui amant*, (quæ structura non infrequens est tum apud Græcos tum apud Latinos scriptores, ut *errare errorem*, et similia) idem tamen verbum ερεω, utpote verbum affectûs, hic rectè construitur cum genitivo; nam τε ζην est â nominativo το ζην· et infinitivus modus cum articulo sæpissimè apud Græcos supplet vicem nominis vel Latinorum gerundii. Nisi mavis: ε [ἑνεκα] τε ζην—ερω εγωγε [τουτον τον ερωτα, ἑνεκα] δε της γυναικος,—Cæterùm ζην est contractè pro ζαειν, à ζαω, *vivo;* et ερω, pro ερεω, *amo*. Vide infra ad p. 37. n. 1.

13. ῳχομην αποπλεων.] Verbum οιχομαι, *abeo, proficiscor*, &c. sæpè invenitur hoc modo cum participio conjunctum; nec abundat, ut quidam putant, [adeo ut ῳχομην αποπλεων, *abibam navigans*, idem sit ac επεπλεον, vela dabam; et ῳχομην απιων, abibam discedens, idem sic ac απηειν, *discedebam*, &c.] sed οιχομαι, cum participiis hoc modo conjunctum, quandam celeritatis vim involvit. Significat igitur ῳχομην αποπλεων, *extemplo vela dabam*, vel, ut rectè Hemsterhusius et Gesnerus, *conscensâ navi me proripui*.

14. και προς ολιγον οφθεις αυτῃ—] i. e. οφθεις αυτῃ και εαν ῃ προς ολιγον χρονον, Angl. *after being seen by her, even if it were for a short*

 time.

36. *time.* Ubi notandum verbum *ὀπτομαι*, *video*, quanqum sit deponens, passivè tamen usurpari in aor. 1. part. et *ὀφθεις αυτῃ*, *visus illi*, elegantius esse, et Græcè, et Latinè, quam *ὀφθεις ὑπ' αυτης*, *visus ab illâ*.

15. *και μαλα, ω δεσποτα*·—] Angl. *yes, my Liege, and that copiously: το δε πραγμα ὑπερογκον ην. but my disaster was beyond its power:* quomodo et loquitur Cicero—*gravior erat, quam ut hausta Lethes aqua potuerit extingui.* [Off. III. 35.] "Ὑπερογκα sane "dicuntur à Græcis propriè, quæ molem magnitudinis enormem "habent, atque immoderata sunt." Hemsterhuis.

37. 1. *ηρασθης*—] *amore captus fuisti*—De verbo *εραω*, *amo*, hoc observatu dignum, id, in voce passivâ, non significare *amor*, sed *amore capior.* Vide supra ad p. 36. n. 12.

2. *οισθα*—] pro *οιδασθα*, et hoc Æolicè pro *οιδας*, *nosti.* [v. *ειδω.*] *οιον* [*πραγμα*] *το εραν εϛι. quale* [negotium] *sit amare.* Vide supra ad p. 36. n. 12.

3. *οιμαι πεισειν κακεινην*—] *puto me persuasurum ipsi quoque.*— [Vide supra ad p. 32. n. 17.] "Uxori ejus nomen erat Laodamia, quam ferunt desiderium mariti non ferentem sibi necem conscivisse." Du Soul.

4. *ληψη μετ' ολιγον.*—] supple *χρονον.* v. *λαμβανω.*

5. *ουδ' εγινετο*—] *ουδε ταυτα εγινετο*—"Neutrum plurale," &c.

6. *δι' αυτην ταυτην τ. α.*] Angl. *for this very reason*—

7. *ὁμογενη μου Αλκηστιν*—] Angl. *my relation Alcestis*—Utraque scilicet ab Æolo originem traxit. De Alcestide vide p. 27. hujus libelli. Fabula Orphei et Eurydices satis nota etiam tironibus.

8. *φανηναι*; *apparere.* Aor. 2. inf. pass. in med. sensu, ut sæpè fit, præsertim in hoc verbo. v. *φαινω.*

9. *προσοψεται*—] f. 1. à *προσοπτομαι*, *adspicio.* Meminerint tirones *οπτομαι*, in fut, 1. ita flecti, *οψομαι, οψει, οψεται.* ita quoque in præs. *βουλομαι*, *volo*, *βουλει*, *βουλεται.* et *οιομαι*, *puto*, *οιει*, *οιεται.*

10. *διαγνωναι*—] v. *διαγινωσκω.*

11. *φοβησεται*—] *timebit*—*φοβεω*, *terreo*; in voc. med. *timeo.*

12.

12. φευξεται σε·] *Fugiet te*. f. 1. m. Hoc verbum et similia, quanquam interdum construuntur cum accusativo, sunt revera verba intransitiva; unde in quibusdam temporibus vox act. vel. med. ex æquo usurpari possit. 37.

13. εση—αναληλυθως—] Angl. *shalt thou have ascended*—Vide supra ad p. 32. n. 7.] v. ανερχομαι.

14. ιασαι,] aor. 1. imperat. verbi ιαομαι, quod vide.

15. καθικομενον εν τη ῥαβδῳ—] Angl. *having touched him with his wand*—εν interdum hoc modo constructa invenitur cum dat. instrumenti. [Vide supra ad. p. 3. n. 9.] v. καθικνεομαι.

16. απεργασασθαι—] v. απεργαζομαι.

17. μεμνησο—λαβων—] Angl. *remember that thou hast got*—Vide supra ad p. 34. n. 2.

1. Τι κλαιεις,—] i. e. δια τι κλαιεις—v. κλαιω. 38.

2. επι τη λιμνη ἑστως;—] Angl. *standing close upon the lake?* [Vide Hom. Odyss. λ. 582.] Homerus tamen Tantalum posuit *in* lacu. ἑστως—ωσα—ως, pro ἑσταως—αυια—αος. perf. part. med. verbi σταω, pro quo in usu est ιστημι, *sisto*, *statuo*. ἑστως, *quum teipsum constituisses*, i. e. *stans*. Alii volunt ἑστως esse ἑστηκως, per Sync. ἑσταως, et per Crasin ἑστως. Vide Gram.

3. απολωλα—] *perii*. v. απολλυμι.

4. η και νη Δι' αρυσαμενος κοιλη τη χειρι;] Angl. *or having drawn some for thyself in the hollow of thy hand, by Jupiter!* v. αρυω.

5. Ουδεν οφελος,]. supple εστι. *nihil prodest*.

6. αισθηται—] v. αισθανομαι.

7. προσενεγκω—] v. προσφερω.

8. ου φθανω βρεξας ακρον το χειλος,—] φθανω, *prævenio*, sæpissimè construitur cum participio, et retinet significationem suam *occupandi* et *antevertendi*. "Est ubi *priusquam* reddendum; Ita Tantalus apud Lucianum—ου φθανω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαρρυεν ουκ οιδ' όπως αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μου, *priusquam summum labellum irrigo, per digitos dilapsa* [aqua] *nescio quomodo rursus aridam meam manum relinquat*." Hoogeveen apud *Vigerum*. [Cap. 5. sect. 14. reg. 4. Ubi ostenditur φθανω, præcedente

38. præcedente ν et sequente και, ut hic, posse etiam reddi *ut primum—continuo*. διαῤῥυεν, aor. 2. part. pass. verbi διαῤῥυεω, quod idem ac διαῤῥεω, *diffluo, dilabor*. Vide Xenoph. Anab. p. 362. Edit. Hutch. 4to.

9. τι γαρ και δεη τυ πιειν;] Istud γαρ refertur ad id quod reticetur: scilicet ληρεις, *insanis*; vel aliquid tale. [Vide supra ad p. 35. n. 18.] Insanis—*quare enim etiam indiges potu?* τι, i. e. δια τι;

10. πειην, και διψην—] contractè pro πειναειν, και διψαειν. Ubi notandum verba quædam, in hujusmodi contractione, pro α assumere η. Sic ζην, *vivere*, χρησθαι, *uti*; et siquid aliud.

11. διψωης,] Pro διψαοιμι—ωμι, διψαοις—ῳς, διψαοι—ῳ &c. dicunt Attici διψῳην, διψῳης, διψῳη &c.

12. Τυτ' αυτο—] supple πραγμα—Angl. *this very circumstance*—η κολασις εστι—*is my punishment*—το [πραγμα] *the* circumstance, *viz.* την ψυχην μου διψην—*that my soul should thirst*—&c.

13. φης τῳ διψει κολαζεσθαι.] *dicis* te *siti puniri*. Vide supra ad p. 20. n. 4.

14. εσται;] per Sync. pro εσεται, ab ειμι, *sum*.

15. η δεδιας—] Angl. *art thou afraid?* v. δειδω.

16. η θανατον—] supple αγοντα.

17. το επιθυμειν πιειν,—] Angl. *my desiring to drink*—μηδεν δεομενον, *when I have no occasion*. Ante επιθυμειν subauditur εμε, ad quod δεομενον refertur.

39. 1. ὡς αληθως—] "Præmittitur ὡς quibusdam adverbiis positivi gradus, quorum tamen ad significationem nihil addit." Ita *Vigerus*. [Cap. VIII. sect. 10.] Aliter tamen sentiunt *Hoogeveen* et *Zeunius*. "Non sine sensu," inquit *Zeunius* [ad locum jam citatum] "existimandum est ὡς addi adverbiis, sed esse ellipsin intelligendam, non malè conjicit Hoogevenus. V. c. Plat. Apol. p. 41. initio: Ευρησει τους ὡς αληθως δικαστας, supplet orationem ita: ουτως δικαστας οντας, ὡς αληθως ονομαζοι αν τις vel ὡς τις αν ονομαζων, αληθως ονομαζοι." Ubi vide plura.

2. ὁστις τουναντιον—πεπονθας,—] Angl. *who art in a situation the*

the reverse of those, &c. πεπονθας, temporis est quod ritè nuncu- 39.
pant præs. perf. v. πασχω.

3. γενοιτο μοι μονον.] Angl. *could I but get it.*

4. Θαρρει,—] nihil aliud quam αμελει. *ne solicitus sis*, &c. Hemsterhuis. v. θαρρεω.

5. πιεται—] Iu. f. 1. m. pro πιουμαι, πιη, πιειται, dicimus πιομαι, πιη, πιεται. v. πινω.

6. καιτοι ου παντες——ουκ ὑπομενοντος.] Angl. *even though they be not all condemned to be thirsty like thee, while the water constantly avoids them.* εκ καταδικης, ad verbum, *ex condemnatione.*

7. Τι αγχεις,——την Ἑλενην προσπεσων;] i. e. Δια τι, &c. Angl. *Why art thou strangling Helen, after having made an attack upon her?—Why hast thou attacked Helen, as if thou wert going to strangle her?* v. προσπιπτω.

8. ἡμιτελὴ μεν τον δομον—] Vide Hom. Illiad. β. 701.

9. Αιτιω—] 2. s. præs. imperat. contractè pro αιτιαου, verbi αιτιαομαι, quod vide.

10. αιτιατεον.] supple εστι μοι, *culpandum est mihi.*

11. Ουκ εμε,—] i. e. ουκ αιτιατεον εστι σοι εμε, *non est culpandum tibi me.*

12. ωχετο ἁρπασας·] Vide supra ad p. 36. n. 13.

13. Αμεινον—] supple εστι.

1. Δυσπαρι,—] Vide Hom. Iliad. γ. 39. et quæ vir acutissimus *Sam. Clarke* ibi annotavit. 40.

2. απο των χειρων.] supple μου. Vide supra ad p. 3. n. 9.

3. Αδικα ποιων,] i. e· ει ουκ αφησεις ποτ' εμε απο των χειρων εση ποιων αδικα. *Si nunquam dimittes me è manibus tuis, injusta feceris.*

4. και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι·]—και ταυτα solum, in media periodo, sequente participio, vertitur Latinè *licet, quamvis*, item *præsertim.*—Sic,—apud Plat. in Gorg. pag. 508. Συ δε μοι δοκεις ου προσεχειν τον νουν τουτοις, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ σοφος ων. *Tu vero mihi videris minus ad hæc advertere animum*, (verbatim) *et hæc sapiens.* Subauditur verbum ποιεις, ut sit integrum; *Et hoc tu facis qui es sapiens.* Hoogeveen, apud *Vigerum*, [Cap. IV. reg.

16.

40. 16.] *και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι·* hæc ita suppleri postulant; *και ποιεις ταυτα εκεινον οντα ὁμοτεχνον συν σοι.* [Ubi notandum verbum *ποιειν* habere post se duplicem accusat.] *et hæc facis in eum qui ejusdem est artis tecum.* Vel ellipticè etiam Latinè, *idque in eum qui est ejusdem artis.* Et Angl. *and that too to one who is of the same trade with* thyself.

5. *και τῳ αυτῳ θεῳ κατεσχημαι·*] Angl. *and I am bound to the same god.* v. *κατεχω.*

6. *οισθα δε ὡς ακουσιον τι εστι,*—] Alludere videtur hìc Lucianus ad colloquium de amore inter Cyrum et Araspem, apud Xenophontem in Cyropædia. Vide Historiam Pantheæ in Coll. Græc. Maj. p. 65.

7. *φησει γαρ αυτος—του εραν—γεγενησθαι αιτιος·*] Hunc Græcismum Latini reddunt plerumque per accusativum ante et post infinitivum—*dicet enim seipsum causam extitisse amandi*—Vide supra ad p. 20. n. 4.

8. *εκλαθομενος*—] *oblitus.* v. *εκλανθανω.*

9. *προεπηδησας των αλλων,*] i. e. *επηδησας προ των αλλων, ante alios exsiluisti* v. *προπηδαω.*

10. *δοξης ερασθεις*—] *amore gloriæ captus.* Vide supra ad p. 37. n. 1.

11. *και το—ούτως επικεκλωσθαι*] Angl. *and its being so ordained by fate.* v. *επικλωθω.*

12. Τι *τουτο,*—] supple *εστι.*—*και συ τεθνηκας;* Angl. *art thou also dead?* v. *θνησκω.*

41. 1. *εψευδετο.*] *mentiebatur.* v. *ψευδω.*

2. *ησθα;*] Æolice pro *ης.*

3. *Αμμωνος ων.*] supple *ὁ υἱος.*

4. *ὁμοια*] supple *ψευδη. similia mendacia.*

5. *τεχθηναι*] *prognatum fuisse.* v. *τικτω.*

6. *εξηπατησθαι οιομενον*—] *deceptum esse quum putaret.* [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. *εξαπαταω.*

7. *ου γαρ εφθασα επισκηψαι τι*—] *nihil enim ante* mortem *mandare potui*—[Vide supra ad p. 38. n. 8.] v. *φθανω*, et *επισκηπτω.*

8.

8. πλην αλλα τι γελας,—] Πλην αλλα ferè significat *tamen, veruntamen*, ut etiam πλην και.—Quo modo interdum repellentis est, ac refellentis: interdum approbantis et concedentis. VIGERUS. Cap. VIII. sect. 1. 41.

9. Τι γαρ αλλο η ανεμνησθην,—] Non concinnus est in responsione Diogenis sensus, nisi legas, Τι γαρ αλλο, η ὅτι ανεμνησθην, &c. Ὅτι videtur excidisse; idque consideravit Interpres. *At quid rides, Diogenes?* Diog. *Quid autem aliud rideam, quam quia in mentem venit eorum, quæ Græci fecerunt*, &c. JENSIUS. Istud autem γαρ refertur ad id quod reticetur—δια τι ερωτας; γαρ δια τι αλλο—*Quare interrogas?* NAM *ob quid aliud rideo quam?* &c. v. αναμιμνησκομαι.

10. οἷα εποιει ἡ Ἑλλας,] i. e. τοιαυτα οια εποιουν οἱ Ἑλληνες, *quæ fecerunt Græci.* Nam *Græcia* hìc ponitur pro *Græci.*

11. παρειληφοτα—] v. παραλαμβανω.

12. και νεως οικοδομουμενοι,] Angl. *and building themselves temples for thee*,—νεως, Att. pro. ναους. v. νεως.

13. ην ποτε αγαγη σχολην απο των θορυβων των εν ποσιν] *siquando otium agat à turbis quæ nunc instant*,—ad verbum—*quæ sunt in pedibus.*

1. εν ᾁδου—] i. e. εν τῳ δομῳ ᾁδου. *apud inferos.* 42.

2. ες τον εισω του στομιυ παρελθοντων·] In verbis ες τον εισω του στομιου posset quidem intelligi τοπον. at non dubito quin Lucianus scripserit ες το εισω του στομιυ.—In editionis quoque Florentinæ exemplari, in pergamenum impresso, video doctam manum in voculâ τον extrivisse literam ν, JENSIUS.

3. ὁσην ευδαιμονιαν ὑπερ γης απολιπων, αφιξαι,] Angl. *after having left so much felicity upon earth, thou art come* hither—v. αφικνεομαι.

4. τα μεγαλα θηρια,] Τους ελεφαντας λεγει.

5. και το επισημον ειναι ελαυνοντα,—] Angl. *and the being conspicuous riding on a chariot*,—[ελαυνω, *agito*, sæpè dicitur de eo qui navi, equo, vel curru vehitur.] διαδεδεμενον ταινια λευκη [κατα] την κεφαλην, *having thy head bound with a white fillet*, [κατα] πορ-

42. φορειδα εμπεπορπημενον. *having thy purple garment fastened with buckles :* v. διαδεω, et εμπορπαω.

6. τα παρα της τυχης ;] supple χρηματα. Angl. *the goods of fortune.*

7. εμε μονον εασον τα Αριστοτελους ειδεναι, ὁσα μεν ητησε παρ' εμου —] τα Αριστοτελους, i. e. κατα τα πραγματα Αριστοτελους' et ordo est—κατα τα πραγματα Αριστοτελους εασον εμε μονον ειδεναι [τοσαυτα] ὁσα ητησε παρ' εμου. Angl. *with respect to what concerns Aristotle, permit me alone to know what things he demanded from me—the exorbitance of his demands.*

8. οια δε επεστελλεν.] i. e. τοιαυτα οια, &c. Angl. *and such letters as he sent.*

9. ὡς δε κατεχρητο—] Ordo est: ὡς δε κατεχρητο τη φιλοτιμια μου περι παιδειαν, θωπευων, &c. *quam abusus est meo doctrinarum ambitioso studio, adulans,* &c. v. καταχραομαι.

10. ὡς και τουτο μερος ον ταγαθου,] *tanquam ac si hæc esset pars summi boni,*—ταγαθου, pro του αγαθου.

43. 1. ὡς μη αισχυνοιτο και αυτος λαμβανων ;] Angl. *that he himself might not be ashamed when receiving.* Verbum apud Græcos sæpè hoc modo construitur cum participio. [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. αισχυνω.

2. πλην αλλα] Vide supra ad p. 41. n. 8.

3. απολελαυκα—] v. απολαυω.

4. το λυπεισθαι—] Angl. *the being vexed*—v. λυπεω.

5. κατηριθμησω—] Angl. *thou didst enumerate.* v. καταριθμεω.

6. οισθα ὁ δρασεις ;] Angl. *knowest thou what thou shalt do ?*

7. ὑποθησομαι,] *suggeram :* v. ὑποτιθημι.

8. συ δε, καν το ληθης ὑδωρ χανδον επισπασαμενος πιε,] Angl. *do thou at least however draw and drink the water of Lethe in large gulps.*

9. παυση—ανιωμενος ;] *desines dolore affici.* [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. ανιαω.

10. και γαρ και Κλειτον εκεινον ὁρω,] Abi—*etenim et Clitum illum video,*—

11.

11. ὧν εἰργασας αυτους.] i.e. αντι των κακων ὧν εἰργασας αυτους, Angl. *for the injuries which thou didst them.* δραω, *facio*, habet duplicem accusativum; sed ὧν relativum hic in genitivo ponitur, ut concordet cum antecedente subaudito. Nam "Relativum apud "Græcos sæpè concordat cum antecedente non solum in genere "et numero, verum etiam in casu." 43.

12. ὡστε την ἑτεραν συ ταυτην βαδιζε·] i. e. δια την ἑτεραν ταυτην ὁδον.

13. Λογισωμεθα,] Angl. *Let us reckon together—Let us settle accounts*—v. λογιζομαι.

14. αμεινον γαρ ὁρισαι περι αυτων—] Angl. *for it is better to come to a determination about them—και απραγμονεστερον, and attended with less trouble.* v. ὁριζω, et απραγμων.

15. εντειλαμενῳ—] supple σοι. *tibi mandanti.* v. εντελλω.

16. πεντε δραχμων.] supple αντι. Angl. *for five drachmas.*

17. πολλου λεγεις.] supple αντι. *magno dicis.* Et sic in cæteris ejusmodi subauditur αντι.

18. Τιθει—] Angl. *set down.* Contractè pro τιθεε, præs. imp. à τιθεω, pro quo τιθημι.

1. ὑπερ του ιστιου,] Angl. *to mend the sail.* 44.

2. ὡς επιπλασαι—τα ανεωγοτα,] Angl. *to stop up the chincks.* v. πλασσω, et ανοιγω, ὡς præfigitur infinit. morè Attico.

3. δυο δραχμων ἁπαντα.] Angl. *in all two drachmas.*

4. αξια ταυτα ωνησω.] Angl. *thou hast bought these cheap enough.* v. ωνεομαι.

5. διελαθεν—] Angl. *has escaped me.* v. διαλανθανω.

6. αποδωσειν φης;] Vide supra ad p. 32. n. 17.

7. ενεσται τοτε—] Angl. *then one shall be able*—ενεσται contract. pro ενεσεται, ab ενειμι.] αποκερδαναι εν τῳ πληθει, *to gain* something *in the crowd*—παραλογιζομενον τα πορθμια, *by overcharging the fare.* post ενεσται subauditur μοι· et ante αποκερδαναι subauditur εμε, ad quod refertur παραλογιζομενον.

8. καθεδουμαι—] v. καθεζομαι.

9. αναπλεῳ] Att. pro αναπλεοι. Vide supra ad p. 6. n. 3.

44. 10. ἐξῳδηκως την γαστερα, και τα σκελη.] *tumefactus ventrem et crura.* Ante γαστερα subauditur κατα.

11. ὡς ἐοικασι.] *ut videntur.* Vide supra ad p. 30. n. 14.

12. Παιυ γαρ περιποθητα εστι ταυτα.] γαρ refertur ad id quod subauditur—Nihil mirum, NAM hæc *valde sunt expetenda.* ταυτα εστι——Neutrum plur. &c.

45. 1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΜΥΘΩΔΗ] Hoc est—LUCIANI FABULOSA: vel DIALOGI FABULOSI: in quibus scilicet optimè deridet quæ de diis suis somniarunt veteres.

2. ειδησθα,] Per Sync. pro ειδειησθα, et hoc Æol. pro ειδειης. Vide supra ad p. 35. n. 2.

3. τῳ τροπῳ—] i. e. εν τινι τροπῳ. τῳ pro τινι, Atticè.

4. ενηλλαγη;] *mutata est?* v. εναλλασσω.

5. μετεβαλεν—] *mutavit.* v. μεταβαλλω.

6. επιμεμηχανηται τῃ κακοδαιμονι] *machinata est infelici*—nempè Iô. v. επιμηχαναομαι.

7. τουνομα,] i. e. κατα το ονομα; *nomine.* αντεστησεν *opposuit.* v. εφιστημι.

8. Καταπταμενος—] *quum devolaveris.* v. καθιπταμαι.

9. που—] *uspiam.* Vide supra ad p. 35. n. 2.

10. τολοιπον—] Articulus in neutro genere cum omnibus orationis partibus, si conjunctionem excipias, constructus absolutè ponitur in casu quarto, subaudita tamen in plurimis præpositione κατα cumque illis aliquando ita coalescit, ut una vox videatur. HOOGEVEEN apud *Vigerum.* τολοιπον est igitur κατα το λοιπον, *in posterum, deinceps, deinde.* Vide infra ad Anacr. Od. I. 10.

11. τοις εκει.] i. e. τοις ανθρωποις εκει ουσι, *hominibus ibi existentibus:* i. e. *incolis loci.*

12. και τον Νειλον αναγετω,] Angl. *and let her raise the Nile* v. αναγω.

46. 1. Την νησον την πλαζομενην—] Ordo est, ω Ποσειδον, συμβεβηκε την νησον την πλαζομενην την σπασθεισαν απο της Σικελιας επινηχεσθαι υφαλον ηδη στηναι ταυτην, φησιν ὁ Ζευς κ. τ. λ. Angl. *Neptune, it hath so happened that the roaming island, the island,* I mean, which was

was *torn from Sicily, is still floating under water:* or, *Neptune, the* 46.
roaming island, which was *torn from Sicily, is still floating under water: stop it, says Jupiter,* &c. Nam, ut observat *Zeunius* ad *Vigerum.* [cap. 5. sect. 11.] verbum συμβαινει, sequente infinitivo, abundare videtur ex Atticismo; et citat ex Platone, [in Phæd. cap. 12. et 13.] συμβαινει ειναι, quæ idem sonant, illo judice, ac εστι. In hujusmodi tamen locutionibus non dubitandum quin à verbo συμβαινει accrescat sententiæ aliquid fortuiti. Cæterùm συμβεβηκε, utpote temporis ejus quod ritè vocant præs. perf. significat. Angl. *it hath happened, and still is the case.* v. πλαναω, αποσπαω, et επινηχομαι.

2. δηλον—] Ex qua voce hæc insula nomen suum obtinuisse fertur; insula nempe Delos, omnium Cycladum clarissima. εν τῳ Αιγαιῳ μεσῳ, *in medio Ægæo.* Angl. *in the middle of the Ægean sea.* Sic, summa arbor, *the top of a tree:* ima pagina, *the bottom of a page.* Cujusmodi locutio solennis est tum apud Græcos tum apud Latinos Scriptores; quam debent observare tirones.

3. δειται γαρ τι αυτης.] Angl. *for he hath some use for it.* v. δεομαι.

4. Πεπραξεται, τουτο,] Angl. *this shall be done instantly.* tempus nempè quod vocant *paulo post futurum.* v. πρασσω.

5. αναφανεισα,—] Angl. *when made to appear.* v. αναφαινω.

6. πονηρως ὑπο των ωδινων εχει.] malè à *doloribus habet.*

7 εντικειν;] v. εντικτω.

8. κατελαβε—] *obstrinxit*—v. καταλαμβανω.

9. στηθι, ω νησε, και αναδυθι—] στηθι supple σεαυτην. Angl. *halt, island, and emerge.*—nimirum alloquitur insulam per figuram prosopopœiæ.

10. ὑποφερου,] Angl. *move under water.*

11. ὑποδεξαι,] v. ὑποδεχομαι.

12. του αδελφου—] *mei fratris*—Jovis scil. [Vide supra ad p. 40. n. 2.] τα τεκνα δυο, Apollinem nempè ac Dianam.

13. τεχθῃ,] v. τικτω.

14. μετιασι, και τιμωρησει τῃ μητρι.] *persequentur et ulciscentur pro sua*

sua matre.—" de verbo ειμι, *eo.* cum ejus compositis tenendum est, apud Atticos formam futuri non esse in usu, sed semper adhiberi præsens tempus etiam in significatione futuri." ZEUNIUS apud *Vigerum:* Cap. 5. sect. 3.

47. 1. εστηκεν ἡ Δηλος.] supple ἑαυτην: *Constitit Delos.*

2. Δεξαι—] v. δεχομαι. De hac Fabulâ vide Hom. Iliad. Φ. passim.

3. πεπονθοτα·] *passum.* v. πασχω.

4. κατασβεσον—] v. κατασβεννυμι.

5. Ξανθε;] Xanthus, amnis celeberrimus in campis Trojanis, qui et Scamander dicitur.

6. κατεκαυσω;] v. κατακαιω.

7. απηνθρακωμαι ὁλως—] Angl. *I am reduced quite to a cinder.* v. απανθρακοω.

8. τον υἱον της Θετιδος.] Vide supra ad p. 30. n. 24.

9. επαυσατο της οργης,] supple απο, *cessaret ab irâ.* Vide supra ad p. 4. n. 25.

10. απεφραττε μοι τον ῥουν,] Angl. *and was damming up my current.* v. αποφραττω, et ῥοος.

11. αποσχοιτο των ανδρων.] i. e. σχοιτο απο των ανδρων. Angl. *he might hold himself from the men:* i. e. *he might abstain from the men.* ut planè significat aor. 2. opt. M. verbi απεχω. quod vide.

12. ετυχε και γαρ πλησιον που ων.] Angl. *for he happened to be somewhere at hand.* τυγχανω sæpè construitur hoc modo cum participio, sic τυγχανω ων, *forte sum;* ετυγχανον ων, *forte eram,* ετυγχανομεν οντες, *forte eramus:* &c. Vide supra ad p. 35. n. 2.

13. ὁσον,] cui respondet suppressum τοσουτον.

14. ειποθι αλλοθι,] *sicubi alibi, si quibus aliis in locis.*

15. αυτον δε εμε—] i. e. εμαυτον δε—ὑπερκαχλασαι ποιησας, *et quum meipsum effervescere fecisset.*

16. μικρου δειν ὁλον ξηρον ειργασται.] *parum abfuit quin me totum aridum reddiderit;* vel, *propemodum me totum aridum reddidit.* Angl. *he hath almost made me quite dry.* " μικρου δειν, ολιγου δειν,

" absolutè

"absolutè ponuntur pro *Propemodum.*" HOOGEVEEN apud *Vigerum.* [Cap. 5. sect. 3. ubi vide plura.] v. εργαζομαι.

17. Θολερος—] supple ει—ὡς εικος—supple εστι—*ut par est.*

18. το αιμα μεν,—ἡ θερμη δε—] supple τουτο εποιησαν, vel tale quid.

1. ουκ αιδεσθεις—] *non reveritus*—v. αιδεομαι. 48.

2. διατιμαειν.] v. διατιμαω.

3. διελε—] *divide.* v. διαιρεω.

4. κατενεγκων.] αυτον, scil. τον πελεκυν. Angl. *bringing it* [illegible] *—fetching a stroke with it.* v. καταφερω.

5. Πειρᾳ μου, ει μεμηνα;] Angl. *are you trying if I be mad?* πειραομαι, et μαινομαι.

6. προστασσε δ' ουν ταληθες,] *Quin impera verè*—ταληθες, pro το αληθες.

7. αλλα χρη καθικνεισθαι παντι τῳ θυμῳ,] Angl. *but you must come down with all your soul.* v. καθικνεομαι.

8. αἱ μου τον εγκεφαλον αναστρεψουσιν.] Angl. *which* [illegible] *range my brain.*

9. ουδε κατα την Ειλειθυιαν, μαιωσεται σε.] *neque ad morem Lucinæ tibi obstetricabitur.* Angl. *nor will deliver thee in the manner of Lucina.* v. μαιοομαι.

10. κατοισω—] v. καταφερω.

1. οξυθυμος ησθα,] Angl. *were you peevish.* ησθα, Æolicè pro ης. 49.

2. τηλικαυτην ὑπο την μηνιγγα παρθενον ζωογονων,—] Angl. *maintaining a virgin of such a size alive under the membrane of thy brain:* και ταυτα ενοπλον, *and that too armed.* Vide supra ad p. 40. n. 4.

3. ελεληθεις εχων·] *clam habueras.* "Λανθανω cum participio "jungi solet, tumque Latinè per adverbium *clam* explicatur: ut, "ελαθεν ὑπεκφυγων, *clam aufugit,* Aliquando per nomen *impru-* "*dens,* ut, ελαθεν εις μεσους εμπεσων τους πολεμιους, i. e. *imprudens* "*medios in hostes incidit.*" VIGERUS. [Cap. V. sect. 8.] Ad quæ doctissimus *Hoogeveen* ita annotavit: Vel per verbum *ignoro non animadverto.* Plat. Crit. p. 49. lin. 11. ελαθομεν ἡμας αυτους

παιδων·

49. παιδων ουδεν διαφεροντες, *Non animadvertimus, nos à pueris nihil differre.* Ubi vide plura. Cæterùm ελεληθεις, est 2. s. plusqnam. ind. med. verbi ληθω, pro quo in usu est λανθανω.

4. πυῤῥιχιζει,] Rectè Minerva vixdum nata πυῤῥιχιζει, Dea bellatrix ενοπλιον ορχησιν saltans. HEMSTERHUIS. v. πυῤῥιχιζω.

5. το μεγιστον,] i. e το πραγμα ὁ εστι μεγιστον, *quod maximum est.*

6. γεγενηται] Angl. *she has become, she is.* temp. quod. ritè vocatur præs. perf. v. γινομαι.

7. εν βραχει·] supple χρονῳ. Lat. *brevi.*

8. τουτο] Angl. *this circumstance*—viz. her being blue-eyed.

9. εγγυησας μοι αυτην.] Angl. *by betrothing her to me.* v. εγγυαω.

10. το γε επ' εμοι—] i. e. κατα το πραγμα ὁ γε εστιν επ' εμοι. Angl. *as far as depends upon me*; *quantum in me est.* Vide supra ad p. 35. n. 5.

1[illegible]ζοντες—] *desinite rixari*—Angl. *give over* [illegible] idioma linguæ Anglicanæ idem est ac Græcæ; verbum nempè construitur cum participio. v. παυω.

12. απρεπη γαρ ταυτα,] supple εστι. "Neutrum plur." &c.

13. αλλοτρια—] supple. απο.

14. τουτονι τον φαρμακεα—] Angl. *this druggist here.* [Vide supra ad p. 31. n. 2.] προκατακλινεσθαι μου, i. e. κατακλινεσθαι προ μου. *ante me accumbere?*

50. 1. ἁ μη θεμις ποιουντα,] Quia scilicet mortuum suscitaverat Hyppolitum, à Jove fulmine percussus. DU SOUL. Vide Virg. Æneid. Lib. 7.

2. μετειληφας;] v. μεταλαμβανω.

3. Επιλελησαι γαρ και συ,] γαρ refertur ad id quod reticetur—Quare ita dicis? NAM *et tu oblitus es*—επιλελησαι, 2. s. perf. pass. in med. sensu, verbi ληθω, pro quo λανθανω, *lateo.* λανθανομαι, in v. med. *obliviscor.* επιλελησαι—καταφλεγεις, *oblitus es te conflagrâsse?* Verbum construitur cum participio, ut sæpe solet. εν τῃ Οιτῃ, *in Oetâ*—monte scil. Thessaliæ morte et sepulchro Herculis claro. Vide infra ad. p. 51. n. 13.

4. ουκουν ισα και ὁμοια βεβιωται ἡμιν·] Angl. *We have by no means lived upon an equal footing and after the same fashion.* ουκουν, cum accento acuto, est particula negativa; ισα και ὁμοια, adverbialiter, et βεβιωται impersonaliter, usurpantur. v. βιοω. 50.

5. τοσαυτα δε πεπονηκα,[*tantosque labores exantlavi.* v. πονεω.

6. επιθησειν των φαρμακων,] ante των subauditur εκ, vel μερος τι. v. επιτιθημι.

7. επιδεδειγμενος.] v. επιδεικνυμι.

8. διεφθαρμενος τῳ σωματι—] i. e. εν τῳ σωματι. Angl. *having your body wasted.*

9. του χιτωνος—του πυρος·] concordant in gen. cum αμφοιν. Cæterùm, hic respicit Lucianus vestem quam Hercules à Deianeirâ acceperat, veneno hydræ infectam; et rogum quem in Œtâ constructum conscenderat.

10. ουτε εξαινον ερια—] Angl. *nor did I card wool.* v. ξαινω.

11. πορφυριδα ενδεδυκως,] Angl. *having put on a purple garment.* v. ενδυω.

12. ὑπο της Ομφαλης—] *ab Omphale*—regina scil. Lydiæ, cui Hercules per triennium inserviebat.

13. ουδε μελαγχολησας απεκτεινα τα τεκνα και την γυναικα.] Angl. *nor did I, in a fit of frenzy, slay my children and my wife:* Herculem perstringit propter filios interfectos quos ex Megarâ genuit, ipsamque adeo Megaram. v. μελαγχολαω, et αποκτεινω.

14. παυσῃ λοιδορουμενος μοι,] *nisi desieris mihi conviciari,*—vide supra ad p. 49. n. 11.

15. μαλα εισῃ,—] Angl. *you shall know to your sad experience.* ειδω, *scio:* in f. med. εισομαι, &c.

16. αραμενος σε,] *quum te pro meipso sustulero,*—vide supra ad p. 7. n. 20.

17. ὡστε μηδε τον Παιηονα ιασασθαι σε,—] *adeo ut ne ipse quidem Paean tibi mederi potuerit.* ὡστε construitur cum infinitivo, præcedente accusativo. το κρανιον συντριβεντα, supple κατα· *cranium contritus:* vel, *contrito cranio.*

18. αποπεμψομαι ὑμας του συμποσιου·] Gen. hic regitur ab απο in compositione.

19.

19. *καιτοι ευγνωμον,*] supple *εστι.*

51. 1. *ην εθελησω*—] Vide Hom. Iliad. Θ, 17. unde hæc desumpta sunt.

2. *υμεις δ' ην αποκρεμασθεντες κατασπαν βιαζησθε με,*] *si autem vos inde suspensi me violenter detrahere conaremini.* v, *αποκρεμαννυμι*, et *βιαζομαι.*

3. *και την θαλασσαν συναρτησας*—] *mari etiam appenso*—*μετεωριω in sublime tollam.* f. 1. ind. act. more Attico pro *μετεωρισω*, verbi *μετεωριζω*, quod vide.

4. *ακηκοας.*] Att. pro *ηκοας*, 2. sing. perf. ind. med. verbi *ακουω*, *audio.*

5. *καθ' εν'*] *singulatim*, *εν'* pro *ενα.*

6. *ουκ αν αρνηθειην.*] *non negaverim.* v. *αρνεομαι.*

7. *ὁμου δε των τοσουτων ὑπερφερειν,*] *simul autem tot* diis *antecellere.* Verba excellentiam denotantia habent post se genitivum. Nam eandem ferè vim possident quam gradus comparat.

8. *ὡς μη καταβαρησειν αυτον.*] i. e. *ὡς μη ἡμας καταβαρησειν αυτον.* Angl. *that we shall not be able to weigh him down.* *ὡς* et *ὡστε* cum infinitivo construuntur, præcedente accusativo. Vide supra ad p. 50. n. 17.

9. *προσλαβωμεν.*] Angl. *we should add.* v. *προσλαμβανω.*

10. *ουκ αν πεισθειην.*] Angl. *I would not be persuaded* to believe it. v. *πειθω.*

11. *Ευφημει,*] *Bona verba.* Angl. *softly.* v. *ευφημεω.*

12. *της φλυαριας.*] supple *απο*, vel. *ἑνεκα.* Angl. *from*—or—*on account of our prating.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

13. *Οιει γαρ*—] Refertur istud *γαρ* ad aliquid subauditum—Nihil opus est ut ita moneas—*putasne* ENIM—&c. *οιει*, in 2. pers. præs. ind. pro *οιῃ*, ab *οιομαι.* Vide supra ad p. 50. n. 3.

14. *ουχι δε προς μονον σε,*—] Angl. *and not but to thee alone,*—*ὁν εχεμυθειν ηπισταμην*, *whom I knew capable of keeping a secret* *ηπισταμην*, idem Atticè quod *επισταμην*, imperf. ab *επισταμαι.* Th. *ιστημι*, *scio.*

15. *ὁ γουν μαλιστα*—] Ordo est, *γουν ουκ αν δυναιμην σιωπησαι*

προς

, προς σε [το πραγμα] ὁ εδοξε μοι ακουοντι μαλιστα γελοιον μεταξυ της απειλης. *non igitur potuerim reticere ad te id quod visum est mihi audienti maximè ridiculum inter minas ejus.*

16. ου προ πολλου,] i. e. plenis notis exaratum, πολλου χρονου ου οντος προ. *haud ita pridem.*

17. ὁ Ποσειδων—] Vide hanc fabulam apud Hom. Iliad α, 396.

1. επαναστaντες,] supple εαυτους. Ad verbum, *quum excitâssent se*, i. e. *seditione motâ*. v. επανιστημι. 52.

2. επεβουλευσαν ξυνδησαι—] Ordo est: επεβουλευσαν λαβοντες αυτον ξυνδησαι. Angl. *they formed a plot to lay hold of him and bind him.* ξυνδησαι, Atticè idem quod συνδησαι. v. συνδεω.

3. ὡς παντοιος ην—] Angl. *how he tried every shift*, δεδιως *being terrified*. v. δειδω.

4. και ταυτα τρεις οντας.] Angl. *and that too though there were but three of them.* Vide supra ad p. 40. n. 4.

5. Βριαρεων] Accusat. Att. à nominat. Βριαρεως· *Briareus.* Vide supra ad p. 6. n. 3.

6. καν εδεδετο—] καν pro και αν. Angl. *he would even have been bound*, [συν] αυτῳ κεραυνῳ και βροντῃ, *with his very lightning and thunder.* εδεδετο, 3. s. plusq. ind. pass. à δεω, quod vide.

7. επηει μοι γελαν—] Angl. *a fit of laughing seized me*—επηει—3. s. imperf ind. Att. verbi επειμι.

8. Πρωτευ,] Proteus Deus marinus, Oceani et Tethyos filius. Hunc artium peritum fuisse tradunt *Homerus* Od. iv. et *Virgilius* item iv. Georg et in varis se formas vertere solitum; ut nunc animal, quandoque arbor aut ignis, aut aqua, aut quid aliud videretur. COGNATUS.

9. εναλιον γε οντα,] Angl. *since thou art a sea god.* Vide supra ad p. 5. n. 21.

10. και δενδρον ετι φορητον·] i. e. και ετι φορητον εστι σε γινεσθαι δενδρον. *Et ferri etiam potest te fieri arborem.*

11. αλλαγεις,] *teipsum mutaveris.* Aor. 2. pass. in sensu med. v. αλλασσω.

52. 12. αιρησεται—] Uti vero dantur verba quædam, quæ sub formâ Mediâ significationem merè Activam habent; ita etiam dantur verba, sub eadem formâ significationem contrariam, id est, merè Passivam habentia; quæ appellare possis *Medio Passiva.* In hoc genere nullum tempus frequentius Passivè usurpatur quam *Futurum.* KUSTER de *Verb. Med.* sect. 3. αιρησεται igitur hic poni videtur pro αιρεθησεται. v. αιρεω. Vide Coll. Gr. Maj. ad p. 99. n. 1.

13. ανεωγμενοις] v. ανοιγω.

14. ες όσα—] supple ειδη, *in quantas formas,* μετεποιησα εμαυτον; *mutaverim meipsum?*

53. 1. προσενεγκαι—] aor. 1. imperat. med. v. προσφερω.

2. ειση] 2. sing. f. 1. ind. med. ab ειδω, quod vide.

3. το καιειν] *facultas urendi.* Vide infra ad p. 76. n. 6.

4. ουδε πολυπουν εωρακεναι ποποτε,] *Polypum nunquam vidisse.* "De polypi vario ingenio meminit *Plinius* IX. c. 29. Præterea *Plutarch.* in libello περι πολυφιλιας, ex Theognide." COGNATUS.

5. ουδ' ὁ πασχει ὁ ιχθυς ούτος ειδεναι.] Prius ὁ est pronomen relativum, cujus antecedens est το πραγμα subintellectum; posterius ὁ est articulus. Verbum πασχω significare dicitur *patior,* et interdum, quod forsan mireris, *ago.* Potius significat *afficio aliqua re: in peculiari sum conditione,* adeo ut hæc verba reddi possunt Angl. *nor to know the peculiar situation, condition, or nature of that fish.*

6. Ὁποια αν πετρα προσελθων αρμοση τας κοτυλας,] Angl. *to whatever rock it happens, upon approaching, to apply its hollow claws,* και προσφυς εχηται κατα τας πλεκτανας, *and by clinging, hold itself fast by its shaggy surface.* v. ἁρμοζω, et προσφυω.

7. λαθη] v. λανθανω.

8. το δε σον—] supple παθος, Angl. *but thy situation*—

9. πιστευσειας,] pro πιστευσαις. Vide supra ad p. 30. n. 3.

10. Εχεις μοι ειπειν,] *Potesne mihi dicere*—Nam εχω interdum idem significat ac δυναμαι, modò subintelligas την δυναμιν, *potentiam.*

1.

1. ξυγγινομενος,] Att. pro. συγγινομενος. v. συγγινομαι. 54.

2. ὁμοιοι γαρ.] supple εισι.

3. ὁποσα ὑπο τε Βεϐρυκος Αμυκου ετρωθη,] i. e. τα ιχνη τοσουτων τραυματων ὁποσα ετρωθη ὑπο τε Βεϐρυκος Αμυκου. Angl. *the scars of such wounds as he received from Bebrycian Amycus.* Erat ille Amycus Bebryciorum rex, quem Pollux cum suis, in Argonautarum expeditione, malo dolo agere conantem interfecit; Ex quo facto Pollux interdum Αμυκοφονος vocatur v. τιτρωσκω.

4. ἁτερος—] pro ὁ ἑτερος.

5. το προσωπον.] subauditur κατα.

6. ωνησας, διδαξας—] me *juvisti docendo*—Vide supra ad p. 31. n. 12.

7. ξυνεισιν—] Att. pro. συνεισιν. ἡμιν regitur à συν in composit.

8. εξ ἡμισειας,] supple μοιρας; *ex dimidia* parte, vel *alternis vicibus.*

9. τεθναναι] præs. inf. à τεθνημι, pro quo in usu θνησκω.

10. πλην αλλα,] Vide supra ad p. 41. n. 8.

1. η αργοι ευωχησονται, τηλικουτοι οντες;] Angl. *shall they do* 55.
nothing but feast with us, stout as they are? v. ευωχεω.

2. Εστι γαρ τις—] Refertur istud γαρ ad id quod in hoc colloquio præcessisse videtur. Interrogaverat forsan Mercurius —" Nonne miseret te mei?" (vel tale quid)—*Estne enim aliquis,* &c.——

3. τι μη λεγω,—] i. e. δια τι, &c. Vide supra ad p. 29. n. 4.

4. διαστρωσαντα την εκκλησιαν.] Angl. *after having arranged the council chamber.* v. διαστρωννυμι.

5. και επανελθοντα ετι κεκονισμενον,] Angl. *and after I have returned all over dust.* v. επανερχομαι, et κονιζω.

6. πριν δε τον νεωνητον τουτον οινοχοον ἡκειν,] *prius autem quam recens emptus hic pincerna veniret*—Ganymedem intelligit: " rapti " Ganymedis honores." Virg. Æneid. I.

1. αλλ' ετι και νεκρικα συνδιαπραττειν μεμερισμενον·] Angl. *but* 56.
I must moreover manage the affairs of the dead, distracted as I am. v. μεριζω.

2. τα

56. 2. τα μεν της Ληδας τεκνα,]. Castor et Pollux. Cum Castor in pugnâ adversus Athenienses cecidisset, Pollux suam immortalitatem cum eo communicavit, et impetravit à Jove ut alternatim viverent. LEEDES. Vide Virg. Æneid. vi. 121. et quæ ibi annotavit vir doctissimus Car. Ruæus.

3. εν ᾳδου εισιν·] Vide supra ad p. 42. n. 1.

4. και οι μεν Αλκμηνης και Σεμελης υιοι,] i. e. Hercules et Bacchus, nam Hercules fuit Jovis et Alcmenæ filius: Bacchus vero Jovis ex Semele Cadmi filia. LEEDES.

5. ὁ δε Μαιας Ατλαντος—] i. e. ὁ δε υιος Μαιας της θυγατρος Ατλαντος—

6. παρα της Καδμου θυγατρος,—] Si *Europam* intelligit, illa erat soror, non filia Cadmi. "Vel hæc esse valde corrupta oportet, vel quod potius credo, *Lucianum* memoriæ vitio, dum his "ludicris animum relaxat, parum attentum pro sorore Cadmi, "filiam posuisse." HEMSTERHUIS. *Danae*, Acrisii Argivorum regis filia, à patre in quadam turri conclusa fuit, ob id quod in responsis habuit, se manu ejus qui ex filia nasceretur moriturum, ad hanc Jupiter (cum alia non pateret via) in aureum imbrem ex tegulis per impluviam in gremium ejus se cadere permisit, quæ ex eo compressa Perseum genuit. *Antiope*, Lyci Thebarum regis uxor, fuit Æsopi filia, vel, ut alii volunt, Nyctei. Hanc Jupiter in satyrum conversus gravidam fecit, quæ Zethum et Amphionem ex eo compressu peperit. LEEDES.

7. πεπομφε—] Att. pro πεπεμφε. v. πεμπω.

8. απηγορευκα—] v. απαγορευω.

9. αν ηξιωσα πεπρασθαι,] *postulaverim vendi*. v. πιπρασκω.

V. NOTÆ IN PLUTARCHUM.

57. 1. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.] Hoc est—PLUTARCHI APOPHTHEGMATA, sive *Dicta brevia et sententiosa* illustrium hominum. Natus est PLUTARCHUS Chæroneæ in Bœotiâ, (unde Chæronensis dicitur) anno Christi 50. Roman venit, ibique philosophiam docuit; et consulari dignitate ab Imperatore Trajano

jano ornatus, Illyrio præfuit; posteaque ab Hadriano Græciæ procurato constitutus est. Admodum senex functus est sacerdotio Pythii Apollinis; et obiit in patriâ suâ circiter ann. Chr. 130. Multa monumenta reliquit ingentis eruditionis et miræ fecunditatis ingenii. Sed in stylo suo nequaquam assecutus est elegantiam summorum veterum scriptorum. Attamen quæ scripsit thesaurum scientiæ tam amplum et pretiosum complectuntur, ut ex eorum studio senes, viri, juvenes summum emolumentum et voluptatem percipere possint. Opera Plutarchi in duas classes vulgo dispertiuntur, quarum prior comprehendit *Vitas parallelas*, opus sanè egregium et utilissimum: posterior autem *Moralia*, &c. quæ omnia diligenter enumeravit doctissimus Fabricius in Bibliothecâ Græcâ. Ex variis editionibus, quæ post inventam artem Typographicam prodierunt, sequentes indicare liceat. 1. PLUTARCHI CHÆRONENSIS opera quæ extant, Græcè, ex vetustis codicibus emendata per Henricum Stephanum, 6 tom. apud ipsum Steph. 1572, in 8vo. 2. Eadem, Gr et Lat. ex versione Hermanni Cruserii et Gul. Xylandri, cum notis Xylandri et H. Stephani, &c. 2 tom. Francof. 1620, in fol. 3. Plutarchi Chæronensis quæ supersunt omnia; Gr. et Lat. Principibus ex Editionibus castigavit, virorumque doctorum, suisque annotationibus instruxit Jo. Jac. Reiske; 12 tom. Lipsiæ 1774—1782, in 8vo. 4. Plutarchi Vitæ Parallelæ, cum singulis aliquot, Gr. et Lat.—ex recensione Augustini Bryani: 5 tom. Lond. 1723, 1724 et 1729, in 4to. 5. Plutarchi Apophthegmata, Gr. et Lat. Editore Mich. Maittaire. Lond. 1741, in 4to. 6. Plutarchi Chæronensis Moralia &c. Græca emendavit, &c. Daniel Wyttenbach, &c. [V Tom. jam prodierunt.] Oxon. 1795, &c. in 8vo. Plura volentes de Plutarcho adeant Fab. Bib. Gr. Lib. IV. cap. xi. et Christoph. Theoph. Harles Introd. in Hist. Gr. L. p. 331. 57.

2. Μεμνων,] Persici exercitus dux ad Granicum.

3. πολεμων] Verba pugnandi, sequendi, adorandi, precandi, hortandi, jubendi, reprehendendi, utendi, conversandi, colloquendi, Dativum requirunt. STROTH.

4.

57. 4. πολλα βλασφημα και ασελγη—] supple επια. Angl. *many injurious and petulant expressions.*

5. τρεφω μαχουμενον,] *alo ut pugnes.* Apud Græcos participium sæpè ponitur hoc modo post verbum. τρεφω σε μαχουμενον, Angl. *I maintain thee to fight,—*

6. εξωρκιζον,] Angl. *used to bind by an oath.* v. εξορκιζω.

58. 1. πρεσβευσαμενων προς αυτον άμα των Τρωων και των Αχαιων,] *quum misissent legatos ad eum simul Trojani et Achivi,—*

2. εκελευσε τον Αλεξανδρον, αποδοντα την 'Ελενην, &c.] Angl. *desired Paris to give up Helen, and to accept of* TWO *handsome women from* HIM. Paris vocatur etiam Αλεξανδρος ab Homero. αποδοντα την 'Ελενην, *restitutâ Helena.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. αποδιδωμι.

3. Σιταλκου—] Et hic Sitalces, qui etiam Sitalcus dicitur, Thracum erat rex. STROTH.

4. των ιπποκομων οιεσθαι μηδεν διαφερειν.] Angl. *that he thought there was no difference betwixt him and his grooms.* [Vide supra ad p. 32. n. 17.[μηδεν regitur à κατα subintellectâ: et των ιπποκομων ab απο.

5. διεβη—] v. διαβαινω. et confer Corn. Nepot. in Milt. c. 3. STROTH. διεβη Δαρειος, *Darius expeditionem fecisset.*

6. απαλλαττεσθαι·] *ut ab eo deficerent.* v. απαλλαττω.

7. αρχεις Μακεδονων—] αρχω regit genit. per vim nominis quæ inest verbo: idem est scil. ac αρχων ειμι.

8. μεμαθηκοτων] v. μανθανω.

9. ηρωτησεν, ει τουτο ποιει Φιλιππος.] Angl. *asked if Philip does this*—In ejusmodi scil. locutionibus præs. temp. usurpari possit. v. ερωταω.

59. 1. θαυμαζοντων δε των αλλων,] *et omnibus admirantibus*—Ismeniam scil.

2. ωμοσεν] *juravit.* ἡδιον—supple ειναι. vel simpliciter ἡδιον ακουειν, *se jucundius audire.* v. ομνυμι.

3. επει τελευταν εμελλε,] Angl. *when he was going to die, when he was upon his deathbed,*—[Vide supra ad p. 4. n. 18.] τελευταω

supple

supple τον βιον. [vide supra ad p. 17. n. 10.] etiam hic Scilurus 59.
Scytharum erat rex.

4. εξελων] v. εξαιρεω.

5. συνεκλασε·] v. συγκλαω.

6. συνεστωτες,] perf. part. med. verbi συσταω, pro quo in usu συνιστημι. perf. med. συνεσταα, in part. συνεσταως—αυια—αος, Att. et contr. συνεστως, συνεστωσα, συνεστως, gen. συνεστωτος συνεστωσης, συνεστωτος, &c. Alii volunt esse pro συνεστηκως, perf. part. act.

7. ειωθει] *solebat*. v εθω.

8. ὁτι τοιαυτα ποιων προτερον,] Angl. *that though he used to make such formerly*, fictilia scil. νυν ταυτα ποιει—*he now makes these*—aurea scil. Pulcherrimus hic usus temporis præs.

9. ὁτι, Ω κεραμευ,] non peculiaris est Plutarcho hæc apparens redundantia vocis ὁτι. usurpatur hoc modo apud elegantissimos scriptores. Vide infra ad p. 72. n 11.

10. Αικα ταυταν ἑλω.] *si hanc cepero.* αικα ταυταν, Doricè pro εαν ταυτην, supple πολιν. v. αἱρεω.

11. κατα κρατος,] *vi, per vim.*

12. προς τους κυριους ὑμων εσται μοι ὁ λογος.] Angl. *I'll treat with*—or *I will complain to your masters.* εσται per sync. pro εσεται.

1. προσβαλοντες] supple ἑαυτους. *quum appulissent ad*—τη νησω 60.
regitur à προς in compos.

2. απεσπασαν,] *abstulissent*. v. αποσπαω.

3. βασιλευς] respicit fabulam Ulyssis et Polyphemi. Vide Hom. Odyss. ι, 382.

4. Διων,] Vide Corn. Nepot. in Dione.

5. των φιλων—] Angl. *of his friends*—subauditur εκ. Vide supra ad p. 3. n. 9.

6. ουχ ὑπεμεινεν ελεγξαι,] *de illo questionem habere noluit*,—v. ὑπομενω, et ελεγχω. ζην pro ζαειν. v. ζαω. "ζην φυλαττομενον per "Græcismum ponitur, pro οὑτω ζην ὡστε φυλαττεσθαι." Stroth.

7. τε Φιλιππε κατορθουντος,] *Philippo feliciter gerente*—v. κατορθοω.

8. κτᾶται.

8. κταται·] pro κταιται, Angl. *he is acquiring.* v. κταομαι.

9. Ολυμπια δραμειν σταδιον,] *ut ludis Olympiis stadium curreret :* Ολυμπια, supple κατα, et τρεχω.

10. Επιθυμιωντι—] *thura adolenti*—v. επιθυμιαω.

61. 1. της λιβανωτοφορε κρατησης.] *quomodo subegeris thuriferam regionem :* nam χωρας subauditur : et κρατεω regit genit. Vide supra ad p. 58. n. 7.

2. ειδως] *quum cognoveris*, contractè pro ειδηκως, v. ειδεω.

3. της αρωματοφορε—] Vide supra ad p. 61. n. 1.

4. όσον αν αιτησῃ·] *quantum posceret.* τοσετον όσον, *tantum quantum.*

5. Ολυμπια και Πυθια—] κατα scil.—νενικηκοτων. v. νικαω.

6. επολιορκων ;] v. πολιορκεω.

62. 1. ηρωτησαν οἱ στρατηγοι· Μη τι προς τετοις ἑτερον ;] supple κελευοι. *interrogabant duces : ecquid præterea illis mandaret ?*

2. Ουκ οιδας,—ὁτι βελτιων ουκ εστιν εν μαχῃ λαβη πωγωνος ;] Angl. *don't you know that in battle nothing gives a better hold than a beard ?* πωγωνος post βελτιων in gradu compar. ponitur in genitivo.

3. διδοντες] pro δωσειν μελλοντες vel etiam επαγγελλομενοι, quod verbum etiam ad infinitivum νεμεσθαι intelligendum est. Stroth.

4. Καγω,] scil. αν ελαβον. Vide Longin. de Subl. sect. 9.

5. των ὁλων—] scil. πραγματων, similiter Latini *de summa rerum periculum inire.* Stroth.

6. προς ἑκατον μυριαδας αντιτεταγμενας,] Angl. *with a million of men opposed against him.* v. αντιτασσω. προσιεσαν, v. προσειμι.

7. συντιθεμενων] Angl. *agreeing among themselves.* v. συντιθημι.

8. το βασιλικον ανοισεσιν,] supple ταμιειον, *ærarium.* v. αναφερω.

9. εξεωσε της φαλαγγος] i. e ωσε εκ της φαλαγγος, Angl. *he thrust him out of the line.* εξεωσε, pro εξωσε. v. εξωθω.

10. ανεγνω, 3. s. aor. 2. verbi αναγνωμι, pro quo in usu αναγινωσκω, *lego.*

63. 1. αφιλομενος] v. αφαιρεω.

2. επιθηκεν·] v. επιτιθημι.

3. Εν

3. Εν δ' Αμμωνος] supple τῳ ἱερῳ. ὑπο τȣ προφητȣ, Vate nempè, per quam consultantibus oraculum Jovis Ammonis, responsa dabantur. STROTH. Vide supra ad p. 42. n. 1. 63.

4. ἑαυτου δε ποιειται τους αριστους·] Angl. *he makes those who are best his own sons.* Post ἑαυτου subauditur υἱυς.

5. πληγεις] v. πλησσω. et vide supra ad p. 4. n. 8.

6. συνεδραμον των πολλακις ειωθοτων—] v. συντρεχω. et ειω.

7. διαχυθεις τῳ προσωπῳ] *vultu placido* vel *hilari*. v. διαχεω. Τȣτι Att. pro τȣτο· supple εστι.

8. ἰχωρ,] sanguinis species subtilior, non rubri sed albi coloris, quæ ex vulneribus Deorum profluere a poetis putabatur. Hæc verba ex Homero ab Alexandro desumpta sunt, ubi Diomedes Venerem vulnerâsse dicitur. [Vide Iliad. ε, 340.] οἱος περ, subauditur τοιος. μακαρεσσι θεοισι, dat. pl. poëticè.

9. τα δε ενδον,] i. e. κατα τα πραγματα οντα ενδον.

10. ἑστιωντος] v. ἑστιαω.

11. εισενεγκαντος,] v. εισφερω.

12. η λιβανωτον] jocus in eo positus est, quod intelligat, sive me ut hominem sive ut Deum excipis; si me hominem esse putas, lignorum plus afferri oportet, ne frigus sentiam; sin vero Deum, thus ad sacrificandum mihi. STROTH.

13. ανιλειν προσεταξε.] v. αναιρεω et προστασσω.

14. ὁτι πολλων ἡμερων ου μεμελετηκε,] Angl. *that he had not practised for many days,*—και εφοβηθη διαπεσειν, *and was afraid he should miss*. v. μελεταω, et διαπιπτω.

15. ὁτι μαλλον αποθανειν ὑπεμεινε, &c.] Angl. *because he chose to suffer death rather than to appear unworthy of his reputation.* [Vide supra ad p. 60. n. 6.] v. αποθνησκω, et ὑπομενω· φανηναι est aor. 2. pass. inf. in sensu medio, ut sæpè fit præsertim in verbo φαινω, quod vide.

1. προυκαλειτο] Ordo est; προυκαλειτο Αλεξανδρον κ. τ. λ. v. προκαλεω. 64.

2. ευ πασχειν,] Angl. *to receive favours;* ευ ποιειν, *to bestow favours.*

64. 3. μαχητεον ειναι,] supple ἡμιν. ποτερος περιγενηται εν ποιων, Angl. *which of us should have the superiority in conferring favours.*

4. ενεχειρισεν] v. εγχειριζω.

5. προσεθηκε] v. προστιθημι.

6. ὑπερϐεϐληκεναι] Angl. *that he surpassed*—v. ὑπερϐαλλω. [εν] ταις πραξεσιν, *in his deeds.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

7. εδεξατο,] v. δεχομαι.

8. τους φιλους] *meos amicos.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.] πρεκεσιν. v. αρκεω.

65. 1. πλειονα χωραν ἡς προτερον ειχε προσεθηκε.] Angl. *he gave him in addition greater extent of country than that, which he formerly possessed.* της χωρας ἡς, &c. "Relat. concordat cum antecedente " non solum in genere et numero, verum etiam sæpè in casu." v. προστιθημι.

2. Πυθομενος—λοιδορεισθαι,] *quum audivisset se exprobrari*—[Vide supra ad p. 32. n. 17.] v. πυνθανομαι. βασιλικον, εφη, εστιν ευ ποιουντα, κακως ακουειν. Angl. *it is incident to a king, said he, when he does good, to be evil spoken of. audio* etiam significat interdum Angl. *to be spoken of.*

3. τον επιταφιον ειπομενον.] i. e. επιταφιον λογον, quia múltum de eo dici poterat, latumque oratores campum habebant. STROTH.

4. εκτετυφλωμενω τω Κυκλωπι.] *excæcato Cyclopi.* [Vide supra ad p. 60. n. 3.] v. εκτυφλοω.

5. παραδους,] v. παραδιδωμι. ὡς ειπεν—v. ειπω.

6. μεταδω.] *participem fieri* in Græca lingua non magis quam in Latina et vernacula, genitivum requirit. STROTH. τινος σοι ειπε, των εμων [πραγματων] μεταδω; *Cujus, inquit, rerum mearum te participem faciam?* κακεινος [εφη μεταδος τουτου του πραγματος] ου βουλει, *et ille* me, inquit, participem fac *conjuscunque volueris,*—v. μεταδιδωμι. βουλομαι, βουλει, non βουλη in secundâ personâ.

7. των φιλων και θεραποντων αποπλανηθεις,] i. e. πλανηθεις απο των φιλων κ. τ. λ. v. πλαναω.

66. 1. εμϐαλων λογον—] *quum in sermone injecisset*—vel *quum mentionem intulisset*—v. εμϐαλλω.

2.

2. ταλλα—] i. e. κατα τα αλλα. ὁτι χρηστος εστιν ταλλα, eum caeteroquin esse bonum,—— 66.

3. τα πλειστα παρορα,] pleraque negligere—v. πολυς, et παροραω.

4. δια το—ειναι.] Angl. on account of being—because he was—

5. ἁμα—ἡμερᾳ,] i. e. ἁμα συν ἡμερᾳ—Angl. at day break.

6. αφ' ἡς—ἡμερας] i. e. απο της ἡμερας αφ' ἡς—Angl. from the day when—ὑμας ανειληφα, I took you up—την πορφυραν, scil. και το διαδημα. quæ alloquitur per prosopopœiam. v. αναλαμβανω.

7. προς την μεγιστην ἑορτην] Pascha intellige. Stroth.

8. χρυσοκερως] Accus. plur. à χρυσοκερως, qui est auratis cornibus. Flectitur more Attico. Vide supra ad p. 6. n. 3.

9. παραδους] quum tradidisset. v. παραδιδωμι.

10. ενεχειρισαν.] v. εγχειριζω.

VI. NOTÆ IN XENOPHONTEM.

1. ΕΚ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΥ Ε,] Hoc est—E Libro quinto Xenophontis de Cyri Institutione. Xenophon Atheniensis natus est Olymp. lxxxii. 3. Ante Chr. 449. Et obiit Olymp. cv. 1. Ante Chr. 359. Fuit vir verè illustris, non minus belli quam pacis artibus excultus; et in scriptis adeo elegans, ut à veteribus nunc Musæ, nunc Apis, Atticæ appellationem adeptus fuerit. Multa enim scripsit varii argumenti, partim philosophici, partim historici, partim politici, quæ omnia recensere non est hujus loci. [Vide Fabricii Biblioth. Græc. Lib. III. C. iv.] Inter cætera jure eminet 'Η ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ, cujus hìc tironibus proponitur brevissimum tantum specimen, plura perspecta habituris quum ad Collectanea Majora, deindè ad ipsum opus pulcherrimum, fuerit perventum. Omnia quæ extant Xenophontis opera sæpè edita fuerunt simul. [De Xenophonte, ejusque operum Editionibus, vide plura in Coll. Gr. Major. ad p. 45 n. 1. Edit. 4tæ.] Inter editiones meliores sunt—1. Xenophontis omnia quæ extant opera, &c. apud Henricum Stephanum, 1561, in fol. 2. Eadem 67.

ex

ex recensione tertiâ, et cum versione, &c. *Joh. Leunclavii* Amelburni, apud Wechel. Francof. 1594, in fol. 3. Eadem, quæ est repetitio Wechelianæ. Par. 1625. 4. Eadem, edente *Edvardo Wells*, 5 tomis. Oxon. 1703, in 8vo. 5. Eadem, cura Caroli Augusti Thieme, 4 tomis. Lipsiæ 1763, et 1764, in 8vo. Quædam opuscula Xenophontis sæpè seorsum prodierunt; *De Cyri Institutione* sæpissimè; cujus optimæ Editiones sunt—1. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ. XENOPHONTIS DE CYRI INSTITUTIONE LIBRI OCTO. Græca recognovit, &c. binisque dissertationibus auxit et illustravit, &c. THOMAS HUTCHINSON, A.M. Oxon. 1727, in 4to. Qui sæpè etiam prodierunt, in 8vo. sed omissis dissertationibus. [Idem *Th. Hutchinson* etiam edidit, in eadem formâ magnificâ, XENOPHONTIS DE CYRI EXPEDITIONE LIBROS SEPTEM; et DE AGESILAO REGE ORATIONEM; quæ bis quoque prodierunt in 8vo.] 2. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ. Recensuit et explicavit JOANNES CAROLUS ZEUNIUS PROF. GR. LITT. VITEB. 2 vol. LIPSIÆ, 1780, in 8vo. Vide Fabr. Bib. Gr. ubi supra; Harlesii Introd. in Hist. Gr. Ling. p. 163. et Præfationem Zeunii.

2. 'Ο δε Κυρος συνεκαλεσε παντας τους αρχοντας των συμμαχων·] *Cyrus autem omnes sociorum principes convocavit.* Particula δε hæc connectit cum præcedentibus. Nimirùm Gadatas princeps regionis Babyloni finitimæ, et regi Assyriorum subjectæ, ab Assyrio pessimè multatus, ad Cyrum defecerat. Certior autem factus Assyrium se ad incursionem in ipsius agrum faciendam parare, Cyrum adit, veniamque impetrat ut, ab eo dimissus in suam regionem, munitiones saltem contra vim Assyrii tueri eniteretur. Profecto Gadata, Cyrus suos ad auxilium ei ferendum hortatur.

3. εδοκουν—παρειναι.] *videbantur adesse.* Notandum est, verba δοκειν, φαινεσθαι, νομιζεσθαι, ita à Græcis adhiberi solere, ut per ea significent (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod *videtur*, sed) quod *revera est*. HUTCHINSON.

4. ἁ εδοκει] i. e. τα πραγματα ἁ εδοκει.

5.

5. πριν και ὁτιουν αγαθον ὑφ' ἡμων παθειν.] Angl. *even before he obtained from us any favour whatsoever.* πριν construitur cum Inf. v. ὁστισουν, et πασχω. De και ταυτα, vide supra ad p. 40. n. 4.

6. εμβαλλειν] supple ἑαυτον και το στρατευμα. Angl. *to be making an incursion*—

7. καλον τι αν μοι δοκουμεν ποιησαι,] Angl. *methinks we should do an honourable thing,* ει *if*—&c.

1. φαινοιμεθα—πειρωμενοι] Angl. *we should plainly endeavour*— 68.
[vide supra ad p. 49. n 11. et ad p. 67. n. 3.] νικαν κακως ποιουντας κακως ποιουντες, *to have the advantage in injuring those who injure us;* τους δ' ευεργετουντας αγαθοις ὑπερβαλλομενοι, *and to excel our benefactors in good deeds;* εικος [εστι] *it is probable,* &c.

2. Γαδατα,] gen. s. à nominat. Γαδατας. Ut Θωμας, in gen. Θωμα.

3. ἡττωμεθα αυτου ευ ποιουντες,] Angl. *we are inferior to him in doing good* ἑνος ανδρος, *to one man,* και τουτου οὑτω διακειμενου, *and him too in such a situation;* τοσοι δε οντες, *We,* I say, *who are so many?* Verba vim habentia comparativi gradûs regunt genit. v. ἡτταομαι.

4. συνεπηνουν ισχυρως ταυτα ποιειν.] Angl. *agreed to act with vigour accordingly.* v. συνεπαινεω.

5. συνδοκει ταυτα,] Angl. *these things seem proper.*—

6. αρχετω αυτων,] Γωβρυας δε ἡμιν αρχετω αυτων και ἡγεισθω αυτοις. Angl. *And let Gobryas take the command of them for us, and lead them.* αρχω àtque alia verba ejusmodi habent post se genit. Valet nempè αρχω idem ac αρχων ειμι, *imperatòr sum,* exercitus scil. Possunt et habere Dat. ut ἡγεομαι αυτοις, i. e. ειμι ἡγεμων αυτοις, *dux sum illis, duco eos.*

7. ταλλα ἱκανος·] i. e. κατα τα αλλα ἱκανος, *ad* quævis *alia idoneus.*

8. τας επιουσας ἡμερας ἡδιον αν] αν videtur ex superioribus hic repetitum esse ex oscitantia librarii. Certè futurum non requirit necessariò illud. ZEUNIUS. τοσουτῳ [κατα] τας επιουσας ἡμερας ἡδιον—*tanto jucundius per sequentes dies*—&c.

1. εφ' ἑνος] H. e. *singulis singulos præcedentibus et sequentibus.* 69.

αθροι-

69. αθροοι, *densi.* Hoc pertinet ad agminis altitudinem, quæ hic erat centenorum hominum. Zeunius.

2. ταχιστα και ασφαλιστατα] usurpantur scil. *adverbialiter*. celerrimè et tutissimè—v. ταχυς, et ασφαλης.

3. βαρυτατον εστι] supple μερος. v. βαρυς.

4. θαττον] αναγκη επεσθαι παντα τα θαττον οντα· *facilius omnia sequantur necesse est, quæ expeditiora sunt.* Scholii hæc sive glossæ verba, textum autem esse, παντα τα ελαττονα vel ελασσονα, censuit Leunclavius. Et hoc quidem modo in edit. *Flor.* legitur. Nos MSti Bodl. Stephani edit. *Ald. Eton.* aliarumque fidem secuti sumus. Hutchinson. Probo equidem sententiam Leunclavii, statuentis, θαττον οντα esse Scholion τω ελαττονα. Zeunius; qui legit αναγκη επεσθαι παντα τα ελαττονα, scil. μερη, *necesse est ut facilius sequantur omnes partes minores.*

5. το ταχιστον] supple μερος. *pars expeditissima.*

6. το γαρ προταχθεν] scil. μερος του στρατευματος, *agmen primum.* αποδιδρασκει. Cum hoc verbum propriè significet *aufugere ut nescias quo quis fugerit*, eleganter transfertur h. l. *ad eos, qui nocturno itinere tam celeriter antecedunt, ut sequentes nesciant, quo illi abierint.* Zeunius.

7. το Μηδων πεζικον·] *peditatum Medicum.* Plerumquè dicunt Græci το πεζικον, ιππικον, ναυτικον, ξενικον, Ἑλληνικον, Περσικον, &c. subaudiendum lectoribus relinquentes substantivum πληθος, vel στρατευμα. Lamberti Bos Ellips. Græc. voce πληθος.

8. Αγοντων] Atticè pro αγετωσαν.

9. επεσθωσαν.] οἱ σκευοφοροι παντων επεσθωσαν. Angl. *let the baggage servants of the whole army follow.* v. επομαι.

10. επιμελεισθωσαν παντων, όπως αν συνεσκευασμενοι τε ωσι παντα πριν καθευδειν,] Angl. ad verbum, *take care of all, that they may have all their baggage packed up before they go to sleep,* i. e. *take care that all may have every part of their baggage packed up*—&c. συνεσκευασμενοι ωσι—perf. subj. pass. in med. sensu, ut sæpè fit. v. επιμελεομαι, et συσκευαζω.

70. 1. το σαυτου ιππικον·] *tuum equitatum.* Vide supra ad p. 69. n. 7.

2. μεθ' ὧν] i. e. αγοντων [vel Atticè αγοντων] εκεινους μεθ' ὧν— 70.

3. το νυν ειναι,] i. e. κατα το νυν, *in præsentia.* "Infinitivus ειναι, apud Atticos, interdum abundat." Vigerus. cap. v. sect. 6. reg. 10.

4. το ταραχθηναι] Angl. *the being put into confusion*—v. ταρασσω.

5. ασκητεα,] *tenendum est,* και ἡ ταξις διαφυλακτεα, *et ordo servandus.*

6. εξανιστησεσθαι] ὁταν μελλητε [δια] νυκτος εξανιστησεσθαι, h. e. *quotiescunque castra moturi estis nocte.* Zeunius. v. εξανιστημι.

7. ἁ δει ἑκαστον,] i. e. τα πραγματα ἁ δει ἑκαστον εχειν.

8. ὁ δε ὁρμωμενος,] Angl. *and let the person advancing,* αει τῳ [ανθρωπῳ] κατ' ουραν παρεγγυατω ἑπεσθαι, *always exhort the one in his rear to follow.* v. παρεγγυαω.

1. Εκ τουτου] supple του χρονου. Angl. *after this—from this time.* 71.

2. ὡς μνημονικος ὁ Κυρος, ὁποσοις—] Dativus refertur ad ellipsin εκεινοις ante ενετελλετο. Ordo est; πως ὁ Κυρος ονομαζων ὡς μνημονικος (s. μνημονικως) ενετελλετο, οποσοις συνεταττε! h. e. *quantopere valet Cyrus memoria, ut quoscunque instruebat, iis nominatim mandata daret!* Nam ὡς μνημονικος est *vald memoriter,* et πως pertinet ad ενετελλετο, atque in participio ονομαζων, pro Lat. gerundio, inest modus quo mandarit. Zeunius.

3. ειστεται] f. 1. med. ab ειδεω, *scio,* quasi ab ειδω.

4. ορεγεσθαι] Ordo est—οἱ δε δοκουντες γιγνωσκεσθαι ὑπο του αρχοντος εδοκουν αυτῳ και μαλλον ορεγεσθαι του ὁρασθαι ποιουντες τι καλον, και—Angl. *and those who thought they were known by their commander seemed to him both to have a greater desire to be seen doing any honourable deed, and*—v. ορεγω.

5. του αισχρον τι] Ordo est—μαλλον προθυμεισθαι εχεσθαι απο του ποιειν τι αισχρον, Angl. *to be more eager to abstain from doing any base deed.*

6. το,] το πραγμα scil. *the* following *circumstance,* ὁποτε [ὁ στρατηγος] βουλοιτο τι πραχθηναι, *when the general should want any thing to be done,* [αυτον] προσταττειν οὑτω ὡσπερ—that he *should give orders just as,* &c.

1.

72 1. προσταττοι] supple αυτους τι. Sensus est, *cum ipse singulis aliquid mandaret, eos nominatim compellare solebat.*

2. καταστησαμενοι] v. καθιστημι.

3. εκοιμηθησαν.] *quieti se dederunt.* aor. 1. pass. in sensu med. v. κοιμαω.

4. εν μεσω νυκτων,] Intellige ὁ χρονος. Zeunius.

5. εν τω προσθεν] supple μερει. Angl. *in the front of the army.*

6. εξηει] *egrediebatur.* imperf. Att. ab εξειμι. Vide Gram.

7. ὁτι] i. e. λεγων ὁτι.

8. ἑστηκως] supple ἑαυτον, *cum constituisset seipsum,* i. e. *stans*—εν τω αυτω supple τοπω, *in eodem loco.*

9. προυπεμπετο] Atticè pro προεπεμπετο, Angl. *sent forward,* εν ταξει, *in order,* τον προσιοντα, *whoever came up.*

10. επι δε—. Ordo est—επεμπε δε επι τον ὑστεριζοντα καλων, Angl. *and he sent to call any one that loitered.*

11. ερουντας ὁτι, Εν ὁδω ηδη παντες· αγε δη ουν θασσον.] *qui dicerent, Omnes jam in viâ sunt; quare celeriùs ducito.* Stephanum ad hunc locum libenter audio, qui illud ὁτι hîc, sicut plerisque locis παρελκειν sibi persuasit, et post ipsum ponendam hypostigmen, ut Εν ὁδω initium sit orationis. Hutchinson. Vide supra ad p. 59 n. 9.

12. εις το προσθεν,] supple μερος, *in anteriorem partem.*

13. προσελαυνων αυτοις,] *illis adequitans,*—vide supra ad p. 42. n. 5.

14. ειεν ηρωτα,] ειεν pro ειησαν. v. ειμι et ερωταω.

15. πυθοιτο,] 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi πυνθανομαι, quod vide. επηνει. v. επαινεω.

16. αισθοιτο,] 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi αισθανομαι, quod vide.

17. κατασβεννυναι την ταραχην επειρατο.] *motum componere conabatur.* v. κατασβεννυμι, et πειραομαι.

VII. NOTÆ IN CEBETEM.

1. ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.] *Hoc est*, Cebetis Thebani Tabula. Cebetem Thebanum fuisse hujusce tabulæ auctorem ex testimoniis, a doctissimo Gronovio collectis, abunde patet. De ipso autem Cebete adeo tacent veteres scriptores, ut vita ejus ex illis nequaquam colligi possit. Xenophon inter istos Socratis familiares, qui innocentia cæteris præstiterint, eum numerat. Plato in Phædone testatur Cebetem singulari cura investigasse veritatem, nec facile solitum assentiri, nisi manifestis argumentis convinceretur. Cæteri scriptores Cebetis nullam mentionem faciunt. Simpson. Hujus libelli editiones præcipuæ sunt sequentes. 1. Editio princeps sine anni et loci nota. 8vo. 2. Editio Wolfiana, multum a Schweighæusero laudata, Basiliæ, 1560. 3. Editio Parisiana apud Martinum Juvenem, cum Pythagoræ aureis carminibus impressa, "Gronovii potissimum laudibus celebrata." 1557. 4. Edidit Jac. Gronovius, hoc titulo; Κέβητος Θηβαίου Πίναξ, *Cebetis Thebani Tabula, Gr. et Lat. multis in locis restituta ex manuscriptis Codicibus, unde etiam Græca in fine reposita, ab* Jacobo Gronovio, *cujus accedunt Notæ et Emendationes; Amstelodami apud Henr. Wetstenium.* 1589. Ante Gronovianam, inquit Schweighæuser, omnes editiones auctoritate unius solum codicis (et quis incertum est) nitebantur. Ad codicis errores accesserunt alii ex culpa typothetarum et negligentia editorum. Libellum nostrum his mendis Jac. Gronovius ope trium codicum purgavit, adjuta etiam clausula Græca, quæ in omnibus Græcis editionibus adhuc defuerat, et in multis post Gronovianam omissa. 5. Cebes et Epictetus a Berkelio. 8vo. Edit. Delph. 1638. 6. Cebes cum Epicteto a Meibomio. 4to. 1711. 7. Edidit Johnsonus cum versione in Puerorum usus donata, et selectioribus criticorum notis illustrata, Londini, 1720. 8. Cebes cum Epicteto et Theophrasto, Gr. et Lat. per Simpson. Oxon.

73. 1739. 9. Cebes cum Epicteti manuale, Lipsiæ, 1798, Gr. et Lat. 8vo. a Johanne Schweighæusero. Omnium editionum hæc longe est præstantissima.

2. Διαλογυ Πρωτων.] Cebes ipse videtur esse senex tabulam commonstrans et explicans; illi autem, quibus exponitur, extranei. Quorum unus e numero Cebetem percontatur. Cebes Thebanus fuit. Thebis igitur colloquium haberi fingitur. Templum Saturni, cui consecrata hæc tabula, Thebis fuisse censendum. Peregrini vero Attici si forte, aut Ionici generis juvenes fuerunt. SALMASIUS.

3. ΕΤΥΓΧΑΝΟΜΕΝ περιπατουντες.] Forte evenerit, ut deambuleremus.

4. ανεκειτο.] *suspensa erat*, vel *consecrata.*

5. ξενη,] Nova est hæc pictura, nec deprompta ex Homero, aut alio poeta; quas fabulas pictas et sculptas passim videre erat. Etsi autem et ipsæ habent, quibus tenera ætas erudiatur, tamen non prorsus in universum eo respiciunt, quemadmodum hæc tabula. Tota enim in hoc occupatur, ut varias vitæ et omnium quotquot sunt rationes, spectatori proponat, atque itidem vitæ rectam viam, quam qui ingressus sit et persequatur, rectius vivat et beatius. Ideo non tam esse pictura existimanda est, quam philosophia. SIMPSON.

6. τινες και ποτ' ησαν.] Non constat hospites omnino quæsivisse unde pictura erat, scire tantum voluisse, quid sibi velit. Credo και elegantem esse pleonasmum, uti δη in τινες δη ποτε, quod frequens occurrit. SIMPSON.

7. το γεγραμμενον,] supple σχημα.

8. εδοκει] Notandum est, verba δοκειν, φαινεσθαι, νομιζεσθαι, ita a græcis adhiberi solere, ut per ea significent (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod *videtur*, sed) quod *revera est.* Vide Xenophontis Cyropedia. HUTCHINSON.

9. εμφασιν εποιει,] *indicium faciebat, quasi ingredienti turbæ aliquid præciperet.* SIMPSON.

74. 1. Ουδεν δεινον πασχετε, ω Ξενοι, εφη,] *Nibil miri, inquit, O hospites, vobis accidit.* SIMPSON.

2. τι

2. *τι ποτε αὑτη ἡ μυθολογια δυναιτο·*] *quid sibi velit hæc pictura.* 74.

3. *πολιτικον το αναθημα.*] *civitatis nostræ donarium.* SCHWEIG.

4. *δεινος περι σοφιαν,*] *sapientia præstans.*

5. *ει μη τις*—] constructio est,—*ει μη τις μεγαλη ασχολια τυγχανει ουσα σοι*—*if no great business occupies you.*

6. *φθονος,*] Quia invidi ægre aliis benefaciunt. SIMPSON.

7. *Σφιγγος*] Nomen vatis cujusdam alatæ, faciem virgineam habentis, reliquo corpore leoni similis; quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Ausonius Griph. seu Edyll. xi. 40.

Terruit Aöniam volucris, leo, virgo, triformis
Sphinx; volucris pennis, pedibus fera, fronte puella. SIMPSON.

1. *αινιττεται*] *Ασημως λεγει, ἀληθοτως περι τινος λεγει.* SALMASIUS. 75.

2. *καθαπερ τη τιμωρια παραδιδομενος.*] *ut qui conjecti in carcerem manum carnificis expectant.* SCHWEIG.

3. *Ουκ αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν.*] Horum verborum hic est sensus. Non citius ea nobis enarraveris, quam nos erimus prompti ad attendendum quid dicas, quandoquidem tale propositum est præmium vel pœna. Nam ita Græce significat *το επιτιμιον*; et utrumque hic convenit. SALMASIUS.

4. *και ὁ οχλος*—] ordo est *και ὁ πολυς ὁ οχλος εφεστως παρα την πυλην εισιν οὑτοι, οἱ μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον.*

1. *μελλουσιν*—] pro *βουλονται.* WOLFIUS. 76.

2. *πεπλασμενη τῳ ειδει.*] *fucata vultu.*

3. *ποτιζει*] *Ποτιζω* cum dativo habet accusativum personæ post se expressum vel subintellectum, et verti debet, *perfundit hominem sua vi.* Cum vero accusativum habet rei, subauditur dativus personæ, et verti debet, *dat ei bibendam suam vim*, vel, *infundit ei suam vim.* SIMPSON.

4. *πλειον*] Subauditur *πομα.* Idem.

5. *αναπηδωσιν αὑται,*] *insiliunt more canum blandientium.* Idem.

1. *ὁπῃ αν τυχοι.*] Alii vulgo *ὁπῃ αν αὑται δεικνυωσιν.* SCHWEIG. 77.

1. *ῥιπτει.*] Scilicet *ἡ τυχη.* *Ea quæ fortuna temerè projicit.* WOLFIUS. 78.

1. *τινος*]

79. 1. τινος] subauditur χρονῳ.

2. υπ' αυτης] Malo αυτων; quippe αυτης ad ηδυπαθειαν referas necesse est. SIMPSON.

3. ῥακη] Unde vox Anglica, *rags*. SIMPSON.

80. 1. κακοπραγια] Alii legunt κακοδαιμονια.

2. απο της τυχης] *fortè*.

3. ἑστηκεν,] Αοριστος vice præsentis ἱστησι. SIMPSON.

81. 1. Δοξει] Subauditur εισπορευονται.

2. μενει γαρ] Alii vulgo ετι μεν γαρ, sed μεν γαρ MS. absque ετι. Quare μεν in μενει ex conj. mutavi. SCHWEIG.

82. 1. απογνοντες της ψευδοπαιδειας,] Anglice *renouncing false science*.

2. τας τουτων καθαρτικας δυναμεις.] *purgatricem istarum rerum vim*. SCHWEIG.

3. αναβασις στενη πανυ,] *ascensus valdè angustus*.

4. χαλεπη προσιδειν.] *visu formidabilis*.

5. κυκλῳ αποκρημνον;] *undique præruptam*. SCHWEIG.

83. 1. μικρον] Subauditur χρονον.

84. 1. καθεστηκυια το προσωπον,] *of a grave countenance*.

2. μεση δε και κεκριμενη ηδη τη ἡλικιᾳ,] *media autem et jam matura ætate*.

3. καλλωπισμον;] *Simplicem vero et stolam habens et ornamentum*, vel, *et reliquum corporis cultum*. SCHWEIG.

4. Εμφαινει οὑτως εχειν.] *Hæc ita se habere adparet*. SIMPSON.

5. των διδομενων ἡ δοσις] *her presents*—διδομενων præs. pass part.

6 Επιστημη, εφη, το μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τῳ βιῳ.] *Scientia, inquit, nihil unquam in vita grave patiendi*. SIMPSON.

7. ποτιζη] vide supra ad p. 76. n. 3.

8. φιλοτιμως] insolens hujus vocis vis est in hoc loco, sed quia studio honoris et ambitione vehementer ducuntur homines, ita qui quovis modo vehementer laborat φιλοτιμως laborare merito dicatur. SIMPSON.

9. εξεβαλε] εξεβαλε et καθεστηκεν vim habere videntur præsentis temporis pro εκβαλλει et καθιστησι. SIMPSON.

10. αναληψιν και ὑγιειαν] pro αναληψιν της ὑγιειας. SIMPSON.

1. Τον αυτον τοινυν τροπον,] subauditur κατα. 85.

2. ἁ] scilicet πραγματα.

3 ἑξιν—] Ordo est, και περιποιησεσθ' ἑξιν ὡν ακουετε.

1. ὑψηλον εκεινο,] subauditur ορος. 86.

1. καλων εργων] subauditur ἑνεκα, SIMPSON. 87.

1. ὡς κακως πραττουσιν.] *how miserable the others are* —πρασσω, 88.
ut sæpe, pro πασχω.

2. Κωρυκιον αντρον εχοντι·] Significat, locum hunc tutum et amœnum esse, instar antri Corycii, cujus elegantem τοπογραφιαν vide apud Melam, lib. 1. 13. in descriptione Ciliciæ. Meminit ejus quoque Strabo, lib. xiv. SNECANUS.

3 εχιοδηκτοι·] Lego εχιοδικται (*viper catchers*) a δεχομαι, *capio*; ita tollitur omnis disputatio de sanandis viperæ morsibus, viperarum morsu. SIMPSON.

1. λυπης και ταραχης μεστοι,] Loco quatuor horum verbo- 89.
rum, olim tria hæc erant, οἱ μεν απεγνωσμενοι. In uno MS. vero tria ista λυπης και ταραχης, quibus ego quartum, μεστοι, ex conject. adjeci, pro quo poterat et γεμοντες poni. SCHWEIG.

2. οἱ σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης· *qui incolumes ad Eruditionem pervenerunt, eaque se potitos esse lætantur.* SCHWEIG.

1. επι κεφαλαιω·] *in a word.* 90.

1. Ταυτη κελευει,—] Constructio est, Εφη, [Δαιμονιον] κε- 91.
λευει μη πιστευειν ταυτη, και πιστευειν [αυτον] εχειν μηδεν βεβαιον, μηδε ασφαλες, ὁ, τι τις αν λαβῃ παρ' αυτης.

2. Και δια ταυτην ευ την—] *He therefore orders them to regard all her presents with indifference, and not to rejoice if she makes them any, nor be dejected if she takes them away.* JOHNSON. ανηττητους —ηττω erat in MS. Meibom; ἡττους in aliis, unde ουκ ἡττους, correxerunt nonnulli editores. Wolfius ex conjectura posuit αηττητως. Et quidem cum ob alias causas, tum quod vocabulum ἡττων non cum προς præpositione, sed cum genitivo casu construi debuerat, (quemadmodum ἡττων ἡδονης, ἡττων ὑπνου, et similia dicimus)

91. cimus) haud dubiè vulgatæ lectioni præferenda visa est Wolfii conjectura ανηττητους, quæ vox facile ab imperitis librariis truncari potuit, et in ηττους corrumpi. Esse autem imprimis aptum huic loco vocabulum ανηττητους, ex illa definitione intelligitur, quam apud Epictetum legimus, Dissert. I. 18, 21. cum ait; Τις ουν ὁ ανηττητος; Ὁν ουκ εξιστησιν ουδεν των απροαιρετων. *Quis est invictus? Quem nihil earum rerum, quæ voluntati nostræ non sunt subjectæ, de statu mentis dejicit.* Schweig.

3. εικη, και ὡς ετυχε,] *temere, et fortuito.*

4. απαιτωνται,] Dubitatur passivè an activè capienda sit vox ista; utrum creditores an trapezitæ sit nominativus. Videtur passivè potius accipi. Anglicè, *when they are called upon for it again.* Simpson.

5. δεινα οιονται πεπονθεναι·] *they think themselves ill used.*

6. εχειν] Subauditur ἑαυτους.

92. 1. ην διασωθωσιν εκει.] *si eo pervenerint incolumes.*

2. μη πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν,] Vehemens negatio et inusitata. Simpson.

3. φθονος·] vide p. 74. n. 6.

4. και των αλλων μαθ.—] Vulgo και τα των αλλων μαθηματων; invitis Msstis. *et ceteræ disciplinæ.* Schweig.

93. 1. Ὡς γαρ δι ερμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα ποτε—] Quo potissimum pertineat hæc similitudo ab interprete ducta, variæ excogitari rationes possunt. At ego, totum hunc locum mihi haudquaquam satis planum esse, atque etiam sub finem manifesto defectu videri laborare profiteor, δι' ερμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα plerique vulgo cum Wolfio intelligunt *per interpretem ea, quæ dicuntur, cognoscimus;* quam interpretationem et H. Steph. in Thesauro probavit, cum ait verbum συμβαλλω non solum pro *conjicio* et *conjecturâ assequor* poni, sed etiam pro *intellectu assequor;* ubi ad hunc ipsum Cebetis locum provocavit. Unum Meibomium in diversam partem accepisse video. *Quemadmodum enim per interpretem interdum sermones conferimus;* quasi συμβαλλομεν τα λεγομενα idem valeret ac συμβαλλομεν λογους quod equidem nec adfirmare nec negare ausim. Schweig.

2. ἡμας

2. ἡμας και αυτυς την φωνην ακριβεστεραν εχειν, αν τι συνηκαμεν·] 93.
Verbum εχειν eodem fere modo, ac paulo inferius κατεχειν, (§. 34. κατεχειν τα μαθηματα) positum facile patet; sed sitne de *facultate percipiendi ea quæ dicuntur*, an de *dicendi usu* maxime capiendum non definiam. Qui quidem deinde cum plerisque editoribus καν τι συνηκαμεν legunt, illud φωνην ακριβεστεραν εχειν, referunt ad intelligentiam *eorum quæ ab aliis dicuntur*, et καν τι συνηκαμεν intelligunt *quamvis aliquid per interpretem perceperimus.* At græca illa scriptura καν τι συνηκαμεν, quam in eam partem accipiunt, nulla vel scriptorum librorum vel vetustiorum editionum auctoritate nititur; sed ex unius Wolfii conjectura (quam et in notis ille proposuerat, et in versione expresserat) ducta est. Editiones veteres et Odaxii liber, et Ms. Meib. in αν τι συνηκαμεν consentiunt, id est, *si quid intellexissemus*, ut Meibomius vertit; possis etiam, *si quid perceptum habemus*, *si quid novimus*, vertere. SCHWEIG.

3. ουτω και ανευ τουτων των μαθηματων υδεν κωλυσει γινεσθαι.] *Ita sine his etiam studiis fieri meliores nihil prohibebit.* Ante γινεσθαι inserendum βελτιυς aut καλυς καγαθους suspicati sunt interpretes. Ego vero totius hujus comparationis rationem minus mihi perspectam esse; suspicor autem, non unam vocem, sed plura quædam verba jam olim per antiqui cujusdam librarii errorem esse prætermissa. SCHWEIG.

4. το περας,] Subauditur κατα, *denique.*

1. πως ετι προεχυσιν, παρα η ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι;] 94.
quonam modo proficiunt? nisi forte prorsus indociles et durioris ingenii sunt. SCHWEIG.

2. Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιβολῳ, ει μηδεν αλλο, ὁ προσποιυνται γε επιστασθαι, υκ οιδασιν] id est, *quoniam in secundo septo, si nihil aliud*, (nempe quod faciat, ut minus facile commoveri possint et minus sint dociles) *illud certe est, quod, quæ percepta se habere profitentur, ea nesciant.* SCHWEIG.

3. Και ὑμεις τοινυν, ω Ξενοι, εφη, εαν μη ουτω ποιητε, και ενδιατριβητε τοις.—] *Atque etiam vos, o Hospites*, (nempe, *salvi esse non poteritis*) *nisi hoc agatis et perseveretis*, &c. SCHWEIG.

95. 1. ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον] *respondere quod sentias.*

2. ἀλλὰ πῶς—] ordo est, ἀλλ' κακὸν ὑπάρχει αὐτῷ, ᾧ τὸ ζῆν κακῶς ἂν ὑπάρχοι, πῶς αὐτῷ τὸ ζῆν οὐκ ἐστιν κακόν;

3. Ἀλλ' οὐ τὸ αὐτό, ἔφη, ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ κακῶς ζῆν·] Ordo est, ἔφη; ἀλλὰ τὸ ζῆν οὐχ ὑπάρχει τὸ αὐτὸ [σὺν] τῷ ζῆν κακῶς.

96. 1. ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνειν καὶ καίειν—] Satis plana est sententia, quam tamen interpretes non plane sunt assecuti. Dixerat prius, fieri non posse, ut eadem res per se, aut sua natura, bona sit et mala. Quod uni bonum, alteri malum, per se neque bonum neque malum est. Ut in re medica, *uri, secari;* quia quandoque prodest ignis ad salutem; quandoque nocet, si intempestive adhibeatur; ergo per se, sive simpliciter et absolute, neque bonum, neque malum. CASAUBONUS.

97. 1. τὸ σύνολον δὲ] Subauditur ἐστι, quod verbum Gronovius quidem adjiciendum commendavit in notis; et potuerat sane adjici. SCHWEIG.

2. τὸ εὐδαιμονεῖν—] *felicitatem.* Infinitivum, ut sæpe, cum articulo, loco nominis: ἑπομένως, *consequenter*, hujusce causâ, i. e. quia in his solis consistere felicitatem arbitrantur.

3. ἀγνοοῦσι γὰρ—] Ante Gronovium editiones omnes in verbis διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν finem faciebant hujus libelli, et reliqua prorsus ignorabant; nisi quod, ex quo Arabica sive versio sive *paraphrasis* ejusdem libelli (nam subinde consulto uberius evagatus est ille interpres) cura Elichmanni in lucem edita erat. Sed postquam hoc supplementum a Gronovio mox publici juris factum, sive argumentum spectes, sive orationis colorem, sive connexionem verborum, a quibus illud incipit, cum superioribus, tam apte et mirifice cum reliquo Dialogo convenit, denique tam commodum finem toti disputationi imponit, ut, quid in eo desiderari cum aliqua veri specie possit, non videas. Quo accedit, quod, quamquam ex codice alioquin probatissimo et integerrimo Meibomiano nihil tale commemoretur, tamen ex Odaxii versione perspicue adpareat, eamdem prorsus clausulam hujus Dialogi in codice Urbinate, quo-

usus

usus erat hic interpres, exstitisse. Quo magis putida videri de- 97
bet eorum editorum sive negligentia, sive stupiditas, qui permultis etiamnum annis postquam illa perapta hujus libelli conclusio a Gronovio edita esset (quod anno LXXXIX. superioris seculi factum) in ipsis verbis δια την του αγαθου αγνοιαν libellum hunc finientes, diserte adjicere confirmareque non erubuerunt, *Reliqua Græce nondum esse reperta.* SCHWEIG.

4. Πλουτον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν] i. e. εξον vel δυνατον εστιν. *Multos autem licet videre*, &c.

5. εκ του προδιδοναι, και ληιζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν,—] *ex proditionibus, deprædationibus, homicidiis, calumniis, rapinis*, &c. SCHWEIG.

6. Αλλ' ουδε το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν ουκ εστι] Ut supra ου δυνατον εστι, et infinitiva nominum loco. *Cæterum sapientiam et justitiam e malè factis minimè possunt homines adipisci.*

FINIS

NOTARUM AD PARTEM PRIMAM.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX POETIS.

I. NOTÆ IN ANACREONTEM.

* ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΩΔΑΙ.] Hoc est—ANACREONTIS ODÆ, vel CARMINA. ANACREON, celeberrimus Poëta Lyricus, ex Teo, urbe Ioniæ, oriundus est; unde Teius sæpè vocatur. Natus fuisse dicitur anno 2. Olymp. LV. quo ferè tempore Cyrus Major, rex Persarum, regnare cœpit. Ob ingenii acumen et morum comitatem, primùm à Polycrate, Sami Tyranno, arcessitus est, atque summo cum favore exceptus. Dein, invitante Hipparcho, Pisistrati filio, Athenas navigavit, ibique ab eodem magnoperè dilectus est. Cujus post interitum in patriam rediit; ubi, annum 85 agens, diem supremum obiit; acino uvæ passæ, uti fertur, suffocatus. Vino et amori nimis erat deditus. Ipsius autem carmina suavitatem et hilaritatem spirant, quæ planè sunt admiranda, adeo ut in levioris Lyrici carminis genere, omni ævo, facilè princeps habitus sit. Ex multis, quæ scripsit, pauca tantum ad nostra tempora pervenere: Odarum scilicet circiter LVI. et quædam fragmenta. Quorum sequentes editiones sunt præcipuæ. 1. Anacreon Græcè seorsim; ab Henrico Stephano, &c. Lutetiæ, 1554, in 4to. [N. B. Variæ sunt Editiones Anacreontis, apud Stephanos.] 2. Anacreon, &c. Græcè, adjectis axadversum partim Stephani, partim Andreæ metricis interpretationibus, et Tanaquilli Fabri notis. Salmurii, 1660, in 12mo. [Quæ editio repetita est triginta annis post.] 3. Anacreontis et Sapphûs poëmata Græcè; cum Gallica interpretatione Annæ Daceriæ, ejusque ac Tan. Fabri notis, &c. Parisiis, 1662, in 12mo. item Amstel. 101.

101. 1699. 1716, &c. 4. Anacreontis et Sapphûs opera; Græcè; cum Longopetræi [*Longepierre*] metricâ versione Gallica et notis. Parisiis, 1682, 12mo. 5. Anacreontis Teii Carmina. Plurimis—mendis purgavit, turbata metra restituit, Notásque cum novâ Interpretatione adjecit Willielmus Baxter. Editio altera, &c. Londinii Augustæ, 1770, in 8vo. 6. Anacreon Teius, Poëta Lyricus, &c. Operâ et Studio Josuæ Barnes, S. T. B.—Editio tertia. Londini, 1734, in 8vo. 7. Anacreontis Opera Græcè: cum Latini Versione, Notis et Indice. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1725, in 4to. 8. Anacreontis editio altera, cum novis versionibus scholiis et notis. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1740, in 4to. [N. B. Hæ duæ sunt Editiones splendidissimæ Michaelis Mattaire, quarum uniuscujusque centum sola excussa sunt exemplaria. Unum utriusque asservatum est in Biblioth. Acad. Edinb.] 9. Anacreontis Odæ et Fragmenta, Gr. et Lat. cum notis Joan. Corn. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1732, in 4to. [De hâc edit. consule D'Orvilli Vannum Criticam. Amstel. 1737, in 8vo.] 10. Anacreontis Teii Carmina: cum notis perpetuis; et versione Latina, numeris Elegiacis paraphrasticè expressâ. Lond. 1742. in 8vo. 11. Bis edidit Anacreontem Joh. Frid. Fischerus. Lipsiæ. 1754, 1776, in 8vo. [Posterior editio multò priore plenior est.] 12. Anacreontis Carmina è MSS. Codd. et doctorum virorum conjecturis emendata. Argentor. 1778, in 12mo. Anacreontis Carmina. Accedunt Selecta quædam e Lyricorum Reliquiis. Editio Secunda emendatior. Argentor. 1786, in 12mo. [Hæ sunt editt. Brunckii qui antea ediderat Anacreontem in Analectis veterum poëtarum Græc. 3. vols. 8vo.] Qui plura velit de Anacreonte, adeat has editt. item Fab. Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 15. et Harlesii Introd. in Hist. Ling. Gr. p. 73. Cæterùm editionum minorum multiplex est ubique proventus.

I. 3. 4. Ἁ βαρβιτος δε χορδαις Ερωτα μουνον ηχει] Angl. *But my Lyre, with its strings, sounds only love.* Or, *But the strings of my Lyre*

Lyre sound Love alone. ἁ βαρβιτος, my Lyre, v. ἀ, [et vide supra ad p. 3. n. 9.] "Erat autem Barbitos, auctore Horatii 101
"Interprete, *Lyra septichordis Eburnea.*" BAXTER.

5. Ἡμειψα, &c.] Advertendum veteres pro diversâ materiâ Carminis immutâsse sibi fidiculas. *Idem.* v. αμειβω.

6. Κἀγω μεν ᾐδον ἀεθλους—] Angl. *And I began to sing—And I fell a singing the labours,* &c. Notandum, Poëtas sæpè Articulum omittere ubi eo solutæ orationis Scriptores utuntur; sic, ἀθλους pro τους ἀθλους, et ver. 1. Ατρειδας pro τους Ατρειδας, et ver. 8. λυρη pro ἡ λυρη.

10. Χαιρετε, λοιπον, ἡμιν,] Angl. *Farewell henceforth, for me,* 102
—λοιπον sumitur adverbialiter, ut et multa alia adjectiva in genere neutro, et in singul. vel plur. num. Articulo nunc usurpato, nunc omisso.

☞ Genus carminis, in hac Ode, est Iambicum Dimetrum Catalecticum; cujus primam sedem occupat indifferenter Iambus vel Spondæus, secundam Iambus, tertiam Iambus, unâ syllabâ claudente versum.

II. 1. κερατα] Versus postulat ut penultima vocis κερατα producatur. Est igitur non à κερας,—ατος, sed à κεραας—αατος, contractè κερατος. "Universam de accentibus doctrinam non "assis facio. Sed quæ de iis traduntur regulæ, si constare sibi "debent, et aliquid utilitatis habere, hic et aliis in locis, ubi "κερατα contractum ex κεραατα mediam producit, scribendum "est κερᾶτα." BRUNCK.

3. Ποδωκιην] Ionicè pro ποδωκιαν *pedum pernicitatem.*

4. Λεουσι χασμ' ὀδοντων·] *Leonibus hiatum dentium* i. e. *biantes dentes.* χασμ' pro χασμα, quod vide.

5. το νηκτον,] Angl. *the faculty of swimming.*

6. πετασθαι,] *the faculty of flying.* Infinitivus modus cum Articulo, et interdum sine Articulo, fungitur vice nominis. v. πετομαι.

7. φρονημα.] Angl. *Valour.* H. Stephanus vertit *Prudentiam.*

8. Γυναιξιν

102. 8. Γυναιξιν—ουκ ετ' εχω.] Angl. *For Women—she had no more*—of that sort.

12. 13. Νικα,] Angl. *And any Woman who is beautiful vanquishes both steel and fire—overcomes fire and sword.* v. νικαω.

☞ Hujus odes genus carminis idem est ac prioris.

III. 1. Μεσονυκτιοις ποθ' ωραις] Angl. *Once upon a time, about midnight.* ποτε ante consonant. ποτ' ante vocalem cum spiritu leni, ποθ' ante vocalem cum spiritu aspero.

2. 3. Στρεφεται—] Ordo est: οτ' Αρκτος ηδη στρεφεται κατα την χειρα Βοωτου, Angl. *when* the constellation of the *Bear is already turning at the hand of Boötes.* Αρκτος, ου, ὁ, ἡ, *Ursus* vel *Ursa.* Βοωτης, ου, ὁ, *Boötes;* qui et *Arctophylax* interdum vocatur, i. e. *custos Ursæ.* Nam antiqui putabant *Ursam majorem,* quæ signum est cœleste ad septentrionem, juxta polum, constans ex viginti septem vel viginti novem stellis, custodiri ac dirigi à Boöte, qui, constans ex viginti duobus stellis, videtur secundum Scholiastem in Aratum, alterâ manu tenere pedum, et alterâ Ursam urgere. Qui plura velit, adeat notam Gallicam Longopetræi ad hunc locum.

4. Μεροπων—] Supple ανθρωπων. Angl. *of articulate speaking men*—Nam μεροψ componitur ex μειρω, *divido,* et οψ, *vox.*

103. 5. Κεαται] Ionicè pro κεινται. Ubi observandum, neutrum plurale construi cum verbo etiam plurali: quod raró fit in sermone Græco. Nam apud Græcos neutrum plurale plerumque gaudet verbo singulari.

7. Τοτ' Ερως—] Ordo est: Τοτ' Ερως επισταθεις εκοπτε οχηας θυρεων μευ. Angl. *Then Cupid, having come, fell a knocking at the bars of my door.* επισταθεις, *having set himself near:* Nam uterque Aoristus Passivus sæpè sumitur in sensu medio. μευ θυρεων οχηας, Ionicè pro μου θυρων οχεας. v. εφιστημι, θυρα, οχευς.

9. Κατα μευ σχισεις ονειρους.] i. e. κατασχισεις ονειρους μου. Angl. *You will interrupt my dreams.* Nam κατα disjungitur à σχισεις, per tmesin.

12. 13. Βρεχομαι δε,—] Angl. *I am* all *wet too.* [Vide supra

pra ad p. 30. n. 15.] και πεπλανημαι κατα ασεληνον νυκτα, *and* 103.
I have gone astray [I wander] *in the moonless night.* πεπλανημαι, tempus est quod ritè vocant *præs. perf.* Perf. autem pass. sæpè sumitur in sensu medio. πλαναω, *errâre facio*, πλαναομαι. in voce med. *erro.*

15. Ανα δ' ειδον, λυχνον αψας] i. e. ειδον δε αναψας λυχνον, *et statim accensâ lucernâ.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] ανα disjungitur à participio, per tmesin, uti supra *ver.* 9.

16. 17. Ανοιξα και βρεφος—] Notandum, vocem βρεφος, quæ est neutrius generis, hîc construi cum φεροντα in gen. masc. omninò rectè. Sexus enim infantis istius, Cupidinis scil. non amplius latere potuit Anacreontem, ostio jam aperto, gestantem in manibus lucernam. Eodem modo apud Homerum, occurrit φιλε τεκνον, *chare fili.* [Iliad. χ, 84.] ubi Hecuba inducitur alloquens filium suum Hectora. Locus, ut id obiter moneam, est pulcherrimus, et ad commovendos audientium vel legentium affectus egregiè accommodatus.

20. παλαμαισι—] Ionicè pro παλαμαις, ut et φαρετρην et ιστιην, paulò suprà, pro φαρετραν et ιστιαν, vel ιστιαν.

23. επει κρυος μεθηκε,] subauditur εαυτο. Angl. *when the cold abated.* v. μεθιημι.

24. 25. 26. Φερε, φησι, πειρασωμεν τοδε τοξον—] Angl. *Come, says he, let us try this bow,* ει τι νευρη βραχεισα νυν βλαβεται μοι, *how much* [to what extent] *the string,* by *being wet, is now sustaining hurt for me,* i. e. *let us try what injury the string of this bow of mine suffers by being wet.* Tametsi hic sequuti sumus lectionem, quam probarunt ac dederunt Baxterus, Brunckius, aliique, nescio annon multò melior sit ea in qua Brunckius, vir doctissimus, nullum reperit sensum, adeoque damnavit his verbis: "E codice H. Stephanus edidit τοδε τοξον εστι μοι νυν. "Quibus verbis, cum nullus inesset sensus, emendare tentârunt "eruditi, quorum plerisque parum feliciter successit conatus. "Separandæ tantùm erant malè junctæ literæ." Hæc ille: Sed quid impedit pro minus interpungamus et reddamus hoc modo?

Φερε

103. Φερε, φησι, πειρασωμεν·—
Τοδε τοξον εστι μοι νυν·—
Βλαβειται βραχεισα νευρη.

Come, says he, let us make an experiment :—I have got this bow here now :—the string (I am afraid) *is getting spoiled, by being wet.* Vide annon hic sensus pulchrior sit illo altero, et multo convenientior infantili calliditati quam hic affectat Cupido. Quare nihil opus est ut ex εστι duas efficiamus voces ες τι, cum Baxtero, Brunckio, aliisque : nedum ει τι cum ipso Stephano et Barnesio. Quod autem ad vocem βλαβειται attinet, quam vir acutus Jac. Moor [Element. Ling. Gr. p. 154.] deducit à βλαπτω, adeo ut sit 3. sing. fut. 2. med. pro βλαβειται· ut πιομαι, πιῃ, πιειται, pro πιουμαι, πιῃ, πιειται· et φαγομαι, φαγῃ, φαγειται, pro φαγουμαι, φαγῃ, φαγειται· ea revera est 3. sing. præs. Ind. pass. ab antiquo verbo βλαβω. Vide Iliad. τ, 82. et 166. ubi eadem vox occurit, nec ullo modo fieri potest ut sit fut. temporis.

28. Μεσον ἡπαρ,—] subauditur δια, *per medium jecur.* ὡσπερ οιστρος, Angl. *like a gadfly.* Cæterùm putâsse veteres jecur esse sedem amoris notissimum est.

104. 29. Ανα δ' ἀλλεται, καχαζων,] Angl. *He springs up, with a hearty laugh*—ανα disjungitur à verbo suo, per tmesin.

30. 31. 32. Ξενε, δ' ειπε—] Angl. *And* "*mine host,*" *said he,* "*congratulate me : my bow is quite sound,——but* Thou *shalt be* "*sick at heart.*" καρδιην, Ion. pro καρδιαν, subauditur κατα.

☞ Hoc alterum genus carminis quo sæpè utitur Anacreon, scandi potest hoc modo.

Pyrrich.	Troch.	Troch.	Spond.
ᴗ ᴗ	– ᴗ	ᴗ –	– –
Μεσο	νυκτι	οις ποθ'	ωραις

Ubi notandum, ultimam versus syllabam, etiamsi alioqui naturâ sit brevis, longam semper habendam esse, propter pausam ; uti optimè observavit vir eruditissimus Sam. Clarke, ad Hom. Iliad. α, 51. Quare Trochæus in fine hujus versus, secus ac quidam putârunt, stare nequit.

Idem

Idem versus scandi potest aliter, hoc modo, 104.

Anapæst.	Iamb.	Iamb.	Catalect.
⏑ ⏑ –	⏑ –	⏑ –	–
Μεσονυκ	τιοις	ποθ' ω	ραις

Quod eodem redit.

IV. 1. 2. 3. Επι μυρσιναις—] Ordo est: Στορεσας [supple εμαυτον] επι τερειναις μυρσιναις, τε επι λωτιναις ποιαις, θελω προπινειν. Angl. *Reclining upon tender myrtles and the leaves of the lote tree, I choose to indulge in drinking.* Myrtus, arbor Veneris, amori scilicet et hilaritati dicata. De λωτῳ, unde λωτινος, Vide Hom. Iliad, ξ, 348. ubi enumeratur inter herbas suaves et molles quas terra protulit ad cubile parandum Jovi. "Intelligi isthuc debet de "*Loto sativa, seu urbana,* quam Dioscorides ἡμερον λωτον vocat. "Est autem illius odor suavissimus." Tan. Faber.

4. 5. 6. χιτωνα δησας υπερ αυχενος παπυρῳ] *Having bound his Tunick over his neck with a rush,* διακονειτω μεθυ μοι, *serve me with wine.* Lepidum quidem ministerium! "παπυρος, frutex Æ-"gypti in palustribus nascens: *Plin. lib.* 3. *Les anciens se ser-"voient de sa petite ecorce, de même que nous nous servons du "ruban."* Longepierre.

9. κεισομεσθα—] pro κεισομεθα. v. κειμαι.

11. Τι σε δει—] τι, i. e. δια τι. [Vide supra ad p. 29. n. 4.] "Nam quod notissimum est, olim et cadavera, et sepulchra "ipsa odoribus et unguentis aspergebantur et illinebantur." Tan. Faber.

12. ματαια ;] Supple πραγματα. Angl. *Superfluities.* Mos etiam erat antiquis effundere diis vini libamina, quæ Græcis χοαι vocabantur.

16. 17. 18. Πριν, εγω σε,—] Hæc, quam dedimus; item Brunckius aliique dederunt, lectio est Baxteriana; quamque Baxterus ipse, in secundâ suâ editione, sic reddidit; *Prius, obsecrabo te, quàm oporteat me abire, Ad inferorum choreas, Dissipare*

 volo

volo curas. Sed hoc duriusculum videtur. Vulgatam prætulerim lectionem quæ sic se habet:

> Πριν, Ερως, εκει μ' απελθειν
> Ὑπο νερτερων χορειας
> Σκεδασαι θελω μεριμνας.

Angl. *I wish to dissipate my cares, before, O Cupid! I go away to that* gloomy *place,—to the choirs of infernal inhabitants.* Brunck. in 2da suâ Edit. dedit—πριν εκεισε δει μ' απελθειν.

☞ Carminis genus idem est ac odes præcedentis.

105. *V.* 1. 2. Το ροδον το—] Angl. *Let us mingle with wine the Rose of the loves.* Διονυσος, *Bacchus* sumitur pro ipso vino: ut Ceres pro frumento, &c. Rosa erat flos in deliciis apud antiquos, et, non solum hîc, sed et alibi, pulcherrimè decantatur ab Anacreonte.

4. Κεροταφοισιν] Ionicè pro κεροταφοις.

5. αβρα—] sumitur adverbialiter.

5. 6. Ροδον, ω φεριστον ανθος,] Angl. *O Rose! exquisite flower.* Ροδον ειαρος μελημα· *Rose! thou favourite of the spring.* ειαρος, pro εαρος.

10. Στεφεται καλοις ιουλοις] Στεφομαι τους ιουλους ροδοις, et στεφομαι τοις ιουλοις ροδα dicitur. Barnes.

11. Χαριτεσσι] pro Χαρισι· regitur à συν in composit.

15. Ροδινοισι στεφανισκοις Πεπυκασμενος,] Angl. *Adorned thick with rosy chaplets,*—ροδινοισι, Ionicè. v. πυκαζω.

☞ Hæc Ode continet versus varii generis; de quibus vivâ voce inter docendum.

VI. ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ] Veteres hunc morem habebant, ut cùm aliquid citò et diligenter domum nuntiari vellent, peregrè secum columbas auferrent, quas ipsi cùm in locum propositum venerant, laxare, earumque collo aut pedibus epistolas, seu quid aliud alligare solebant; unde, illis ob prolis et pristinæ sedis amorem remeantibus, certior fieret familia, salvos et incolumes

mines eò pernevisse, quo profecti fuerant.—Hinc intelligen- 105.
tia hujus Odarii pendet. Tale autem est hoc Poëmatium, ut non ab homine aliquo, sed a Musis ipsis et a Gratiis collat operâ compositum esse videatur. TAN. FABER.

2. ποθεν πετασαι;] Angl. *Whence art thou flying.* "Sine necessitate Barnesius πεττασσαι. Cæteri editores πετασαι.—"Vera scriptura est πετασαι. Non enim est à πεταμαι, cujus "secunda πετασαι, duas primas syllabas necessariò et semper "corripit, sed à πεταομαι, πεταεσαι, πετασαι· πεταεται, πεταται." BRUNCK.

3. 4. 5. Ποθεν μυρων—] Ordo est: Ποθεν, επ' ηερος θεουσα, πνεεις τε και ψεκαζεις [απο] τοσουτων μυρων; Angl. *Whence, as thou movest on the air, dost thou waft and diffuse odours from such a profusion of ointment?* Nam, uti notavit doctissima Domina Dacier, veteres columbas suas, quemadmodum hodierni catellos, odoribus perfundere solebant.

6. Τις εις;—τι σοι μελει δε;] Angl. *Who art thou?—and* 106.
what is thy business? thy errand? thy commission? Hanc lectionem nos, cum Brunckio prætulimus. H. Stephanus exhibet Τις εστι, σοι μελει δε. sed in notâ proponit, τι δ' εστι σοι μελημα; Barnesius dedit Τις εστι σοι; Μελει δε, Baxterus autem, Τις εστι σοι μεληδων; aliique aliter, quæ omnia proferre et excutere otio foret abutentis.

9. 10. Τον αρτι των απαντων—] Angl. *who now commands and reigns over the affections of all. Who is now the universal favourite.*

11. Πεπρακε—] Quid ad commendationem Poëtæ faciat magis, quam quod ei Venus vel unius hymniculi aut canticuli pretio, unam ex suis columbulis, quas illa tantoperè amabat, haud recusarit concedere? TAN. FABER.

14. Διακονω τοσαυτα—] i. e. Διακονω τοσαυτα πραγματα οσα νυν διακονω· Angl. *I execute such* important *commissions as the present.*

15. Και

15. Και νυν, ὁρας—] Ingeniosa hæc atque elegantissima emendatio Stephani mihi præ vulgari οἱας placet. Harles.

17. 18. Και φησιν—ποιησειν.] Vide supra ad p. 13. n. 16.

19. κην] pro και εαν.

22. Ορη τι και κατ' αγρους,] i. e. κατ' ορη και αγρους.

23. καθιζειν—] supple εμαυτον. Angl. *to perch upon.*—

26. Αφαρπασασα χειρων] i. e. αρπασασα αφ' χειρων.

107. 31. 32. Και διωποτην—] Edidit H. Stephanus και διωποτην Ανακρεοντα πτεροισι συγκαλυψω. Illud Ανακρεοντα verè censent eruditi glossema esse, quod genuinæ lectionis locum invasit: εμοισι debetur eidem Stephano, nec facilè melius quid invenietur. Nam αδοντα, quod nuper excogitavit vir doctus, in metrum peccat. Absolutissimi hujus carminis versiculi omnes Iambum habent in tertiâ sede, nec obstat ποιησειν, cujus primam corripiunt poëtæ. Pro συγκαλυψω membr. dant συσκιασω, non ut falsò auctor est Barnesius, συσκιαζων. Illud ad metri præscriptum mutandum esse in συσκιαζω verè statuit Salmasius. Inde totum locum, ut vides, constitui. Particula potentialis αν ea vi, qua hìc gaudet, cum verbo præsentis temporis rectè construitur. Brunck. Negat tamen vir eruditissimus R. Porson voculam αν præsenti indicativo unquam jungi. Vide Coll. Gr. Maj. Vol. II. ad p. 131.

VII. 9. 10. 11. Ὡς τῳ γεροντι—] Ordo est: ὡς πρεπει τῳ γεροντι παιζειν τα τερπνα, [τοσουτῳ] μαλλον ὁσῳ τα [πραγματα] μοιρας εστι πελας. Angl. *that it becomes an old man to sport the more merrily the nearer the things of fate* [*Death*] *is at hand.* τα τερπνα, sumuntur adverbialiter. Vide supra ad. p. 76. Od. I. 10.

108. *VIII.* 3. 4. νοημα—Αβουλον—] Angl. *a wayward disposition.*

7. Μαχη με προυκαλειτο.] Angl. *challenged me to fight,* προυκαλ. pro προεκαλ.

9. Θωρηχ'—] Sic ante vocalem aspiratam pro θωρηκα, quod pro θωρακα.

10. Και

10. Και δουρα,] v. δορυ.

12. Εβαλλ'—] i. e. εβαλλε, Angl. *he fell a darting*, tempus scil. inceptivum præteriti.

13. 14. 15. 'Ως δ' ουκ ετ'—] Angl. *And when he ran short of darts, he flew into a passion, and then discharged himself at me in the way of a dart*, [or, having metamorphosed himself *into a dart*.]

19. 20. Τι γαρ βαλωμεθ'—] Angl. *For why need we be darting without, when the war is raging within me.* βαλωμεθ' rectè se habet in voce mediâ. Quidam legunt βαλωμεν. Cæterùm nihil jocosæ Lyræ convenientius esse potest, hoc lepidissimo carmine.

IX. 3. 'Ροδιης κοιρανε τεχνης,] *Rhodiæ princeps artis.*—Nam 109.
Rhodii pictores erant celeberrimi. Quidam legunt ῥοδιης τεχνης, *roseæ artis;* quod forsan metaphoricè pro *pulchræ artis*, picturæ scil. Confer Virg. Æneid. L. I. ver. 402. Cæterùm pro κοιρανε quidam legunt τυραννε, metri gratiâ. Brunck. in Edit. suâ 2da, dedit καρανε, quod habet penultimam longam, ac idem sonat quod κοιρανε.

6. 7. το πρωτον] Vide supra ad p. 102. Od. I. 10. τριχας—απαλας τε και μελαινας, Angl. *hair soft and black.*

8. 'Ο δε κηρος αν δυνηται,] Tabulas pictas olim factas Pre ex cera notum est. Harles.

9. Γραφε και μυρω πνεουσας,] Angl. *paint it also breathing with fragrant ointment.* Vide supra ad p. 105. Od. VI. 3.

10. 11. 12. Γραφε δ' εξ όλης παρειης,—] Sic construe: γραφε δε ελεφαντινον μετωπον εξ όλης παρειης ύπο πορφυραισι χαιταις. Angl. *and paint an ivory forehead* rising *from a full* [plump] *cheek, below dark-colour'd hair.* " όλη παρεια est *gena plenior,* " quam nulla macies obsidet." Harles. " Πορφυρεος apud " Græcos, sicut et *purpureus* apud Latinos, sæpè valet *nigricans,* " sive *subniger;* imò interdum significat quemvis colorem " cum splendore quodam." Anonymus.

13.—17. Το μεσοφρυον, &c.] Hi versus construi et reddi possunt

109. sunt hoc modo: *μη δε διακοπτε μοι, μητε μισγε το μεσοφρυον*, Angl. *and do not entirely disjoin for me, nor yet confound the intermediate parts of the eye-brows.* *το δε* [*τον εικονα ειναι*] *λεληθοτως συνοφρυν εχετω, όπως εκεινη* [*εχει,*] *ιτυν βλεφαρων κελαινην.* *and let the* figure *with the eye-brows, thus imperceptibly united, have, like her's, the circular extremity of the eyelids,* [i. e. *the eye-lashes*] *of a black hue.* Quæ verissima interpretatio; quamque tantùm non vidit *Baxterus.* Nam si *το λεληθοτως συνοφρυν* [i. e. *το τον εικονα ειναι λεληθοτως συνοφρυν*] nominativus est verbi *εχετω*, (et quo minus ita sit haud equidem video quid impediat) perit tota difficultas quæ torsit interpretes.

21. *Ἁμα δ' ὑγρον,*—] Nugantur hìc Baxterus, Barnesius, Stephanus; per *ὑγρον* intelligentes *pætum, tremulum, petulans,* &c. Ad literam verto *humidum.* Oculi (ut rectè Dacieria) in quibus inest quantulumcunque humoris, sunt vividi magis quam alii, et ignis pleniores. Anon. I think—that the beauty of the eye consists, first, in its *clearness;* what *coloured* eye shall please most depends a good deal on particular fancies; but none are pleased with an eye whose water (to use that term) is dull and muddy. Burke: *Of the Sublime and Beautiful,* Part III. sect. 20.

110. 27. *Περι λυγδινῳ τραχηλῳ,*] Angl. *around an alabaster neck.* [v. *λυγδινος.*] "*smooth as monumental alabaster.*" Shakespeare, Oth. Act. 5.

29. 30. *Στολισον τολοιπον αυτην*] Angl. *As to the rest, array her in a flowing robe of a faint purple dye.* Vide supra ad p. 4. n. 26; et ad p. 102. Od. I. 10.

33. *Απεχει·*] Vulgo redditur impersonaliter, *sufficit.*

X. 5. Η *Νειλον η επι Μεμφιν.*] i. e. *η επι Νειλον, η επι Μεμφιν.* Vide supra ad p. 80. Od. VI. 22.

8. 9. *Ποθος*—] *δε ὁ μεν Ποθος πτερυται,* Angl. *And one Loveling is just fledging, ὁ δε ακμην εστιν ωον, and another is now an egg, ὁ δε ηδη ημιλεπτος, and a third is just half hatched.*

111. 17. *Τι μηχος,* &c.] *Quodnam remedium* erit? Non ut Dacieria,

cieria, *Quis finis* erit? Multo minus, ut Baxterus, *Quid de me* 111.
fiet? Anon.

19. Ερωτας εκσοβησαι] Vulgo ερωτας εκβοησαι. Fœdè corrupta lectio, quam qui ridiculè tuentur explicare nequeunt, nec emendavit quisquam ante me feliciter. Brunck. v. εκσοβεω.

XI. 6. οδευει.] Verbum οδευειν vel adventum, vel abitum indifferenter notare potest; et hîc loci videtur notare non tantùm reditum, vel migrationem; sed volandi modum, istis avibus peculiarem. Anon.

7. Αφιλως δ' ελαμψε Τιταν.] Angl. *And Titan shines constantly bright.* De aor. in hoc sensu vide Coll. Græc. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

10. 11. Καρποισι γαια προκυπτει·] Versum hunc pro spurio habeo. Brunck. Quem et ejiciendum etiam putavit *Tan. Faber.* Καρπος ελαιας προκυπτει. Angl. *The fruit of the olive bends forth.*

12. Βρομιου στεφεται ναμα.] Quo modo explicari debeat hic versus divinare nequeo, nec fortè dixerit ipse carminis auctor siquidem sic reliquit scriptum. Brunck. Procul dubio nihil aliud intelligit Poëta, quam vinum, sive poculum, in conviviis floribus coronatum; cujus mentionem sæpius facit. Vere autem suavius bibitur istud Βρομιου ναμα. Tunc etiam *primùm* coronatur quia tunc *primùm* nascuntur flores. Anon. Reddas igitur. Angl. *The liquor of Bacchus now begins to be crowned,*— with flowers, viz. in the cup. Quæ verissima videtur interpretatio. Cæterùm idem vir sagax anonymus, cum Barnesio, legit το ναμα, ratus metrum non alioquin constare. Sed de metris Anacreontis plura inter docendum.

14. Καθελων ηνθησε—] Istud καθελων vertit Baxterus *deducens se*; Barnesius *diffundens se*; Dacieria *exerens se.* Omnes subintelligunt εαυτον. Fateor me non videre, quomodo vel primus, vel secundus, vel tertius sensus ex verbi καθαιρεω significatione recte erui possit. Anon. Si post καθελων subauditur ανθη vel ανθηλαι, sensus oriri videtur satis dilucidus. Fructus enim

in

in arboribus non nisi flosculis interemptis apparet. Reddas igitur Angl. hoc modo; *κατα φυλλον, κατα κλωνα, καρπος ανθεσι καθελων. Beside the leaves and along the boughs, the fruit, having destroyed* the blossoms, *abounds:* or, the *fruit flourishes upon the ruins* of the blossoms.

112. *XII.* 3. *αλλ' ετρωθη.*] Angl. *but was stung.* v. *τιτρωσκω.*

4. 5. *Τον δακτυλον*—] Horum versuum vulgaris interpretatio hæc est; *δαχθεις δε* [*κατα*] *τον δακτυλον τας χειρος, ωλολυξε, morsus igitur digitum manus suæ ejulavit.* Quum autem vir doctus R. F. Phil. Brunck. in his verbis pleonasmum indignum Anacreonte invenerit, locum ita emendavit: [in utraque edit. impressâ Argentorat. 1778. et 1786.]

——*αλλ' ετρωθη*	——*sed vulneratus est*
τον δακτυλον· παταξας	*digitum. Collisis*
τας χειρας, ωλολυξε·	*manibus, ejulavit.*

Nam in MS. Vaticano, eodem monente, pro *δε δαχθεις* invenitur *παταχθεις*, et pro *τας χειρος, τας χειρας.* Sed quum idem vir doctus non animadvertisset apud Græcos scriptores aoristos passivos in sensu medio sæpè usurpatos, pro *παταχθεις* nimis audacter de suo substituit *παταξας.*

13. *Ἀ δ' αυτον·*] *Ἀ* Dor. pro *ἡ.* Sic supra *δαχθεις* pro *δηχθεις, τας* pro *της·* &c. [Nempè si vulgaris lectio præferenda sit.] Nam, uti observavit Baxterus, "mirè convenit sermo "Doricus, utique rusticior, simplicitati hujus fabellæ."

14. 15. *Πονει—πονουσιν.*] Similiter Latinè. *Dolet hoc mihi,* et *ego doleo.* ANON.

16. *ὁσους συ βαλλεις;*] i. e. *τοσουτοι ὁσους,* &c. Cæterùm hanc oden lepidissimam adumbravit Theocritus in Idyllio suo 19. quod inscribitur *Κηριοκλεπτης.*

XIII. 3. *Ολιγην δροσον πεπωκως,*] Angl. *Having sipped a little dew.* Ita Virgil. Eclog. V. 77. *Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ.* Confer Hom. Il. *γ,* 151.

113. 7. *Χ' ὁποσα.*—] Pro *και ὁποσα.* scil. *αι* diphthongo elisâ, *κ* ante vocalem aspiratam necessariò sit *χ.* Cæterùm in eodem versu

versu pro vulgato Ὥραι, [Angl. *the seasons*] cum Brunckio reposuimus ὗλαι. 113.

15. Τὸ δὲ γῆρας ου σε τειρει,] Alludit ad *Tithoni* historiam, qui cum immortalitate donatus, senectutis tamen incommodis gravatus esset, in *cicadam* dicitur fuisse conversus; quæ animalia in senio veteres ponunt tunicas, et proinde juvenescunt, ut *Lucret.* IV. 56. *Cum veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* Barnes.

16. Σοφε, γηγενες.—] Σοφος dicitur *cicida* ob musicæ peritiam. Γηγενης, quomodo Gigantes, Cyclopes, et Titanes, *Saturnus*, aliique filii *Terræ* et *Cæli*; cicadæ etiam in agris nascuntur. Alludit preterea ad *Athenienses* αυτοχθονας. Idem.

17, αναιμοσαρκε·] Vide Hom. Iliad. ι, 342.

XIV. 3. Χαλεπωτερον] Forsan legendum χαλεπωτατον, sed minimè necessum est. Anon.

4. Αποτυγχανειν φιλουντα.] i. e. φιλουντα αποτυγχανειν. Angl. *for a Lover to fail in obtaining the object of his passion.*

10. Δια τουτον ουκ αδελφος,] Scil. ἡμιν εστι, i. e. argentum 114.
magis curamus quam fratres atque parentes. Stroth.

XV. 2. Φιλω νιν χορευται.] Barnesius mero Ionismi studio χορευτην reposuit. Baxter.

4. 5. Τριχας—] i. e. κατα τριχας. et τας φρενας, i. e. κατα τας φρενας.

II. NOTÆ IN BIONEM.

* ΒΙΩΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.] Hoc est—Bionis Idyllia. 115.
Oriundus erat Bion è Smyrnâ, Asiæ minoris urbe celeberrimâ, unde Smyrnæus sæpè vocatur. Vixisse dicitur circiter A. M. 3807. ante Christum natum 177. Discipulum habuit Moschum Syracusanum; cujus quæ supersunt Carmina, plerumque Bucolica, unà cum Bionis ab editoribus vulgò exhibentur. Scripsit uterque Doricâ Dialecto. Quanquam, in Idylliis

115. suis, naturæ simplicitatem et varietatem, quæ Theocritum distinguunt, minus consequuti sint, laudem tamen elegantiæ et nitoris insigniter meruerunt. Editiones præcipuæ sunt: 1. Henrici Stephani inter Græcos Poëtas Principes, Parisiis, 1566, in fol. 2. Fulvii Ursini ad calcem carminum novem illustrium Fœminarum. Antwerp. 1568, in 8vo. [Cujus libri rarissimi nobis benignè copiam fecit, ex instructissimâ suâ Bibliothecâ, vir consultissimus et doctissimus David Dalrymple, Eques Baronettus.] 3. Radulphi Wintertoni inter Poëtas minores. Cantabr. 1652, in 8vo. 4. Bionis et Moschi Idyllia, ex recensione Nic. Schwebelii, cum ejusdem animadversionibus, et notis variorum, &c. Venet. 1746, in 8vo. 5. Bionis Smyrnæi, et Moschi Syracusani, quæ supersunt. Notis Johannis Heskin, ex Æde Christi. Oxon, 1748. 6. Editio cum notis variorum, quam curavit M. Jo. Adam Schier. Lipsiæ, 1752, in 8vo. 7. Bionis, et Moschi carmina edidit etiam Rich. Fr. Phil. Brunck. in Analectis veterum poëtarum Græcorum. Argentor, 1773, 3. tom. in 8vo. Denique: Theocriti, Bionis, et Moschi Carmina Bucolica. Gr. et Lat. &c. edidit L. C. Valckenaer. Lugd. Bat. 1781, in 8vo. Vide Fab. Biblioth. Gr. lib. III. cap. 17.

I. 1. ΑΙΑΖΩ τον Αδωνιν·] Constat hoc Idyllium, quod est Epitaphium Adonidis, ex versibus 98. quorum tantum 47. hîc exhibentur. Cæterum Adonis Cyniræ Assyriorum regis filius fuisse fertur, tamque eximiâ pulchritudine ut ipsius Veneris deliciæ esset. Ictu aprugno inter venandum periit. Hinc Veneri ingens luctus, illæque lacrymæ: et hinc festa illa apud veteres tam celebrata quæ ex illius nomine Αδωνια nuncupabantur. Vide Theocriti Idyll. XV. quod inscribitur Συρακουσιαι, η Αδωνιαζουσαι. et Potteri Archæol. Lib. II. cap. 20.

2. 3. —μηρον οδοντι] Ordo est: τυπεις [κατα] λευκον μηρον οδοντι —λευκῳ οδοντι. Angl. *having his white thigh wounded with a tusk —a white tusk.* Cæterùm pro λευκῳ Heskinus legendum conjicit λυγρῳ, ad vitandum istum in verbis lusum, quem omninò indignum

indignum Bione censet. Quod tamen improbat doctissimus Valckenaer.

6. Και το ῥοδον φευγει—] Ordo est: Και το ῥοδον τοι χαλως φευγει.

9. —ὁ μεν] ὁ per Apocopen pro ὁτι.

13. Παχεας αμπετασασα κινυρετο,] *Brachia extendens lugubri voce querebatur.* αμπετασασα pro αναπετασασα. v. αναπεταννυμι.

16. —και ιαχει] Vide Moor Elementa Ling. Gr. p. 121. 116.

17. Και στυγιον βασιληα—] Plutonem scil.

20. —το δε παν καλον ες σε καταρρει.] Angl. *Every fine thing devolves to thee.* Vide Theocr. Idyl. I. 5.

21. —ποθος δε μοι] Dudum vidi emendandum ποσις δε μοι ὡς οναρ επτη. Valckenaer.

22. Σοι δ' ἁμα κεστος—] De Veneris Cesto vide Hom. Iliad. ξ, 214.

23. —τι γαρ, τολμηρε κυναγεις; Καλος, &c.] Vir doctissimus Valckenaer legendum conjicit: τι γαρ, τολμηρε κυναγει, Καλος τοσσουτο μεμηνας θηρσι παλαιειν;

28. Αιμα ῥοδον τικτει,] Vide Ovid. Met. Lib. 10. fab. 1.

31. Εστ' αγαθα στιβας,—] Vide Theocr. Idyll, 15. Vix opus est ut tirones moneamus Dores ponere sæpissimè α pro η, ut αγαθα, pro αγαθη.

36. —χὡ μεν οὑτως,] Pro και ὁ μεν οὑτως.

39. —φορηεσιν—] Pro φερει. 117.

40. πτερυγεσσιν—] Poeticè pro πτερυξι. Formatur scil. Dat. pl. poët. a Nom. pl. addendo σι. v. πτερυξ.

43, —εξεπετασσε—] Pro εξεπετασε, ut sit penultima longa. εκπεταννυμι.

45. —κλαιοντι—] Dor. pro κλαιουσι. τω Κινυραο, pro του Κινυρα.

46. —κωρα—] Proserpina scil. unde festa ipsius κορεια dicta sunt. Cæterùm ἐθελω, interdum signif. *possum.*

II. 3. —πυξοιο—] Ion. Gen. 2. declin. v. πυξος.

5. Τως καλαμως—αλλαλοισι— Pro τους καλαμους—αλληλοις.

6. Τα

6. Τῷ και τᾳ—] Pro τῃ και τῃ— *huc illuc transilientem observabat Amorem.*

7. —ἐπεχ' οἱ τελος ουδεν απαντη.] Angl. *because there was no end of this.* ἐπεχ' ante voc. aspirat. pro ἐπεκα. απαντη pro απαντωσα.

12. Φειδεο τας θηρας—] i. e. φειδε της θηρας. τωρνεον ἐρχευ i. e. το ορνεον ερχου.

118. 15. —επαλμενος—] Valckenaerius cum Higitio, &c. reposuit αποαλμενος. v. επαλμενος.

III. 2. —ευχεαι—] Vide Moor Element. L. Gr. p. 121.

8. —επιτρεπτιν—] Angl. *permits*, uti Aor. sæpissimè redditur. Vide Coll. Gr. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

18. —αως,] Pro ηως, *aurora;* quæ hic sumitur pro eo quod est *dies.*

III. NOTÆ IN MOSCHUM.

119. * ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.] Hoc est—Moschi Idyllia. Vide supra ad p. 115. n. *

I. ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.] Dulcissimum Idyllium, et omnibus elegantiis, et gratiis refertum.—Huic alludit Spenserus nostras, F. Q. B. 3. C. 6. St. 11. Heskin.

1. 2. 'Α Κυπρις,] Ordo est: 'Α Κυπρις μακρον εβωστρει,—ει τις ειδεν Ερωτα—τον Ερωτα τον υιεα πλανωμενον επι τριοδοισι, [ut rectè monuit Valckenaer.] Angl. *Venus proclaimed aloud—If any one has seen Cupid,—my Son Cupid wandering near the public ways.*

6. —εν εικοσι πασι μαθοις νιν.] Angl. *You would know him among a whole score.* Vide Sam. Clarke, ad Iliad. σ, 470.

120. 13. Μικκυλα—] μικκυλος, dimin. a μικκος, quod vide. τηνω, Gen. Dor. pro εκεινῳ.

22. Παντα

22. Παντα μεν αγρια, παντα· &c.] Valckenaer probare videtur aliam lectionem, viz. Ταυτα μεν αγρια παντα· &c. Τῳ ἡλιον— &c. *Sæva quidem ista sunt omnia; sed multo his sævior est ipsi parvula fax, qua solem ipsum accendit.*

Il. 9 —Πλωτῃ—] v. Πλωτιος. 121.

14. Αχω δ' ἐν δονακεσσι—] Angl. *Echo among the reeds, feeds upon thy songs.*

18. Τυτο, Μελη,—] Meles fluvius Ioniæ, qui Smyrnæ mœnia adflavat, a nonnullis Homeri pater dicitur: unde vates Melesigines appellatus, antequam oculis captus fuisset: posteà ab illo malo nomen Homeri consecutus. LONGEPIERRE. Vide ad initium Bionis Idyll.

36. Κηϊον αςυ] Κηϊον αςυ nobilitavit Simonides. VALCK. 122

42. —ζωοντι—φυοντι—] Dor. pro ζωουσι, et φυουσι. v. ζωω.

IV. NOTÆ IN TYRTÆUM.

* ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.] Hoc est—TYRTÆI ELEGIÆ. 123.
TYRTÆUS Atheniensis, Poëta Elegiacus, floruit circiter initium Olymp. XXIV. ante Christum natum 682. In bello secundo Messenio, quum Lacedæmonii, oraculi Delphici jussu, ducem ab Atheniensibus adversus Messenios peterent, hi Tyrtæum, qui pede claudus erat, ludibrii gratiâ, miserunt. Is tamen, carminibus suis elegiacis pro concione recitatis, tantum ardorem militibus addidit, ut, re benè gestâ, victoriam reportaverint. Quo facto jus civitatis, præmium quæsitum meritis, à Lacedæmoniis accepit. Paucæ tantùm ex ejus Elegiis, quibus magnum sibi nomen peperit, ad nostra tempora pervenere. 1. Editæ sunt post Callimachi Hymnos, apud Frobenium, 1532, in 4to. 2. Intér poëtas Gnomicos. Basil. 1551, in 8vo. 3. In

123. In collectione ix illustrium Fœminarum Fulvii Ursini. Ant. 1568, in 8vo. [Vide supra ad Bion.] 4. In collectionibus Stephani, Lectii et Wintertoni. 5. Græcè et cum Anglica Versione, et notis. Londini 1761. 6. Tyrtæi, quæ supersunt omnia collegit—et edidit Christian. Adolphus Klotzius. Altenburg. 1767. Spartan Lessons; or, The Praise of Valour; in the Verses of Tyrtæus, &c. Glasgow, 1759, in 4to. [Qui plura velit de Tyrtæo consulat has Editiones.] 7. Inter Poëtas Græcos Gnomicos, quos ad optimarum exemplarium fidem emendavit Rich. Franc. Phil. Brunck. Argentor. 1784, in 8vo.

I. 2. Ουτι ποδων αρετης,—] supple ενεκα.

5. —Τιθωνοιο φυην,—] i. e. κατα φυην. De Tithono, vide supra ad p. 35. n. 7. et ad p. 113. Od. XIII. 7.

6. Πλουτοιη δε Μιδεω και Κινυραο πλεον·] πλουτοιη, Att. pro πλουτοι. [v. πλουτεω.] Μιδεω, pro Μιδου. [Vide supra ad p. 33. n. 8.] Κινυραο, pro Κινυρου. Vide supra ad p. 89. Idyll. I. et Ovid. Met. L. 10. fab. 9.

7. —Τανταλιδεω Πελοπος—] Angl. *Than Pelops the son of Tantalus.* [Vide supra ad p. 38. n. 1. 2. et Ovid. Met. 6. 404. item Virg. Georg. L. 3. 7.] Τανταλιδεω, Ion. Gen. Declin. primæ, pro Τανταλιδου.

124. 16. —διαβας—] *firmiter stans.* Nam διαβαινω est interdum *stare divaricatis paulum pedibus.* Vide Iliad μ, 458.

18. —παρθεμενος—] *objiciens*—periculo, scil. παρθεμενος, pro παραθεμ. v. παρατιθημι.

125. *II.* 1. Τεθναμεναι γαρ—] Istud γαρ referri videtur ad aliquid subintellectum: Estote fortes,—*decorum* ENIM *est.*

11. Ειθ' ουτως—] Pro ὡρη lege ωρη, quod est pro ωρα, *cura.*

126. 19. Τους δε παλαιοτερους,—] Intellige κατα τους παλ. verte, *quod autem ad senes attinet.* HARLES.

25. Και χροα γυμνωθεντα.] i. e. κατα χροα γυμνωθ. *corpore nudatum.*

☞ Versus pentameter hexametro subjunctus carmen Elegiacum

giacum constituit: sic dictum ab ἔλεγος, i. e. *lamentatio*, quia 126.
primùm adhiberi solitum sit lamentationi funebri: unde illud Ovidii,

> *Flebilis indignos, Elegeïa, solve capillos.*
> *Ah nimis ex vero nunc tibi nomen erit!*

RUDDIMANNUS.

FINIS

NOTARUM AD PARTEM ALTERAM.

PARVUM

LEXICON,

VOCABULA EXHIBENS,

QUÆ IN

COLLECTANEIS GRÆCIS MINORIBUS

OCCURRUNT:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO NOVA, AUCTA ET EMENDATA.

N. B. *Voces quæ Vulgò primitivæ censentur, et Nomina propria à literis majusculis incipiunt.*

LEXICON.

Ἁ, DOR. pro ἡ, articul. fem. gen.

αβατος, ου, ὁ, *invius:* ex α priv. et βατος, *pervius,* quod à βαινω, *vado.*

αβεβαιως, adv. *inconstanter.*

αβιωτος, ου, ὁ, ἡ, *sine vita, non vitalis:* à βιοω, *vivo.* Th. βιος, *vita.*

αβλαβης, εος, ὁ, ἡ, *innoxius, illæsus:* ex α priv. et βλαπτω *noceo.*

αβουλος, ου, ὁ, ἡ, *consilii expers, inconsultus, stultus:* ex α priv. et βουλη, *consilium.*

Ἁβρος, α, ον, *mollis, delicatus.*

Αγαθοκλεης, εεος, εους, vel ης, ους, *Agathocles.*

αγαθος, ου, ὁ, *bonus, prudens, fortis,* &c. Vide Gram.

Αγαλλω, f. λω. p. κα, *orno, facio delectabile.* hinc

αγαλμα, ατος, το, *ornamentum, statua:* hinc

αγαλματοποιος, ου, ὁ. *statuarius:* à ποιεω, *facio,* et αγαλμα.

Αγαν, adv. *nimis, valdè.*

Αγανακτεω, ω, f. ησω. p. ηκα. *doleo, indignor, ægrè fero.*

αγγελια, ας, ἡ, *mandatum.* Th. αγγελλω.

Αγγελλω, *nuntio,* f. λω. p. ηγγελκα. a. 1. ηγγειλα. a. 1. part. pass. αγγελθεις

αγγελος, ου, ὁ, *nuntius, angelus:* ab αγγελλω, *nuntio.*

Αγελη, ης, ἡ, *armentum, grex,* d. pl. Ion. αγελαισι.

αγενης, vel. αγεννης, εος, ὁ, ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis:* ex α, et γενος, *genus.*

Αγκιστρον, ου, το, *hamus.*

Αγκυρα, ας, ἡ, *anchora, præsidium.*

Αγλαος, ου, ὁ, *splendidus.*

αγνοεω, ω, *ignoro,* f. ησω, p. ηκα: ex α priv. et νοεω, *cogito.*

αγνοια, ας, ἡ, *ignorantia.*

αγοραζω, *emo,* f. σω. p. ηγορακα, pass. ηγορασμαι, a. 1. ηγορασθην. Th. αγορα, *forum.*

Αγρα, ας, ἡ, *captura, præda, venatio.*

αγριος, ια, ιον, *agrestis, ferus.* Th. αγρος.

Αγρος, ου, ὁ, *rus, ager.*

αγρυπνια, ης, ἡ, *vigilia:* ab αγρυπνος, *insomnis:* quod ex α priv. et ὑπνος. *somnus.*

αγυρτης, ου, ὁ, *agyrta:* Angl. *a quack, a mountebank,* ab αγειρω *colligo.*

Αγχω, *strangulo,* f. ξω. p. χα.

Αγω, *duco, æstimo, instituo,* &c. f. 1. αξω. perf. ηχα. Attic. αγηχα, et, per Epenthesin, του ο, αγηοχα. a. 2. ηγον. Att. ηγαγον.

Αγων, ωνος, ὁ, *certamen, cœtus.*

αγωνιζομαι, *certo, prælior,* f. ισομαι, p. pass. ηγωνισμαι. Th. αγων, *certamen.*

Αδα, ας, ἡ, *Ada,* nom. propor.

Αδελφος, ου, ὁ, *frater,* αδελφη, ης, ἡ, *soror.*

αδεως, *sine metu, impunè:* ab αδεης, *metu carens:* quod ex α priv. et δεος, *metus.*

Ἁδης, ου, *regio inferorum, orcus, mors.*

αδικεω, *injuriâ afficio, lædo,* f. ησω. p. ηδικηκα: ex α privativo, et δικη, *jus.*

αδικος, ου, ὁ, και ἡ, *injustus, iniquus.*

Αδμητος, ου, ὁ, nomen viri.

αδοκιμος, ου, ὁ, ἡ, *judicii expers:* ex α et δοκιμος. Th. δοκεω, *videor.*
αδοξια, ἡ, *infamia, dedecus, ignominia:* ex α priv. et δοξα, *opinio, gloria.*
αδραστος, ου, ὁ, *minimè fugitivus,* Angl. *willing:* item *Adrastus,* rex Argivorum.
αδρηστος, Ion. pro αδραστος.
αδυνατος ου, ὁ, *impossibilis:* ex α, et δυναμαι, *possum.*
ἁδυς, Dor. pro ἡδυς, *suavis.*
Αδω, *satio,* f. ασω. Sed ᾁδω *cano,* contractè pro αειδω, f. ᾁσω. p. ηκα.
Αδων, ονος, ἡ, *luscinia.* Dor. pro αηδων.
Αδωνις, ιδος, ὁ, *Adonis,* nom. propr.
αεθλιον vel αεθλον, vel. αθλον, ου, το, *certaminis præmium:* ab αεθλος seu αθλος.
Αεθλος, ου, ὁ, *certamen labor.*
Αει, *semper,* Adv.
Αειδω, *cano.*
αεργιη, Ion. pro αεργια, ας, ἡ, *pigritia:* ex α, et εργον.
Αετος, ου, ὁ, *aquila.*
αηδως, adv. *molestè:* ab α, et ἡδυς, *suavis.*
Αηδων, ονος, ἡ, *luscinia.*
Αηρ, αερος. ὁ, *aër; Sed* αηρ, ἡ, *tenebræ.*
αηττητος, ου, ὁ και ἡ, *inexpugnabilis, qui nulli largitioni succumbit:* ex α priv. et ἡτταομαι, *vincor.*
αθανασια, ας, ἡ, *immortalitas.* ex α priv. et θανατος, *mors.*
αθανατος, ου, ὁ, ἡ, *immortalis:* ex α, et θανατος.
Αθηνη. Dicitur et Αθηνα, gen. Αθηνας, ab Αθηναα, *Minerva.*
αθλητης, ου, ὁ, *luctator.* Th. αθλος.
αθλιος, ου, ὁ, *miser.*
αθλιως, adv. *miserè, infeliciter.*
αθλος, ου, ὁ, idem quod αεθλος, *certamen, labor.*
Αθρεω, f. ησω. p. ηκα, *video, cerno.*
αθροιζω, *congrego,* f. σω. perf. ηθροικα. Th. αθροος.
Αθροος, ου, ὁ, *confertus.*
αθρυπτως, *non delicatè, viriliter:* ex α priv. et θρυπτω, *frango.*
αθυμεω, ω, *animo sum dejecto, sum fractus animo,* f. ησω. p. ηθυμηκα: ex α priv. et θυμος, *animus.*
αθυμια, *animi dejectio:* ab α et θυμος.
αι, vel αι, *heu, hei.*
Αιαζω, *lugeo, lamentor,* f. ξω, vel σω· ab αι, *heu.*
Αιακος, ου, ὁ, *Æacus:* judex apud inferos.
Αιγαιον, ου, το, supple πελαγος, *Ægeum mare.*
Αιγυπτιος, ου, ὁ, *Ægyptiacus.*
Αιγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus.*
αιδεομαι, ουμαι, f. εσομαι et ησομαι, perf. ηδεσμαι. *veneror, revereor.* Ab αιδως.
αΐδεω, gen. Ion. ab αΐδης.
Αΐδης, et in prosa ʿΑδης, ου, ὁ, *Pluto, orcus, inferi, mors.*
Αιδωνευς, εος, ὁ, idem quod Αΐδης, *Pluto, orcus.*
Αιδως, οος, ους, ἡ, *pudor.*
Αιθηρ, ερος, ερι, ὁ, *æther.*
Αιθω, f. σω. p. κα, *uro, accendo, fulgeo.*
αικα, *vel* αικε, Dor. pro ειπερ, *siquidem.*
Αιμα, ατος, το, *sanguis.*
αἱματοεις, οεσσα, οεν, *sanguineus:* ab αἱμα.
αινιγμα, ατος, το, *ænigma, obscurus sermo:* ab
Αινισσομαι, vel αινιττομαι, f. ιξομαι, *obscurè significo, occultè* seu *ænigmaticè innuo.*
Αινος, ου, ὁ, *gravis, horribilis.*
Αἶξ, αιγος, ἡ, *capra.*
Αιολος, ου, ὁ, nom. propr. regis

ventorum, *Æolus*.

Αἱρεω, *capio*, f. ησω, p. ᾑρηκα. f. 2. ἑλω. præs. m. αἱρεομαι, *eligo*. Vide Gram.

αἱρετος, η, ον, *eligendus præ aliis, optabilis*.

Αιρω, *tollo, aufero, porto*, f. αρω, p. ηρκα.

Αισθανομαι, *sentio*, f. αισθησομαι, p. ησθημαι, a. 2. m. ησθομην.

Αισχος, εος, το, *turpitudo, probrum*.

αισχρος, α, ον, *turpis*.

αισχυνη, ης, η, *pudor*. Th. αισχος.

αισχυνω, *pudefacio, contemno*, f. νω. p. ησχυγκα, in med. *erubesco*: ab αισχος.

Αισωπος, ε, ὁ, *Æsopus* fabulator.

Αιτεω, ω, *peto, postulo*, f. ησω. p. ητηκα, præs. m. αιτεομαι, f. σομαι, *peto utendum, mutuum postulo*.

Αιτια, ας, η, *causa, ratio, culpa, crimen*.

αιτιαομαι, ωμαι, *causam attribuo, criminor, culpo, acceptum fero*, fut. ασομαι. p. ητιαμαι. Th. αιτια, *culpa*.

αιτιατεον, *accusandum est*. vid. αιτιαομαι.

Αιτιον, ε, το, *causa, culpa*.

αιτιος, ε, ὁ, και η, *auctor*: ab αιτια.

Αιτνη, ης, η, *Ætna*, mons.

αιφνης, adv. *subitò, repentè*: ex αφνω. per Syncop. pro αφανως, per Apocopen τε ς· ab αφανης.

αιφνιδιος, ον, ὁ, *repentinus*: hinc αιφνιδιως, adv. *repentè*. ab αιφνης.

αιχμαλωτος, ον, ὁ, *captivus*: q. d. τῃ αιχμῃ ἁλωτος, quod ab ἁλισκω.

Αιχμη, ης, η, *cuspis*.

Αιψα, et αιψ', adv. *statim, celeriter*.

Ακαστος, ε, ὁ, *Acastus*, nom. propr.

Ακεομαι, *medeor*, f. εσομαι, et ησομαι.

ακιστρα, ας, η, *acus*: ab ακεω, *medeor*.

ακινητος, ε, ὁ, η, *immobilis*: ex α, et κινεω.

ακμαιος, α, ον, *vigens, florens ætate*, &c.: ab ακμη, *cuspis, vigor, flos ætatis*.

ακμην, adv. *etiam nunc*.

ακολεθεω, ω, *sequor*, f. ησω, p. ηκολουθηκα: ab ακολουθος, *pedissequus*.

ακοντιζω, *jaculor*, fut. ισω. p. ικα. Th. ακων, οντος, *jaculum*.

ακοντιον, ιε, το, *jaculum, telum*: ab ακων, idem.

ακος, εος, το, *medela*: ab ακεομαι, *medeor*.

ακουσιος, ου, ὁ, η, *non voluntarius, invitus, coactus*: ex α priv. et ἑκων, *volens*.

Ακεω, *audio, obedio*, f. εσω, p. ηκεκα. f. 1. p. ακεσθησομαι. p. m. ηκοα. Att. ακηκοα.

ακρασια, ας, η, *intemperies, intemperantia*: ab

ακρατεω, f. σω, p. κα, *sum intemperans*: et

ακρατης, εος, ὁ και η, *incontinens, intemperans*: ex α priv. et κρατεω, *possideo, compos sum*.

ακρατος, ε, ὁ, και η, *merus, non dilutus*: ex α, et κεραννυμι.

Ακριβης, εος, ὁ, η, *exquisitus, accuratus*. comp. ακριβεστερος. superl. ακριβεστατος.

ακριβως, adv. *planè, penitùs*: ab ακριβης.

Ακροαομαι, f. ασομαι, *audio, pareo*, p. pass. ηκροαμαι.

ακροπολις, εως, η, *arx*; *quod summum est*: ex ακρος, et πολις, *urbs*.

Ακρος, α, ον, *summus, extremus*.

Ακταιων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon*, nom. propr.

ακων, et αεκων, εσα, ον, *invitus*: ab α, et ἑκων.

αλαζονεια, ας, η, *fastus, ostentatio*,

jactantia. Th. Ἀλαζών, *gloriosus, arrogans.*

αλαθινω, Dor. pro αληθινω, quod vide.

αλαλος. ε, ὁ, ἡ, *mutus :* ex α, et λαλος, *loquax.* Th. λαλεω, *loquor.*

Αλαομαι, f. ησομαι, *vagor, incertus sum, erro.*

αλαπαδνος, ε, ὁ, *vastatu facilis, imbecillis :* ab αλαπαζω, f. ξω, *diripio.*

αλγεω, f. ησω, p. ηλγηκα, *doleo.* Th. αλγος.

Αλγος, εος, το, *dolor, mæror.*

αλεκτρυων, ονος, ὁ, ἡ, *gallus,* vel *gallina.*

αλεκτωρ, ορος, ὁ, *gallus,* qui cantu homines excitat, ut lectum relinquat : ex α, et λεκτρον, *lectus.*

Αλεξανδρος, ου, ὁ, *Alexander Magnus :* item *Paris.*

αληθεια, ας, ἡ, *veritas.* Th. αληθης.

αληθευω, *vera loquor,* f. ευσω. p. ηληθευκα : ab

Αληθης, εος, ὁ, ἡ, et το αληθες, *verus.*

αληθινος, η, ον, *verus :* ab αληθης.

αληθως, *verè,* adv. ab αληθης, *verus.*

αληπτος, ε, ὁ, και ἡ, *qui capi nequit :* ex α priv. et λαμβανω, *capio.*

ἁλιευς, εος, ὁ, *piscator :* ab ἁλς, *mare.*

ἁλιος, ε, ὁ, Dor. pro ἡλιος, *sol.*

'Αλισκω, vel ἁλωμι, *capio ;* f. ἁλωσω, p. ἡλωκα. Att. εαλωκα. a. 2. ἡλων. Att. εαλων, *captus sum.*

Αλκη, ης, ἡ, *robur, vires, auxilium.*

Αλκηστις, ιδος, *Alcestis,* nom. mulieris.

αλκιμος, ε, ὁ, ἡ, *robustus :* ab αλκη *robur.*

Αλκμηνη, *Alcmene,* nomen feminæ.

Αλλα, *sed.*

Αλλασσω, vel αλλαττω, Att. *muto :* f. ξω. p. ηλλαχα. a. 2. ηλλαγον. p. pass. ηλλαγμαι. a. 1. ηλλαχθην. a. 2. ηλλαγην, f. 1. αλλαχθησομαι. f. 2. αλλαγησομαι.

αλληλων, gen. pl. caret nominativo : dat αλληλοις, αις, οις. acc. αλληλους, ας, α, *invicem, mutuò, alius alium.* Th. αλλος.

αλλοθεν, *aliunde,* adv. αλλοθι, *alibi,* et αλλοθε : ab αλλος, *alius.*

'Αλλομαι, *salio,* f. m. ἁλεμαι.

Αλλος, αλλη, αλλο, *alius, alia, aliud.*

αλλοτε, *aliàs, interdum,* adv.

αλλοτριος, α, ον, *alienus.* Th. αλλος.

αλλοφυλος, ε, ὁ, ἡ, *qui est ex aliâ tribu, alienigena :* εξ αλλος, et φυλη, *gens, tribus.*

αλλως, adv. *aliter, temerè :* ad αλλος.

αλοχος, ε, ἡ, *uxor :* ex α pro ἁμα, et λεχος.

'Αλς, ἁλος, ὁ, *sal,* sed ἡ, *mare.*

Αλσος, εος, το, *lucus, nemus.*

Αλωπηξ, εκος, ἡ, *vulpes.*

ἁλωσις, εος, ἡ, *captura, captivitas.* Th. ἁλισκω.

'Αμα, adv. *unà cum.*

αμαθεστατος, ε, ὁ, superlat. ab.

αμαθης, εος, ὁ, ἡ, *indoctus :* ex α, et μανθανω.

ἁμαρτανω, *aberro, pecco,* f. ἁμαρτησω. p. ἡμαρτηκα. a. 2. ἡμαρτον.

αμβροσια, *cibus Deorum ;* ex α, et βροτος.

ἀμβροσιος, ε, ὁ, *immortalis.*

Αμειβω, f. ψω, *permuto ;* in med. *respondeo, alterno, vices reddo ;* p. ημειφα.

αμεινων, *melior :* αμεινον, ονος, *melius,* comp. ab αγαθος.

Αμελγω, f. ξω, p. ημελχα, *mulgeo.*

αμελει, *ne cura, ne sis sollicitus,* imperat. verbi αμελεω, hinc transit in adv. et significat *certè, nimirum, utique :* ex α, et μελει.

αμελεω, ω, *negligo,* f. ησω p. ημεληκα : ex α priv. et μελει.

αμελης, εος, ὁ, ἡ, *negligens* : ab iisdem.

αμεταβλητος, ϰ, ὁ ϰαι ἡ, *immutabilis* : ex α priv. et μεταβαλλω.

Αμιναινος, α, ον, *Amineus* : αμιναια, *dolium vino Aminæo repletum*. vid. ad p. 16. n. 10.

αμμι, *nos*, acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμας, et in dual. Dor. et Æol. pro νωϊ, νω.

αμμες, Æol. pro ἡμεις.

Ἀμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*.

Αμμωνιος, ϰ, ὁ, *Ammonius*.

αμορφος, ϰ, ὁ, *informis*, *deformis* : ex α, et μορφη.

Αμυκος, ϰ, ὁ, *Amycus*, nom. propr.

Αμυμων, ονος, ὁ, ἡ, *inculpatus*.

Αμυνω, f. νω, *auxilior* : p. ημυγκα, in med. *ulciscor*.

Αμφι, præpositio, *circa* ; Angl. *about*, *on both sides*, cum genitivo : et cum accus. *circa* et *circiter* ; cum dat. quoque, *circùm*.

αμφιδοκευω, *observo capiendi causâ*. vide δοκευω.

αμφιεννυμι vel αμφιεννυω, f. εσω, *induo* ; ημφιεσμενος, *indutus*, perf. pass. part.

αμφοτερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. Th. αμφω.

Αμφω, *ambo*, vel *ambæ* ; αμφοιν, gen. et dat.

Αν, particula potentialis ; de qua consulendus est doctissimus *Hoogeveen*, de L. G. particulis. Cum indic. conjuncta tribuit vim subjunctivi. Sæpissimè prænuntia est subj. vel optat. de qua plura, vivâ voce, inter docendum. Poëtæ pro αν ponunt, ϰε, ϰεν. Est etiam αν, pro ανα, Poëtis.

Ανα, *per*. præp. regens acc. Angl. *through*, *up and down*. In compositione valet *retrò*, *rè*, *sursùm*.

αναβαινω, *ascendo*, *conscendo*, f. βησομαι. p. βεβηκα. a. 2. ανεβην. part. αναβας. Th. βαινω.

αναβασις, εως, ἡ, *adscensio*, *adscensus* : ex αναβαινω.

αναβιβαζω, *ascendere facio*, *impono*, *subduco*, fut. ασω. p. βεβιβακα. a. 1. ανεβιβασα. Th. βαινω.

αναβιοω, *revivisco* ; ex ανα, et βιοω, *vivo*, aor. 2. εβιων, a βιωμι.

αναγγελλω, f. λω, *renuncio* : ex ανα et αγγελλω.

αναγινωσκω, *lego*, f. 1. m. αναγνωσομαι. p. act. ανεγνωκα. a. 2. εγνων. p. pass. ανεγνωσμαι. Th. γινωσκω.

αναγκαζω, f. 1. ασω, p. χα, *cogo*. Th. αναγκη.

αναγκαιος, αια, αιον, *necessarius* ; item *amicus*. ab αναγκη.

Αναγκη, ης, ἡ, *necessitas*.

αναγορευω, *publicè pronuntio*. Th. αγορα, *forum*.

αναγω, εις, ει, *subduco*, *tollo*, f. αναξω, p. ανηχα : ex ανα, et αγω, *duco*.

αναδυω vel αναδυμι, *emergo*. Th. δυω, vel δυμι, quod vide.

αναθαλπω, *refoveo*, *refocillo*. Th. θαλπω, *calefacio*.

αναθημα, ατος, το, *donarium Deo in templo suspensum* : ab ανατιθημι.

αναιθω, *uro*, *accendo*. Th. αιθω, *uro*.

αναιμοσαρκος, ϰ, ὁ, ἡ, *cujus caro sanguinis expers est*, ex α priv. αιμα, *sanguis*, et σαρξ, *caro*.

αναιμωτι, adv. *sine cruore* : ab α, et αιμα, *sanguis*.

αναινομαι, *renuo*, *recuso*.

αναιρεω, *tollo*, *aboleo*, *interficio*, f. ησω. p. ανηρηκα. a. 2. act. ανειλον. sub. ανελω, ης, η. a. 2. m. ανειλομην, ϰ, ετο. a. 1. pass. ανηρεθην, f. 1. αναιρεθησομαι. Th. αιρεω.

ανακαμπτω, f. ψω, p. φα, *reflecto*, *revertor* : ex ανα et καμπτω.

ανακειμαι, *consecratus*, *situs*, *repositus sum*. Th. κειμαι.

ανακοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ανηκοος, *sine auditu, cujus nomen ignotum* : ex α, et ακοη.

ανακοπτω, *inhibeo, interpello, arceo*, f. ψω. p. κεκοφα. a. 1. ανεκοψα. Th. κοπτω.

Ανακρεων, οντος, ὁ, *Anacreon*, poëta Lyricus.

αναλαμβανω, *recipio*, f. ληψομαι. p. ανειληφα. a. 2. ανελαβον. part. αναλαβων.

αναληψις, εως, ἡ, *virium refectio*. ab αναλαμβανω.

αναλισκω, f. 1. αναλωσω, p. ηλωκα, *absumo* : ex ανα et αλισκω, *capio*.

αναμερος, Dor. pro ανημερος, quod vide.

αναμναω, *suggero, admoneo*, f. ησω. p. κα : à μναω, *in memoriam revoco* : Angl *to put in mind*.

ανανηφω, ψω, *ad sobrietatem redeo ab ebrietate, resipisco*. Th. νηφω, *sobrius sum*.

Αναξ, ακτος, ὁ, *rex*.

Αναξαρχος, ου, ὁ, *Anaxarchus*.

αναξιοπαθεω, ω, *indigna patior* : ab αναξιος, et πασχω, *patior*.

αναξιος, ου, ὁ, ἡ, *indignus* : ex α, et αξιος.

αναπαλιν, adv. *è contrario, in vice*.

αναπειθω, *persuadeo*, f. σω. p. κα. Th. πειθω.

αναπεταννυμι, f. ασω, *aperio, extendo*, a. 1. inf. αναπετασαι. Th. πεταω, *pando*.

αναπηδαω, ω, f. ησω, p. ηκα, *exsilio*, ex ανα et πηδαω.

αναπλασσω, *fingo, facio*. Th. πλασσω.

αναπλεως, ὁ, ἡ, Att. pro αναπλεος, *plenus*. Th. πλεος.

αναπνεω, *respiro, recreo*. Th. πνεω, *spiro*.

αναρχια, ας, ἡ, *Anarchia, ubi, nullus est magistratus* : ex α, et αρχη.

ανασκιρταω, *exsilio, lascivio*, f. ησω. p. ανεσκιρτηκα. Th. σκιρταω, *salio*.

αναστατος, ου, ὁ και ἡ, *eversus, vastatus* : ab ανιστημι, *everto*. Th. ιστημι.

αναστεναχω, *graviter suspiro*. Th. στενω, *gemo*.

αναστρεφω, *revertor, subverto, conversor*, f. ψω. p. φα. p. pass. ανεστραμμαι. p. m. ανεστροφα. Th. στρεφω, *flecto*.

ανατιθημι, f. θησω, p. τεθεικα, *consecro* : ex ανα et τιθημι.

αναφαινω, *ostendo*, f. φανω. p. πεφαγκα. Th. φαινω.

αναφερω, *effero, subduco*, f. ανοισω. a. 1. ανηνεγκα. Th. φερω.

αναψυχω, *refrigero, recreo*, f. ξω. p. ανεψυχα : ex ανα, et ψυχω.

ανδραγαθια, ας, ἡ, *fortitudo*.

Ανδραμιας, ου, ὁ, *Andramias*. nom. propr.

ανδραποδον, ου, το, *mancipium* : ex ανηρ, *vir*, et πους, *pes*.

ανδρεια, ας, ἡ, *fortitudo* : ab ανηρ.

ανδρειος, ου, ὁ, *virilis* : ab ανηρ, *vir*.

ανδρια, ας, ἡ, idem quod ανδρεια.

ανδριας, αντος, ὁ, *statua* : ab ανηρ.

ανδροφαγος, ου, *humanâ carne vescens* : ex ανηρ, et φαγω·

ανδροφονεω, ω, f. 1. ησω, *sum homicida, occido* : ab ανηρ et φενω, *occido*.

ανδρωδης, εος, ους, ὁ, ἡ, *virilis*. ab ανηρ.

ανειλον, ες, ε, *sustuli, interemi*, a. 2. act. ανειλομην. a. 2. m. ab αναιρεω.

ανελκω, vel ανελκυω, imperf. ανειλκον, *sursum traho* : ab ἑλκω, *traho*.

ανεμεσητος, ου, ὁ και ἡ, *carens invidiâ, non culpandus* : ex α priv. et νεμεσαω, *indignor*.

Ανεμος, ου, ὁ, *ventus*.

ανεμωνη, ης, ἡ, papaveris genus.

ανερχομαι, *ascendo, conscendo*, f. ανελευσομαι, a. 2. ανηλθον. Th.

ερχομαι, venio.
ανευ, absque, sine; adv. regit gen.
Ανεψιος, ου, ὁ, fratris aut sororis filius, consobrinus, patruelis.
Ανηθον, ου, το, anethum.
ανημερος, ου, ὁ, ἡ, immitis: ex α, et ἡμερος, mitis.
Ανηρ, ὁ, vir, ανερος, per Sync. ανδρος, ανδρι, ανδρα, ω ανερ, &c.
ανθεω, floreo, f. ησω. Th. ανθος.
Ανθος, εος, ους, το, flos.
ανθρωπειος, et Ion. ανθρωπηΐος, ου, ὁ, et ανθρωπινος, η, ον, humanus.
Ανθρωπος, ου, ὁ, ἡ, homo: quasi ex ανω, sursùm, τρεπω, verto, et ωψ, vultus.
ανθρωποφαγος, ου, ὁ, ἡ, humanâ carne vescens: ex ανθρωπος, et φαγω.
ανιαω, tristitia afficio, f. ασω, p. ηνιακα: ab ανια, tristitia.
ανιαρος, ου, ὁ, tristis, comp. ανιαρωτερος, superl. ανιαρωτατος· ab ανια, tristitia.
ανιηροτατος, superl. Ion. ab ανιηρος, pro ανιαρος.
ἁνικα, Dor. pro ἡνικα, quando.
Ανουβις, ιος, ὁ, Annubis, deus Ægyptiorum.
ανοδια, ας, ἡ, iter impervium. Ex α et ὁδος.
ανοιγω, ανοιγνυω, et ανοιγνυμι, aperio, f. ανοιξω. p. ανεωχα. Att. pro ανωχα. a. 1. ανεωξα, et ηνοιξα. inf. ανοιξαι. p. pass ανεωγμαι, et ηνεωγμαι. a. 1. ηνεωχθην, et ανεωχθην. 3. pl. ανεωχθησαν. p. m. ανεωγα. part. ανεωγως, οτος, ὁ, apertus. Th. οιγω.
ανοχη, ης, ἡ, tolerantia: ab ανεχομαι, tolero.
ανταγωνιστης, ου, ὁ, qui cum aliquo certat, certator. Th. αγων, certamen.
ανταξιος, ου, ὁ, existimatione par, æqualis pretii: ab αντι, contrà, et αξιος, dignus.

Αντι, præp. pro, contra, vice: Angl. instead of, for; against.
αντιβλεπω, ex adverso intueor.
αντιλεγω, contradico, f. ξω. p. χα. ex αντι, et λεγω.
Αντιοχος, ου, ὁ, Antiochus, nom. propr.
Αντιοπη, ης, ἡ, Antiope. vide ad p. 56. n. 6.
Αντιπατρος, ου, ὁ, Antipater.
αντιποιεω, contra facio. in V. med. vindico, mihi attribuo. Th. ποιεω, facio.
αντιτασσω, contra aciem struo: ex αντι, et τασσω.
αντιφαρμακον, ου, το, antidotum, remedium.
αντιφωνεω, contrà sono, respondeo, f. ησω. Th. φωνη, vox.
αντλεω, ω, haurio, f. ησω. p. ηντληκα. a. 1. ηντλησα. Th. αντλος, sentina.
Αντρον, ου, το, antrum.
Ανω, sursùm.
ανωμοτος, ου, ὁ και ἡ, sine jurejurando, adv: ex α et ομνυμι.
αξιοπιστος, fide dignus: ex αξιος, dignus, et πιστις, fides.
αξιοω, ω, dignor, æquum censeo, peto. fut. ωσω, p. ηξιωκα. Th. αξιος, dignus.
αοιδη, ης, et Dor. αοιδα, ας, ἡ, cantus: à perf. m. ηοιδα, verbi αειδω, cano.
αοιδος, ου, ὁ, cantor, poëta. Th. αειδω.
Αορνος, ου, ὁ, Aornus, nom. loci.
απαγγελλω, renuntio, f. απαγγελω, p. απηγγελκα. a. 1. απηγγειλα· ex απο, et αγγελλω, nuntio.
απαγορευω, prohibeo, interdico, succumbo, nego: ex απο et αγορευω, loquor.
απαγριοω, ω, agreste reddo, effero: ab απο, et αγρος.
απαγω, abduco, f. αξω, p. απηχα. a. 2. απηγον, Att. απηγαγον,

imp. απαγαγε. Th. αγω.
απαθης, εος, ὁ, ἡ, *impatiens, qui non est passus*: ex α, et επαθον. a. 2. verbi πασχω.
απαιτεω, ω, *repeto*: ab απο, et αιτεω, *peto*.
απαλλασσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero*, f. αξω. p. απηλλαχα. απαλλαττομαι, m. f. ξομαι, *abeo, discedo*. ex απο, et αλλασσω, *muto*, ab αλλος, *alius*.
Ἁπαλος, η, ον, *tener, mollis, delicatus*.
ἁπαλυνω, *mollio, emollio*, item *delicatè attingo*; f. νω. Th. απαλος, *mollis*.
απανθεω, *defloreo, florem amitto*: ex απο, et ανθεω, *floreo*. Th. ανθος, *flos*.
απανθρακοω, ω, *in carbones verto, exuro*. Th. ανθραξ, *carbo*.
απανταω, ω, *occurro*: ab απο et ανταω. Th. αντι.
Ἁπαξ, adv. *semel*.
ἁπας, ἁπασα, ἁπαν, *omnis*: ex ἁ pro ἁμα, et πας.
Απαταω, ω, *decipio, fallo*, f. ησω. p. ηπατηκα.
απατη, ης, ἡ, *fraus, fallacia*: ab απαταω, *decipio*.
απεθανον, ες, ε, *mortuus est*, a. 2. act. ab αποθνησκω, quod vide.
απειθεω, ω, *non pareo, incredulus sum*, f. ησω. p. ηπειθηκα· ex α, et πειθω.
Απειλεω, ω, *minor, interminor*, f. ησω. p. ηπειληκα.
απειλη, ης, ἡ, *mina*.
απειμι, vel απιημι, *abeo*, f. απεισομαι. a. 2. απιον· ex απο, et ειμι, vel. ιημι, *eo*.
απελαυνω, *abigo, expello, arceo*, f. απελασω. p. απηλακα· ex απο, et ελαυνω, *agito*.
απεργαζομαι, *efficio, fingo, operor*, f. ασομαι. p. απειργασμαι· ex απο, et εργαζομαι. Th. εργον, *opus*.

απερεω, inusitat. sed inde venit p. act. απειρηκα, *deficio*; quasi nequeo loqui *præ lassitudine, valdè sum fatigatus*: in part. απειρηκως, *valdè defessus*. Th. ερεω, *dico*.
απεριεργως, adv. *non exquisitè, incuriosè*.
απερχομαι, *abeo, exeo*, f. απελευσομαι. a. 2. απηλθον, p. m. απεληλυθα. ex απο, et ερχομαι.
απεχω, εις, ει, *absum, abstineo*, f. αφεξω. p. απεσχηκα. a. 2. απεσχον, cum acc: et in m. απεχομαι, *abstineo*, cum gen. a. 2. m. απεσχομην. Th. εχω, *habeo*.
απιων, Poët. pro. απων, *absens*, præs. part. ab απειμι, quod ex απο, et ειμι, *sum*.
απιθανος, ε, ὁ, ἡ, *improbabilis*: ex α, et πιθανος, quod ab επιθον, a. 2. verbi πειθω.
απιθανως, adv. *improbabiliter*.
απιστεω, ω, *diffido*, f. ησω. Hinc απιστυμενος, præs. part. pass. Ex α, et πιστις, quod à πειθω, *persuadeo*.
απιστος, ον, ὁ, *infidus, incredulus, incredibilis*: unde απιστως, *incredibiliter*; ex α, et πιστις, quod à πειθω, *persuadeo*.
απλαστος, ε, ὁ και ἡ, *infucatus, informis*.
απληστια, ας, ἡ, *avaritia, insatiabilitas*. Ex α priv. et πληθω, *plenus sum*.
Ἁπλοος, οη, οον; *usitatè*, ἁπλους, η, ουν, *simplex*.
Απο, præp. regit gen. *à, ab, post*: Angl. *from; after*.
αποβαλλω, *abjicio, amitto*, f. αποβαλω. p. αποβεβληκα, a. 2. απεβαλον. Th. βαλλω, *jacio*.
αποβασις, εως, ἡ, *descensus*: Angl. *disembarking*: ab αποβαινω.
αποβλεπω, *intueor, respicio, oculos*

converto ad: f. ψω. p. αποβεβλεφα. Th. βλεπω, *video*.

απογινωσκω, fut. γνωσομαι, p. γνωκα, *rejicio, non agnosco*, perf. pass. part. απεγνωσμενος, η, ον, *rejectus:* Ex απο, et γινωσκω, *nosco*.

αποδειλιαω, ω, f. ασω. *reformido, præ timore refugio*, perf. part. αποδεδειλιακως, *timidus:* ex απο et δειλιαω, *formido*.

αποδιδρασκω, *aufugio*. Th. διδρασκω.

αποδιδωμι, *reddo, dono, persolvo, do*. Th. διδωμι, *do*.

αποθλιβω, *exprimo*, f. ψω. p. αποτεθλιφα· ex απο, et θλιβω, *premo*.

αποθνησκω, *morior*, f. 2. m. αποθανουμαι. p. αποτεθνηκα. a. 2. απεθανον. a. 2. subj. αποθανω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. αποθανειν. a. 2. part. αποθανων, ουσα, ον. Th. θνησκω, *morior*.

αποκαλεω, *voco, advoco*. Th. καλεω, *voco*.

αποκερδαινω, *lucrifacio, lucror ex aliqua re*. Th. κερδαινω, quod vide.

αποκναιω, *tædio afficio, adfligo:* Angl. *to vex, to gall*. Th. κναιω, *rodo*.

αποκοπτω, *abscindo*, f. ψω. p. αποκεκοφα. Th. κοπτω.

αποκρεμαννυμι, vel—ννω. *suspendo*. Th. κρεμαω, id.

αποκρημνος, ου, ὁ και ἡ, *abruptus, præruptus*.

αποκρινομαι, *respondeo*, f. 1. pass. αποκριθησομαι. perf. pass. αποκεκριμαι. a. 1. pass. απεκριθην, ης, η, *respondi*. a. 1. imperat. pass. αποκριθητι, ητω· et in 2. plur. αποκριθητε, *respondete*. a. 1. part. pass. αποκριθεις, εισα, εν. a. 1. m. απεκριναμην, ω, ατο, *respondi*. Th. κρινω.

αποκτεινω, *occido, aboleo*, f. αποκτενω. perf. απεκταγκα, a. 1. act. απεκτεινα. Th. κτεινω.

αποκυεω, ω, *gigno, pario*, f. ησω. p. αποκεκυηκα. a. 1. απεκυησα· ex απο, et κυεω, ω, *sum gravida*.

απολαμβανω, f. απολημψομαι, *recipio, recupero*, perf. απολελη φα, et Att. απειληφα, part. perf. απολεληφως, et Att. απειληφως, υια, ος.

απολαυσις, εως. ἡ. *fruitio, usus:* ab

απολαυω, *fruor*. cum gen. perf. απολελαυκα· ex απο, et λαυω, *fruor*.

απολειπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo*, f. ψω. p. απολελειφα. a. 2. part. act. απολιπων· ex απο, et λειπω, *linquo*.

απολλυμι, seu απολλυω, *aboleo, perdo*, f. 1. απολεσω, perf. απωλεκα. et Att. απολωλεκα. præs. med. απολλυμαι, *pereo*, f. 2. med. απολουμαι. a. 2. m. απωλομην, ου, ετο, p. m. απωλα. Att. απολωλα. Th. ολλυμι.

Απολλων, ωνος, ὁ, *Apollo*.

απολυω, *dimitto, absolvo, libero*, f. υσω. p. απολελυκα. Th. λυω, *solvo*.

ἀπονενοημενως, *stultè, dementer:* Angl. *foolishly, indiscreetly*. a perf. pass. verbi απονοεω. Th. νοεω.

απονος, ου, ὁ κ ἡ *otiosus*. Ex α priv. et πονος, *labor*.

αποπειρα, ας, ἡ, *experientia*. Th. πειρα, *experimentum*.

αποπεμπω, *dimitto*. Th. πεμπω, *mitto*.

αποπλαναω, *seduco*, f. ησω. p. αποπεπλανηκα. præs. med. αποπλαναομαι, *aberro*, perf. pass. αποπεπλανημαι. a. 1. pass. απεπλανηθην, *erravi*. Th. πλανη, *error*.

αποπλεω, *navi discedo, solvo*, f. αποπλευσω. perf. αποπεπλευκα. Th. πλεω.

αποπνεω, et Poët. αποπνειω, *efflo*,

exhalo, exspiro, f. 1. ind. αποπνευσω. p. αποπεπνευκα· ab απο, et πνεω.

αποπνιγω, *suffoco,* f. αποπνιξω. p. αποπεπνιχα, Th. πνιγω.

απορεω, *dubito, perplexus sum;* item *indigeo;* f. ησω. p. ηπορηκα: à πορος, quod à πειρω, *transadigo.*

απορρητος, ε, ὁ και ἡ, *arcanus, silentio suppressus:* ex απο, et ρεω, *dico.*

απορριπτω, f. ψω, *abjicio, projicio.*

αποσπαω, *abstraho, educo, evello,* f. ασω, p. απεσπακα. a. 1. pass. απεσπασθην. a. . part. pass. αποσπασθεις. Th. σπαω, *traho.*

αποστελλω, *mitto, ablego,* f. ελω, p. απεσταλκα, a. 1. απεστειλα, p. pass. απεσταλμαι, p. med. απεστολα, &c. Th. στελλω.

αποστερεω, ω, f. ησω. *privo, rapio, fraudo.*

αποτιθημι, *depono,* f. αποθησω. p. αποτεθεικα. Th. τιθημι.

αποτρεχω, *aufugio.* Th. τρεχω, *curro.*

αποτροπος, ὁ, ἡ, *aversandus, injucundus, et declinatione dignus.* Th. τρεπω.

αποτυγχανω, *aberro,* f. τευξομαι· ex απο, et τυγχανω.

αποφερω, *abduco, asporto, aufero, tollo,* f. αποισω. a. 1. απηνεγκα. a. 2. απηνεγκον, a. 1. pass. απηνεχθην. a. 1. inf. pass. απενεχθηναι. Th. φερω.

αποφευγω, *effugio,* f. αποφευξομαι. a. 2 απεφυγον. Th. φευγω.

αποφθεγμα, ατος, το, *apophthegma, sententia breviter et scitè dicta:* ab

αποφθεγγομαι, *eloquor, sententiosè dico,* f. γξομαι. a. 1. med. απεφθεγξαμην, ω, ατο· ex απο, et φθεγγομαι.

αποφραττω, sive ασσω, f. αξω. *obstruo, obturo.* Th. φραττω, sive φρασσω, *sepio.*

αποχρη, *sufficit,* imperf. ab inus.

αποχρημι, ης, ησι, et per Apocopen. αποχρη, unde inf. αποχρην pro αποχρηναι, *satis esse;* f. αποχρησει, *satis erit;* part. αποχρων. à χραω, *commodo.*

αποψυχω, *exanimor, exspiro, animo concido,* f. ξω. p. απεψυχα. Th. ψυχω.

απραγμων, ονος, ὁ και ἡ, *quietus, molestiæ expers, otiosus, segnis, iners:* ex α priv. et πρασσω, *facio.*

απρεπης, ὁ, ἡ, και το, απρεπες, ες, ους, *indecorus:* ex α, et πρεπει, *decet.*

απροβουλευτος, ε, ὁ και ἡ, *temerarius, inconsultus.* Ex α priv. et προβουλευω.

Ἅπτω, *necto, accendo,* f. ἁψω. p. ηφα. a. ηψα. part. ἁψας. a. 2. ἡφον. med. ἁπτομαι, *tango.*

απωθεω, ω, f. ωσω, vel. ωθησω, *repello, abjicio,* a. 1. m. part. απωσθεις, *repudiatus, a, um.*

αρα, *utique, nempe, igitur.*

Αρασσω, seu αραττω, f. ξω. *amputo;* item *pulso.* Anacr.

Αρβηλα, ων, τα, *Arbela,* nom. reg.

αργαλεος, ε, *molestus difficilis, gravis,* pro αλγαλεος ab αλγος, *dolor.*

Αργος, ου, ὁ, *albus;* item *otiosus, piger,* q. ab αεργος· ab α, et εργον· item *Argus,* nom propr.

αργυριον, ου, το, *argentum, pecunia, nummi argentei:* ab αργυρος.

Αργυρος, ε, ὁ, *argentum.*

Αρεθυσα, *Arethusa,* fons Siciliæ.

Αρεσκω, *placeo,* f. αρεσω. p. ηρεκα.

Αρετη, ης, ἡ, *virtus.*

Αρης, εος, vel ες, εως, ηος, ητος, ὁ, et voc. Αρες, *Mars, prælium, vulnus, ferrum.*

αριθμητικος, η, ον, *numerandi peritus.*

αρισημος, ε, ὁ, ἡ, *bello clarus:* ex αρι, *valdè,* et σημα, *signum.*

αριστάω, ω, *prandeo,* f. ησω. p. ηριστηκα. Th. αριστον, *prandium.*

Αριστερος, α, ον, *sinister, infaustus.*

αριστευω, f. ευσω. p. ηριστευκα, excello, fortissimè, me gero. Th. Αρης, Mars.

Αριστον, ου, το, prandium.

αριστος, optimus: superl. ab αγαθος, bonus, comp. αρειων. Th. Αρης, Mars.

Αριστοτελης, εος, ους, Aristoteles, philosophus.

Αρκαδιος, ου, ὁ, Arcas, homo ex Arcadia.

Αρκεω, sufficio, arceo, opitulor, f. εσω. p. ηρκεκα. f. 1. pass. αρκεσθησομαι.

Αρκτος, ὁ, ἡ, ursus, ursa: item signum cæleste.

Ἁρμα, ατος, το, currus, vehiculum.

Αρμενιος, ου, ὁ, Armenius.

ἁρμοζω, vel ἁρμοττω, aptè connecto, apto, quadro, convenio, f. οσω. p. ηρμοκα· ab αρω, opto.

Αρνεομαι, nego, abnego, f. ησομαι. p. ηρνημαι.

αροτρευς, εως, Poët. pro quo et αροτης, ου, ὁ, et αροτηρ, ηρος, ὁ, arator, agricola. Th. αροω, aro.

αρουραιος, agrestis, arvalis, campestris: ab αρουρα, quod ab αροω, aro.

Ἁρπαζω, rapio, f. σω. et ἁρπαξω. p. ἡρπακα. p. pass. ἡρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπασθην. a. 2. pass. ἡρπαγην. p. m. ἡρπαγα.

Αρρην, vel αρσην, ενος, ὁ, mas: item adjectivè, ὁ, ἡ, masculus; αρρεν vel αρσεν substantivè, mas.

αρρωστεω, ω, f. ησω, infirmus sum: ex α priv. et ρωννυμι.

Αρταβαζος, ου, ὁ, Artabazus, nom. propr.

Αρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, Diana: acc. -ιν et -ιδα; voc ω Αρτεμι.

Αρτι, modò, nuper, nunc, adhuc.

Αρτος, ου, ὁ, panis, cibus.

Αρτουχος, ου, ὁ, Artuchus, nom. propr.

Αρυω, et αρυτω, f. σω. p. ηρυκα, haurio, ex profundo traho.

αρχαιος, αια, αιον, antiquus, a, um: ab αρχη, initium.

Αρχη, ης, ἡ, principium, principatus, imperium.

αρχηγος, ου, ὁ, ἡ, dux, princeps: ex αρχη, et ἡγεομαι, duco.

Αρχιλοχος, ου, ὁ, Archilochus, poëta.

αρχω, prior aliquid facio, incipio, inde impero, cum genit. f. ξω. p. ηρχα. in m. αρχομαι, incipio, sine respectu ad aliquem sequentem. in p. subditus sum. Th. αρχη, principium.

αρχων, οντος, ὁ, princeps.

Αρωμα, ατος, το, aroma, odoramentum. αρωματα, ων, τα aromata.

αρωματοφορος, aromata ferens.

ασεβης, εος, ὁ και ἡ, και το ασεβες, impius: superl. ασεβεστατος, impiissimus. Ex α priv. et σεβω, colo.

Ασελγης, εος, ὁ, ἡ, petulans, protervus, lascivus, impudicus.

ασεληνος, ου, obscurus: ex α priv. et σεληνη, luna, q. sine lunâ.

ασημως, adv. obscurè, ignobiliter.

ασθενεω, ω, ægroto, langueo, infirmus sum, f. ησω. p. ησθενηκα· ex α, et σθενος, robur.

ασθενης, εος, ὁ, ἡ, infirmus, imbecillis, impotens: ex α, et σθενος, robur.

Ασθμα, ατος, το, anhelatio, spirandi difficultas.

Ασια, ας, ἡ, Asia.

ασκητεος, α, ον, exercendus. Th. ασκεω, exerceo.

Ασκληπιος, ου, ὁ, Æsculapius.

Ασκος, ου, ὁ, uter, utris: Angl. a bottle.

Ασκρη, Ion pro Ασκρα, nomen proprium pagi.

ασμενως, adv. cum gaudio, libenter.

Ασπαζομαι, saluto, amplector, osculor, blandior, amicè et familiariter excipio, f. ασομαι. perf. pass. ησ-

πασμαι.
Ασπις, ιδος, ἡ, *clypeus.*
Ασσυριος, ου, ὁ, *Assyrius.*
αστειος, εια, ειον, *venustus, facetus, urbanus:* ab αστυ, εος, το, *urbs.*
αστιφανωτος, ου, ὁ και ἡ, *incoronatus, coronam non habens.*
Αστηρ, ερος, ὁ, *stella.*
αστικος, ου, *urbis incola;* item *urbanus, festivus.* Th. αστυ, *urbs.*
αστοισιν, *civibus,* dat. pl. Ion. ab αστος, *civis.* Th. αστυ.
αστος, ου, ὁ, et in f. g. αστη, ἡ, *civis, popularis.* Th. αστυ.
αστρολογος, ου, *qui ex astris futura prædicit:* ab αστρον, [cujus. Th. αστηρ] et λογος, quod à λεγω, *dico.*
Αστυ, εος, το, *urbs.*
ασφαλεια, ας, ἡ, *securitas, cautio.*
ασφαλης, εος, ὁ, ἡ, *certus, minimè lubricus, tutus à lapsu:* ex α, et σφαλλω, *supplanto.*
ασφαλῶς, adv. *tutò, secure, firmiter.*
Ασχαλλω, quod et ασχαλαω, *mœreo, doleo, succenseo.*
ασχετος, ου, ὁ, ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit:* ex α, et σχεω, seu εχω.
ασχημονεω, ω, f. ησω, *indecorè ago, turpiter me gero:* ex α priv. et σχημα.
ασχολια, ας, ἡ, *occupatio, negotium.*
ασωτια, ας, ἡ, *luxuria, lascivia.*
Αταρ, *sed, ut, verùm, cæterùm.*
Ἀτε, *utpote, quippe, quia, quasi.*
Ατεας, ου, ὁ, *Ateas,* nom. propr.
ατεκνος, ου, ὁ, ἡ, *liberis carens:* ex α, et τεκνον, *proles.* Th. τικτω.
ατερμων, ονος, ὁ, ἡ, *interminatus, infinitus:* ex α priv. et τερμα, *terminus.*
Ἀτερος, *alter,* Att. pro ὁ ἑτερος, in genit. θατερου, et sic porro: ἁτεροι, pro οἱ ἑτεροι.
ατιμαζω, f. ασω, p. κα, *sperno, contemno, dedignor.* ex α priv. et τιω.
Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas.*
Ατρειδης, ου, ὁ, *Atrei filius, Atrides,* ut *Agamemnon, et Menelaus.*
ατρυφερος, ου, ὁ και ἡ, *incultus, minimè mollis:* ex α priv. et τρυφη.
ατρωτος, ου, ὁ, ἡ, *invulneratus:* ex α, et τιτρωσκω, *vulnero.*
Αυ, *rursum.*
αυθις, *rursus,* pro αυ.
αυλεω, *tibia cano,* f. ησω. p. ηυληκα. Th. αυλος, ου, ὁ, *tibia.*
αυλητης, ου, ὁ, *tibicen.* Th. αυλος, *tibia.*
αυξανω, *augeo, cresco,* f. αυξησω. p. ηυξηκα. Th. αυξω, id.
αϋπνος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis:* ex α, et ὑπνος, *somnus.*
Αυριον, *cras, crastino die.*
Αυστηρος, ου, ὁ, *austerus, severus,* αυστηρως, *severè.*
Αυταρ, *sed, deinde, autem, cæterum.*
αυτικα, *statim,* adv. ab αυτος, *ipse.*
αυτοθι, *ibi, illic,* adv. ab. αυτος.
Αυτος, η, ο, *ipse, a, um,* præposito articulo, *idem.*
αυτουργος, ου, ὁ, *qui ipse opus facit sine servis:* ab αυτος, et εργον.
Αυχεω, *glorior,* f. ησω. p. ηυχηκα.
Αυχην, ενος, ὁ, *cervix.*
αφαιρεω, ω, *aufero, adimo,* f. ησω. p. αφηρηκα. præs. paff. αφαιρεομαι, -ουμαι, *auferor.* p. paff. αφηρημαι. f. 1. paff. αφαιρεθησομαι. a. 1. paff. αφηρεθην. a. 2. m. αφειλομην, ου, ετο, a. 2. sub. m. αφελωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. αφελεσθαι. ex απο et αἱρεω, *capio.*
αφανης, ὁ και ἡ, το αφανες, εος, *obscurus, non manifestus:* ex α, et φαινω, *ostendo.*
αφαντος, ου, ὁ, ἡ, *non conspicuus, non apparens:* ex α priv. et φαινω.
αφαρμακτος, ου, ὁ και ἡ, *veneno non infectus:* ex α priv. et φαρμακον, *venenum.*
αφαρπαζω, *surripio, abripio.*

αφειδως, adv. *sine parsimonia, incessanter, impune.*
αφελως, *simpliciter, nudè*, adv. ab αφελης, *tenuis.*
αφθονος, ου, ὁ, *invidia carens, copiosus :* hinc αφθονως, adv. *sine invidiâ, copiosè :* ex α priv. et φθονος, ου, ὁ, *invidia.*
αφιημι, *dimitto, relinquo, omitto,* f. αφησω. a. 2. αφην, ης, η, a. 2. part. αφεις, εντος· ex απο, et ἱημι, *mitto.*
αφικνεομαι, ουμαι, *pervenio, advenio, assequor,* f. αφιξομαι. p. αφιγμαι. Th. ἱκνεομαι, *venio.*
αφιστημι, *abduco, dimitto,* f. αποστησω. p. αφεστακα· ex απο, et ἱστημι, *statuo.*
αφνω, adv. *repentè,* pro αφανως. ex α, et φαινω, *ostendo.*
αφοβια, ας, ἡ, *securitas, animus metu carens.*
αφομοιοω, ω, *similem reddo, assimilo,* f. ωσω. p. αφωμοιωκα.
Αφροδιτη, ης ἡ, *Venus.*
αφρονεω, ω, f. ησω, p. ηκα, *desipio, amens sum.* Ex α priv. et φρην.
αφροντις, ιδος, ὁ, ἡ, *curis liber, securus* : ab α, et φροντις, *cura.*
αφροσυνη, ης, ἡ, *insipientia, amentia :* ex αφρων.
αφρων, ονος, ὁ και ἡ, *amens, stultus :* ex α priv. et φρην, *mens.*
Αχαιοι, *Achivi :* ab Αχαϊα, *Græcia.*
Αχερων, *Acheron,* fluvius Epiri : item inferni.
Αχιλλευς, εως, ὁ, *Achilles.*
αχρηστος, ου, ὁ, ἡ, *inutilis :* ex α, et χρηστος, *utilis.* Th. χραομαι, *utor.*
αχρι, vel αχρις, adv. *usque, donec.*
αχω, αχως, ἡ, Dor. pro ηχω, *echo.*
αως, αοος, ους, ἁ, Dor. pro ηως, ἡ, *aurora.*

B

Βαβυλων, ωνος, ἡ, *Babylon,* nomen urbis.
βαδιζω, *eo,* f. ισω. Att. βαδιω. p. βεβαδικα. Th. βαινω, *eo.*
Βαθος, εος, το, *profunditas.*
βαθυκολπος, ου, ὁ, ἡ, *profundum sinum habens.* q. βαθυν κολπον εχων.
Βαθυλλος, ου, ὁ, *Bathyllus,* nom. propr.
βαθυς, εια, υ, *profundus.*
Βαιος, ου, ὁ, *parvus, modicus.*
Βακτρα, ων, *Bactra,* nom reg.
βακχευω, et βακχεω, *Orgia celebro, debacchor :* à Βακχος.
Βακχη, ης, ἡ, *sacerdos Bacchi, furore percita :* à
Βακχος, ου, ὁ, *furore percitus ; Bacchus.*
Βαλλω, f. βαλω, p. βεβληκα, *jacio, conjicio, jaculor.* perf. m. βεβολα.
Βαναυσος, ου, ὁ, ἡ, *artifex mechanicus et illiberalis.*
Βαπτω, *intingo, mergo, lavo,* f. ψω, p. βεβαφα.
Βαρβαρος, ου, ὁ, ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.*
Βαρβιτος, ου, ὁ, ἡ, vel βαρβιτον, ου, το, *barbitus* vel *barbitum,* instrumentum musicum.
Βαρος, εος, το, *pondus, onus, molestia.*
βαρυνω, *gravo, premo,* f. υνω. p. βεβαρυγκα· à βαρυς, *gravis.*
βαρυς, εια, υ, *gravis, e :* comp. βαρυτερος, superl. βαρυτατος. Th. βαρος.
βασιλεια, ας, ἡ, *regnum, diadema :* à βασιλευς.
βασιλευς, εος, Attic. εως. Poët. et Ion. ηος, ὁ, *rex.*
βασιλευτερος, ου, ὁ, comp. *augustior :* et in superl. βασιλευτατος, *regno dignissimus :* à βασιλευς.
βασιλευω, *regno, impero, sum rex,* f.

ευσω. p. βεβασιλευκα. à βασιλευς, *rex.*

βασιλικος, η, ον, *regius, a, um :* à βασιλευς. Hinc

βασιλικως, *regaliter, more regio.*

βασιλισσα, ης, ἡ, *regina.*

Βατραχος, ȣ, ὁ, *rana.*

βαφη, ης, ἡ, *tinctura, color :* à βαπτω, *tingo.*

Βεβαιος, ȣ, ὁ, ἡ, *stabilis, firmus.*

βεβαιως, adv. *firmiter :* á βεβαιος.

Βεβρυκος, ȣ, ὁ και ἡ, *Bebrycus.* Th. Βεβρυξ.

βιλεμνον, ȣ, το, idem quod βελος, *telum.*

Βελος, εος, το, *telum, jaculum, sagitta, ictus :* à βαλλω, *jacio.*

βελτιων, ονος, ὁ, ἡ, βελτιον, το, compar. ab αγαθος, *bonus ;* superl. βελτιστος.

Βια, ας, ἡ, *vis, robur, violentia.*

βιαζομαι, f. σομαι. a. 1. εβιασαμην, *vim affero, cogo :* à Th. βια. *vis.*

βιαιως, adv. *violenter, vi :* à βιαιος, quod à βια, *vis.*

βιβλιον, ȣ, το, *liber, scheda.* Th. βιβλος, *liber.*

Βιβλος, ȣ, ἡ, *liber.*

βιη, Ion. pro βια, ας, ἡ, *vis.*

Βιος, ȣ, ὁ, *vita, victus, facultates.* At βιος, ου, ὁ, *arcus, nervus arcus.*

βιοτος, ȣ, ὁ, idem poëtis ac βιος, *vita.*

βιοω, *vivo,* f. ωσω, et ωσομαι, p. βεβιωκα. a. 2. εβιων. (à βιωμι, inus.) unde opt. βιωην. inf. βιωναι. part. βιȣς. perf. pass. βεβιωμαι.

Βιων, ὁ, *Bion,* nom. propr.

Βιωναι, *vixisse,* a. 2. inf. ab inus. βιωμι, quod à βιοω, quod à βιος, *vita.*

βλαβερος, ρα, ρον, *noxius, perniciosus :* à βλαβη.

Βλαπτω, *lædo, noceo,* f. ψω. p. βεβλαφα.

Βλαστανω, interdum βλαστεω, *germino, fruticor,* f. βλαστησω. p. βεβλαστηκα, a. 2. εβλαστον.

βλασφημος, ȣ, ὁ, ἡ, *blasphemus, maledicus :* q. à βλαπτειν φημην.

βλεμμα, ατος, το. *aspectus :* à βλεπω, *aspicio.*

Βλεπω, *video, aspicio, intueor,* f. ψω. p. βεβλεφα.

Βλεφαρον, ȣ, ὁ, *palpebra, pellis tegens oculos.*

Βοαω, *clamo, vociferor,* f. ησω. imperf. εβοαον, ων. p. βεβοηκα.

βοεια, ας, ἡ, *pellis bubula, scutum.* Th. βȣς, *bos.*

βοη, ης, ἡ, *clamor :* à βοαω, *clamo.*

Βοηθεω, ω, *auxilior, succurro,* f. ησω. p. βεβοηθηκα.

Βοιωτια, ας, ἡ, *Bæotia :* hinc

Βοιωτος, ου, ὁ, *Bæotus,* et βοιωτις, ιδος, ἡ, *Bæoto.*

Βορεας, et Ion. βορεης, ȣ, ὁ, *Boreas, aquilo.*

βοσκημα, ατος, το, *pecus, bellua.*

βοσκος, ȣ, ὁ, *pastor :* à βοσκω, *pasco.*

βοσκω, *pasco,* f. βοσω. p. βεβοσκα· à βοω, *pasco,* inus.

Βοτρυς, υος, ὁ, *uva, racemus.*

βουκολεω, ω, f. ησω, *boves pasco :* ex Βȣς, *bos,* et κολον, *cibus.*

βουκολος, ȣ, ὁ, *bubulcus, armentarius :* ex βȣς, *bos,* et κολον, *cibus.*

Βουλομαι, *volo,* in 2. pers. βουλει, *vis,* pro βουλῃ. f. βουλησομαι. p. βεβουλημαι. tanquam á βουλεομαι.

Βȣνος, ȣ, ὁ, *collis, tumulus, acervus.*

Βȣς, οος, ὁ και ἡ, *bos, vacca.*

βουτης, et hoc à βοτης, pro quo et βοτηρ, ηρος, ὁ, *pastor.* Th. βοω, inus. *pasco.*

Βοωτης, ȣ, ὁ, *Bootes.* Nomen signi cœlestis, quod *Arctophylax* dicitur.

βραδυνω, *tardo, cunctor,* f. υνω. Th.

βραδυς, *tardus.*
Βραδυς, εια, υ, *tardus, a, um,* in compar. βραδιων, et βραδυτερος. superl. βραδιστος, vel βραδυτατος.
Βραχυς, εια, χυ, εος, *brevis.*
βρεφος, εος, το, *infans.*
Βρεχω, *madefacio, irrigo,* f. ξω. p. χα.
βριαρεων, acc. fing. à βριαρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριαρεος, ου, ὁ, *Briareus,* centimanus; nomen gigantis.
Βρομιος, ου, ὁ, *Bromius.* cognom. Bacchi, à βρεμω, *fremo.*
Βροντη, ης, ἡ, *tonitru.*
Βροτος, ου, ὁ, *mortalis, homo.*
Βρυω, f. σω. p. βεβρυκα, *scateo, fundo—is, germino, pullulo.*
Βρωσκω, *comedo, depasco,* f. βρωσω. p. βεβρωκα.
Βυθος, ου, ὁ *fundum, profundum.*
Βυρσα, ης, ἡ, *corium pellis.*
βωκολος, Dor. pro βουκολος, *bubulcus:* à βους, et κολον, *cibus.*
βωστρεω, Dor. verb. pro βοαω, *clamo, voco.*
βωτας, α, ὁ, Dor. pro βωτης, ου, ὁ, *pastor.*

Γ.

Γα, Dor. pro γη, *terra.*
Γαδατας, ου, ὁ, *Gadatas,* nom. propr.
Γαια, ας, et Poët. γαιη, ης, ἡ, *terra, tellus.*
Γαλα, ακτος, (tanquam à γαλαξ,) το, *lac.*
Γαληνη, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris.*
γαληνος, ου, ὁ και ἡ, *serenus.*
γαμηλιος, ου, ὁ, ἡ, *nuptialis, conjugalis.* Th. γαμος, *nuptiæ.*
γαμος, ου, ὁ, *nuptiæ;* item *conjugium, matrimonium.*
Γαρ, *enim, nam,* conjunctio.
Γαργαλιζω, f. ισω, p. ικα, *titillo, lætitiâ adficio.*
Γαστηρ, ερος, τρος, ἡ, *venter.*
γαυριαω, f. ασω. p. ακα, *superbio, glorior, exulto:* à γαυρος, *arrogans.*
Γε, *quidem, certè, saltem,* &c. emphasin notat.
γεα, ας, et contractè γη, ἡ, *terra.*
γεγονα, p. m. *sum,* et in 3. pl. γεγονασι. Hinc p. m. inf. γεγονεναι, et in part. γεγονως, υια, ος· à γινομαι, *sum.*
Γειτων, ονος, ὁ, ἡ, *vicinus.*
Γελαω, *rideo,* f. ασω. p. γεγελακα.
γελειος, ου, *ridiculus:* at
γελοιος, ου, *qui risum movet, jocosus, facetus.* Th. γελαω, *rideo.*
Γεμιζω, f. ισω. *impleo.* Th. Γεμω, *plenus sum.*
Γενειον, ου, το, *mentum, barba.* Th. γενυς, *mentum.*
γενναιος, ου, *ingenuus, nobilis:* à γενναω. Th. γινομαι.
γενναιως, adv. *generosè, fortiter:* à γενναιος, *nobilis,* quod à γεννα, *genus;* et hoc à γιγνομαι.
γενναω, *gigno, pario, paro,* f. ησω. p. γεγεννηκα. Th. γινομαι.
γενος, εος, το, *genus, progenies, familia, natio, species.* Th. γινομαι.
γεραιος, ου, *senex,* item *senilis:* à γερων, *senex.*
Γερανος, ου, ἡ, *grus.*
Γερας, τος, αος, ως, το, *præmium, munus.*
Γερων, οντος, ὁ, *senex.*
γεωμετρης, ου, ὁ, *geometra, agri mensor.*
γεωργεω, *terram colo, agriculturam exerceo,* f. ησω. præt. γεγεωργηκα· ex γη, *terra,* et εργον, *opus.*
γεωργος, ου, ὁ, *agricola, colonus:* ex

για, *terra*, et εργον, *opus*.

γη, gen. γης. ἡ, *terra, regio:* ex inus. για.

γηγενης, εος, ὁ, ἡ, *terrigena, indigena:* ex γη, *terra*, et γενος, *genus*, quod à γινομαι, *nascor*.

Γηρας, το, ατος, αος, ως, dat. γηρατι, αϊ, α, *senectus*.

γηρασκω, *senesco, consenesco*, f. ασω, p. γεγηρακα. Th. γηρας, *senectus*.

Γηρυονης, ου, ὁ, *Geryones*, nom. propr.

Γινομαι, vel γιγνομαι, *sum, fio, nascor, gignor*, f. 1. m. γενησομαι, perf. pass. γεγενημαι. a. 2. m. part. γενομενος, η, ον *factus*.

Γινωσκω, vel γιγνωσκω, *cognosco*, item *statuo*, f. γνωσω. p. εγνωκα. a. 2. εγνων, ως, ω; 3. pl. εγνωσαν. a. 2. imperat. γνωθι. a. 2. opt. γνοιην. a. 2. sub. γνω, ῳς, ῳ. a. 2. inf. γνωναι. a. 2. part. γνους, ουσα, ον· à γνωμι.

Γλαυκος, ου, *glaucus, cæsius*.

γλαυκωπις, ιδος, ἡ, *cæsios habens oculos;* in acc. γλαυκωπιν, et ιδα. à γλαυκος, *glaucus*, et ωψ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

γλυκερος, α, ον, Poëticum idem ac th. γλυκυς, *dulcis*.

Γλυκυς, εια, υ, *dulcis, e, jucundus*.

Γλωσσα, et Attic. γλωττα, ης, ἡ, *lingua, sermo*.

γνωρισμα, ατος, το, *indicium*. Th. γινωσκω.

Γοαω, f. ασω. *gemo, deploro, lugeo*.

Γοης, ητος, ἡ *incantator, præstigiator, impostor:* Angl. *a juggler*. Unde

γοητεια, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio*.

γονευς, εος, ὁ, *parens:* á perf. m. γεγονα, verbi γινομαι.

γονη, ης, ἡ, *fœtus, soboles*. Th. γινομαι.

Γονυ, το, *genu*, gen. γονυος, γονατος, γουνος, et γουνατος. dat. pl. γονασι, γουνασι.

γουν, pro γ' ουν, *igitur, certe, saltem:* ex γε, et ουν.

γουνατα, acc. pl. γουνασι. dat. pl. à γονυ, *genu*.

γραμμα, ατος, το, *litera, scriptum, epistola*.

Γρανικος, ου, ὁ *Granicus*, fluvius.

γραφη, ης, ἡ, *scriptura, pictura*.

Γραφω, *scribo, pingo:* olim *insculpo*, f. ψω. p. γεγραφα. a. 1. εγραψα. perf. pass. γεγραμμαι, ψαι, πται. part. γεγραμμενος, η, ον, *scriptus, pictus*.

Γυμνος, ου, *nudus*.

γυμνοω, f. ωσω. p. ωκα, *nudo, spolio:* à γυμνος.

Γυνη, ἡ, *mulier, uxor*, genit. γυναικος, voc. ω γυναι. dat. pl. γυναιξι.

Γωβρυας, ου, ὁ, *Gobryas*, nom. propr.

Δ

Δαιμονιον, ου, το, *genius*. A Δαιμων, *deus*.

δαιμονιος, ου, ὁ και ἡ, *divinus, felix, augustus*.

Δαιμων, ονος, ὁ, *Deus, genius, dæmon*.

Δακνω, *mordeo, pungo:* format tempora q. à δηκω, ut f. 1. act. δηξω. f. 2. δακω. a. 1. εδηξα. a. 2. εδακον. p. δεδηχα, perf. pass. δεδηγμαι.

Δακρυ, υος, το *lacryma*.

δακρυον, ου, το, idem quod δακρυ.

δακρυω, f. υσω, p. υκα, *lachrymor*. Th. δακρυ.

δακτυλιος, ου, ὁ, *annulus:* à Δακτυλος, ου, ὁ, *digitus, pes metricus*.

δαμαλις, εως, ἡ, *juvenca:* à δαμαω, *domo*.

Δαματας, ου, ὁ, *Damatas*, nom.

propr.

Δαμαω, *domo, subigo, affligo, occido*, f. ασω. p. κα.

Δαμιππος, ου, ὁ, *Damippus*, nom. propr.

Δαναη, ης, ἡ, *Danaë*, nomen mulieris. Vide ad p. 56. n. 6.

Δαπαναω, ω, *consumo, impendo, sumptus facio*, f. ησω. p. δεδαπανηκα.

δαπανη, ης, ἡ, *sumptus*: et δαπανημα, ατος, το, *idem*.

Δαρειος, ου, ὁ, *Darius*, rex Persarum.

δασας, Dor. pro δησας, a. 1. part. act. à δεω, *ligo*.

Δαψιλης, εος, ὁ, ἡ, *largus, copiosus*.

δαψιλως, *largè, lautè, opiparè*.

Δε, conj. *verò, at, tamen, autem, igitur, sed*, &c. Vide *Transact. of the R. S. Edin.* Vol. I. p. 113. *Lit. Cl.*

δεδια, perf. m. verbi δειδω, *timeo*, quod vide.

δεησις, εως, ἡ, *supplicatio*: δεησεις, *preces*. Th. δεομαι, *oro*.

δει, *oportet, convenit*: imperf. cum. accus. in sub. δεῃ, imperf. εδει, f. δεησει, a. 1. εδεησε, præs. inf. δειν. part. δεον. Th. δεω, *ligo*.

δειγμα, ατος, το, *exemplum*: Angl. *a sample*: à δεικνυμι, *monstro*, perf. pass. δεδειγμαι.

Δειδω, *timeo, trepido*, f. δεισω. p. δεδεικα. perf. m. δεδοικα pro δεδοιδα· item δεδια, à διω, inus. plusq. p. εδεδοικειν. perf. inf. δεδιεναι, et part. δεδιως.

Δεικνυμι, vel [illegible], *ostendo, monstro, indico*, [illegible] p. δεδειχα. perf. pass. δεδε[illegible]

δειλαιος, αια, αιον, ου, idem ac δειλος, *timidus, miser*.

δειλιαω, ω, *formido, ob ignaviam refugio*. f. ασω. p. δεδειλιακα. Th. δειλος, *ignavus*.

Δειλος, η, ον, *timidus, ignavus, miser*.

δειμαινω, *timeo*, f. ανω. p. γκα. Th. δειδω, *timeo*.

Δεινιας, ου, ὁ, *Dinias*, n. propr.

Δεινος, η, ον, *dirus, peritus, vehemens, gravis*.

δειπνεω, *cœno*. f. ησω. p. δεδειπνηκα. Th. δειπνον, *cœna*.

Δειπνον, ου, το, *cœna, cibus*.

Δεκα, *decem*.

Δελεαρ, ατος, το, *esca*.

δενδρηεις, ηεσσα, ηεν, Dor. δενδρωεις, *nemorosus, arboribus abundans*. Th. δενδρον, *arbor*.

Δενδρον, ου, το, et δενδρος, εος, το, *arbor*.

δεξιος, α, ον, *dexter*.

δεομαι, *oro, rogo*; item *indigeo*: cum genit. f. 1. δεησομαι. perf. δεδεημαι, tanq. ab inus. δεεομαι. Th δεω.

Δερκω, et δερκομαι; *video, aspicio*, f. ξω. p. χα. f. 2. δρακω. a. 2. εδρακον. a. 2. inf. δρακειν, perf. m. δεδορκα.

δεσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δεω, *ligo*.

δεσποτης, ου, ὁ, *dominus*. Th. δεσποζω, *dominor*.

Δευρο, adv. *huc, adesdum*.

Δευτερος, α, ον, *secundus, a, um*.

Δεχομαι, *capio, suscipio, sustineo, exspecto*, f. δεξομαι. p. δεδεγμαι.

Δεω, *ligo, vincio, necesse habeo*, f. δησω. p. δεδεκα.

Δη, *sane, profecto, quidem, verò, proindè, demum*.

δηϊος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro δαϊος, ου, *hostilis, bellicosus, ardens*: à δαιω, *uro*.

δηλαδη, *videlicet, certè*. Th. δη, *certè*.

δηλονοτι, *nimirum, omnino, profecto, quippe*. adv. q. a δηλον ὁτι.

Δηλος, ου, *manifestus, notus, certus, perspicuus*; item, Delus, no-

men insulæ.

δηλοω, f. ωσω. p. δεδηλωκα, patefacio, declaro, manifesto. Th. δηλος.

Δημαδης, ου, ὁ, Demades, nom. propr.

Δημητηρ, ερος, vel τρος, ἡ, Ceres, dea frugum.

δημιεργος, ε, ὁ, ἡ, conditor, opifex, qui δημιον εργαζεται, publicum operatur: à δημιος, quod a δημος, et εργον, opus.

Δημος, ου, ὁ, populus, plebs, vulgus. Quod a δεω, ligo.

δηποτε, aliquando, tandem.

δηπου, δηπουθεν, adv. utique, certè, profectò.

Δια, præposit. cum genit. per: Angl. through: cum acc. propter, on account of. In compositione notat separationem, vel intendit significationem, di vel dis, per, trans.

διαβαινω, transeo, trajicio. f. βησομαι. p. βεβηκα. a. 2. διεβην, a. 2. inf. βηναι. part. a. 2. βας, αντος. Th. βαινω, eo.

διαβολη, ης, ἡ, calumnia, obtrectatio: à διαβαλλω, traduco.

διαγινωσκω, dignosco, cognosco, f. διαγνωσομαι. p. διεγνωκα. a. 2· διεγνων· ex δια, et γινωσκω, cognosco.

διαδεω, f. ησω. p. εκα, corono, cingo: à δεω, ligo.

διαδημα, ατος, το, diadema, corona: à διαδεω, revincio. Th. δεω, ligo.

διαδιδρασκω, aufugio, evito, f. διαδρασω. p. διαδεδρακα· ex δια, et διδρασκω, idem; quod ab obs. δραω.

διαθηκα, ης, ἡ, fœdus, testamentum, dispositio, à διατιθημι, dispono. Th. τιθημι, pono.

διαιρεω, divido, distribuo, f. ησω. p. ηρηκα. a. 2. διειλον. Th. αιρεω, capio.

διαιταω, ω, alo seu nutrio medicè: rego, arbitror, discepto, f. ησω. p. ηκα. διαιταομαι, ωμαι, vitam dego: à διαιτα, victus, arbitrium.

διακειμαι, constitutus sum, afficior: ex δια, et κειμαι, jaceo.

διακονεω, ω, ministro, famulor, inservio, f. ησω. p. δεδιηκονηκα. perf. διηκονημαι· ex δια, et κονιω, festino.

διακοπτω, amputo, disseco, intercido: à δια, et κοπτω, scindo.

διακοσιοι, αι, α, ducenti, æ, a: ex δις, bis, et ἑκατον, centum.

διακρινω, discerno, dijudico, f. νω. p. διακεκρικα. Th. κρινω, judico.

διαλαλεω, colloquor, divulgo, f. ησω: p. διαλελαληκα. ex δια, et λαλεω, loquor.

διαλανθανω, f. ησω, perlateo, delitesco: à λανθανω, lateo, quod vide. Th. ληθω, idem.

διαλεγομαι, differo, colloquor: cum dativ. p. διαλελεγμαι. a. 1. διελεχθην· ex δια, et λεγω, dico.

διαλειπω, f. ειψω. p. ειφα. desero, intermitto. Th. λειπω.

διαλεκτικος, η, ον, dialecticus: a διαλεγομαι, differo. Th. λεγω, dico.

διαλλασσω, et Att. ττω, permuto, differo, f. διαλλαξω. p. διηλλαχα. perf. pass. διηλλαγμαι. Th. αλλασσω, muto.

διαλογιζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, f. ισομαι. perf. pass. διαλελογισμαι. Th. λογος, ratio.

διαλογισμος, ου, ὁ, cogitatio, disceptatio: ex δια, et λεγω, dico.

διαλογος, ε, ὁ, dialogus, colloquium: à διαλογιζομαι, quod vide.

διαλυω, dissolvo, diminuo, f. υσω. p. διαλελυκα· ex δια, et λυω, solvo.

διαμενω, permaneo, perduro, f. με-

νω. p. διαμεμενηκα. ex δια et μενω, *maneo.*

διαναπαυω, f. αυσω. *requiesco, recreo, quietem do.*

διανεμω, *divido, distribuo,* f. μω. perf. διανενεμηκα· ex δια, et νεμω, *tribuo.*

Διανυσος, ου, ὁ, *Bacchus,* vinum.

διανυω, propriè *iter absolvo, expedio,* f. υσω. p. διηνυκα· ab ανυω, *perficio.*

διαπιπτω, f. πεσουμαι, *intercido, interlabor, diffluo.* Th. πιπτω, *cado.*

διαπλεω, *transnavigo, pernavigo,* f. πλευσω. p. διαπεπλευκα. a. 1. διεπλευσα. Th. πλεω, *navigo.*

διαπορθμευω, *transferto, transporto:* à πορθμος, *fretum,* quod a πειρω, *transadigo.*

διαπρασσω, et αττω, *perficio, perago.* Th. πρασσω, *facio.*

διαρρηγνυμι, vel διαρρησσω, *dirumpo, diffringo,* f. διαρρηξω, p. διερρηχα. f. 2. διαρραγω, aor. 2. paſſ. διερραγην. inf. διαραγηναι. Th. ρησσω, vel ρηγνυμι, *frango.*

διαρρυεω, *diffluo.* Inveniuntur in uſu p. part. act. διερρυηκως, et part. aor. 2. paſſ. διαρρυεις, et in inf. διαρρυηναι. Th. ρυεω, id, quod ρεω, *fluo.*

διασπαρασσω, *dilacero, dilanio,* f. ξω. p. διεσπαραχα. Th. σπαρασσω, vel. -ττω, *lacero.*

διασπαω, *discerpo, divello, distrabo,* f. ασω. p. διεσπακα· ex δια, et σπαω, *traho.*

διαστρωννυμι, ννυω, *sterno, paro.*

διασωζω, f. ωσω. p. κα. *servo, conservo.*

διατελεω, ω, *permaneo,* item *traduco, conficio,* f. εσω. p. διατετελεκα, a τελεω, quod a τελος, *finis.*

διατεμνω, f. μω, *diſſeco, ſeparo, divello:* a τεμνω, *ſeco.*

διατι, *quare?* adv. interrogandi: ex δια, *propter,* et τι, *quid?*

διατριβη, ης, ἡ, *mora, commoratio:* à διατριβω, *abſumo, commoror, tempus tero in aliquâ re,* f. ψω. p. διατετριφα. Th. τριβω, *tero.*

διαφαινω, *eluceo:* à φαινω, *luceo.*

διαφερω, *differo, antecello, surſum, deorſum fero,* f. διοισω. a. 1. διηνεγκα. Th. φερω, *fero.*

διαφθειρω, *corrumpo, ſtupro, interficio,* f. 1. διαφθερω. p. διεφθαρκα· à φθειρω, *corrumpo,* quod à φθερω, id.

διαφυλακτεος, α, ον, *custodiendus:* à

διαφυλασσω, vel -ττω *custodio, conſervo.* Th. φυλασσω, idem.

διαχυω, idem quod διαχεω, *diffundo, effero.*

Διδασκω, *doceo,* f. διδαξω. p. δεδιδαχα.

Διδυμος, ου, ὁ, ἡ, *geminus, duplex:* διδυμοι, *gemelli:* q. a δυο, *duo.*

Διδωμι, *do, dono,* imperf. εδιδων, ως, ω, vel εδιδουν, ους, q. a. διδοω, f. δωσω. p. δεδωκα.

διεξειμι, *ediſſero, narro, mente revolvo.*

διερευναω, ω, f. ησω, *indago perſcrutor:* ab ερευναω, *indago.*

διερχομαι, *tranſeo, prætereo,* f. διελευσομαι. a. 2. διηλθον. a. 2. part. διελθων, perf. m. διεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio.*

διηγεομαι, ουμαι, f. ησομαι. *narro, commemoro:* ex δια et ἡγεομαι, *duco.*

δικαιοπραγεω, ω, f. ησω. *juſtè ago:* ex δικαιος et πραττω, *facio.*

δικαιος, αια, αιον, *juſtus, a, um, æquus, innocens, probus:* in comp. δικαιοτερος. ſuperl. δικαιοτατος. Th. δικη, *jus.*

δικαιοσυνη, ης, ἡ, *juſtitia, æquitas.*

δικαστηριον, ου, το, *forum judiciale, judicium.* Th. δικη. *jus.*

δικαστης, ου, ὁ, *judex:* a δικαζω.

Th. δικη.

Δικη, ης, ἡ, jus, justitia, dica, causa.

διο, conjunct. ideo, propterea, proinde: ex δια et ο, quod.

Διογενης, εος, ὁ, ἡ, Jove editus; item Diogenes, nom. propr. ex Ζευς, Διος, Jupiter, et γινομαι, nascor.

διοικητης, ου, ὁ, negotiorum gestor, dispensator, administrator fisci. Th. οικος domus.

Διομηδης, εος, ὁ, Diomedes, nomen propr.

Διονυσιος, ου, ὁ, Dionysius, n. viri.

Διονυσος, ου, ὁ, Bacchus.

διοτι, quoniam, et interrogativè, quamobrem? conjunct. ex. δια, propter, et ὁ, τι, quod.

διοχλεω, ω, f. ησω, turbo, molestiam exhibeo.

Δις, adv. bis.

διϋπνιζω, expergefacio, f. ισω. p. διυπνικα. ex δια, et ὑπνος· somnus.

Διψα, ης, ἡ, sitis.

διψαω, f. ησω, sitio; p. δεδιψηκα. a. 1. εδιψηκα. Th. διψα, sitis.

διψος, εος, το sitis, idem cum διψα.

διωγμος, ου, ὁ, persecutio: à διωκω, persequor.

Διωκω, persequor, insequor, consector, percutio, ferio; item fugo: f. διωξω. p. δεδιωχα.

Διων, ονος, Dion.

δοκευω, f. ευσω, observo; item insidior.

Δοκεω, videor, censeo, existimo, imperf. εδοκεον, ουν, f. δοξω, raro δοκησω. p. δεδοχα, et δεδοκηκα.

δολιος, ια, ιον, dolosus. Th. δολος, dolus.

δολιχοδειρος, ου, ὁ, ἡ, collum longum habens: a δολιχος, longus, et δειρη, cervix.

δομος, ου, ὁ, domus. Th. δεμω, ædifico: p. m. δεδομα.

Δοναξ, ακος, ὁ, arundo, sagitta.

Δονεω, agito, f. ησω.

δοξα, ης, ἡ, opinio, fama, gloria.

Δορυ, το, hasta, lancea, pilum; gen. δορατος, et δουρος (per Metath. pro δορυος.) dat. δορατι, et δουρι.

δορυφορος, ου, ὁ, satelles: ex δορυ, hasta, et φερω, fero.

δοσις, εως, ἡ, donum, donatio. a διδωμι.

δουλευω, servio, inservio, sum servus, f. ευσω. p. δεδουλευκα· a δουλος, servus.

δουλη, ης, ἡ, serva.

Δουλος, ου, ὁ, servus.

Δουρα, vide δορυ.

Δρακων, οντος, ὁ, draco.

δραμειν, a. 2. inf. δραμων, ουσα, currens. a. 2. part. act. δραμουμαι. f. 2. m. a. τρεχω, curro: f. θρεξω. p. δεδραμηκα. a. 2. εδραμον. p. m. δεδρομα.

δραπετης, ου, ὁ, servus, fugitivus, à δραω, fugio.

δραπετιδας, α, ὁ, Dor. pro

δραπετιδης, ου, ὁ, idem quod δραπετης.

Δραχμη, ης, ἡ, drachma, monetæ et ponderis nomen.

Δραω, f. ασω. facio, ministro.

δριμυλος, ου, ὁ, ἡ, aliquantum acris seu acerbus, acriusculus: a δριμυς, acris.

Δριμυς, εια, υ, asper.

Δρομαχετος, ου, ὁ, Dromachetus, nom. propr.

δρομος, ου, ὁ, cursus: a p. m. δεδρομα, verbi τρεχω, curro.

Δροσος, ου, ἡ, ros.

δρυμος, ου, ὁ, sylva querna, quercetum nemus.

δρυμων, ωνος, ὁ, quercetum nemus: a δρυς, quercus.

Δρυς υος, ἡ, quercus, robur.

Δυναμαι, σαι, ται, possum, valeo: in. sub. præs. δυνωμαι, ῃ, ηται· imperf. ηδυναμην, ω, ατο. Att.

pro εδυναμην. f. δυνησομαι. a. 1. pass. εδυνηθην, ης, η. a. 1. sub. δυνηθω, ης, η. legitur etiam 1. a. pass. εδυνασθην, et ηδυνασθην, et a. 1. m. εδυνησαμην, &c.

δυναμις, εως, ἡ, *potentia*, *vis*, *virtus* : a δυναμαι.

δυνατος, η, ον, *potens*, *possibilis*. Th. δμναμαι.

Δυνω, δυω, vel δυμι, *subeo*, *ingredior*, *induo*. δυνω tantum in compos. invenitur. δυω, f. δυσω. perf. δεδυκα. perf. pass. δεδυσμαι. δυμι, a. 2. εδυν, υς, υ. a. 2. inf. δυναι. a. 2. part. δυς, δυντος.

Δυο, vel Att. δυω, *duo*, gen. dual. δυοιν, et in f. g. δυειν, dat. pl. δυσι.

Δυς, particula in compositione pro *ægrè*, *malè*, *infeliciter*, et pro α privante.

δυσαλωτος, ε, ὁ και ἡ, *difficilis captu* : ex δυς, et ἁλισκω, *capio*.

δυσειδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *deformis*, *turpis* : ex δυς et ειδος, *forma*.

δυσεργος, ε, ὁ, ἡ, *piger*, *ad opus faciendum lentus*. Th. εργον, *opus*.

δυσκαταστατος, ε, ὁ και ἡ, *sedatu difficilis* : ex δυς, et καθιστημι, *compono*.

δυσμαθης, εος, ὁ και ἡ, *indocilis*, *hebes* : ex μανθανω, *disco*.

δυσμενης, εος, ὁ, ἡ, *infestus hostis* : ex δυς, et μενος, *animus*, *ira*.

δυσπαρις, ιδος, ὁ, vocat. δυσπαρι, *infelix Paris*, v. δυς.

δυσποτμος, ε, ὁ, ἡ, *infelix* : ex δυς, et ποτμος, *sors*.

δυστηνος, ε, ὁ, ἡ, *infelix*, *miser* : ex δυς, et στενω, *gemo*.

δωδεκα, οἱ, αἱ, τα, *duodecim* : ex δυω, et δεκα.

δωρεομαι, εμαι, *dono*, *largior*, f. ησομαι, part. pass. δεδωρημαι, σαι, ται. Th. δωρον, *donum*.

Δωρις, ιδος, ἡ, *Doris*, vel *Doreia*.

Δωρον, ε, το, *donum*, *polmus minor*.

Ε

Εαν, *si*, conjunct. construitur cum subj. et opt.

Εαρ, ρος, το, et contract. ηρ, ηρος, *ver*.

ἑαυτου, ης, ου, et contractè αυτου, ης, ε, ἑαυτῳ, &c. *sui ipsius*, &c. caret nominativo.

Εαω, *sino*, *permitto*, imperf. ειαον, ων, αις, ας, αι, α. f. εασω. perf. ειακα· recipit ι post ε pro augmento.

εγγιζω, f. ισω, p. κα. *appropinquo*, *accedo* : ab εγγυς, *propè*.

εγγραφω. *inscribo*, f. ψω, εγγεγραφα. Th. γραφω, *scribo*.

εγγυαω, f. ησω, *spondeo*, *promitto*, *despondeo* : ab

Εγγυη, ης, ἡ, *sponsio*, *fidejussio*.

εγγυθεν, Poët. pro εγγυς. *propè*.

Εγειρω, *excito*, *expergefacio*, f. εγερω. p. ηγερκα.

εγκαλεω, *in jus voco*, *accuso*, f. εσω. perf. act. εγκεκαληκα. ex εν, et καλεω, *voco*.

εγκαυμα, τος, το, *inustio* : ab εν, et καιω, *uro*.

εγκεφαλος, ε, ὁ και ἡ, *qui in capite est* : ex εν, et κεφαλη, *caput*. εγκεφαλος, supple μυελος, *cerebrum*.

εγκρατεια, ας, ἡ, *continentia*, *temperantia*.

εγχειριζω, *in manus trado*, *porrigo*, f. ισω. p. ικα. Th. χειρ, *manus*.

Εγχελυς, υος, ἡ, *anguilla*.

εγχεω, f. ευσω, *infundo*.

Εγχος, εος, το, *hasta*, *ensis*.

Εγω, εμου, &c. *ego*, emphaticè εγωγε, Angl. *I*, *for my part*.

Εδω, *edo*.

Ἑζομαι, f. ἑσομαι. f. 2. ἑδουμαι, *sedeo*.

ἱζω, *colloco, sedere facio*, imperf. ἱιζον.

ειν, *eram, erat:* Ion. et Poët. pro ην, 1. et 3. fing. imperf. verbi ειμι *fum.*

Εθελω, vel θελω, *volo:* imperf. εθελον, ες, ε, f. θελησω. p. τεθελημα. perf. paff. τεθελημαι, unde θελημα, *voluntas.*

Εθνος, εος, το, *gens, natio, populus.*

Εθος, εος, το, *ritus, mos, confuetudo.*

εθω, inufitat. *confuefco*, p. m. ειωθα. Th. εθος, *mos.*

Ει, *fi*, conjunct. hinc ειθε, *utinam.*

ειαρος, gen. fing. Poët. pro εαρος· ab εαρ, ρος, το, *ver.*

ειβεται, *diftillat*, 3. fing. ind. Ion. et Poët. pro λειβεται. fic ειβειν, pro λειβειν, ειβομενος, pro λειβομενος. Th. λειβω, f. ψω, *libo, fundo.*

ειγε, *fi quidem, fi modo:* conjunct. cum indic.

ειδεναι, vel eft præfens inf. ab ειδημι. vel perf. inf. act. per Sync. pro ειδηκεναι, ab ειδεω, *fcio.*

ειδεω, *fcio*, f. ειδησω. p. ειδηκα. plufq. ειδηκειν, et per Sync. ειδεα, et ειδειν, Att. verò ηδειν, εις, ει· et in 3. pl. ηδεισαν. p. m. οιδα, *novi.*

ειδημι, inuf. idem quod ειδεω, *fcio*, inf. ειδεναι.

ειδος, εος, το, *fpecies, præftans forma, facies.* Th. ειδω, *video.*

ειδυλλιον, *Idyllium, ecloga:* ab ειδος, *forma.*

Ειδω, *video*, f. 1. m. εισομαι. a. 2. ειδον, et ιδον, ες, ε. a. 2. fub. ιδω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ιδειν. a. 2. part. ιδων, ουσα, ον. Vide gram.

ειδως, *qui novit*, perf. part. act. per Sync. pro ειδηκως, οτος, verbi. ειδεω, vel ειδημι, *fcio:* f. ησω.

ειεν, *efto, fatis de hoc:* ab ειμι.

ειθ', pro ειτα, *deinde:* propter afpirationem.

ειθε, *utinam.* Th. ει, *fi.*

εικαζω, f. ασω, *affimilo.* Th. εικω, *fimilis fum.*

εικαιος, αια, αιον, *temerarius, qui temerè aliquid facit.*

εικελος, ε, *fimilis.* Th. εικω.

Εικῃ, adv. *fruftra, temerè, casu.*

εικος, οτος, το, *verifimile:* ab εικω, *fimilis fum.*

Εικοσι, *viginti.*

εικοτως, adv. *fimiliter, meritò:* ab εικως, οτος, *fimilis.* Th. εικω, *fimilis fum.*

Εικω, *fimilis fum;* item *cedo, non repugno:* f. ξω. perf. m. εοικα.

εικων, ονος, ἡ, *imago:* ab εικω.

Ειλειθυια, ας, *Lucina.*

ειμα, ατος, το, *veftis:* ab ἑω, *induo*, vel ἑννυω.

ειμι, εις, vel ει, εστι, *fum, es, eft*, &c. Th. εω, inuf. idem.

ειμι, *eo*, et in dual. ιτον. 3. pl. ιασι. imperf. ειν. dual. ιτον. 3. pl. ισαν. a. 2. ind. ιον, ιες. præf. imperat. ιθι, ιτω, &c. Vide Gram.

ειπερ, *fiquidem, fi:* ex ει et περ.

ειποτε, *fi quando*, adv. ex ει, *fi*, et ποτε, *quando*, quod ab ὁτε, idem.

Ειρηνη, ης, ἡ, *pax.*

Εις, vel ες, *ad, in;* fcil. *in*, quando regit accuf.: accuf. foli jungitur, in compof. *in, ad, intra.*

Ἑις, μια, ἑν, *unus, a um;* item *quidam:* gen. ἑνος, μιας, ἑνος.

εισαγω, *introduco*, f. ξω. p. εισηχα. ex εις, *in*, et αγω, *duco.*

εισαπαξ, adv. *femel:* ex εις et ἁπαξ.

εισειμι, *intro, ingredior:* ex εις et ειμι, *eo.*

εισερχομαι, *ingredior*, f. εισελευσομαι. a. 2. εισηλθον, ες, ε. perf. m. Att. εισεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio.*

εισετι, *in posterum quoque*, adv.
εισοδος, ου, η, *ingressus, introitus:* ex εις et οδος.
εισοκα. Dor. et εισοκεν, *donec.*
εισοπισω, *postea.*
εισπορευομαι, f. ευσομαι. *ingredior.*
εισφερω, *ingero*, f. εισοισω, a. 1. εισηνεγκα. Th. φερω.
εισω, et εσω, *intrà:* cum artic. ὁ εισω, *interior.* Th. εις, vel ες, *ad, in.*
Ειτα, adv. *postea, deinde, tum*, et interrog. *anne? itane vero?*
ειωθα, *consuevi*, perf. m. (pro εθα per Pleonasm. ω.) infin. ειωθεναι, in 1. pl. ειωθαμεν. et in 3. pl. ειωθασι. ειωθοτες, *soliti.* perf. m. part. ab ειωθως, οτος, ab εθω. *soleo.*
Εκ vel εξ, *e, ex*, regit gen. εκ ante consonant. εξ ante vocal. ponitur: Angl. *out of.*
Ἑκαστος, η, ον, *quisque, unusquisque, singuli.*
Ἑκατερος, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus; utervis, uterque.*
Ἑκατη, ης, η, *Hecate*, Luna.
ἑκατι, Dor. pro ἑκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκων, οντος, *voluntarius.*
ἑκατογχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus:* ex ἑκατον, *centum*, et χειρ, *manus.*
Ἑκατον, *centum.*
ἑκατονταρχης, ου, ὁ, et ἑκατονταρχος, ου, ὁ, *centurio:* ex ἑκατον, et αρχος. vel αρχων, *princeps*, q. d. αρχων των ἑκατον.
εκβαλλω, f. εκβαλω. p. εκβεβληκα. *ejicio, excutio.* Th. βαλλω, *jacio.*
εκδιδασκω, *edoceo.* Th. διδασκω.
εκδιωκω, *expello*, f. εκδιωξω. a. 1. εξεδιωξα. ab εκ, et διωκω, *persequor.*
εκδοτος, ου, ὁ, η, *deditus, traditus:* ab εκ, et διδωμι, *do.*
εκει, *illic, illuc, eò*, adv. loci.
εκειθεν, *illinc*, adv. e loco: ab εκεινος.
Εκεινος, η, ο, *ille, a, ud.*
εκεισε, *illic, illac, eò*, adv. Th. εκεινος, *ille.*
εκθερμαινω, *excalefacio:* ab εκ, et θερμαινω, idem quod θερω, *calefacio.*
εκκαθαιρω, *expurgo*, f. εκκαθαρω. a. 1. εξεκαθαρα. ab εκ, et καθαιρω, *purgo.*
εκκαυμα, ατος, *id quo aut quod accendimus.* Th. καιω, *uro.*
εκκλησια, ας, η, *concio, cœtus, convocatus, ecclesia.*
εκκολαπτω, *exscindo, deleo*, item *ovis excludo*, f. ψω. p. εκκεκολαφα. Angl. *to hatch.*
εκλανθανω, *oblivionem induco.* f. εκλησω. a. 2. εξελαθον. præf. m. εκλανθανομαι, *oblivíscor:* f. m. εκλησομαι, perf. m. εκλελαθα, perf. pass. εκλελησμαι· ab εκ, et λανθανω, *lateo.*
εκλεγω, f. ξω. p. χα, *eligo, eximo.* Th. λεγω.
εκλυω, f. υσω. p. εκλελυκα. *exsolvo, dirimo, dissipo.* Th. λυω, *solvo.*
εκπεμπω, *emitto*, f. ψω, εκπεπεμφα. perf. pass. εκπεπεμμαι, ψαι, πται. a. 1. pass. εξεπεμφθην. a. 1. part. pass. εκπεμφθεις, et in pl. εκπεμφθεντες· ab εκ, et πεμπω, *mitto;* f. ψω.
εκπεταννυμι, *expando*, f. εκπετασω. a. 1. εξεπετασα, cum acc. ab εκ et πεταω, *pando, aperio.*
εκπινω, *ebibo, epoto:* à πινω, f. πωσω. *bibo.* Vide Gram.
εκπτωσις, εως, η, *casus, calamitas:* ab εκπιπτω.
εκσειω, ω, *commoveo, expello*, f. ησω.
εκταδην, adv. *porrectim.* Th. τεινω,

tendo.

εκτεινω, f. ενω. p. εκτετακα, *protendo, extendo:* ab εκ et τεινω, *tendo.*

εκτοτε, *ex eo tempore.* Th. τοτε, *tunc.*

εκτυφλοω, ω, *excæco:* à τυφλος, *cæcus.*

Ἑκτωρ, ρος, ὁ, *Hector*, Trojanorum dux, Priami filius.

εκφευγω, *effugio*, f. εκφευξω. p. εκπεφευγα. Th. φευγω, *fugio.*

εκφοβεω, *terrefacio*, f. ησω. perf. εκπεφοβηκα· ab εκ et φοβεω, *terrefacio.* quod à φοβος, *timor.* Th. φεβομαι, *fugio, timeo;* p. m. πεφοβα.

εκχεω, *effundo.* f. εκχευσω. Th. χεω, *fundo.*

Ἑκων, οντος, et in f. g. ἑκουσα, ης, *volens.*

Ελαια, ας, ἡ, *olea, oliva*, arbor.

ελαττοω, vel -σσοω, *minuo, diminuo*, f. ωσω perf. ηλαττωκα. præf. inf. paff. ελαττουσθαι. Th. ελαχυς, *parvus;* ελασσων, vel -ττων, *minor.*

Ελαυνω, *agito, provebo, duco, ferio*, f. ασω. q. ab ελαω. p. ηλακα, et Attic. εληλακα. perf. paff. ηλαμαι, σαι, ται.

Ελαφος, ȣ, ὁ, ἡ, *cervus, cerva.*

Ελαφρος, ȣ, ὁ, ἡ, *levis et celer, non difficilis.*

ελεγειον, ȣ, το, *elegiacum carmen, elegia*, et ελεγεια, ας, ἡ· ab ελεγος, idem.

ελεγχος, ȣ, ὁ, *argumentum, probatio:* ab

Ελεγχω, f. ξω. *arguo, argumentis demonstro, convinco, refuto*, perf. ηλεγχα.

ελεεω, ω, *misereor*, f. ησω. ηλεηκα. Th. ελεος, ȣ, ὁ, *misericordia.*

Ἑλενη, ης, ἡ, *Helena.*

Ελεος, ȣ, ὁ, *misericordia, commiseratio*, vel εος, ȣς, το.

ελευθερια, ας, ἡ, *libertas.*

Ελευθερος, ȣ, ὁ, *liber.*

ελευθεροω, *libero*, f. ωσω. perf. ηλευθερωκα. Th. ελευθερος, *liber.*

ελευθερως, adv. *liberè.* ab ελευθερος.

ελεφαντινος, ȣ, *elephantinus, eburneus:* ab

Ελεφας, αντος, ὁ *elephas;* item *ebur*, dens elephantis.

εληλαμενος, pro ηλαμενος, perf. part. Att. ab ελαυνω, *abigo.*

Ἑλκος, εος, το, *ulcus, vulnus.*

Ἑλκω, *traho*, imperf. ειλκον. f. ξω.

Ἑλλας, αδος, ἡ, *Græcia.* Th. Ἑλλην, quod vide.

Ελλεβορος, seu ἑλλεβορος, ȣ, ὁ, *helleborus, veratrum.*

ελλειπω, f. ψω. *relinquo, prætermitto*, p. φα. a. 2. ελιπον.

Ἑλλην, ηνος, ὁ, *Hellen*, filius Deucalionis: à quo *Græci* dicuntur Ἑλληνες.

ελπιζω, *spero*, f. 1. ισω. Att. ελπιω, p. ηλπικα. ab

Ἑλπις, ιδος, ἡ, *spes, expectatio.*

εμαυτου, *meipsius*, dat. εμαυτῳ· caret nom. fing. dual. nec non plur.

εμβαινω, *ingredior*, f. εμβησομαι. p. εμβεβηκα. a. 2. ενεβην, a. 2. part. εμβας, αντος. Th. βαινω, *eo.*

εμβαλλω, *injicio, impello, infero, ingredior, irrumpo*, f. αλω, p. εμβεβληκα. a. 2. ενεβαλον. ab εν, et βαλλω, *jacio.*

Εμβας, *Embas*, nom. propr.

εμβροντητος, ȣ, *attonitus, vesanus:* ab εν, et βροντοω, *tono.* Th. βροντη, *tonitru.*

εμηνα, a. 1. ind. act. verbi μαινομαι, *insanio.*

εμμι, *sum*, Dor. et Æol. pro ειμι.

εμος, η, ον, *meus, a, um:* ab εμου *mei*, gen. ab εγω, *ego.*

εμπειρος, *peritus.* Th. πειρα, *cona-*

tus.

ἐμπειρως, adv. *peritè, scitè, aptè.*

ἐμπιμπρημι, vel ἐμπιπρημι, *incendo,* f. ησω. p. ἐμπεπρηκα, in v. m. *ardeo:* ex ἐν et πιπρημι, id. quod πρηθω, *incendo.*

ἐμπιπτω, *incido,* f. ἐμπτεσω. p. ἐμπεπτωκα. a. 2. ἐνεπεσον. ab ἐν, et πιπτω, *cado.*

ἐμπλεκω, *implico, irretio, intexo,* f. ἐμπλεξω, p. ἐμπεπλεχα. ab ἐν, et πλεκω, *necto.*

ἐμπλεω, *innavigo, innato.* Th. πλεω, f. ευσω, *navigo.*

ἐμπορπαω, ω, *infibulo, fibula conjungo,* f. ησω, p. ἐμπεπορπηκα. Th. πορπη, *fibula.*

ἐμπροσθεν, *coram, ante.* Th. προ, *ante, coram.*

ἐμπυκαζω, *tego, intego:* à πυκαζω, quod vide.

ἐμφαγω, et ἐμφαγομαι, *vescor, edo:* ex ἐν, et φαγομαι, *edo.*

ἐμφαινω, *repræsento, specimen præbeo:* ex ἐν, et φαινω, *ostendo.*

ἐμφασις, εως, ἡ, *species, repræsentatio:* ex ἐμφαινω.

ἐμφοβεω, *exterrefacio,* f. ησω. p. ἐμπεφοβηκα. à φοβεω, *terreo;* quod à φεβομαι, *fugio, timeo.*

ἐμφοβος, ου, ὁ, ἡ, *perterritus, metu perculsus:* ab ἐν, et φοβος, *metus:* à φεβομαι, *timeo;* p. m. πεφοβα.

ἐμφρων, ονος, ὁ και ἡ, *prudens, mentis compos, sapiens:* ex ἐν, et φρην.

Ἐν, *in,* præp. regit. dat. et significat *loco.*

ἐναγκυλαω, et -λεω, ω, *amento:* ab ἀγκυλη, *amentum.*

ἐναλιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus, maritimus.* Th. ἁλς, ἁλος, ἡ, *mare.*

ἐναλλαττω, *permuto, alterno,* in: 1. pl. ἐναλλαττομεν, f. ξω. p. χα. ab ἐν et ἀλλασσω, vel ττω, *muto.*

ἐναντιος, ια, ιον, *contrarius, adversus.*

Ἐναργης, εος, ὁ, ἡ, *clarus, evidens:* q. ab ἐν, et ἀργος, *albus.*

ἐνδεια, ας, ἡ, *inopia.*

ἐνδιατριβω, f. ψω. *immoror:* ex ἐν, δια, et τριβω.

ἐνδοθι, Poët. *intus, in:* ad ἐνδον, idem.

ἐνδοιαζω, f. ασω. *dubito:* ex ἐν et δοιος, *geminus.*

Ἐνδον, *intus,* adv.

Ἐνδυω, (ut et ἐνδυνω, et ἐνδυομαι.) *induo,* cum dupl. acc. f. υσω. perf. ἐνδεδυκα· ab ἐν, et δυω, seu δυνω, *subeo, induo.*

ἐνεδρα, ας, ἡ, *insidiæ.* Th. ἑζομαι, *sedeo.*

ἐνειμι, *insum:* ab ἐν, et εἰμι, *sum.*

Ἑνεκα, et ἑνεκεν, *propter, causâ,* adv. regit genit.

ἐνεστι, et ἐξεστι, *licet, inest.* Th. εἰμι.

Ἐνθα, adv. *hic, ibi, illic.*

ἐνθαδε, adv. *hic, istic.*

ἐνθεν, ἐνθενδε, et ἐντευθεν, *hinc, illinc;* adv. de loco. Th. ἐνθα, *hic, illic.*

ἐνθουσιαζω, seu -αω, f. ασω, p. ακα, *divino furore agor, numine afflor:* ab ἐνθους, *numine afflatus.* Th. θεος, *Deus.*

ἐνιοι, ιαι, ια, *aliqui, nonnulli.*

ἐνιοτε, *interdum:* ab ἐνιοι, *nonnulli.*

ἐννοεω, -ω, f. ησω, *mente concipio, cogito, recordor:* ab ἐννοος, *mentis compos, sapiens,* quod ab ἐν, et νοος, *mens.*

ἐνοικεω, *inhabito,* f. ησω, p. ἐνωκηκα. ab ἐν, et οικεω, *habito.* Th. οικος, *domus.*

ἐνοπλος, ου, ὁ, *armatus.* Th. ὁπλον, *telum.*

ἐνοχλεω, -ω, *turbo, molestus sum,* f. ησω. p. ἐνωχληκα· ab ἐν, et οχλεω, idem. Th. οχλος, *turba.*

ἐνταυθα, et ἐνταυθοι, *hic, illic huc, eo.* Th. ἐνθα, *hic, ibi.*

εντελλομαι, *mando, jubeo*, f. 1. m. εντελλουμαι, perf. pass. εντεταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ενετειλαμην. p. m. εντετολα. ab εν, et τελλω, *sum, fio*.

εντευθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ενθα, *hic, illic*.

εντι, Dor. pro εισι, et εστι· ab ειμι, *sum*.

εντιθημι, et εντιθεμαι, *impono, infero, recondo*. Th. τιθημι.

εντικτω, *pario*, &c. ex εν, et τικτω, *pario*, quod vide.

εντρυφαω, ω, *oblecto me, insulto, luxuriose utor: ludificor*, f. ησω, p. εντετρυφηκα· ab εν, et τρυφη, *mollities*. Th. θρυπτω, *frango*.

εντυγχανω, *occurro alicui*, f. εντευξομαι. a. 2. ενετυχον. ab εν, et τυγχανω, *sum*.

Εξ, *ex*, præposit. regit. gen. Vid. εκ.

εξαιρεω, *eruo, tollo, evello*. f. εξαιρησω. p. εξηρηκα εξελομην, a. 2. m. Ion. pro εξειλομην, part. εξελομενος. Th. αιρεω, *capio*.

εξαιρω, *tollo, aufero effero*, f. εξαρω. p. εξηρκα. perf. pass. εξηρμαι. ab εξ, et αιρω, *tollo*.

εξαιτεω, *deposco, exposco*: ab εξ et αιτεω, *peto*.

εξανιστημι, *excito*, f. εξαναστησω. ab εξ, ανα, et ἱστημι, *sisto*.

εξαπαταω, ω, *seduco, decipio*, f. ησω. p. εξηπατηκα· ab εξ, et απαταω, *fallo*.

εξαπινας, Dor. pro.

εξαπινης, *ex improviso*, Poët. pro εξαιφνης· ex α priv. et φαινω.

εξειμι, vel εξιημι, *exeo, egredior*, præf. inf. εξιεναι. a. 2. act. εξιον. ab εξ, et ειμι, vel ιημι, *eo*.

εξελεγχω, *redarguo, aljurgo*. f. γξω. p. εξηλεγχα. a. 1. εξηλεγξα. a. 1. inf. εξελεγξαι. ab εξ, et ελεγχω, *arguo*.

εξερεω, *dico*, vel *eloquar* per fut. ab εξ, et ερεω, *dico*.

εξερχομαι, *exeo, egredior*, f. εξελευσομαι. p. m. εξηλυθα, et Att. εξεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio*.

εξευρισκω, *excogito, comperio*: ab εξ, et ευρισκω, idem f. ησω. p. ευρηκα. a. 2. ευρον.

εξηγεομαι, ουμαι, f. εξηγησομαι. *expono, enarro*. ab εξ et ἡγεομαι, *duco*.

εξηγησις, εως, ἡ, *enarratio. expositio*.

ἑξις, εως, ἡ, *habitus, in accus*. ἑξιν. Th. εχω.

εξογκοω, *tumidum reddo, tumefacio*, f. ωσω. p. εξωγκωκα. Th. ογκος, *tumidus*.

εξοιδεω, *extumesco*. Th. οιδεω. *tumesco*.

εξοιστρεω, *æstro exagito*. Th. οιστρος, *æstrus*.

εξολλυω, -λλυμι, f. ολεσω, *perdo*.

εξονειδιζω, *probris incesso*. Th. ονειδος, *probrum*.

εξοπισω, *retro, in postremum, postea*, adv. Th. οπισω, *retrorsum*.

εξορκιζω, *adjuro*, f. ισω, et Att. ιω. p. εξωρκικα. Th. ὁρκος, *jusjurandum*.

εξω, adv. *foras, foris*: εξω της πολεως, *extra civitatem*: ὁ εξω, scil. ων, *exterior*. Th. εκ, vel εξ, *ex*.

εξωθεν, adv. *extrinsecus, foris*: ab εξω. Th. εκ, vel εξ, *ex*.

εξωθεω, ω, *expello, extrudo*, f. εξωσω. p. εξωκα. a. 1. εξωσα. a. 1. inf. εξωσαι. Th. ωθεω, *pello*.

ἑοι, Poët. pro οἱ, seu αυτω, *ipsi*.

εοικα, ας, ε, *visus sum*, perf. m. Att. pro οικα· part. εοικως, υια, ος. ab εικω, *similis sum*.

εοισα, Dor. pro εουσα, præf. part. f. g. ab ειμι, *sum*.

Εορτη, ης, ἡ, *festum*.

επαγγελλω, *indico, denuntio*, f. επαγγελω. p. επηγγελκα. præf. m.

επαγγελλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo:* p. pass. επηγγελμαι, *promissi:* ab επι, et αγγελλω, *nuntio.*

επαδω, f. ασω, *accino:* ex επι, et αδω, contract. ex αειδω, *cano.*

επαειδω, id. quod επαδω.

επαιαζω, *illachrymor:* ab αιαζω, *lamentor.*

επαινεω, ω, *laudo,* f. εσω, et ησω. p. επηνεκα, et -ηκα· ex επι, et αινεω, idem. Th. αινος, *laus.*

επαινος, ου, ὁ, *laus:* ex επι, et αινος, *laus.*

επαιρω, *attollo, erigo:* ex επι, et αιρω, *tollo.* f. αρω. p. ηρκα. Th. αιρω, *tollo.*

επακολουθεω, ω, f. ησω, *persequor,* ex επι et ακολουθος.

επακουω, *exaudio, obtempero,* f. ουσω. p. επηκουκα. Th. ακουω, *audio.*

επαλμενος, *insiliens,* per Sync. pro εφαλλομενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab εφαλλομαι. quod ab επι, et ἁλλομαι, *salio.*

επαν, *postquam,* conjunct. ex επι. et αν.

επανερχομαι, *redeo, accedo,* f. επανελευσομαι. a. 2. επανηλθον· quod ex επι, ανα, et ερχομαι, *venio.*

επανιστημι, *insurgo,* f. επαναστησω. p. επανεστηκα. Th. ἱστημι, *sisto.*

επανω, adv. *supra.* ex επι et ανω.

επαρκεω, *subvenio, opitulor, propulso,* f. επαρκεσω. p. επηρκεκα· ex επι, et αρκεω, *propulso, sufficio.*

επαυλις, εως, ἡ, *casa, villa.* Th. αυλη, *tugurium.*

επαχθιζω, *pondere premo,* f. ισω, p. επηχθικα· ex επι, et αχθιζω, idem. Th. αχθος, εος, το, *pondus.*

Επει, et επειδη. *postquam, quoniam;* conjunct. cum indicat.

επειδαν, *postquam,* pro επειδη αν. Th. επει, *quoniam.*

επειδη, idem quod επει, *postquam.*

επειμι, *succedo, adeo,* a. 2. επιον, ες, ε, plusq. p. m. επηειν, ειεις, ειει, Th. ειμι, *eo.*

επειπερ, *quandoquidem,* conjunct. cum indic. ab επει.

επεισβαλλω, *irrumpo.* Th. βαλλω, *jacio.*

επεξειμι, *erumpo, egredior:* ex επι, εξ, et ειμι, *eo.*

επεοικε, *convenit,* p. m. ex επι, et εικω, *similis sum,* vide εοικα.

επερχομαι, *supervenio,* f. επελευσομαι. a. 2. επηλθον· ex επι, et ερχομαι, *venio:* p. m. ηλυθα. Att. εληλυθα, &c.

Επι, præpositio: Angl. *upon:* cum gen. rest or motion *upon:* cum dat. *close upon, depending upon, upon account of,* &c. cum accus. motion directed *upon, towards, against.*

επιβαινω, *conscendo,* f. επιβησομαι. p. επιβεβηκα. a. 2. επεβην. a. 2. part. επιβας. ex επι, et βαινω, *eo,*

επιβαλλω, *injicio, immitto.* f. επιβαλω. p. επιβεβληκα. a. 2. επεβαλον. a. 2. part. act. επιβαλων, οντος. perf. pass. επιβεβλημαι. Th. βαλλω, *jacio.*

επιβατης, ου, ὁ, *epibata, vector:* Angl. *a passenger.* Th. βαινω.

επιβοσκω, *pasco,* f. βοσκησω. Th. βοω, ω, idem.

επιβουλευω, *insidias struo, animo agito,* f. ευσω. Th. βουλη, *consilium.*

επιγελαω, ω, f. ασω, *arrideo, illudo, insulto.* Th. γελαω, *rideo.*

επιγινομαι, ῃ, εται, *differo, protraho,* f. επιγενησομαι. a. 2. m. επεγενομην. p. m. επιγεγονα. ex επι, et γινομαι, *nascor.*

επιδεικνυμι, vel επιδεικνυω, *ostendo, demonstro,* f. επιδειξω, p. επιδεδειχα· ex επι, et δεικνυμι, *monstro.*

επιδιδωμι, *insuper do,* f. επιδωσω, p. επιδεδωκα. a. 2. επεδων. a. 1. επεδωκα, a. 1. pass. επεδοθην.

Th. διδωμι, do.

επιδραττομαι, prebendo, arripio, f. ξω. Th. δραττω, id.

επιδρομη, ης, ἡ, incursus, irruptio.

επιεικως, adv. æquè, moderatè : ex επι, et εικω, cedo, similis sum.

επιζητεω, requiro, efflagito, f. ησω, p. επεζητηκα. a. 1. επεζητησα· ex επι, et ζητεω, quæro.

επιθυμεω, concupisco, cupio, desidero, f. ησω. p. επιτεθυμηκα. ex επι, et θυμος, animus.

επιθυμια, ας, ἡ, concupiscentia, cupiditas.

επιθυμιαω, ω, suffio, adoromenta adoleo. Th. θυω, sacrifico.

επικαθιζω, colloco. f. ισω. p. επικεκαθικα· ex επι, et καθιζει, sedere facio. Th. ιζω, idem.

επικαλεομαι, ουμαι, ad me voco, invoco, appello, f. εσομαι. p. επικεκλημαι· ex επι, et καλεω, voco.

επικατοικεω, ω, f. ησω. inhabito, incolo. Th. οικος, domus.

επικινδυνος, ου, ὁ και ἡ, periculosus. Th. κινδυνος, periculum.

επικλυζω, proluo, inundo : quod ex επι, et κλυζω, f. σω, abluo : p. κεκλυκα.

επικλωθω, neo, fatalia stamina duco : ex επι, et κλωθω, neo : f. κλωσω.

επικυπτω, pronus, vel propendens incumbo, f. ψω. Th. κυπτω, idem.

επιλαμβανω, insuper accipio, corripio, occupo, retineo : ex επι, et λαμβανω, capio : perf. λεληφα. Att. ειληφα.

επιλανθανομαι, f. επιλησομαι, perf. pass. επιλελησμαι. obliviscor. ex επι et λανθανω.

επιλεγω, eligo, f. 1. m. επιλεξομαι. a. 1. m. επελεξαμην, ω, ατο, allegi : ex επι, et λεγω, dico, deligo.

επιλειπω, f. ψω, p. επιλελειφα. deficio. Th. λειπω, linquo.

επιμελεια, ας, ἡ, cura, diligentia, studium : ab επιμελης, εος, ὁ, ἡ, diligens. Th. μελει, curæ est.

επιμελεομαι, ουμαι, curam gero : cum genit. f. ησομαι. p. επιμεμελημαι. Th. μελει, curæ est.

επιμελομαι, idem cum επιμελεομαι, curo.

επιμελως, adv. diligenter, solicite : ab επιμελης, diligens. Th. μελει, curæ est.

επιμενω, permaneo, persevero, f. επιμενω, p. επιμεμενηκα. Th. μενω, maneo.

επιμηχαναομαι, ωμαι, molior in aliquem, f. ησομαι. perf. pass. επιμεμηχανημαι. Th. μηχανη, machina.

επινηχομαι, innato, in superficie aquæ noto : à νηχομαι, nato, quod à νεω, idem.

επινοεω, f. ησω, comminiscor, cogito, animadverto : ab επι, et νοεω, cogito. Th. νοος, νους, ὁ, mens.

επιορκεω, f. ησω, p. επιωρκηκα, pejero. ex επι, contra, et ορκος, jusjurandum.

επιουσα, sequens, et in dat. sing. επιουσῃ, a. 2. part. f. g. ab επειμι. Th. ειμι, eo.

επιπαγχυ, prorsus, adv. ex επι, et παγχυ, pro πανυ, valdè.

επιπεμπω, immitto, mitto insuper. f. ψω. Th. πεμπω, mitto.

επιπιπτω, irruo, cum dat. f. επιπεσω. p. επιπεπτωκα. a. 2. part. επιπεσων, οντος. Th. πιπτω, cado.

επιπλασσω, vel ττω, illino. Th. πλασσω, quod vide.

επιποθεω, expeto, desidero, f. ησω, p. επιπεποθηκα. ex επι et ποθεω. Th. ποθος, desiderium.

επισημος, ου, ὁ, ἡ, insignis, illustris. Th. σημα, nota.

επισης, adv. æque, æqualiter : ex

επι, et ισος, *æqualis, par.*
επισκεπτομαι, *inviso, visito,* f. ψομαι. p. pass. επεσκεμμαι. ex επι, et σκεπτομαι, *circumspicio, viso.*
επισκηπτω, *cum impetu defero, urgeo, mando.* Th. σκηπτω, *cum impetu cado.*
επισκοπεω, ω, f. ησω, p. επεσκοπηκα. *viso, visito, prospicio.* ex επι, et σκοπεω.
επισκωπτω, *irrideo dicteriis.* Th. σκωπτω, *dicteriis utor,* f. ψω.
επισπαω, ω, *attraho, haurio.* Th. σπαω, *traho.*
επισταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio,* et in 1. plur. επισταμεθα. præs. part. επισταμενος, η, ον, *sciens:* imperf. επισταμην, σο, ατο, f. επιστησομαι· ex επι, et ισημι, *scio,* facta Epenthes. lit. τ.
επιστελλω, *mitto,* f. επιστελω. p. επεσταλκα. a. 1. επεστειλα. p. m. επεστολα· ex επι, et στελλω, *mitto.*
επιστημη, ης, ἡ, *scientia, peritia, ars,* ab επισταμαι. *scio.*
επιστημων, ονος, ὁ, ἡ, *scientia præditus:* Angl. *skilful;* ab επισταμαι, *scio.* Th. ισημι, idem.
επιστολη, ης, ἡ, *epistola,* perf. m. verbi επιστελλω.
επιταραττω, *interturbo, interpello.* Th. ταραττω, σσω, *turbo,* f. ξω.
επιτασσω, vel ττω, *colloco, impero.* f. ξω. p. τεταχα. ex επι et τασσω.
επιταφιον, ου, το, *epitaphium.*
επιταφιος, ου, ὁ, ἡ, *funebris:* ex επι, et θαπτω, *sepelio.*
επιτελλομαι, η, εται, *exorior.* Th. τελλω, inus.
επιτηδειος, ου, *idoneus, commodus, opportunus.* Th. επιτηδης, idem.
επιτιθημι, *impono,* f. επιθησω. p. επιτεθεικα. Th. τιθημι, *pono.*
επιτιμιον, ου, το, *mulcta, pœna,* ex επι et τιμη.
επιτολη, ης, ἡ, *ortus siderum:* ab επιτελλομαι, quod vide.
επιτομος, ου, ὁ και ἡ, *in compendium redactus, compendiarius:* ex επι, et τεμνω, *seco.*
επιτρεπω, *permitto, committo,* f. ψω. p. επιτετρεφα. Th. τρεπω, *verto.*
επιτριπτος, ου, ὁ και ἡ, *contritus, perditus:* Angl. *hackneyed, impudent, abandoned:* ex επι, et τριβω, *tero.*
επιχειρεω, -ω, *aggredior,* f. ησω. p. επικεχειρηκα· ex επι, et χειρ, *manus.*
επιχωριος, ου, ὁ και ἡ, *indigena, patrius.* ab επι et χωρος, *locus*
ἑπομαι, *sequor,* f. ἑψομαι. imperf. vel a. 2. m. ἑιπομην. Th. ἑπω, *sequor.*
ἑπομενως, adv. *consequenter, exinde.*
επομνυμι, *juro,* f. επομοσω. p. επωμοκα. a. 1. επωμοσα. ex επι, et ομνυμι, seu ὀμνυω, *juro,* f. ομοσω.
ἑπτην, ης, η, *volavi,* in 3. pl. επτησαν. a. 2. verbi πτημι, seu ἱπτημι.
Επω, *dico;* inus, in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat:) a. 1. ειπα, ας, ε. a. 2. ειπον, ες, ε.
ερασμιος, ου, *amabilis:* ab εραω, *amo.*
εραστης, ου, ὁ, *amator.* ab εραω.
ερατος, ου, *amabilis.* Th. εραω, *amo.*
Εραω, *amo, appeto,* f. ασω. p. κα.
εργαζομαι, *operor, laboro.* imperf. ειργαζομην, ου, ετο. f. εργασομαι. a. 1. m. ειργασαμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post ε.) perf. pass. ειργασμαι. Th. εργον, *opus.*
εργαλειον ου, το, *instrumentum:* Angl. *a tool:* ab εργον, *opus.*
εργαστηριον, ου, το, *officinia, fornix.*

Th. εργον, *opus*.
εργαστικος, ε, ὁ και ἡ, *operarius*. Th. εργον, *opus*.
Εργον, ε, το, *opus*, hinc εργαζομαι, *operor*.
Ερειδω, *figo*, *fulcio*, *innitor*, f. ερεισω, ηρεικα.
Ερευναω, ω, *indago*, *investigo*, f. ησω, p. ηρευνηκα.
ερεω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*. f. ερω, *dicam*, &c. à verbo ειρω. imperf. ειρεον, (ι post ε pro augmento recipiens.) præf. m. ερεομαι, *interrogo*: f. 1. ερησομαι· à ρεω, *dico*.
ερημαιος, αια, ον, Poët. idem ac ερημος, *desertus*.
Ερημός, ε, ὁ και ἡ, et η, ον, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*: ερημος, ου, ἡ, sc. χωρα, *desertum*, *solitudo*.
εριζω, f. ισω. p. ικα, *contendo*, *certo*. Th. ερις, ιδος, ἡ, *lis*.
εριον, ε, το, *lana*: ab ειρος, εος, το, idem, q. ab ειρω, *necto*.
Εριφος, ε, ὁ, *hædus*.
'Ερμηνευς, εως, ὁ, *interpres*, ab. 'Ερμης.
'Ερμης, ε, ὁ, *Mercurius*, et ἑρμειας, et -ειας, idem.
'Ερμολαος, ε, ὁ, *Hermolaus*, nom. propr.
ερομαι, *interrogo*. Th. ειρω, *loquor*. Vide etiam ερεω.
Ερχομαι, *venio*, *eo*, f. ελευσομαι· a. 2. ηλυθον, et per Sync. ηλθον. a. 2. part ελθων, ουσα, ον. perf. m. ηλυθα. Att. εληλυθα.
ερως, ωτος, ὁ, *amor*, *Cupido*. Th. εραω, *amo*.
Ερωταω, *interrogo*, *oro*, f. ησω. p. ηρωτηκα.
Ερωτιδευς, εος, ευς, *Amatorculus*, *pipio*. Th. ερως, *amor*.
ερωτικος, ου, *amatorius*: ab εραω, *amo*.
ες, Poët. et Att. pro εις, *in*.
εσδομενος, *sedens*, Dor. pro ἑζομενος, præf. part. ab ἑζομαι.
εσθιω, ισω, p. κα, *edo*, *comedo*.
Εσθλος, η, ον, *bonus*, *a*, *um*.
εσοπτομαι, *inspicio*. Th. οπτομαι, *video*.
εσοπτρον, ε, το, *speculum*: à præced.
εσοπτριζομαι, *in speculum inspicio*, f. ισομαι· ab εσοπτρον, *speculum*, et οπτομαι, *video*.
εσοραω, *aspicio*. Th. ὁραω, *video*.
ἑσπερα, ας, ἡ, *vespera*. Th. ἑσπερος, *vesper*.
'Εσπεριδες, *Hesperides*, filiæ Hesperi.
'Εσπερος, ε, ὁ, *Vesper*, item Hesperus, nom. propr.
ἐσσεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro εση, 2. sing. f. verbi ειμι, *sum*.
εστεφανωμενος, η, ον. p. part. paff. *coronatus*, a στεφανοω, *corono*.
ἑστηκως, οτος, part. perf. ab ἱστημι.
'Εστια, ας, ἡ, *focus*, *lar*, *domus*: item *Vesta*.
ἑστιαω, *convivio excipio*, f. ασω. p. ειστιακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστια, *lar*.
ἑστως, *stans*, perf. part. *act*. per Sync. pro ἑστακως, ab ἱστημι.
Εσχαρα, ας, ἡ, *focus*, *arca*.
Εσχατος, η, ον, *extremus*, *ultimus*.
εσω, *intrà*, adv.
ἑταιρα, ας, ἡ, *amica*, *meretrix*.
ἑταιρεια, ας, ἡ, *societas*. Th. ἑταιρος, *sodalis*.
'Εταιρος, ε, ὁ, *sodalis*.
ἑτερος, α, ον, *alter*, *alius*: ab ἑις, *unus*.
ετησιος, ε, ὁ, ἡ, *annuus*, *anniversarius*: ab ετος, *annus*.
Ετι, *adhuc*, *insuper*, *ampliùs*.
'Ετοιμος, ε, ὁ, ἡ, *promptus*, *paratus*.
Ετος, εος, το, *annus*.
ευ, *bene*, *feliciter*, adv. Th. ευς, *bonus*.
ευαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro.

ἐαδε, Pleonaſm. Æol. του, υ, et mutato ſimul ſpiritu, ἑαδε vero per reſolutionem. Ion. pro ἡδε, a. 2. verbi ἁνδανω, vel ἁδεω, *placeo*. Alii volunt eſſe perf. m. verbi ἁδω, *placeo*, p. m. ἡδα, et ſolutione ἑαδα, part. med. ἑαδως. *Schr*.

ευαλωτος, ȣ, ὁ, ἡ, *captu facilis*: ab ευ, et ἁλισκω, *capio*.

ευανθης, εος, ὁ και ἡ *pulchre floridus*, *venuſtus*. ex ευ, et ανθος, *flos*.

ευγε, Lat. *euge*: laudantis et exultantis adverb.

ευγενεια, ας, ἡ, *nobilitas*.

ευγνωμων, ονος, ὁ, ἡ, *æquus*, *candidus*: ex ευ, et γνωμων, ονος, ὁ, ἡ, *cognitor*. Th. γινωσκω, *cognoſco*.

ευδαιμονεω, ω, f. ησω, *felix ſum*, *beate vivo*.

ευδαιμονια, ας, ἡ, *felicitas*: ex ευ et δαιμων, *dæmon*.

ευδαιμονικος, η, ον, *beatus*, *ad felicitatem idoneus*.

ευδαιμων, ονος, ὁ και ἡ, *felix*, *fortunatus*. ex ευ, et Δαιμων, *Deus*, *fortuna*.

εὕδομες, Dor. pro εὕδομεν. ab εὕδω, *dormio*.

ευδοξεω, ω, f. ησω. *clarus ſum et illuſtris*. ab ευδοξος.

Εὕδω, *dormio*, f. εὑδησω. p. κα.

ευειδης, εος, ὁ και ἡ, *ſpecioſus*, *formoſus*. ex ευ, et ειδος, *ſpecies*.

ευεκτεω, ω, f. ησω, *ſum bonâ corporis habitudine*.

ευεργετεω, f. ησω, *benefacio*. Th. εργον.

ευεργετης, ȣ, ὁ, *beneficus*: Angl. *a benefactor*: ab ευ, et εργον, *opus*.

ευηθεια, ας, ἡ, *innocentia*, *ſtultitia*: et ευηθης, εος, ὁ, ἡ, *bonis moribus præditus*, *ſimplex*; item *ſtultus*: ex ευ, et ηθος, εος, το, *indoles*.

ευθαλης, εος, ὁ, ἡ, *benè florens*, *floridus*. Th. θαλλω, *vireo*.

ευθετεω, ω, *aptus ſum*, *concinnè diſpono*: ex ευ, et τιθημι, *pono*.

ευθεως, adv. *ſtatim*. Th. ευθυς, *rectus*.

ευθυ, *ſtatim*.

Ευθυς, εια, υ, -εος, *rectus*, *a*, *um*.

ευθυς, etiam adv. *ſtatim*.

ευκαρπος, ȣ, ὁ και ἡ, *fructuoſus*, *fæcundus*: ex ευ, *benè*, et καρπος, *fructus*.

ευκαταφρονητος, ȣ, ὁ, ἡ, *deſpiciendus*: ex ευ, et καταφρονεω, quod vide.

ευκλεΐζω, *celebro*, f. ισω. Th. κλειζω.

ευκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, *bene ocreatus*, vel *armatus*: ex ευ, *benè*, et κνημη, *tibia*. hinc κνημις, ιδος, ἡ, *ocrea*.

ευλογως, adv. *rectè*, *opportunè*, *aptè*.

ευμεγεθης, εος, ὁ, ἡ, *ingens*, *procerus*. Th. μεγας.

ευμηκης, εος, ὁ, ἡ, *bene longus*: ex ευ, et μηκος, εος, το, *longitudo*.

ευμορφος, ȣ, ὁ, ἡ, *formoſus*, *ſpecioſus*: ab ευ, et μορφη, *forma*.

Ευνη, ης, ἡ, *cubile*.

Ευξεινος, ȣ, ὁ, pontus Euxinus.

ευπλοκαμος, ȣ, ὁ, ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros habens*: ex ευ, *benè*, et πλοκαμος, *cincinni*: quod à πλοκη, *implicatio*. Th. πλεκω, *plecto*. f. ξω. p. m. πεπλοκα.

ευπορευτος, ȣ, ὁ και ἡ, *facile pervius*, a πορευω.

ευπορος, ȣ, ὁ, *expeditus*, *opulentus*: ex ευ, *benè*, et πορος, *tranſitus*. Th. πειρω, *tranſadigo*.

ευπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, *benè alatus*: ex ευ, *benè*, et πτερον, *ala*.

Εὑρισκω, *invenio*, *deprehendo*. f. εὑρησω. p. εὑρηκα. a. 2. εὑρον. f. 1. paſſ. εὑρεθησομαι.

Ευρυδικη, ης, ἡ, *Eurydice*, nom. propr.

Ευρωπη, ης, ἡ, *Europa*, nom. mulieris.

ευσεϐεια, ας, η, *pietas*: ab ευσεϐης, *pius*. Th. σεϐω, *colo*.
ευτακτος, ου, ο, η, *ordinem servans*.
ευτακτως, *ordinatè*.
ευταξια, ας, η, *ordo*. Ex τασσω.
ευτελεια, ας, η, *parvus sumptus, frugalitas*. Th. τελος, *vectigal*.
ευτελης, εος, ο, η, *frugalis*: ab ευ, et τελος, *sumptus, finis*.
ευτρεπης, εος, ο, η, *paratus, aequus*: ex ευ, et τρεπω, *verto*.
ευφημεω, ω, *celebro, laudo, dico bona verba, gratulor*, f. ησω. ex ευ et φημη, *fama*, quod à φημι, *dico*.
ευφραινω, *exhilaro, oblecto*, f. ευφρανω. p. ευφραγκα· ex ευ, et φρην, *mens*.
ευφροσυνη, ης, η, *laetitia, hilaritas*. ab ευφρων.
ευφυως, adv. *ingeniosè, scitè*: ab ευφυης, *ingeniosus*, &c.
Ευχομαι, *precor, glorior*, f. ευξομαι, p. ευγμαι.
ευχος, εος, το, *gloria, honor, decus*.
ευχρηστος, ου, ο, η, *utilis, valde utilis*: ex ευ, et χραω, *commodo, utendum do*.
ευωχεω, f. ησω, *convivio, accipio*.
Ευωχια, ας, η, *convivium, epulum*.
εφεπομαι, -εψομαι. *subsequor*. Th. ἑπομαι, *sequor*.
εφικνεομαι, -ουμαι, *pervenio*, f. εφιξομαι. p. εφιγμαι. Th. ικω, *venio*.
εφιππος, ου, ο, *equo insidens, eques*. Th. ἱππος, *equus*.
εφιπταμαι, *advolo, involo*. Th. ἱπταμαι.
εφιστημι *insto, supervenio, praeficio*. f. επιστησω. p. εφεστηκα. perf. part. εφεστηκως, οτος, et per Crasin εφεστως, a. 2. ind. act. επεστην, ης, η, *superveni*: ex επι, et ἱστημι, *sto*.
εφοδιον, ου, το, *viaticum, quicquid est inter sarcinas iter facientis*.
εχεμυθεω, ω, f. ησω, *linguam contineo*: ex εχω, *habeo*, et μυθος, *verbum*.
εχθες, idem quod χθες, *heri*.
εχθρος, α, ον, *inimicus, a, um*: ab εχθος, εος, το, *odium*.
εχιοδηκτος, ου, ο, και η, *morsus à vipera*. ex εχις, et δακνω, *mordeo*.
Εχις, ιος, vel εως, ο, *anguis, vipera*, mas.
Εχω, *habeo*, f. ἑξω, et σχησω, ab inus. σχεω. p. εσχηκα. f. 1. pass. σχεθησομαι, p. pass. εσχημαι. Vide Gram.
ἑωθεν, adv. *manè, diluculo*: ab εως, *aurora*.
εων, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ων, praes. part. verbi ειμι, *sum*.
ἑωρα, *videbat*, 3. sing. imperf. Att. pro ὡρα, verbi ὁραω, *video*: sic ἑωρακα, pro ὡρακα, perf. Att. part. ἑωρακως.
ἑως, *donec, dum, usque*.

Z.

Ζαω, *vivo, vigeo, reviviſco. laetus sum*, imperf. εζαον, praes. part. ζαων, ζων, inf. ζαειν, contr. ζην f. ζησομαι, η, εται. a. 1. εζησα, ας, ε.
ζευγμα, ατος, το, *junctura, pons, conjunctio*: à ζευγνυω, *jungo*.
Ζευς, *Jupiter*, gen. Διος; dat. Διϊ: acc. Δια; voc. Ζευ.
Ζεω, *ferveo, bullio, scateo*, f. ζεσω, p. εζεκα.
ζηλοτυπεω, f. ησω, *zelotypus sum, zelo ducor, aemulor, invideo*, et
ζηλοτυπια, ας, η, *zelotypia*.
ζηλοτυπος, ου, *zelotypus, invidia percussus*. q. ζηλῳ τυπεις· ex ζηλος, et τυπτω, *percutio*.
ζηλοω, *aemulor, invideo*, f. ωσω. p. εζηλωκα. Th. ζηλος.
ζημιοω, *damnum affero, mulcto*, f. ωσω. p. εζημιωκα, a. 1. pass. εζη-

μιωθην. à ζημια, *damnum.*
ζην, pro ζαν, præſ. inf. verbi ζαω, *vivo.*
Ζηνοφαντης, ϰ, ὁ, *Zenophantes*, nom. propr.
Ζητεω, ω, *quæro, ſtudeo, requiro,* imperf. ἐζητουν. f. ησω, p. ἐζητηκα.
ζωγραφος, ου, ὁ, *pictor :* propriè qui ζωα γραφει, *animalia pingit.*
ζωογονεω, *vivifico, vivum conſervo,* f. ησω p. ἐζωογονηκα. à
ζωογονος, ϰ, ὁ, ἡ, *vitalis :* à ζωη, *vita*, et γονος, *generatio,* quod à γινομαι, *naſcor.*
ζωον, ου, το, *animal.* Th. ζαω, *vivo.*
ζωος, η, ον, *vivus, a, um.* Th. ζαω, *vivo.*
Ζωρος, α, ον, *merus, efficax :* ut ζωρος οινος. frequentius in compar. ζωροτερος, *meracior.*
ζωω, Poet. pro ζαω, *vivo.*

H.

Η, particul. quæ ſæpe conſtruitur cum πριν· πριν η, *priuſquam.* η ſignif. etiam *vel.*
Ἡϐη, ης, ἡ, *Pubes : pubertatis dea, juventus.*
ἡγεμονια, ας, ἡ, *imperium.* Th. ἡγεομαι, *duco.*
ἡγεμων, ονος, ὁ, ἡ, *dux.* ab
Ἡγεομαι· ουμαι, *duco, dux ſum, exiſtimo.* f. ησομαι. p. ηγμαι.
Ηδε, Poët. *et.*
ηδειν, εις, ει, *noveram,* Att. et per Sync. pro ειδηκειν, pluſq. perf. act. verbi ειδεω, *ſcio :* f. ησω, p. m. οιδα.
ἡδεως, *libenter,* adverb. ab ἡδυς, *ſuavis :* comp. ἡδιον. ſuperl. ἡδιστα. *libentiſſime.*
Ηδη, adv. *jam, mox, protinus.*
ἡδονη, ης, ἡ, *voluptas.*
ἡδονικος, η, ον, *voluptuarius.* Ab ἡδυς.
ἡδυπαθεια, ας, ἡ, *voluptas :* ex ἡδυς et παθος.
Ἡδυς, εος, ὁ, et in f. g. ἡδεια, et in n. g. ἡδυ, *ſuavis, jucundus, lætus :* q. ab ἡδω, *delecto :* compar. ἡδιων. ſuperl. ἡδιστος, et ἡδυτερος, ἡδυτατος.
ἡδω, f. ησω, a. 1. ησα, *delecto.* Th. ἡδυς, *ſuavis.*
ηερι, dat. ſing. Poët. pro αερι· ab αηρ, αερος, ὁ. *aër.*
Ηθος, εος, το, *domicilium, indoles, mores.*
Ἡκω, *venio, pertineo,* imperf. ἡκον, ες, ε, f. ἡξω p. m. ἡκα.
Ηλιθιος, ὁ, ἡ, *ſtultus, vecors.*
Ἡλικια, ας, ἡ, *ſtatura, ætas, adoleſcentia.*
Ἡλιος, ϰ, ὁ *ſol.*
Ἡλος, ϰ, ὁ, *clavus.*
ημεν, præſ. inf. Dor. pro ειναι.
Ἡμερα, ας, ἡ, et Ion. ἡμερη, *dies, lux.*
ἡμεροδρομεω, *ſum curſor, totum diem curro :* ex ἡμερα, *dies,* et δρομος, *curſor :* quod à τρεχω, *curro.*
ἡμετερος, ρα, ον, *noſter :* ab ἡμεις, *nos.* Th. εγω.
ἡμιλεπτος, ϰ, ὁ, ἡ *ſemi[illegible]s :* Angl. *half hatched ;* ex ἡμισυς, *dimidius,* et λεπω, *decortico.*
ἡμιονος, ϰ, ὁ, ἡ, *mulus, a :* ab ἡμισυς *dimidius,* et ονος, *aſinus.*
Ἡμισυς, ἡμισεια, ἡμισυ, *dimidius, a, um.*
ἡμιτελης, εος, ὁ, ἡ, -τελες, το, *imperfectus, ſemiperfectus :* ab ἡμισυς, *dimidius,* et τελος, *finis.*
ἡμιτομος, ϰ, ὁ, ἡ, *dimidiatus ;* ex ἡμισυς, et τεμνω, *ſeco :* p. m. τετομα.
ἡμιφλεκτος, ϰ, ὁ και ἡ, *ſemiuſtus :* ex ἡμισυς, *dimidius,* et φλεγω, *uro.*

ημφιεσμενος, *indutus*, perf. part. pass. ab αμφιεννυμι, f. αμφιεσω, perf. pass. ημφιεσμαι. Th. ἑννυμι, *seu* ἑω, *induo*.

Ην *si*, cum subjunct. ην μη, *nisi*.

Ἡνικα, *quum*, *quando*.

Ἡπαρ, ατος, το, *hepar*, *jecur*.

ηπατημενος, *deceptus*, perf. part. pass. ex Απαταω, ω, f. ησω, p. ηπατηκα, *decipio*, *fallo*.

ηπεροπευτης, ου, ὁ, *deceptor*: Dor. ηπεροπευτας. ab ηπεροπευω, *decipio*.

ηπου, *aut*, *profecto*: ab η, *aut*, et που, *alicubi*, quod ab ὁς, *qui*: sed

ηπου, *utrum? an? certè*: ab η, idem. Th. η, *vel*.

Ἡρα, ας. et Ion. ἡρη, ης, ἡ, *Juno*.

Ἡρακλεης, -εεος, εους, et contractè Ἡρακλης, -εος, ους, *Hercules*.

ηρεσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind. act. verbi αρεσκω. f. αρεσω, *placo*, *et placeo*.

Ἡρως, ωος, ὁ, *heros*.

ησεν, 3. sing. a. 1. ab αδω, *cano*.

ησθα, *eras*, Æol. pro ης, 2. sing. imperf. verbi ειμι, *sum*.

Ἡσιοδος, ου, ὁ, *Hesiodus*, nomen propr. poëtæ.

ἡσσαομαι, vel ἡτταομαι, ωμαι, f. ησομαι, *inferior evado*, *vincor*, *superor*, *succumbo*, *frango*. Th. ἡσσων, *minor*.

Ἡσσων, et ἡττων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*, *inferior*.

Ἡσυχος, ου, ὁ, *quietus*.

ἡσυχως, adv. *quietè*: ab ἡσυχος.

ητεε, et ητεεν, sequente vocali, et contractè ητει, 3. sing. imperf. verbi αιτεω, *peto*: f. ησω. p. ητηκα.

ητοι, *sive*, *seu*, *vel*, *certè*. Th. η, *aut*.

ἡτταομαι, -ωμαι, vel ἡσσαομαι, *superor*, *inferior evado*. perf. pass. ἡττημαι. Th. ἡσσων, *minor*.

Ἡφαιστιων, ωνος, *Hephæstion*, nom. propr.

Ἡφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, *ignis*.

ηχεω, ω, f. ησω, *sono*. Th. ηχος, *sonus*.

ηχω, οος, ους, ἡ, *echo*, *sonus reciprocus*, *vox repercussa*. Th. ηχος, *sonus*.

Ηως, οος, ους, ἡ, *aurora*, *diluculum*, *dies*.

Θ.

Θαλαμος, ου, ὁ, *thalamus*, *cubiculum*.

Θαλασσα, seu θαλαττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλπω, f. ψω, *foveo*, *calefacio*.

Θαμβρακας, ου, ὁ, *Thambracas*, nom. propr.

θανατος, ου, ὁ, *mors*: à θνησκω, *morior*.

θανωμες, Dor. pro θανωμεν, 1. pl. aor. 2. subj. verbi θνησκω.

Θαπτω, *sepelio*, f. ψω. p. τεταφα. p. m. τεθηπα.

θαρρεω, -ω, *confido*, *bono animo sum*, f. ησω. p. τεθαρρηκα· à θαρρος, idem quod θαρσος, *fiducia*.

θαρρυνω, *fiduciam addo*. Th. θαρσος, *fiducia*.

Θαρσος, εος, το, *fiducia*, *audacia*.

θαρσυνω, *fiduciam affero*. f. υνω. Th. θαρσος, *fiducia*.

θασω, Dor. pro θησω, fut. 1. verbi τιθημι.

θασσον, *celerius*, *citius*, compar. pro ταχιον· ex ταχυς, *celer*.

θασσων, *celerior*. comparativus ex ταχυς, *celer*, ταχιων, θασσων, vel θαττων.

θαττων, *celerior*. vide θασσων.

Θαυμαζω, *miror*, *admiror*, *colo*, *observo*, f. ασω, p. τεθαυμακα.

θαυμαστος, η, ον, *admirabilis*.
θεα, ας, ἡ, *dea* : fed
θεα, ας, ἡ, *fpectaculum*. Th. θεαομαι, *fpecto*.
Θεαομαι, *fpecto confpicor, contemplor*, f. 1. -ασομαι. perf. paff. τεθεαμαι.
Θηβαιος, αια, αιον, *Thebanus*.
θεηϊος, ε, ὁ, Po t. pro θειος, quod pro θειος, *divinus*. Th. Θεος, *Deus*.
θειον, ε, το, *divinitas, numen* : à Θεος, *Deus*.
θειος, εια, ειον, *divinus, a, um*. Th. Θεος, *Deus*.
Θελγω, *mulceo, delinio, decipio*, f. ξω.
θελω, feu εθελω, *volo, opto* ; item *poffum* ; f. θελησω. p. τεθεληκα. conjug. fcil. à θελεω.
θεμα, ατος, το, *id quod ponitur, depofitum*.
θεμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, fas, dea juris*.
Θεος. ου, ὁ, *Deus*, et aliquando etiam f. g. pro *dea*.
θεραπεια, ας, ἡ, *obfequium* : à θεραπευω, quod vide.
θεραπευω, *fervio*, Angl. *to court, to cajole* ; f. ευσω. p. τεθεραπευκα. Th. θεραπων, *minifter, fervus*.
Θεραπων, οντος, ὁ, *minifter, famulus, fervus*.
θερμαινω, *calefacio*, f. ανω. p. τεθερμαγκα. Th. θερω, id.
θερμη, ης, ἡ, *calor, æftus*. Th. θερω, *calefacio*.
θερμος, ε, ὁ, *lupinus, leguminis genus* ; fed
θερμος, ου, ὁ, ἡ, *calidus*.
Θερος, εος, το, *meffis, æftas*.
Θεσσαλια, vide Θετταλια.
Θετις, ιδος, ἡ, *Thetis*, nom propr. Deæ.
Θετταλια, ας, ἡ, *Theffalia*, nomen regionis: hinc θετταλοι, οἱ, *Theffali*.
Θεω, f. θευσομαι, *curro, curfu contendo*.
θεωρεω, *fpecto*, f. ησω. p. τεθεωρηκα. Th. θεωρος, *fpectator*.
Θηγω, *acuo*, f. ξω, p. τεθηχα.
Θηλυς, εος, ὁ, ἡ, et θηλεια, et το θηλυ. *fœmineus, a, um*.
θηρ, ρος, ὁ, *fera*.
θηρα, ας, ἡ, *venatio, præda*. Th. θηρ, *fera*.
θηρευτικος, ον, *venaticus* : á
θηρευω, *feras venor, capto*, f. ευσω. p. τεθηρευκα. à θηρ, *fera*.
θηριον, ε, το, *fera, beftia*. Th. θηρ, id.
Θησαυρος, ε, ὁ, *thefaurus*.
θιγω, *tango, attingo*, f. ξω. p. τεθιχα.
θνασκω, Dor. pro θνησκω, *morior*.
Θνησκω, *morior*, f. θνηξομαι. f. 2. m. θανουμαι. p. τεθνηκα. a. 2. εθανον.
θνητος, ου, ὁ, *mortalis*. Th. θνησκω, *morior*.
θοινη, ης, ἡ, *epulum, convivium* ; item *cibus*.
θολερος, ε, *turbidus* : à θολος, *fordes*.
θορυβεω, *tumultuor* : f. ησω. p. τεθορυβηκα. Th. θορυβος, *tumultus*.
θορυβος, ε, ὁ, *tumultus, turba*.
θουρος, ε, ὁ, *impetuofus* : in f. g. θουρις. Th. θορω, *falio*.
Θρακη, ης, ἡ, *Thracia*.
Θραξ, ακος, ὁ, *Thrax*.
θρασυς, εια, υ, *audax*. Th. θαρσος, *fiducia*.
θρεμμα, ατος, το, *pecus, omne quod alitur* : à τρεφω, *alo*.
Θρηΐκιος, ε, ὁ, *Thracius* : à θρηξ, ηκος, Ion. pro θραξ.
θρηνεω, *lamentor, lugeo*, f. ησω. p. τεθρηνηκα· à θρηνος, *luctus*.
Θριξ, τριχος, ἡ, *capillus, feta, villus* : dat. pl. θριξι.
θρονος, ε, ὁ, *thronus. folium*.

Θυγατηρ, *filia, nata,* gen. ερος, ρος. acc. θυγατερα, ατρα. voc. ω θυγατερ. dat. pl. θυγατρασι.

θυγατριον, ου, το, *filiola:* à θυγατηρ.

θυμιαμα, ατος, το, *suffitus;* à

Θυμιαω, *suffio, odores incendo.*

Θυμος, ου, ὁ, *animus, mens, ira.*

θυμοω, ω, *ad iram provoco, concito, incito,* f. ωσω. p. τεθυμωκα. Th. θυμος, *ira, animus.*

Θυρα, ας, ἡ, *janua, ostium.*

θυριον, ου, το, *ostiolum,* item *fenestra.*

θυρωρος, ου, ὁ, ἡ, *januæ custos, janitor,* pro θυρουρος· ex θυρα, et ουρος, *custos.*

θυσια, ιας, ἡ, *victima:* à θυω.

Θυω, *macto, sacrifico,* item *impetu feror, furo,* f. θυσω. p. τεθυκα.

θωκος, idem quod θακος, ου, ὁ, *sedile.*

θωπευω, *adulor,* f. ευσω. p. τεθωπευκα· à θωψ, *assentator,* quod à θωπτω, *assentor.*

Θωραξ, ακος, ὁ, *thorax, pectus, vestis qua tegitur pectus, lorica.*

θωρηκοφορος, ου, ὁ, ἡ, *thoracem ferens:* ex θωρηξ, et φερω, *fero.*

θωρηξ, Ion. pro θωραξ, *pectus,* quod vide.

I.

Ιαομαι, ωμαι, f. ασομαι, *medeor, sano, curo,* p. ιαμαι.

Ιασων, ονος, ὁ, *Jason,* nomen viri.

ιατρος, ου, ὁ, *medicus.* Th. ιαομαι, *sano.*

Ιδαθυρσος, ου, ὁ, *Idathyrsus,* nom. propr.

ιδεα, ας, ἡ, *visus, species, idea:* ab ειδω, *video.*

Ιδιος, α, ον, *proprius, a, um, privatus, suus.*

ιδων, ουσα, *conspicatus,* a. 2. part. act. verbi ειδω, *video.*

ἱερευς, εος, ὁ, *sacerdos:* ab ἱερος, *sacer.*

Ἱεροκλεης, εεος, εους, vel Ἱεροκλης, -εος, -ους, *Hierocles,* nom. propr.

ἱερον, ου, το, *sacra ædes, templum.*

Ἱερος, α, ον, *sacer, a, um, præstans, magnus.*

Ἱεροσολυμα, ων, τα, *Hierosolyma.*

ἱεροσυλεω, ω, *sacrilegium committo,* f. ησω, p. ἱεροσυληκα. ex ἱερον, et συλαω, *spolio.*

Ιθακη, ης, ἡ, *Ithaca,* nomen regionis, Ulyssis patriæ.

Ιθακησιος, ου, ὁ και ἡ, *Ithacus.*

Ἱκανος, η, ον, *idoneus, sufficiens, congruus.*

ἱκανω, *convenio, adeo, assequor.* Th. ἱκω, *venio.*

ἱκανως, adv. *sufficienter, abunde.*

ἱκετευω, *supplico.* f. ευσω. Th. ἱκετης, *supplex.*

ἱλαρος, α, ον, *hilaris, lætus.*

Ιλιον, ου, το, *Ilium, Troja:* ab Ιλος qui filius Trois regis.

Ἱνα, *ut,* conjunct.

Ιναχος, ου, ὁ, *Inachus,* nom. propr.

Ινδος, ου, ὁ, *Indus.*

ἰξευτης, ου, ὁ, *qui visco aves captat, auceps.* Th. ἰξος, *viscum.*

Ιξιων, ονος, ὁ, *Ixion,* nomen proprium.

Ιουδαιος, ου, ὁ, *Judæus:* item *Judaicus, a, um.*

ιουλος, ου, ὁ, *lanugo.* Th. ουλος, *mollis.*

ἱππαρχος, ου, ὁ, *equitum præfectus, magister equitum;* ex ἱππος, et αρχη, *principatus.*

ἱππευς, εως, ὁ, *eques.* Th. ἱππος, *equus.*

ἱππικον, ου, το, *equitatus:* ab

ἱππικος, ου, *equestris.* Th. ἱππος, *equus.*

ἱπποκομος, ου, ὁ και ἡ, *equiso:* Angl. *a groom:* ex ἱππος, *equus,* et

κομιω, *curo.*
Ἱππος, ου, ὁ, *equus*, in f. g. *equa*, et *equitatus.*
ἱπποτροφεω, f. ησω, *equos alo:* ab ἱππος, et τρεφω, *alo.*
Ἱπταμαι, *volo, as:* præs. inf. ἱπτασθαι. f. πτησομαι. q. à πταω.
Ιρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis, Iris,* dea.
Ισημι, ισης, ισησι, *scio.*
Ισις, ιδος, ἡ, *Isis,* nom. propr. deæ Ægyptiacæ.
Ισμηνιας, ου, ὁ, *Ismenias,* nom. propr.
Ισος, vel ισος, η, ον, *æqualis, par.*
Ιστημι, *statuo, erigo, sisto:* q. à σταω. f. στησω. p. ἑστακα, vel ἑστηκα.
ἱστιην, Ion. pro ἑστιαν, accus. sing. ab ἑστια, *Vesta, focus, domus.*
ἱστιον, ου, το, *navis velum:* ab ἱστος, *malum navis.* Th. ἱστημι, *sto.*
Ιστρος, ου, ὁ, nomen fluv. Germanici, *Danubius, Ister.*
ἱστορια, ας, ἡ, *cognoscendi studium, historia* · ab ἱστωρ, *sciens.* Th. ισημι, *scio.*
ισχυρος, α, ον, *robustus, a, um:* in compar. ισχυροτερος, superl. ισχυροτατος. Th. ισχυς, *robur.*
ισχυρως, adv. *validè, vehementer, enixè:* à præced.
Ισχυς, υος, ἡ, *robur, vis,* accus, ισχυν.
ισως, adv. *equaliter, fortassis.*
ιταμος, ου, *temerarius, audax, animosus, magnanimus.* Th. ιτης, id.
Ιτυς, υος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ; omnis extremitas rotundæ rei.*
Ιφικλος, ου, *Iphiclus,* nom. propr.
Ιχθυς, υος, ὁ, *piscis.*
Ιχνος, εος, το, *vestigium.*
Ιχωρ, ωρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum.* Sumitur et pro *humore, qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*
Ιω, οος, ους, ἡ, *Io,* nom. propr.
Ιων, ωνος, ὁ, *Ion,* à quo Iones dicti.

К.

Καγω, pro και εγω, *et ego.*
Καδμος, ου, ὁ, *Cadmus,* nomen viri.
Καδυσιος, ου, ὁ. *Cadusius.*
καθαιρεω, *detraho, everto, destruo,* f. ησω. f. 2. καθελω.
Καθαιρω, *pergo, mundo,* f. καθαρω, p. κεκαθαρκα. a. 1. part. pass. καθαρθεις, εισα, εν.
καθαπερ, adv. *sicut.* ex κατα, et απερ.
καθαρμα, ατος, το *purgamentum.* hinc
καθαρματα, τα, *homines viles et abjecti.*
καθαρος, α, ον, *purus, a, um:* à καθαιρω, *purgo.*
καθαρτικος, η, ον, *purgandi vim habens.* a καθαιρω.
καθεζομαι, *sedeo,* præs. part. καθεζομενος. imperf. εκαθεζομην. f. 2. m. καθεδουμαι· ex κατα, et ἑζω, seu ἑω, *colloco.*
καθελκυω, *deorsum traho.* Th. ελκυω, *traho.*
καθελω, εις, ει, f. 2. ind. act. verbi καθαιρεω, *destruo,* quod vide.
καθευδω, *dormio:* ex κατα, et ευδω, f. ησω, *dormio.*
καθημαι, *sedeo.* Th. ἡμαι, id.
καθιζω, *sedere facio, colloco,* f. ισω. a. 1. εκαθισα. καθιζομαι, *sedeo:* ex κατα, et ιζω, *sedere facio.*
καθιημι, *demitto,* f. ησω. p. καθεικα. ex κατα, et ἱημι, *mitto.*
καθικνεομαι, *contingo, assequor:* ab ικνεομαι, *venio:* f. ιξομαι. a. 2. m. ικομην.

καθιξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθισας· à καθιζω, *sedere facio*, f. ισω.

καθιππευω, *perequito*, *equo decurro*. Th. ιππος.

καθιπτημι, et καθιπταμαι, *devolo*, f. πτησομαι. a. 2. act. κατεπτην. part. καταπτας, *quum devolâsset*. Th. πταω, *unde* ιπτημι, *volo*.

καθιστημι, vel καθισταω, *constituo*, f. καταστησω. p. καθεστηκα. ex κατα, et ιστημι, *statuo*.

Και, *et*, *etiam*.

Καινευς, εος, ὁ, *Cæneus*, nomen propr.

Καινος, η, ον, *novus*, *a*, *um*: compar. καινοτερος, superlat. καινοτατος.

Καιρος, ου, ὁ, *occasio*, *opportunitas*, *tempus*.

καιτοι, *quanquam*, conj. cum ind. ex και, et τοι.

Καιω, *uro*, *accendo*, *cremo*, f. καυσω. p. κεκαυκα. perf. pass. κεκαυμαι.

κακεινος, *et ille*, pro και εκεινος.

κακια, ας, ἡ, *malitia*, *pravitas*, *vitium*.

κακοδαιμονια, ας, ἡ, *infelicitas*, *miseria*.

κακοδαιμων, ονος, ὁ και ἡ, *infelix*, *miser*: ex κακος, *malus*, et δαιμων, *dæmon*.

κακοπαθεια, ας, ἡ, *vexatio*, *molestia*. Th. πασχω, *patior*.

κακοποιεω, *malefacio*, f. ησω, p. κεκακοποιηκα. ex κακος, et ποιεω, *facio*.

κακοπραγια, ιας, ἡ, *jactura*, *infelicitas*.

Κακος, η, ον, *malus*, *improbus*, *ignobilis*, *ignavus*, *timidus*.

κακοτης, ητος, ἡ, *calamitas*, *malum*. Th. κακος, *malus*.

κακως, *malè*, *improbè*, *perperam*, adv. à κακος, *malus*.

Καλαμος, ου, ὁ, *calamus*, *culmus*, *arundo*.

Καλεω, *voco*, *imploro*, *nomino*, f. εσω. p. κεκληκα. præs. ind. pass. καλουμαι, præs. part. pass. καλουμενος, η, ον.

καλια, ας, ἡ, *nidus*, acc. Ion. καλιην.

Καλλιδημιδης, ου, ὁ, *Callidemides*, nom. propr

Καλλιοπη, ης, et Dor. Καλλιοπα, ας, ἡ, *Calliope*, nomen Musæ: ex καλος, *pulcher*, et οψ, οπος, ἡ, *vox*.

Καλλιππος, ου, ὁ, *Callippus*, nom. propr.

καλλιρρημοσυνη, ης, ἡ, *dictionis elegantia*: ex καλος, et ρεω, *dico*.

Καλλισθενης, εος, ους, *Callisthenes*, nom. propr.

καλλιφυλλος, ὁ, ἡ, *pulchris foliis præditus*.

καλλος, εος, et contractè καλλους, το, *pulchritudo*. Th. καλος, *pulcher*.

καλλωπιζω, f. ισω, *decoro*. perf. part. pass. κεκαλλωπισμενος, *comptus*, *a*, *um*.

καλλωπισμος, ου, ὁ, *comptus*, *fucus*.

καλοκαγαθια, ας, ἡ, *probitas*: ex καλος et αγαθος

Καλος, η, ον, *pulcher*, *honestus*, *bonus*, *decens*; compar. καλλιων. superl. καλλιστος

καλυβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλυπτω, *abscondo*.

καλωδιον, ου, το, *funiculus*, diminut. à

Καλως, ω, vel ωος, ὁ, *rudens*, *funis nauticus*.

καλως, adv. *pulchrè*, *rectè*: à καλος.

καμε, pro και εμε, *et me*.

καμμυω, per Sync. pro καταμυω, *conniveo*, *claudo oculos*, f. υσω. a. 1. εκαμμυσα. p. κεκαμμυκα, pro καταμεμυκα· ex κατα, et μυω,

claudo.

Καμνω, laboro, ægroto, f. καμω, vel καμουμαι. p. κεκμηκα. a. 2. εκαμον.

καν, etsi, quamvis, pro και αν, vel εαν.

καπι, pro και επι.

καπος, ου, ὁ, Dor. pro κηπος, ου, hortus.

Καρ, Car, gentile nomen.

καρα, το, Ion. et καρη, το, indec. apud scrip. recen. autem καρα, ας, vel καρη, ης, ἡ, caput, vertex. Th. καρηνον, idem.

καρανον, Dor. pro καρηνον, caput.

Καρδια, ας, Ion. -η, ης, ἡ, cor animus.

Καρηνον, ου, το, caput, vertex.

Καρια, ας, ἡ, Caria, nom. regionis.

Καρπος, ου, ὁ, fructus, semen, fœtus, utilitas: item carpus. Angl. the wrist.

καρτερεω, ω, f. ησω, forti animo sum, fero patientèr, tolero, a καρτερος.

καρτερια, ας, ἡ, tolerantia, patientia. a καρτερος.

καρτερος, ου, robustus, potens, vehemens: à καρτος, quod per Metath. pro κρατος, εος, το, robur.

κασια, ας, ἡ, casia, frutex lauro similis.

Καστωρ, ορος, ὁ, castor.

Κατα, præposit. cum gen. denotat oppositionem, et redditur contrà, in: cum accus. juxtapositionem, et redditur secundùm, versus, cùm, apud. In compos. redditur Angl. down; vel auget significationem.

καταβαινω, descendo, imperf. κατεβαινον. f. καταβησομαι. p. καταβεβηκα. a. 2. κατεβην. ex κατα, et βαινω, eo.

καταβαλλω, dejicio, everto, solvo, appono, f. αλω. p. καταβεβληκα. Th. βαλλω, jacio.

καταβαρεω, degravo, onero, f. ησω. p. καταβεβαρηκα. Th. βαρος, το, pondus.

καταβρωσκω, devoro. Th. βρωσκω, comedo.

καταγελαω, ω, derideo, f. ασω. p. καταγεγελακα. Th. γελαω, rideo.

καταγω, deduco, f. καταξω. perf. act. κατηχα· ex κατα, deorsum, et αγω, duco.

καταγωνιζομαι, debello, f. ισομαι. p. pass. κατηγωνισμαι. ex κατα, et αγωνιζομαι, certo. Th. αγων, certamen.

καταδικη, ης, ἡ, condemnatio: ex κατα, et δικη, jus.

καταδιωκω, persequor, f. ξω. Th. διωκω, persequor.

καταδυνω, vel -δυω, vel -δυμι, subeo, descendo. Th. δυω, subeo.

καταδω, occino, cantu obstrepo. Th. αδω, cano.

καταθεαομαι, ωμαι, respicio.

καταθραυω, effringo. Th. θραυω, frango, f. σω.

κατακαιω, exuro, f. κατακαυσω. a. 2. κατεκαον. perf. κατακεκαυκα. ex κατα, et καιω, uro.

κατακεκρατημενος, η, ον, devictus. perf. part. pass. a κατακρατεω, f. ησω. vinco. Th. κρατος, robur.

κατακεντεω, pungo, vulnero, f. ησω. Th. κεντρον, stimulus.

καταλαμβανω, invado, nanciscor, offendo, obstringo, f. καταληψομαι, p. κατειληφα· ex κατα, et λαμβανω, capio.

καταλαμπομενος, η, ον, illustratus, a καταλαμπω, f. ψω, illustro

καταλειπω, relinquo, f. ψω, p. καταλελειφα· ex κατα, et λειπω, linquo.

καταναλισκω, consumo: ex κατα, et

ἀναλισκω, *absumo*: quod ex ἀνα, et ἁλισκω, *capio*.

κατανοεω, *intelligo, contemplor*, f. ησω, p. κατανενοηκα. ex κατα, et νοεω, *cogito*.

καταπεμπω, *demitto*. Th. πεμπω, *mitto*, quod vide.

καταπληττω, vel πληττω· *percello, obstupefacio*. Th. πλησσω, quod vide.

καταραομαι ωμαι, *execror, devoveo*: perf. pass. κατηραμαι. Th. αρα, *preces, diræ*. hinc

καταρατος, ου, ὁ, ἡ, *maledictus, diris devotus*: Angl. *accursed, a miscreant*.

καταριθμεω, *annumero*: f. ησω. p. κατηριθμηκα. a. 1. m. κατηριθμησαμην. Th. αριθμος, *numerus*.

καταρρεω, *defluo, decido, delabor*: ex κατα, et ῥεω, *fluo*.

κατασβεννυω, -βεννυμι, *extinguo, compesco*, f. σβεσω· à σβεννυμι, idem.

κατασκευαζω, *adorno, conficio*. f. ασω. p. κατεσκευακα. Th. σκευος, το, *vas*.

κατασκιος, ου, ὁ, ἡ, *opacus, obscurus*. Th. σκια, *umbra*.

κατασοφιζω, *sophismatis et argutiis fallaciis utor adversus aliquem*: Angl. *to over-reach*: f. ισω. perf. κατασεσοφικα. ex κατα, et σοφος, *sapiens*.

κατασπαω, ω, *distraho, deorsum traho*, f. ασω. p. κατεσπακα· à σπαω, *traho*.

καταστρεφω, *subverto*, f ψω, p. κατεστρεφα. Th. στρεφω, *verto*.

κατασυρω, *deorsum fero*, vel *traho*: f. συρω. p. κατασεσυρκα. Th. συρω, *traho*.

κατατιθημι, *depono*. Th. τιθημι, *pono*.

κατατρεχω, *incurro, insector*. Th. τρεχω, *curro*.

κατατροποω, *fugo, in fugam verto*, f. ωσω. p. κατατετροπωκα. τρεπω, *verto*.

καταφαγω, *devoro*, f. 2. m. κα φαγομαι, pro καταφαγουμαι 2. act. κατεφαγον. a. 2. p act. καταφαγων. Th. φα *edo*.

καταφερω, *deporto*: Angl. *to ca or bring down*, f. 1. κατοισ 1. κατηνεγκα. Th. φερω, *fe*

καταφευγω, *perfugio, aufugio*, φευξομαι. a. 2. act. κατεφυ Th. φευγω, *fugio*.

καταφθειρω, *corrumpo, depravo* φθερω. p. εφθαρκα. ex κατα, φθειρω, *corrumpo*.

καταφλεγω, f. ξω. p. εχα, *combu* ex κατα, et φλεγω, *uro*.

καταφρονεω, *despicio, sperno*, c gen. f. ησω. perf. act. καταπεφ νηκα. Th. φρην, *mens*.

καταφρονησις, εως, ἡ, *contemptus*: eodem.

καταχραομαι, ωμαι, *abutor*. T χραομαι, *utor*.

καταχωννυω, -χωννυμι, *aggerem co, terrâ obruo*: ex κατα, et χοω.

κατειμι, *descendo*. Th. ειμι, *eo*.

κατελεεω, εω, *misereor*, &c. T ελεεω, id.

κατερχομαι, *descendo*. Th. ερ μαι, *venio*.

κατεσθιω, *devoro*: imperf. κατ θιον. Th. εσθιω, *edo*.

κατεχω, *retineo, detineo, possideo* καθεξω. p. κατεσχηκα. Th. ε *habeo*.

κατηγορεω, -ω, *accuso, reprehen* cum genit. item *indico, argu* f. ησω. p. κατηγορηκα· ex κα *contrà*; et αγορεω, seu αγορ *loquor*. Th. αγορα, *forum*.

κατορθοω, *erigo, cum virtute aliq gero*, f. ωσω. p. κατωρθωκα· ορθος, *rectus*.

Κατω, adv. *infra, deorsum, infernè.*
κατωθεν, *ab imo, infrà ; ex inferiori loco.* Th. κατω, *deorsum.*
Καυχαομαι, ωμαι, *glorior*, f. καυχησομαι.
καχαζω. f. σω, *cachinnor.*
καχλαζω, *strepito, resono :* à
Καχληξ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus.*
Κε, et sequente vocali κεν, in carmine idem valet, quod in prosa αν.
κεαται, seu κεαται, *jacent*, Ion. pro κειται, 3. pl. præs. ind. à κειμαι.
Κεβης, ητος, ὁ, *Cebes*, nom. propr.
Κειμαι, σαι, ται, *jaceo, positus sum, pendeo, desideo*, f. κεισομαι.
κεινος, Ion. pro εκεινος, *ille.*
Κειρω, *tondeo, abscindo, vasto.*
κελαινος, η, ον, *niger.* Th. μελας, *niger.*
κελευω, *jubeo, hortor*, f. ευσω. p. κεκελευκα. Th. κελω, *hortor.*
Κελης, ητος, ὁ, (scil. ιππος,) *celes, equus desultorius.*
κεν, vid. κε.
κενοδοξια, ας, ἡ, *vana gloria.* ex κενος, *inanis, et,* δοξα, *gloria.* Th. δοκεω.
κενταισι, Dor. et Ion. pro εκεντησε, *punxit.* Th. κεντεω, *pungo*, f. ησω.
Κενταυρος, ου, ὁ, ἡ, *centaurus :* ex κεντεω, *pungo ;* et ταυρος, *taurus.* Vide p. 19.
κεντρον, ου, το, *stimulus, calcar.* Th. κεντεω, *pungo.*
κεραμεος, εα, εον, *fictilis.*
κεραμευς, εος, et Att. εως, *figulus.* à
Κεραμος, ου, ὁ, *terra figularis ; testa, tegula ; vas fictile, vel aliud ; crater lapideus.*
Κερας, ατος, αος, ας, το, *cornu.*
κεραυνος, ου, ὁ, *fulmen.*
κεραυνοω, f. ωσω, *fulmino, fulmine percutio :* à κεραυνος, *fulmen.*

Κερβερος, ου, ὁ, *Cerberus, canis infernus.*
κερδαινω, *lucror, lucrifacio*, f. κερδανω, perf. κεκερδακα. Th. κερδος, το, *lucrum.*
κερδωος, *lucrifer, lucrosus, vulpinus.* Epith. *Mercurii :* à κερδος, *lucrum*, vel à κερδω, *vulpes.*
κεστος, ου, *acu pictus, Cestus, cingulum Veneris :* à κεντεω, *pungo.*
κεφαλαιον, ου, το, *caput, capitulum, vertex.*
Κεφαλη, ης, ἡ, *caput.*
κηδομαι, f. ησομαι, *curo, solicitus sum de aliquà re, satago :* item *mæreo, molestia afficior :* item *exequias alicujus curo.* Th. κηδος, *cura, mæror, funus.*
Κηϊος, α, ον, *Ceus :* à Κηϊα, ας, ἡ, *Cea* insula.
κημι, Dor. pro και ειμι.
κην, Dor. pro και εν, sed κ' ην, pro και ην.
κηπος, ου, *hortus.*
Κηρ, ρος, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis :* at
κηρ, contract. pro κεαρ, ατος, το, *cor.*
Κηρος, ου, ὁ, *cera.*
κηρυσσω, *prædico, publico, celebro*, f. υξω· p. κεκηρυχα. Th. κηρυξ, *præco.*
κιθαριζω, *cithara cano*, f. ισω. Th. κιθαρα, *cithara.*
κινδυνευω, *periclitor*, f. ευσω. p. κεκινδυνευκα· à
Κινδυνος, ου, ὁ, *periculum.*
Κινεω, *moveo*, ησω. p. κεκινηκα.
Κινυρης, ου, Æol. -αο, *Cinyras*, nom. propr.
Κινυρομαι, *lamentor, lugubri voce queror.*
Κιχεω, et κιχεῶ, κιχανω, et κιχημι, *invenio, assequor, comprehendo*, f. ησω. p. ηκα.
Κλαδος, ου, ὁ, *ramus.*

Κλαιω, vel κλαω, *lachrymor*, *ploro*, *fleo*. f. κλαυσω. p. κεκλαυκα.

Κλειτος, ου, ὁ, *Clitus*, nom propr.

Κλεοδαμος, ου, ὁ, nom. propr. *Cleodamus*.

κλεος, et κλειος, εος, το, *gloria*. Th. κλειω, *celebro*.

κλεπτης, ου, ὁ, *fur*: à κλεπτω, *furor*.

Κλεπτω, *furor*, f. ψω. p. κεκλεφα, a. 2. εκλαπον. perf. paff. κεκλεμμαι. perf. m. κεκλοπα.

κληρονομος, ου, ὁ, *hæres*: ex κληρος, *sors*, et νεμω, *divido*.

Κληρος, ου, ὁ, *sors*, *patrimonium*.

Κλινω, *inclino*, *reclino*, f. νω, p. κεκλικα.

κλυτος, ου, *inclytus*: à κλυω, *audio*.

Κλων, ωνος, ὁ, *ramus*, *surculus*.

Κνημη, ης, ἡ, *tibia*, *crus*. hinc Angl. *knee*.

Κνημων, ωνος, *Cnemon*, nom. propr.

Κνωσιος, ου, ὁ, *Gnossius*: ex urbe Gnosso, in insula Creta.

Κοιλος, ου, *cavus*, *concavus*.

κοιλωμα, ατος, το, *cavitas*: à κοιλος, *cavus*.

Κοιμαω, ω, *facio dormire*, *sopio*, f. ησω. p. κεκοιμηκα. præf. m. κοιμαομαι, *dormio*.

Κοινος, ου, *communis*, *pollutus*, *impurus*.

κοινωνια, ας, ἡ, *communio*, *societas*. Th. κοινος.

Κοιρανος, ου, ὁ, *princeps*, *dominus*.

Κολαζω, *punio*, *castigo*, f. σω, p. κεκολακα.

κολακεια, ας, ἡ, *adulatio*, *assentatio*. a κολακευω.

κολακευω, *adulor*, *assentor*, f. ευσω. p. κεκολακευκα. Th. κολαξ, *adulator*.

Κολαξ, ακος, ὁ, *adulator*, *parasitus*: à κολον, *cibus*.

κολασις, εως, ἡ, *supplicium*, *cruciatus*: à κολαζω, *punio*.

Κολοιος, ου, ὁ, *graculus*, *monedula*.

Κολπος, ου, ὁ, *sinus*, *gremium*.

Κολυμβαω, ω, *nato*, *aquas subeo*, f. ησω. p. κεκολυμβηκα.

Κομη, ης, ἡ, *coma*, *cæsaries*.

κομιζω, *fero*, *porto*, item *curo*; et in v. med. *accipio*, de epistolâ, f. ισω. p. κεκομικα. Th. κομεω.

κονια, ας, ἡ, Ion. κονιη, *pulvis*, *calx*. Th. κονις, *pulvis*.

κονιζω, seu κονιω, *pulvere impleo*. Th. κονις.

Κονις, εως, ἡ, *pulvis*, *cinis*.

κοπος, ου, ὁ, *labor*, *negotium*. Th. κοπτω, *seco*.

Κοπτω, *cædo*, *scindo*, *pulso*, *plango*, f. κοψω. p. κεκοφα. præf. m. κοπτομαι, *plango*.

κορα, ας, et κορη, ἡ, *puella*.

Κοραξ, κος, ὁ, *corvus*.

κορη, ης, ἡ, *puella*, *pulchra mulier*.

κορος, ου, ὁ, *puer*.

Κορυς, υθος, et υος, ἡ, *galea*, *cassis*, acc. sing. κορυθα, et κορυν.

Κορωνη, ης, ἡ, *cornix*.

κοσμεω, *orno*, f. ησω, p. κεκοσμηκα. Th. κοσμος, *ordo*.

κοσμιος, ου, *bene compositus*. Th. κοσμος, *mundus*.

κοσμιως, adv. *compositè*, *decenter*, *ritè*. Th. κοσμος, *ornamentum*.

Κοτυλη, ης, ἡ, *cavitas*, *acetabulum*.

κουρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κορη.

κουριδιος, ου, *juvenilis*, item *qui juvenili ætate uxorem duxit*, κουριδια, ας, ἡ, *quæ sic virum*, seu *quæ virgo nupsit*: à κουρος, pro κορος, *juvenculus*.

κουρος, Ion. pro κορος, *puellus*: ut et κουρη, pro κορη, *puella*.

Κουφος, ου, *levis*, *facilis*, *inanis*.

κοχλιας, ου, ὁ, *cochlea*: Angl. *a cockle*, *a periwinkle*: á κοχλω, *gyro*.

Κραζω, clamo, crocito, f. 1. κραξω, p. κεκραχα. p. m. κεκραγα.
κρανα, ας, Dor. pro κρηνη, ης, ἡ, fons.
κρανιον, ου, το. cranium, calvaria, caput. Th. καρηνον, caput.
κρας, κρατος, ὁ, vel το, vel κρααας, κρααατος, ὁ, vel το, caput.
Κρατερος, ου, ὁ, Craterus, nom. propr.
κρατεω, ω, teneo, apprehendo, vinco, fortiter impero, f. ησω, perf. act. κεκρατηκα. Th. κρατος. robur.
κρατιστος, η, ον, validissimus, a, um, præstantissimus, superl. grad. Th. κρατος, το, robur.
Κρατος, εος, το, robur, potentia, imperium.
Κρεας, ατος, (Ion. κρεαος, et Att. κρεως.) το, caro.
κρεισσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, præstantior, potentior, melior, comparat. ab αγαθος, bonus. Th. κρατος, εος, το, robur.
Κρεμαω, ω, κρεμαννυω, et κρεμαννυμι, suspendo, f. ασω. præf. m. κρεμαμαι, σαι, ται, pendeo : part. κρεμαμενος, pendens.
Κρημνος, ου, ὁ, præcipitium. a κρεμαω, suspendo.
Κρηνη, ης, ἡ, fons.
Κρητη, ης, ἡ, Creta insula.
Κριθη, ης, ἡ, hordeum.
Κρινω, judico, cerno, discerno, sentio, f. κρινω. p. act. κεκρικα.
κριτικος, ου, ὁ, Criticus, qui de aliorum scriptis judicat.
Κροισος, ου, ὁ, Crœsus, Lydorum rex.
Κρονος, ου, ὁ, Saturnus.
Κροταφος, ου, ὁ, tempus, pars capitis, dat. pl. κροταφοισιν. Ion.
κρυμος, ου, ὁ, frigus, glacies. Th. κρυος, idem.
Κρυος, εος, το, frigus, algor.
Κρυπτω, abscondo, tego, celo, f. ψω, perf. κεκρυφα.
Κταομαι, ωμαι, acquiro, comparo, possideo, f. κτησομαι, p. κεκτημαι.
Κτεινω, interficio, occido, f. κτενω, p. εκτακα. et poet. εκταγκα, a. 1. εκτεινα, a. 2. εκτανον.
κτενιζω, pecto, f. ισω· à κτεις, pecten.
κτημα, ατος, το, possessio, κτηματα, των, τα, bona, facultates, opes. Th. κταομαι, possideo.
Κυθερεια, Cytherea, Venus.
Κυθηρα, urbs Cypri. item Venus.
Κυκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.
Κυκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ, Κυκλωπες, Cyclopes.
κυλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλιω, volvo.
Κυλιω, volvo, voluto, f. ισω.
Κυμα, ατος, το, fluctus, unda.
κυνηγεσιον, ου, το, venatio, ex κυων, et αγω.
κυνηγεω, f. ησω, venor : ex κυων, canis, et αγω, duco.
κυνηγος, ου, ὁ, και ἡ, venator, -trix : à κυων, ex αγω, duco.
Κυπρις, ιδος, ἡ, Venus : acc. Κυπριδα, et Κυπριν. Th. Κυπρος, Cyprus.
κυριευω, dominor, cum gen. f. ευσω. p. κεκυριευκα· à κυριος, dominus. Th. κυρος, auctoritas.
κυριος, ου, ὁ, dominus, præstans ; item proprius. Th. κυρος, auctoritas.
Κυρος, ου, ὁ, Cyrus, Persarum rex.
Κυω, in utero gesto, sum pregnans, osculor, f. σω. p. κα. κυεω, idem.
Κυων, κυονος, per Sync. κυνος, ὁ, ἡ, canis.
Κωλυω, prohibeo, impedio, arceo, f. υσω. p. κεκωλυκα.
Κωμη, ης, ἡ, pagus, vicus.
κωμῳδοποιος, ου, ὁ, comœdiæ scriptor : ex κωμη, pagus, ωδη, cantilena, et ποιεω, facio.
Κωπη, ης, ἡ, remus.

κωρα, ας, ἁ, Dor. pro κορη, ης, ἡ, sive κυρη, *puella, oculi pupilla.*
κωρος, Dor. pro κυρος.
κωρυκιος, α, ον, *Corycius, a, um.*
Κωφος, η, ον, *surdus, mutus, stolidus.*

Λ.

Λαϐη, ης, ἡ, *prebensio, ansa, manubrium.* Th. λαμϐανω, *capio.*
λαϐραξ, ακος, ὁ, *labrax, piscis :* Angl. *a pike*, forsan *a shark.*
Λαγωος, ου, ὁ, et.
λαγως, ω, ὁ, *lepus.*
λαθρα, adv *clam, latenter :* à ληθω, *lateo.*
Λαιμος, ου, ὁ, *gutter, gula.*
λακτιζω, *calcitro*, f. ισω. p. λελακτικα. Th. λαξ, adv. *calce.*
Λαλεω, ω, *loquor*, f. ησω. p. λελαληκα.
λαλημα, ατος, το, *sermo, loquacitas :* a λαλεω.
λαλιστερος, *loquacior*, λαλιστατος, ου, *loquacissimus*, superl. à λαλος, *loquax.*
Λαμϐανω, *capio. consequor*, ab obsoleto verbo, ληϐω. f. 1. m. ληψομαι. p. act. ειληφα. Att. ειληφα. a. 2. ind. ελαϐον.
λαμπας, αδος, ἡ, *lampas, fax :* à λαμπω, *luceo.*
Λαμπω, *luceo, splendeo*, f. λαμψω. p. φα.
λανθανω, seu ληθω, *lateo, ignotus sum*, f. λησω. a. 2. ελαϐον. in. m. *obliviscor*, p. m. λεληθα.
Λαος, ου, ὁ, et λεως, ω, ὁ, Att. *populus, turba.*
Λαπιθης, ου, ὁ, *Lapitha*, οἱ Λαπιθαι, qui cum Centauris congressi sunt.
Λαρισσα, ης, ἡ, nom. urbis.
λαφυρα, τα, *spolia quæ vivis detrahuntur.*
Λεϐης, ητος, ὁ, *lebes, pelvis.*
λεγοντι, Dor. pro λεγουσι· à λεγω.
Λεγω, *dico*, f. λεξω. p. λελεχα.
Λειϐω, *libo, fundo*, f. ψω. p. λελειφα· dicitur et αιϐω, Ion. et Æol.
Λειμων, ωνος, ὁ, *pratum.*
λειμωνοειδης, εος, ὁ κ ἡ, *prato similis, floridus.* ex λειμων, et ειδος.
Λειπω, *linquo, relinquo, desum, deficio*, f. ψω. p. λελειφα.
λεκτρον, ου, το, *lectus.* Th. λεγω, *cubare facio.*
λεληθοτως, adv. *sensim, latenter :* à λανθανω.
λεξικον, ου, το, (scil. βιϐλιον,) *lexicon, dictionarium.* Th. λεγω.
Λεπτος, η, ον, *tenuis, gracilis, rarus.*
λευκοπαρυφος, ου, ὁ και ἡ, *cujus vestis album limbum, aut albos clavos habet ;* ex λευκος, et παρυφη, *prætexta.*
Λευκος, *albus, candidus, serenus.*
Λεων, οντος, ὁ, *leo*, λεαινα, ης, ἡ, *leæna.*
Λεωνιδης, ου, ὁ, *Leonides*, nom. propr.
λεωφορος, ου, ὁ, ἡ, ὁδος. Ion. et Att. pro λαοφορος, *via publica :* ex λεως, pro λαος, *populus*, et φερω, *fero.*
Ληδα, ης, ἡ, *Leda.* Vide ad p. 30. n. 27.
ληθαιος, et ληθαιος, *lethæus, obliviosus*, adject. à ληθη, *oblivio.* Th. ληθω, *lateo.*
ληθη, ης, ἡ, *oblivio, Lethe*, flumen apud inferos. Th. ληθω, *lateo.*
ληϊζομαι, *prædor, depopulor.* f. ισομαι, p. pass. λεληϊσμαι. Th. λεια, *præda.*
ληρεω, *deliro, ineptio*, f. ησω. Th. ληρος, *nugæ.*
Λητω, οος, ους, ἡ, *Latona*, mater Apollinis.

Λιαν, *valdè, admodum.*
λιϐανωτος, ου, ὁ, et λιϐανωτον, ου, το, *thuribulum :* à λιϐανος, *thus.*
λιϐανωτοφορος, ου, ὁ, ἡ, *thurifer.*
λιγαινω, *oblecto,* propriè arguto sono: *vocis acutum edere sonum :* à λιγυς.
λιγυρος, α, ον, idem quod λιγυς, *stridulus, suavis.*
λιθινος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λιθος.
Λιθος, ου, ὁ, ἡ, *lapis, saxum.*
Λιμνη, ης, ἡ, *stagnum, palus.*
λιμος, ου, ὁ, et Dor. pro ἡ, *fames.*
λιμωττω, f. ωξω. p. λελιμωχα, *esurio.* Th. λιμος, *fames.*
λιπαρος, α, ον, *pinguis, obesus.* Th. λιπος, *pinguedo.*
λογιζομαι, *colligo, rationem ineo, supputo,* f. ισομαι. p. λελογισμαι. Th. λεγω, *dico.*
λογισμος, ου, ὁ, *ratiocinatio, supputatatio.* Th. λεγω.
λογος, ου, ὁ, *verbum, ratio* : a. p. m. λελογα, verbi λεγω, *dico.*
λογχη, ης, ἡ, *sors, lancea :* à λαγχανω, *sortior, assequor ;* a. 2. ελαχον. p. m. λελογχα.
λοιδορεω, ω. *convitior, maledico,* f. ησω. p. λελοιδορηκα. præs. part. pass. et med. λοιδορουμενος. Th. λοιδορος, *convitiator.*
Λοιμος, ου, ὁ, *pestis; contagium.*
λοιπον, adv. *in posterum.*
λοιπος, η, ον, *reliquus, a, um.* Th. λειπω, *linquo,* p. m. λελοιπα.
Λουκιανος, ου, ὁ, *Lucianus,* scriptor facetiis celeberrimus.
Λυω, *lavo,* f. σω. p. λελυκα.
λοχαγος, ου, ὁ, *ductor* λοχου, i. e. *turmæ,* vulgo *centuriæ.* Th. αγω, *duco.*
λυγδινος, ου, *levis, politus, candidusque marmoris Parii instar :* à
Λυγδος, ου, ἡ, lapidis genus candoris eximii.

Λυγκευς, εως, ὁ, *Lynceus,* nom. propr.
Λυδια, ας, ἡ, *Lydia.*
Λυδος, ου, ὁ, *Lydus.*
Λυκαϐας, αντος, ὁ *annus.*
Λυκος, ου, ὁ, *lupus.*
λυμαινω, *purgo :* à λυμα, *sordes,* item *perniciem affero. corrumpo,* f. ανω. Th. λυμη, ης, ἡ, *exitium.*
λυπεω, *tristem reddo, dolore afficio,* f. ησω. p. λελυπηκα. præs. m. λυπεομαι, *doleo.* Th. λυπη, *dolor.*
Λυπη, ης, ἡ, *dolor, mæstitia.*
λυπηρος, ου, *molestus, tristis ;* à λυπη, *dolor.*
Λυρα, ας, et Ion. ης, ἡ, *lyra. inde* λυριζω, f. ισω, *lyra cano,* et *ludo :* et λυριστης : item
Λυρικος, ου, *Lyricus :* à λυρα.
Λυσιμαχος, ου, ὁ, nom. propr. *Lysimachus.*
λυσιτελης, εος, ὁ, ἡ, *utilis, commodus.* ex λυω, *solvo,* et τελος, *impensa.*
λυσσαω, seu τταω, *furo ; in rabiem ago :* à λυσσα.
λυτταω, vide λυσσαω.
Λυχνος, ου, ὁ, *lychnus, lucerna.*
Λυω, *solvo,* f. λυσω. p. λελυκα.
λωτινος, η, ον, *lotinus :* à
Λωτος, ου, ὁ, *lotus,* arbor.

M.

Μαγειρος, ου, ὁ, *coquus.*
Μαδατας, ου, ὁ, *Madatas,* nom. propr.
μαθημα, ατος, το, *doctrina, disciplina.*
μαθηματικος, η, ον, *ad disciplinas pertinens, Mathematicus.*
Μαια, ας, ἡ, *obstetrix, nutrix :* item nom. propr.
μαιευω, et μαιευομαι, *obstetricem ago*

Th. μαια, *obstetrix.*

Μαινομαι, *insanio, furo.* f. μανεμαι. perf. m. μεμηνα.

μαιοομαι, ουμαι, *obstetricor,* f. ωσομαι.

μαιωτρον, ε, το, *premium obstetricis:* à μαια, *obstetrix.*

Μακαρ, αρος, ἡ, *beatus, felix:* in nom. pl. μακαρες. d.t. pl. μακαρσι, et Ion. μακαρεσσι.

μακαριζω, *beatum prædico,* f. ισω. Th. μακαρ.

μακαριος, α, ον, *beatus, a, um.* ex μακαρ, *felix.*

Μακεδων, ονος, ὁ, *Macedo:* in pl. Μακεδονες.

μακρος, α, ον, *longus, a, um;* comp. μακροτερος. superl. μακροτατος; vel. comp. μηκιων, superl. μηκιστος. Th, μηκος.

Μαλα, adv. *valdè, multum, admodùm:* comp. μαλλον. superl. μαλιστα.

μαλαχη, ης, ὁ, *malva.*

μαλιστα, *maximè,* adv. superlat. grad. à μαλα, *valdè:* comp. μαλλον.

Μανθανω, *disco, intelligo,* f. μαθησω. perf. act. μεμαθηκα, à μαθεω.

μαντευομαι, *vaticinor, auguror: conjicio; oraculum consulo:* f. μαντευσομαι. Th. μαντις, *vates.*

μαννυτας, α, ὁ, Dor. pro μηνυτης, ου, ὁ, *index, qui rem aliquam indicat.* Th. μηνυω, *indicio.*

Μαραινω. f. ανω, *marcescere facio, flaccidum reddo:* p. αγκα. μαραινομαι, *marcesco.*

Μαρναμαι, *pugno.*

Μαστιξ, ιγος, ἡ, *flagrum, flagellum.*

ματαιος, αια, αιον, et ματαιος, ε, ὁ, ἡ, *vanus, supervacaneus.* Th. ματην.

Ματην, adv. *frustrà, incassum.*

ματηρ, ερος, α, Dor. pro μητηρ.

μαχη, ης, ἡ, *pugna.* Th. μαχομαι, *pugno.*

μαχητεος, α, ον, *pugnandus.* Th. μαχομαι, *pugno.*

Μαχομαι, *pugno,* f. 1. μαχησομαι, et εσομαι. f. 2. m. μαχουμαι. perf. p μεμαχημαι.

μεγαλοφωνως, *magna voce:* ex μεγας, *magnus,* et φωνη, *vox.*

μεγαλως, *magnoperè, vehementer,* adv. à μεγας, *magnus*

Μεγας, μεγαλη, μεγα, *magnus, a, um:* in comp. μειζων, *major:* superl. μεγιστος, *maximus.*

μεγεθος, εος, ους, το, *magnitudo:* Angl. *size.* Th. μεγας.

μεθηκα, *dimisi,* a. 1. ind. act. verbi μεθιημι.

μεθιημι, *cesso, dimitto,* f. μεθησω. ex μετα, et ιημι, seu ιω, *mitto;* p. εικα. a. 2. ην.

Μεθυ, το, *vinum.*

μεθυσθεις, a. 1. part. pass. à μεθυσκω, *ebrium reddo,* f. υσω. a. 1. εμεθυσα. præs. pass. μεθυσκομαι, *inebrior:* a. 2. pass. εμεθυσθην. f. 1. pass. μεθυσθησομαι. Th. μεθυ, το, *vinum.*

μεθυσος, ε, ὁ, ἡ, *ebrius.* Th. μεθυ.

Μειδαω, seu μειδεω, *rideo, subrideo,* f. ησω. p μεμειδηκα.

μειδιαω, ω, *subrideo,* f. ασω.

μειζων, ονος, ὁ, ἡ, et το μειζον, *major.* et *majus* compar. á positivo μεγας, *magnus:* superl. μεγιστος.

μειλιχογηρυς, υος, ὁ. ἡ, *blandam vocem habens:* à μειλισσω, *delinio,* et γηρυς, *vox.*

μειρακισκος, ε, ὁ, *adolescentulus:* à μειραξ, *adolescens.*

μελαγχολαω, ω, *melancholiâ laboro, insanio:* ex μελας, et χολη, *bilis.*

Μελας, ανος, ὁ, *niger, ater:* in. f. g. μελαινα. n. g. μελαν.

Μελει, (imperf.) *curæ est,* f. μελη-

σω. perf. act. μεμελημαι. perf. m. μεμηλε.

μελεταω, meditor, curo, exerceo, f. ησω. p. μεμελετηκα. Th. μελει.

μελημα, ατος, το, cura, solicitudo : Angl. a favourite : à μελει curæ est.

Μελι, ιτος, το, mel.

μελισδεις, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελιζεις. μελισδεται, modulatur, pro μελιζεται à μελιζω, modulor. Th. μελος, το, carmen.

μελισμα, ατος, το, cantus : à μελιζω.

μελισσα, seu μελιττα, ης, ἡ, apis.

Μελιταιος, ε, ὁ και ἡ, Melitæus : ex insula Melite. Th. Μελιτη, Melite, nom. ins.

Μελλω, futurus sum, cunctor, imperf. εμελλον. f. μελλησω, vel ησομαι.

Μελος, εος, το, membrum ; item melos, carmen.

Μελπω, canto, cantu celebro, f. ψω. p. φα. p. m. μεμολπα· hinc μολπη, cantus.

Μεμνων, ονος, ὁ, Memnon.

Μεμφις, ιος, Memphis, nom. urbis.

Μεμφομαι, culpo, incuso, vitupero, f. μεμψομαι, perf. pass. μεμεμμαι.

Μεν, quidem, conjunct. ὁ μεν, ἡ μεν, το μεν, alter quidem, &c. ὁ δε, &c. alter verò.

Μενελαος, ε, ὁ, Menelaus.

Μενιππος, ε, ὁ, Menippus, philosophus Cynicus.

μεντοι, tamen, conjunct.

Μενω, maneo, habito, expecto, f. μενω. p. μεμενηκα.

μεριζω, partior, divido, f. ισω. p. μεμεριχα. Th. μειρω, divido.

Μεριμνα, ης, ἡ, cura, solicitudo.

μερις, ιδος, ἡ, pars, communio. Th. μειρω, divido.

μερος, εος, το, pars. απο μερες, ex parte. ανα μερος, vicissim. κατα μερος, singulatim. Th. μειρω, divido.

μεροψ, οπος, ὁ, homo : à μειρω, divido, et οψ, vox, quia vocem habet divisam, seu articulatam.

μεσονυκτιος, ε, ὁ, ἡ; qui mediæ noctis est : q. d. μεση νυξ.

Μεσος, ε, medius.

μεσοφρυον, ε, το, medium inter supercilia : ex μεσος, medius, et οφρυς, supercilium.

Μεστος, η, ον, plenus, a, um. cum gen.

Μετα, cum gen. cum, Angl. with : cum acc. post after. In comp. denotat interdum mutationem.

μεταβαλλω, muto, f μεταβαλω. p. μεταβεβληκα. Th. βαλλω, jacio.

μεταβρωθεις, εισα, εν, devoratus, a. 1. part. pass. a μεταβρωσκω, f. ωσω, p. βεβρωκα

μεταδιδωμι, impertio, f. μεταδωσω. p. μεταδεδωκα. a. 2. μετεδων. Th. διδωμι, do.

μεταλαμβανω, capio, percipio, particeps sum, f. μεταληψομαι. Th. λαμβανω, capio.

μεταλλευσις, εως, ἡ, indagatio : Angl. a digging for metal : à seq.

μεταλλευω, f. ευσω, metalla eruo, et per Metaph. scrutor. Th. μεταλλον, metallum.

μεταλμενος, transiliens, Ion. et per Syncop. pro μεθαλλομενος, præs. part. ex μετα, et ἁλλομαι, salio.

μεταμελεια, ας, ἡ, pœnitentia, resipiscentia. Th. μελει, curæ est.

μετανοια, ας, ἡ, mutatio consilii, resipiscentia. ex metà et νους.

μεταξυ, inter, cum gen. Th. μετα, præpos.

μεταπεμπομαι, *arcesso*, cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψαμην, ω, ατο· ex μετα, et πεμπω, *mitto*.

μεταποιεω, *muto. commuto :* ex μετα, et ποιεω, *facio*.

μεταπρεπω, *decorus sum inter*, μετεπρεπον, imperf. Th. πρεπω, *decorus sum*.

μετατρεπω, *converto*. Th. τρεπω, *verto*.

μετειμι, *eo post, persequor :* ex μετα, et ειμι, *eo*.

μετειμι, *intersum :* ex μετα et ειμι, *sum*.

μετερχομαι, *arcesso, consector*. Th. ερχομαι, *venio*, f. ελευσομαι. a. 2. ηλθον.

μετεσσεται, 3. s. f. 1. ind. Med. Poët. pro μετεσεται, verbi μετειμι.

μετεωριζω, *in sublime tollo*, f. ισω. Th. μετεωρος, *sublimis*.

Μετεωρος, ε, ὁ, ἡ, *sublimis, editus, erectus*.

μετοικεω, ω, f. ησω, *incolo, migro*. Th. οικος, *domus*.

μετριοτης, ητος, ἡ, *moderatio, mediocritas :* à μετριος, *moderatus*. Th. μετρον, *mensura*.

μετριως, *mediocriter, moderatè :* à μετριος, *moderatus*.

Μετρον, ε, το, *mensura, modus, metrum*.

μετωπον, seu μετωπιον, ε, το, *frons :* ex μετα, et ωψ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

μευ, pro μου, *mei*, gen. Dor. ab εγω, *ego*.

Μεχρι, seu μεχρις, sequente vocali, *usque ad*.

Μη, adv. *ne, non ; numquid?*

μηδ', μηδε, *neque. ne quidem*, conjunct. Th. μη, *non*.

μηδεις, ὁ, *nullus, nemo*, f. μηδεμια. p. μηδεν· ex μη, δε, et εἱς, *unus*.

μηδεπω, *necdum, nondum :* ex μηδε, *neque ;* (quod à μη, *non*) et πω, *aliquatenus*.

Μηδος, ε, ὁ, *Medus*, nom. gen.

μεθυσος, ε, ὁ, ἡ, *ebrius*. Th. μεθυ.

μηθεις, ενος, ὁ, *nullus, nemo*.

μηκετι, *non amplius :* ex μη, *non*, et ετι, *adhuc*.

μηκιστος, ε, ὁ και ἡ, *longissimus, procerissimus ;* superl. à μηκος.

μηλον, το, *malum, pomum*, item *ovis, pecus*.

Μελια, ας, ἡ, *malus, arbor*.

Μην, *tamen, quidem :* aliis particulis jungitur.

Μηνιγξ, ιγγος, ἡ, *membrana, maximè quæ cerebrum ambit*.

Μηνυω, *indico, ostendo*, f. υσω, p. μεμηνυκα.

μηποτε, *ne quando, si fortè, fortasse :* ex μη, *ne*, et ποτε, *aliquando*. Th· οτε.

μηριον, ε, το, idem quod th. μηρος.

Μηρος, ε, ὁ, *femur*.

μητε, conjunct. *neque*. ex μη, *non*, et τε, *que*.

Μητηρ, et Dor. ματηρ, ἡ, *mater*, gen. ερος, et per. Sync. τρος.

μηχαναομαι, -ωμαι, *machinor, molior*, f. ησομαι. p. -ημαι. Th. μηχανη, *machina*.

μηχος, εος, το, *consilium, remedium*.

μια, ας, ἡ, *una*, à masc. εἱς, *unus*.

μιαρος, ον, *pollutus, scelestus*. Th. μιαινω, *polluo*.

Μιγνυμι, seu μιγνυω, *misceo*, f. ξω. p. μεμιχα.

Μιδας, *Midas*, ε, Ion. εω, rex Phrygiæ ditissimus.

μικκος. α, ον, Dor. pro. μικρος, α, ον, *parvus*.

μικρολογεομαι, ουμαι, *rei parvæ rationem habeo, sordidè* et *parcè facio :* ex μικρος, *parvus*, et λογος, *ratio*.

Μικρος, α, ον, et Att. σμικρος, *parvus*, comp. μικροτερος. superl. μικροτατος, vel irreg. ἡσσων, et μειων, in comp.
Μιλησιος, ȣ, ὁ, *Milesius*: Angl. *of or belonging to* Miletus.
Μιλητος, ȣ ἡ, nomen urbis.
Μιμεομαι, ουμαι, *imitor*, f. μιμησομαι. p. μεμιμημαι.
Μιν, *ipsum*, acc. Poët. pro αυτον, αυτην, vel ἑ.
μισγω, *misceo*, *tempero*, f. ξω. p. μεμιχα.
μισεω, ω, *odi*, *minus amo*, f. ησω. p. μεμισηκα.
Μισθος, ου, ὁ, *merces*.
μισθοφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *miles*: ex μισθος, *merces*, et φερω, *fero*.
Μιτυληνη, ης, ἡ, Dor. Μιτυλανα, *Mitylene*, nomen insulæ.
Μναομαι, *memoro*, *mentionem facio*, *recordor*, *memor sum*, f. 1. μνησομαι. perf. μεμνημαι.
μνημη, ης, ἡ, *memoria*.
μνημονευω, *memoria teneo*, f. ευσω. Th. μναομαι.
μνημονικος, ȣ, ὁ, ἡ, *memoriâ valens*. Th. μνημη, *memoria*.
μογευμες, Dor. pro μογουμεν, *laboramus*, 1. pl. præf. à
μογεω, *ærumnas patior* f. ησω. Th. μογος, *labor*.
μοιρα ας, ἁ, *pars*, *portio*, *fatum*. Th. μειρω, *divido*.
μοισα ας, ἁ, Dor. pro μουσα, *musa*.
Μολεω, seu μολω, *venio*, *vado*, *curro*.
μολις, adv. *vix*. Th. μολος, *labor*.
μολω, *venio*, et μολεω.
μονον, adv. *solum*, *solummodo*.
Μονος, η, ον, *solus*, *a*, *um*.
μορμολυκιον, ȣ, το, *larva*. Th. μορμω, ους, ἡ, *mulier horrenda*.
Μορφη, ης, ἡ, et Dor. μορφα, ας, ἁ, *forma*, *species*.
Μοσχος, ȣ, ὁ, ἡ, *vitulus*.
Μοσχος, ȣ, ὁ, *Moschus*, nom. propr.
μουνος, Poët. pro μονος, *solus*.
Μουσα, ης, ἡ, *musa*.
μουσικος, ου, ὁ, *musicus*. Th. μουσα.
μουσικως, *musicè*, *eleganter*: à μȣσικος, *musicus*. Th. μουσα.
μοχθηρος, ȣ, *laboriosus*, *calamitosus*, *malus*, *improbus*. Th. μοχθος, *labor*.
μυθολογια, ας, ἡ, *fabula*. ex μυθος, *verbum*, et λογος, quod à λεγω, *dico*.
Μυθος, ȣ, ὁ, *verbum*, *fabula*.
μυθωδης, εως, ὁ, ἡ, *fabulosus*. à μυθος, *fabula*.
Μυια, ας, ἡ, *musca*.
μυλων, ωνος, ὁ, *pistrinum*. Th. μυλη, *mola*.
μυριας, αδος, ἡ, *decem millium numerus*. Th. μυριος.
μυριζω, *ungo*, f. ισω. p. μεμυρικα. Th. μυρον, *unguentum*.
Μυρικη, ης. ἡ, *myrica*, arbor.
μυριοι, αι, α, *decem mille*.
μυρμηξ, ηκος, ὁ, *formica*.
μυρομαι, *fleo*, *ploro*: pr. imper. μυρεσο, μυρεο, et μυρȣ.
Μυρον, ȣ, το, *unguentum liquidum*.
μυρσινη, vel μυῤῥινη, ης, ἡ, *myrtus*.
Μυρσων, ωνος, ὁ, *Myrson*, nom. propr.
Μυς, μυος, ὁ, *mus*, voc. ω μυ.
μωραινω, *infatuo*, *stultè ago*, f. μωρανω. p. μεμωραγκα. Th. μωρος, *stultus*.

N.

Ναι, adv. *ne*, *profectò*, *imò*, *etiam*.
ναμα, ατος, το, *fluentum*, *latex*: à ναω, *fluo*.

Ναρθηξ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus.*
ναρκαω, *torpeo*, f. ησω, à
Ναρκη, ης, ἡ. *torpedo.*
Ναρκισσος, ου, ὁ, *Narcissus*, n. pr.
ναυαγεω, q. d. την ναυν αγω, *navem frango*, f. ησω, p. νεναυαγηκα· Angl. *to be shipwrecked.*
Ναυς, ναος ἡ, *navis*, Ion. νηυς, νηος. dat. νηΐ.
ναυτης, ου, ὁ, *nauta.* Th. ναυς, ναος, ἡ, *navis.*
νεαζω, f. ασω, *juvenesco.* Th. νεος, *novus, juvenis.*
νεανιας, ου, ὁ, *adolescens.* Th. νεος, *novus, junevis.*
νεανισκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus.* Th. νεος, *novus.*
νεβρος, ου, ὁ, *binnulus, pullus cervi.*
νεηλυς, υδος, ὁ, ἡ, *qui nuper advenit:* à νεος, *novus*, et ελευθω, seu ερχομαι, *venio.*
Νειλος, ου, ὁ, *Nilus*, Egypti fluvius.
νεκρικος, ου, *mortualis, funebris:* à νεκρος, *mortuus.*
νεκροπομπος, ου, ὁ, *dux manium*, &c. ex νεκρος, *mortuus*, et πεμπω, *mitto.*
Νεκρος, α, ον, *mortuus.*
Νεκταρ, αρος, το. *nectar, potus Deorum.*
νεκυς, υος, *defunctus.* Th. νεκρος.
Νεμεα, ας, ἡ, *Nemea*, sylva Argiæ.
νεμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio.* Th. νεμεσαω, *indignor.*
Νεμω, *tribuo, habito, pasco*, f. νεμω, p. νενεμηκα.
νεογαμος, ου, ὁ, ἡ, *qui recens uxorem duxit;* vel *recens nupta.* Th. γαμεω, *uxorem duco.*
νεογνος, ου, ὁ και ἡ, *recens genitus:* ex νεος, *novus*, et γινομαι.
Νεος, νεα, νεον, *novus, juvenis.*
Νεοσσος, et νεοττος, ου, ὁ, *pullus, avicula.*
νερτερος, *inferior*, pro ενερτερος· ab ερα, ας, ἡ, *terra.*
νευρα, ας, ἡ, et Ion. ης, *nervus arcûs.* Th. νευρον, ου, το, *nervus.*
Νευρον, ου, το, *nervus.*
νεφελη, ης, ἡ, *nebula, nubes.* item nomen vicus. Th. νεφος.
νεωλκεω, ω, *navem traho, subduco*, &c. ex ναυς, *navis*, et ἑλκω, *traho.*
νεωνητος, ου, ὁ και ἡ, *recens emptus:* ex νεος, *novus*, et ωνεομαι, *emo.*
νεως, ω, ὁ, Att. pro ναος, ου, ὁ, *templum.*
Νη, *per* adv. affirmantis et jurandi cum acc. νη Δια, *per Jovem.*
νηγρετος, ου, *ex quo quis excitari nequit:* ex νη, et εγειρω, *excito.*
νηκτος, ου, ὁ, *natatilis:* à νεω, *nato.* το νηκτον, *facultas natandi.*
Νηρηϊς, ιδος, ἡ, *Nereis*, nympha maris.
Νησος, ου, ἡ, *insula.*
Νησσα, seu νηττα, ας, ἡ, *anas.*
νηυς, νηος, vide ναυς.
Νικαω, *vinco, supero*, νικησω. p. νενικηκα.
νικη, ης, ἡ, *victoria*, a præced.
νικημα, ατος, το, *victoria.*
νιν, Poët. et Dor. *ipsum, am, um*, pro ἑ, vel αυτον, ut μιν.
Νιοβη, ης, ἡ, *Niobe*, nomen mulieris.
Νιρευς, εος, ὁ, *Nireus*, nom. propr.
νιφας, αδος, ὁ, *nix, acervatim et cum vehementi impetu decidens.* Th. νιφω, *ningo.*
νιφετος, ου, ὁ, idem quod νιφας.
νοεω, *cogito, intelligo*, f. νοησω. Th. νοος, νους, ὁ, *mens.*
νοημα, ατος, το, *intellectus, cogitatio:* à νοεω. Th. νοος.
νομευω, *pasco*, f. σω. Th. νεμω, idem.

νομη, ης, ἡ, *pabulum, distributio, possessio*: à νεμω, *pasco, tribuo*.
νομιζω, *lege sancio*, item *existimo, puto, reor*. f. ισω. perf. νενομικα· à νομος, *lex*. Th. νεμω, *tribuo*.
Νομος, ου, ὁ, *lex*.
Νοος, νους, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia*.
νοσηρος, ου, ὁ, *morbidus, morbosus*. Th. νοσος.
νοσεω, *ægroto*, f. ησω, p. νενοσηκα. Th. νοσος, *morbus*.
νοσοποιεω. f. ησω, *morbos facio*; ex νοσος, et ποιεω.
Νοσος, ου, ἡ, *morbus, vitium*. qu. νη, et σοος, *sanus*.
νουθετεω, *admoneo, commonefacio*, f. ησω. p. νενουθετηκα· ex νους, *mens*, et τιθημι, *pono*.
νους, vide νοος, *mens*.
νυκτερινος, ου, *nocturnus*. Th. νυξ, *nox*.
νυκτωρ, adv. *noctu*. Th. νυξ.
νυκτοπορια, ας, ἡ, *iter, nocturnum*: ex νυξ, et πορος, *transitus*.
Νυμφη, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, nympha*.
νυμφιος, ου, ὁ, *sponsus*. Th. νυμφη.
Νυν, vel Att. νυνι, *nunc*.
Νυξ, νυκτος, ἡ, *nox*.
Νωλεμης, εος, ὁ, ἡ, et το, νωλεμες, *indesinens, assiduus*: hinc νωλεμεως, *indesinenter*, adv.
Νωτος, ου, ὁ, *dorsum, tergum*: in pl. τα νωτα.
νωχελης, εος, ὁ, ἡ, et το, ες, *tardus*: *segnis*: ex νη, et κελλω, *moveo, curro*.

Ξ.

Ξαινω, *carmino, carpo, cædo, percutio*, f. ξανω. p. εξαγκα.
Ξανθος, η, ον, *flavus a, um*; *luteus*. Est et Ξανθος, ου, ὁ, nom. propr. fluvii.
ξεναγεω, f. ησω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt*: ex ξενος, *hospes*, et αγω, *duco*.
ξενια, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium*. Th. ξενος, *hospes*.
ξενιζω, *hospitio excipio*. f. ισω. p. εξενικα. Th. ξενος, *hospes*.
Ξενοκρατης, ου, ὁ, *Xenocrates*, nom. propr.
Ξενος, ου, *hospes, peregrinus*.
ξενος, η, ον, *peregrinus*.
Ξενοφων, ωντος, ὁ, *Xenophon*.
Ξηρος, α, *aridus, siccus*.
Ξυλον, ου, το, *lignum, baculus*.
ξυνδησαι, *colligare*, a. 1. inf. Att. verbi συνδεω.
ξυνετος, ου, *intelligibilis*. Att. à *subsequente verbo*.
ξυνιημι, pro συνιημι, quod vide.
ξυνουσια, id. Att. quod συνουσια, quod vide.
ξυνων, præs. part. Att. pro συνων. à συνειμι, *sum cum alio*. Th. ειμι, *sum*.
ξυραω, seu -εω, *rado, tondeo ad cutem*: à ξυρος, *novacula*, quod à ξυω, pro ξεω, *rado*.

O.

Ὁ, ἡ, το, Art. Angl. *The*. Οβολος, ου, ὁ, *obolus, sexta pars drachmæ*.
ογδοηκοντα, *octoginta*. Th. οκτω, *octo*.
Ογκαομαι, ωμαι, *rudo*, propriè de asinis.
Ὁδε, ἡδε, τοδε, *hic, hæc, hoc*: ex ὁ, et δε.
ὁδευω, *iter facio, eo*, f. ευσω. p. ὡδευκα. Th. ὁδος, ου, ὁ, *via*.
Ὁδος, ου, ἡ, *via, iter*.
Οδους, οντος, ὁ, *dens*.

Οδυνη, ης, ἡ, *dolor*.
οδυρμος, ȣ, ὁ, *ejulatus*, *lamentatio*. ab οδυρομαι, *lamentor*.
Οδυρομαι, *lamentor*, *ploro*, f. οδυρουμαι: p, ωδυρμαι.
Οδυσσευς, εος, ὁ, *Ulysses*.
ὁθεν, *unde*, *ex qua causa*.
οιδα, ας, ε, *novi*, perf. m. verbi ειδω, *scio*.
Οιδεω, et οιδαω, *tumeo*, *inflatus sum*, f. ησω. p. ῳδηκα.
οικειος, εια, ειον, *domesticus*, *a*, *um*; item *proprius*. Th. οικος, *domus*.
οικετης, ȣ, ὁ, *domesticus*, item *servus*. Th. οικος. *domus*.
οικεω, ω, f. ησω, p. ῳκηκα. Th. οικος.
οικητηριον, ȣ, το, *domicilium*.
οικια, ας ἡ, *domus*: ab οικος, idem.
οικιον, ȣ, το, idem quod οικος, *domus*.
οικοδομεω, ω, *ædificio*, f. ησω. p. ῳκοδομηκα· ab οικος, *domus*, et δεμω, *struo*.
Οικος, ȣ ὁ, *domus*, *familia*.
Οιμη, ης, ἡ, *via*, *semita*, *cantus*, *vox*.
οιμωγη, ης, ἡ, *ejulatus*: ab
οιμωζω, *ploro*, *ejulo*, f. ξω. Th. οι, *hei*, *heu*.
Οινος, ȣ, ὁ, *vinum*.
οινοχοος, ȣ, ὁ, *pocillator*, *pincerna*: ex οινος, et χεω, *fundo*.
οιομαι, vel οιμαι, *opinor*, *existimo*, *puto*, f. οιησομαι. perf. paſſ. ωημαι, q. ab οισομαι. Th. οιω, *puto*.
οιον, adv. *sicut fermè*. ab οιος.
Οιος, οιη, οιον, *solus*.
Οιος, οια, οιον, *qualis*.
Οις, οιος, vel οϊς, οϊος, ἡ, *ovis*, vel ὁ, *aries*.
οϊστος, ȣ, ὁ, *sagitta*: ab οιω, *fero*, f. οισω.
Οιστρος, ȣ, ὁ, *æstrus*, *tabanus*, *stimulus*: Angl. *a gadfly*.
Οιτη, ης, ἡ, *Oeta*, mons Theſſaliæ.
Οιχομαι, *abeo*, *discedo*, *proficiscor*, f. οιχησομαι. p. ῳχημαι.
Οκνος, ȣ, ὁ, *pigritia*, *metus*, *ignavia*.
ολβιος, ȣ, ὁ, *beatus*, *dives*, *locuples*: ab
Ολβος, ȣ, ὁ, *felicitas*, *opes*.
ολεθριος, ȣ, ὁ, ἡ, *exitialis*, *perniciosus*, *lethalis*: Angl. *abandoned*: ab
ολεθρος, ȣ, ὁ, *pernicies*. Th. ολλυμι, *perdo*.
ολιγαριστια, ας, *prandium præparcum*: Angl. *a spare dinner*. Th. αριστον.
Ολιγος, ȣ, *paucus*, *parvus*.
ολιγοχρονιος, ȣ, ὁ, ἡ, *brevis temporis*, *exiguo tempore durans*: ex ολιγος, et χρονος, *tempus*.
Ολλυμι, seu ολλυω, *perdo*. f. ολεσω. p. ωλεκα. p. m. ωλα, et Att. ολωλα.
Ολολυζω, *ululo*, *ejulo*, *ploro*, f. ξω.
ὁλοπορφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, *totus purpureus*: ex πορφυρα, *perpura*, et
῾Ολος, ȣ, *totus*, *universus*.
Ολοφυρομαι, *lamentor*, *ejulo*.
Ολυμπιας, αδος, ἡ, *Olympias*.
Ολυμπος, ȣ, ὁ, *Olympus*, Theſſaliæ vel Macedoniæ mons altiſſimus: item *cælum*.
Ολυμπιος, ȣ, *Olympum incolens*, *cælestis*. Ολυμπια, ων, τα, *Olympiaca certamina*, quæ in honorem Jovis celebrari ſolebant.
ολωλα, ας, ε, *perii*, Att. pro ωλα, p. m. verbi ολλυμι, *perdo*.
῾Ολως, adv. *omnino*: Angl. *in short*. Th. ὁλος.
῾Ομαλος, *planus*, *lævis*.
῾Ομηρος, ȣ, ὁ, *Homerus*.
ὁμιλεω, ω, *colloquor*, *converſor*, *consuetudinem habeo*, f. ησω. p. ὡμιληκα· ab ὁμιλος, *turba*, *cætus*.

ομμα, ατος, το, *oculus*, *aspectus*, *facies* : ab οπτομαι, *video*.
Ομνυμι, seu ομνυω, *juro*, f. ομοσω. p. ωμοκα.
ὁμογενης, εος, ὁ, ἡ, *consanguineus*, *cognatus* : ex ὁμος, *similis*, et γινομαι, *nascor*.
ὁμοιος, οια, ον, *similis*. Th. ὁμος, idem.
ὁμοιως, adv. *similitèr*, *periudè*. ab ὁμοιος, idem quod ὁμος.
ὁμονεκρος, ε, ὁ, ἡ, *simul mortuus* : ex ὁμος, *similis*, et νεκρος, *mortuus*.
ὁμοτεχνος, ε, ὁ, ἡ, *qui ejusdem est artificii* : ex ὁμος, *similis*, et τεχνη, *ars*.
ὁμε, *simul* : ab ὁμος, *similis*.
ὁμοψηφος, ε, ὁ, ἡ, *cujus idem est suffragium* : ex ὁμος, et ψηφος, *calculus*.
ομφαλοεις, εσσα, εν, *umbilicatus* : Angl. *embossed* : Epith. *scuti* : ab
Ομφαλος, ε, ὁ, *umbilicus*, *umbo*.
Ομφαξ, ακος, ἡ, *uva acerba necdum matura*.
ὁμως, *tamen* : sed
ὁμως, *simul*, Poët. pro ὁμε. Th. ὁμος, *similis*.
Οναρ, το, *somnium*.
ονειδιζω, *exprobro*, *convitior*, f. 1. ισω, p. ωνειδικα. Th. ονειδος, *probrum*.
ονειρος, ε, ὁ, *somnium*. Th. οναρ, idem.
Ονημι, five ονινημι. ab ονεω, *juvo*, *prosum* ; item *vitupero*, cum acc. f. ονησω. p. ωνηκα. præf. paff. ωνημαι, seu οναμαι, *juvor*, *fruor*, cum gen. f. 1. ονησομαι, a. 1. m. ωνησαμην, a. 1. m. opt. ονησαιμην, contract. οναιμην.
Ονομα, ατος, το *nomen*, *fama*, *celebritas*.
ονομαζω, *nomino*, f. ασω, p. ωνομακα. Th. ονομα, *nomen*.
ονομαστι, adv. *nominatim* : ab
ονομαστος, ε, *celebris*. Th. ονομα, *nomen*.
Ονος, ε, ὁ, ἡ, *asinus*, *-a*.
οξυθυμος, ε, ὁ, ἡ, *qui acerbo est animo*, *iracundus* : ab οξυς, et θυμος, *animus*.
Οξυς, εια, υ, *acutus*, *velox*.
οξυχολος, ε, ὁ και ἡ, *qui subitò et graviter irasciter*, *biliosus* : ex οξυς, *acutus*, et χολη, *bilis*.
Οπη, ης, ἡ, *foramen*.
Ὁπη, adv. *ubi ? quo ? quomodo ?* ab ὁς, *qui*.
οπιθεν, *retrò*, *post*, Ion. et Dor. pro οπισθεν.
οπισθεν, *ponè*, *à tergo*. adv. Th. οπισω, *retro*.
Ὀπισω, adv. *retrorsum*, *retro*, *post*.
ὁπλη, ης, ἡ, *ungula*.
ὁπλιτης, ε, ὁ, *miles*, *armatus*. Th. ὁπλον.
Ὁπλον, ε, το, *telum*, vel. τα ὁπλα, *arma*, *instrumenta quævis*.
ὁποιος, οια, οιον, *qualis*, *-e* : idem quod οιος.
ὁποσος, ε, *quantus* : à ποσος, et hoc ab ὁσος, *quantus*.
ὁποταν, adv. *quum*. pro ὁποτε, et αν, *ubi*.
ὁποτε, *quando*, citrà interrogat. adv. idem quod ὁτε.
ὁπου, adv. indefinite, idem quod που, *ubi*, *quo*, *quum*.
ὁπποτε, Poët. pro ὁποτε.
Οπταω, *torreo*, *asso*, f. ησω, p. ωπτηκα.
Οπτομαι, *video*, f. οψομαι. p. ωμμαι.
ὁπως, *ut*, *quomodo*. Th. πως, *quomodo ?*
Ὁραω, *video*, *cerno*, *intelligo*, imperf. Att. ἑωραον, ἑωρων, f. ασω. p. ὡρακα. et Att. ἑωρακα.
Οργανον, ε, το, *instrumentum*, vel

opus, *organum*.
Οργη, ης, ἡ, *ira*.
Οργια, ων τα, *ſacra Liberi*, *orgia*.
οργιζω, *ad iram incito*, *laceſſo*, *facio iraſci*, f. ισω, p. ωργικα, præſ. med. οργιζομαι, *iraſcor*, cum dat. Th. οργη, *ira*.
Ορεγω, ſeu ορεγνυμι, *porrigo*, *extendo*, f. ξω. p. ωρεχα. præſ. m. ορεγομαι, *appeto*, cum gen.
Ορθος, η, ον, *rectus*, *a*, *um*, *erectus*.
ορθως, adv. *recte*, *ut par eſt et decet*. Th. ορθος.
ὁριζω. *definio*, f. ὁρισω, et Att. ὁριω. Th. ὁρος, *terminus*.
Ὁρκος, ου, ὁ, *jusjurandum*.
ὁρμαω, ω, *ruo*, *irruo*, *impetum facio*, *prorumpo*, f. ησω. p. ὡρμηκα· ὁρμαομαι, *proficiſcor*. Th. ὁρμη, *impetus*.
ορνεον, ου, το, *volucris*, *avis*: ab
Ορνις, ιθος, ὁ, ἡ, *avis*, *gallina*.
Ορος, εος, το, *mons*.
Ορφευς, εως, ὁ, *Orpheus*.
Ορχεομαι, *ſalto*, f. ησομαι.
Ὁς, ἡ, ὁ, *qui*, *quæ*, *quod*, relat. ſeu artic. poſtpoſ.
ὁσακις, et ὁσακι, *quoties*, adv. citrà interrog. Th. ὁσος, *quantus*.
Οσιρις, ιος, ὁ, *Oſiris*, Deus Egyptiorum.
Ὁσος, η, ον, et Poët. ὁσσος, *quantus*.
ὁσπερ ἡπερ, ὁπερ, *qui*, *quæ*, *quod*. Th. ὁς, idem.
Ὁσσος, Poët. pro ὁσος, *quicunque*.
Οστεον ουν, gen. εου, ου, το, *os*, *oſſis*.
Ὁστις, ἡτις, ὁτι, gen. οὑτινος, ἡστινος, &c. *quis*, *quiſnam*, *quicunque*; *qui*, *quæ*, *quod*: ab ὁς, *qui*, et τις.
Οσφυς, υος, ἡ, *lumbus*, *ilia*: Angl. *the flank*.
ὁταν, ſeu ὁτ' αν, *quum*, conjunct. item *quamdiu*: ex ὁτε, et αν.
Ὁτε, *quando*, *quum*. Sed ποτε, *quando*?
Ὁτι, et Poët. ὁττι, *quod*, *quia*, conjunct. Sed ὁ, τι, *quicquid*, pronomen n. g. ab ὁστις.
ὁτιουν, *quidlibet*: ab ὁς, *quis*, et ουν, *ergo*.
ὁττι, *quia*, *quoniam*, Poët. pro ὁτι, *quod*.
Ου ſeq. conſon. ουκ ſeq. vocali cum ſpir. len. et ουχ ſeq. vocal. aſpirat. adv. *non*, *nequaquam*.
ουδαμως, *nequaquam*. Th. ου, *non*.
ουδε, *neque*, conjunct. ex ου, *non*, et δε, *vero*.
ουδεις, ενος, ὁ, *nullus*, f. ουδεμια, n. ουδεν. ex ουδε, *neque*, et εις, *unus*.
ουδεποτε, *nunquam*, adv. ex ουδε, *neque*, et ποτε, *aliquando*.
ουδεπω, adv. *nondum*, *nunquam*.
ουκετι, *non amplius*: ex ουκ, et ετι, *adhuc*.
ουκουν. *nonne*? *igitur*: ex ουκ, et ουν, *ergo*. Sed ουκουν, *non*.
Ουλος, ου, *integer*, *ſanus*, *mollis*, *tener*, etiam ουλος, pro ολοος, *pernicioſus*: ab ολλυμι.
Ουν, *igitur*, *itaque*, *ergo*, conjunct.
οὑνεκα, et οὑνεκ', pro οὑ, ἑνεκα, *cujus rei gratia*, *propter*, *quoniam*.
ουρα, ας, ἡ, *cauda*.
Ουρανος, ου, ὁ, *cælum*, *aër*, *palatum*:
ους, ωτος, το, *auris*, in pl. τα, ωτα, *aures*.
ουτε, et ουτ', ut et ουθ', *neque*; ex ου, et τε, *que*.
οὑτος, αὑτη, τουτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. Vide Gram.
οὑτω, et οὑτως, ſeq. vocali, *ſic*. Th. ουτος, *hic*.
ουχι, *nonne*? item Atticè, *non*, adv. Th. ου.
Οφειλω, *debeo*, *reus ſum*, f. οφειλησω. p. ωφειληκα.
οφελον, ες, ε, a. 2. verbi οφειλω, *debeo*. Et uſurpatur ut adverb. optandi cum ειθε, *utinam*.

οφελος, εος, το, *utilitas, usus:* ab οφελλω, *juvo.*

οφθαλμος, ου, ὁ, *oculus.* Th. οπτομαι, *video.*

Οφις, ιος, et εως, ὁ, *serpens,* nom. pl. οφιες, οφεις, οφις.

οφλημα, ατος, το, *debitum.* Th. οφειλω, *debeo.*

Οφρα, et οφρ', *ut, quo,* adv. Poët. pro ἱνα, ὁπως.

Οφρυς, υος, ἡ, *supercilium.*

οχευς, εος, ὁ, *retinaculum, vectis;* in pl. οχηες· Ion. ab εχω, *teneo.*

οχεω, f. ησω, *veho, porto.* Th. οχος, *currus.*

οχημα, ατος, το, *vehiculum:* ab οχεω, *veho.*

οχλεω, *turbo, commoveo, vexo,* f. ησω. p. ωχληκα.

Οχλος, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus.*

οχυρος, *munitus, firmus.*

οψις, εως, ἡ, *vultus, facies, conspectus, visus:* a. 2. sing. perf. pass. ωψαι, verbi οπτομαι, *video.*

Οψον, ου, το, *opsonium, quicquid cum pane comedimus, piscis.*

οψοποιος, ου, ὁ και ἡ, *opsonia apparans, conditor:* ex οψον, et ποιεω.

Π.

Παγα, ας, ἁ, Dor. pro πηγη, *fons.*

παγις, ιδος, ἡ, *decipulum:* Angl. *a trap.* Th. πηγνυω.

παθος, εος, ους, το, *affectus, calamitas:* à πασχω, *patior.*

παιδαγωγος, ου, ὁ, *pædagogus, puerorum custos:* ex παις, *puer,* et αγω, *duco.*

παιδεια, ας, ἡ, *institutio, doctrina.* Th. παις.

παιδευω, *erudio, doceo,* f. ευσω. perf. [illegible]αιδευκα. Th. παις, *puer.*

παιδιον, ου, το, *infans, puerulus, puellus,* dimin. à παις, παιδος, ὁ, *puer.*

παιδοτριβης, ου, ὁ, *ludimagister:* ex παις, *puer,* et τριβω, *tero.*

Παιζω, *more puerorum lusito, ludo, salto,* f. παιξω, et σω. p. πεπαιχα.

παιηων, ονος, ὁ, idem quod παιων, ωνος, ὁ, *Apollo, Deus Medicinæ.*

Παις, παιδος, ὁ, ἡ, *puer,* vel *puella, servus, filius.*

παισδω, Dor. pro παιζω, quod vide.

παιω, f. αισω. p. αικα, *percutio, ferio, pulso.*

Παλαι, adv. *olim, quondam.*

παλαιος, α, ον, *antiquus, a, um, vetus.* Th. παλαι, *olim,* adv.

παλαισμοσυνη, ης, ἡ, idem quod παλη, *lucta.*

παλαιστρα, ας, ἡ, *palæstra, lucta, luctæ locus.* Th. παλη, *lucta.*

Παλαιφατος, ου, ὁ, *Palæphatus,* nom. propr.

παλαιω, *luctor,* f. παλαισω. p. πεπαλαικα. à παλη, *lucta.*

παλαμαισι, *manibus,* dat. pl. Ion. à

Παλαμη, ης, ἡ, *manus, palma.*

Παλη, ης, ἡ, *lucta.*

Παλιν, adv. *iterum, rursus.*

Παλλω, *vibro, agito, quatio, sortior,* f. αλω. p. αλκα.

παμπολυς, παμπολλη, παμπολυ, gen. παμπολλου, *permultus:* ex πας, *omnis,* et πολυς, *multus.*

Παν, Πανος, ὁ, *Pan, pastorum Deus.*

πανταχου, adv. *ubique, ubivis terrarum.* Th. πας, *omnis.*

παντοδαπος, ου, ον, *ex omni solo, omnigenus:* ex πας, et δαπεδον, *solum.*

παντοιος, ου, *omnigenus, varius.* Th. πας, *omnis.*

πανυ, adv. *omnino.* Th. πας, *omnis.*

παντοτατον, adv. *postremum.*
παντοτατος, η, ον, *postremus.*
Παπυρος, ε, ὁ, ἡ, *Papyrus.*
Παρα, præp. cum gen. *à, ab:* Angl. *from:* cum dat. *apud;* cum acc. *at, beside,* or *near.* In compositione valet *trans, præter, apud.*
παραβαλλω, *objicio, trado,* ex παρα, et βαλλω, *jacio.*
παραγινομαι, *advenio, pervenio:* ex παρα, et γινομαι, *sum, fio.*
παραδιδωμι, *trado,* f. παραδωσω, p. παραδεδωκα. Th. διδωμι, *do.*
παραδοξος, ε, ὁ, ἡ, *præter opinionem, inopinatus.* Th. δοκεω, *videor.*
παραινεω, ω, *admoneo, hortor:* ex παρα, et αινεω, *laudo.* Th. αινος, *laus.*
παρακαθιζω, *sedere facio,* f. ισω, perf. παρακεκαθικα· ex παρα, et καθιζω, *sedere facio:* quod ex κατα, et ἱζω.
παρακαλεω, -ω, *rogo, precor, obsecror,* f. εσω. p. παρακεκληκα. Th. καλεω, *voco.*
παρακουω, *perperam audio, negligenter audio,* f. ουσω, p. παρηκουκα. p. m. παρηκοα. ex παρα, et ακουω, *audio.*
παραλαμβανω, *accipio, assumo, adduco:* ex παρα, et λαμβανω, *capio.*
παραλειπω, *prætermitto, omitto, silentiô prætereo:* ex παρα, et λειπω, *linquo.*
παραλλαττω, *transmuto, differo;* f. ξω, p. med. παραλλαγα. ex παρα et αλλαττω, *muto.*
παραλογιζομαι, *argumentando,* vel *supputando fallo:* Angl. *to make a false account, to overcharge;* f. ισομαι· ex παρα, *perperam,* et λογιζομαι. Th. λεγω, *dico.*
παραμενω, *permaneo:* ex παρα, et μενω, *maneo.*
παραμυθεομαι, ουμαι, *consolor, hortor:* ex παρα, et μυθεομαι, *dico.* Th. μυθος, *verbum.*
παραπεμπω. f. ψω, *prætermitto, dimitto, transmitto.* Th. πεμπω, *mitto.*
παραπλησιος, ε, *proximè ad aliquem accedens.*
παρασιτος, ε, ὁ, *parasitus.* Th. σιτος, *frumentum.*
παρασκευαζω, *præparo, apparo, compono:* ex παρα, et σκευαζω, *paro.* Th. σκευος, εος, το, *vas.*
παρατασσω, vel -αττω, *in acie colloco, aciem instruo:* ex παρα, et τασσω, vel -ττω, *ordino.*
παρατεινω, *produco, extendo, prorogo, detineo.* Th. τεινω, *tendo.*
παρατηρεω, ω, *observo,* imperf. παρετηρεον -ουν, f. ησω, p. παρατετηρηκα. Th. τηρεω, *servo.*
παρατιθημι, *appono, propono, commendo:* ex παρα, et τιθημι, *pono.*
παραχρημα, adv. *ex tempore, illico, statim.*
παρεγγυαω, ω, f. ησω, *per manus trado, adhortor, jubeo, nuntio:* ab εγγυαω, *in manus trado.* Th. εγγυη, *sponsio.*
Παρεια, ας, ἡ, *gena, maxilla.*
παρειμι, *adsum:* ex παρα, et ειμι, *sum.*
παρελαυνω, *præteragito, avehor, prætervehor.* Th. ελαυνω, *agito.*
παρεργον, ε, το, *appendix, accessio:* ex παρα et εργον, *opus.*
παρεργως, adv. *obiter, perfunctoriè.*
παρερχομαι, *prætereo, progredior.* Th. ερχομαι, *eo.*
παρεστως, ωτος, *adstans, qui præsto est,* perf. part. act. contractè pro παρεστηκως, οτος. verbi παριστημι, quod vide.
παρευθυς, *statim:* idem quod ευθυς.

παρεχω, exhibeo, præbeo, f. παρεξω, vel παρασχησω. p. παρεσχηκα· ex παρα, et εχω, habeo.
παρθεμενος, apponens, Poët. seu Ion. pro παραθεμενος. a. 2. part. m. verbi παρατιθημι, appono. Th. τιθημι, pono.
Παρθενος, ȣ, ἡ, virgo.
Παρθος, ȣ, ὁ, Parthus, nom. gentile.
Παρις, ιδος, ὁ, Paris, Priami filius.
παριστημι, fisto, in medium produco, exhibeo, f. παραστησω. p. παρεστηκα· ex παρα, et ἱστημι, fto.
παρμενιδειος, α, ον, Parmenidicus, a, um.
Παρμενιων, ωνος, ὁ, Parmenio, nom. propr.
παροδος, ȣ, ἡ, aditus, transitus : εν παροδῳ, in transitu : ex παρα, et ὁδος, ȣ, ἡ, via.
παροικεω, ω, commoror, habito, f. ησω. p. παρῳκηκα· ex παρα, et οικεω, habito. Th. οικος, domus.
παροιμια, ας, ἡ, proverbium ; ex παρα, apud, et οιμη, seu οιμος, ȣ, ὁ, ἡ, via.
παροραω, limis oculis aspicio, contemno, negligo : ex παρα, et ὁραω, video.
Παρος, ȣ, ἡ, Paros. Una ex Cycladibus in mari Ægeo.
Πας, πασα, παν, gen. παντος, πασης, παντος, omnis, e ; totus.
παστος, ȣ, consperfus ; item subst. thalamus : à πασσω. conspergo.
Πασχω, patior, afficior, f. m. πεισομαι. q. a. πειθω. a. 2. επαθον. a. 2. inf. παθειν. a. 2. part. παθων. perf. act. πεπαθηκα. p. m. πεπονθα.
Πατασσω, percutio, f. αξω. p. πεπαταχα.
Πατεω, calco, protero, f. ησω. p. πεπατηκα.

Πατηρ, τερος, ρος, ὁ, pater.
πατρις, ιδος, ἡ, patria. Th. πατηρ, pater.
Παυω, cessare facio, f. παυσω. p. πεπαυκα· in v. m. cesso, desino, quiesco.
Παφιη, ης. ἡ, Venus.
Παφος, ȣ, ἡ, nomen urbis.
παχυνω, pinguefacio, f. υνω, p. πεπαχυγκα.
πεδιλον, ȣ, το, calceus, talare.
πεδιον, ȣ, το, campus, planities : à πεδον, solum.
Πεζα, ης, ἡ, malleolus, seu planta pedis.
πεζαρχος, ȣ, ὁ, peditum præfectus : ex πεζα, et αρχων, princeps.
πεζικον, ȣ, το, peditatus, exercitus terrestris : à
πεζικος, ȣ, pedestris. πεζικη δυναμις peditatus, pedestris exercitus. Th' πεζα. planta pedis.
πειθω, οος, ȣς, ἡ, suada, suadela, et Pitho, dea dicendi præses : à
Πειθω, persuadeo, f. πεισω. perf. πεπεικα. præs. m. πειθομαι, assentior ; item cum dat. obedio, pareo, credo.
Πεινα, ης, ἡ, fames.
πειναω, f. ασω, vel ησω. p. πεπεινηκα, esurio.
Πειρα, ας, ἡ, conatus, inceptum, experimentum.
πειραω, ω, et πειραομαι, ωμαι, conor, nitor, f. ασω, vel ησω. p. πεπειρακα. Th. πειρα, experimentum.
Πειρω, transadigo, transfodio, f. ερω. p. κα.
Πελαγος, εος, ους, το, Pelagus, mare.
Πελας, adv. prope.
πελεια, ας, ἡ, columba.
Πελεκυς, εως, ὁ, securis, bipennis.
πελιν, Ion. pro επελεν.
Πελιας, ȣ, ὁ, Pelias, n. pr.

Πελοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

πελταστης, ου, ὁ, *peltasta, peltatus*: à

Πελτη, ης, ἡ, *pelta, scutum brevius.*

Πελω, et πελομαι, *sum.*

πεμμα, ατος, το, *coctura, coctum aliquid, genus quoddam placentæ*: a πεπτω, *coquo.*

Πεμπω, *mitto, dimitto*, f. ψω. p. πεπεμφα.

πενης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit, pauper*: à πενομαι, *laboro, egeo.*

Πενθος, εος, το, *luctus, mœror.*

πενια, ας, ἡ, et Ion. η, ης, *paupertas*: à πενης, *pauper.* Th. πενομαι, *laboro.*

Πεντε, *quinque.*

πεντηκοντα, *quinquaginta*: à πεντε *quinque.*

πεπειρος, ου, ὁ, ἡ, *maturus, mitis.* Th. πεπτω. *coquo.*

πεπλασμενος, ου, perf. part. pass. verbi πλασσω, f. σω, p. κα.

Πεπλος, ου, ὁ, et πεπλον, ου, το, *peplus, um*; vestis muliebris.

πεπωκα, *bibi*, perf. act. verbi πινω, *bibo.*

Περ, particula, quæ aliis orationis partibus annecti solet, et plerumque significat Angl. *to wit, although.*

περαινω, f. ανω. p. αγκα, *finio, efficio.* Th. περας, *finis.*

Περας, ατος, το, *finis, terminus*; item adv. *denique.*

Περαω, *transeo, supero*, f. ασω, et ησω.

Περδικκας, ου, ὁ, *Perdiccas*, nom. propr.

Περδιξ, ικος, ὁ, ἡ, *perdix*, avis.

Περι, præp. cum gen. *de*, Angl. *about, concerning*; cum acc. *circa, circum.* In compositione sæpe auget significationem.

περιαγω, *circumeo, circumago*, f. περιαξω, a. 2. περιηγαγον, Att. pro περιηγον. ex περι et αγω.

περιβαλλω, *circumdo, cingo, amicio*: ex περι, *circum*, et βαλλω, *jacio.*

περιβολος, ου, ὁ, *ambitus, septum.* à περιβαλλω.

περιγιγνομαι, *supersum, potior, adipiscor, salvus evado*: à γιγνομαι.

περιελαυνω, *cogo, abigo.* Th. ελαυνω, quod vide.

περιερχομαι, *circumeo.* Th. ερχομαι, *venio.*

περιεχω, *occupo, contineo, circundo, cingo.* Th. εχω, *habeo.*

Περιλλος, ὁ, ἡ, *Perillus*, nom. propr.

περιμενω, *exspecto.* Th. μενω, *maneo.*

περιουσια, ας, ἡ, *abundantia, præstantia*: à περιειμι. Th. ειμι, *sum.*

περιπατεω, *obambulo, deambulo*, f. ησω, p. περιπεπατηκα. ex περι, *circum* et πατεω, *calco.*

περιπατητικος, ου, ὁ, *Peripateticus, qui profitetur sectam Aristotelis.* Angl. *Peripatetic.*

περιπλεκω, *circumligo, circumplector*: ex περι, et πλεκω, *necto.*

περιποθητος, ου, ὁ και ἡ, *desideratus, desiderabilis.* Th. ποθεω, *desidero.*

περιποιεω, *servo, comparo*, f. ησω, p. περιπεποιηκα, præs. med. περιποιουμαι, ουμαι, *acquiro.* ex περι, et ποιεω.

περιπορευομαι, *circumeo*, f. σομαι. ex περι, et πορευομαι.

περιπτυσσω, *complector*, f. ξω· ex περι, *circum*, et πτυσσω, *plico.*

περισαμος, Dor. pro περισημος, ου, ὁ, ἡ, *insignis, insignitus, notatus*: ex περι, et σημα, *signum.*

περισπαω, ω, f. ασω, *detraho, avel-*

lo, præſ. med. περισπαομαι. Th. Σπαω, *traho*.
περισσος, et Att. περιττος, η, ον, *excellens*, item *redundans*. Th. περι.
περισσως, adv. *amplius*: à περισσος.
περιστασις, εως, ἡ, *ſtatio*, *circumſtantia*. ex περι et ἱστημι, *ſto*.
περιστερα, ας, ἡ, *columba*.
περιτρεχω, *circumcurro*, *percurro*, f. περιθρεξω, p. περιδεδραμηκα. Th. τρεχω, *curro*.
περιττος, ε, &c. vide in περισσος.
Περιφερω, *circumfero*: f. περιοισω, a. 2. περιηνεγκον. Th. φερω, *fero*.
Περσεφονη, ης, ἡ, *Proſerpina*, filia Jovis et Cereris.
πεσων, οντος, *qui cecidit*, a. 2. part. act. à πιπτω, *cado*.
πετομαι, αμαι, et πεταομαι, *volo*, *as*.
πετρα, ας, ἡ, *petra*, *rupes*.
πετρωδης, εος, ὁ και ἡ, *petroſus*, *lapidoſus*. a πετρος, *lapis*.
πεφιλαμενος, Dor. pro πεφιλημενος, η, ον, *amatus*, perf. part. paſſ. verbi φιλεω, quod vide.
Πηγη, ης, ἡ, *fons*, *ſcatebra*.
Πηγνυω, υμι, et πησσω, ſeu πηττω, *compingo*, *cogo*, *concreſcere facio*, *figo*, f. ξω. in v. m. *rigeo*; item *hæreo*.
πηδαω, *ſalio*, *ſalto*, f. ησω. p. πεπηδηκα.
Πηλειων, ωνος, et ιωνος, ὁ, *Pelides*, *Pelei filius*, *Achilles*.
πηλικος, η, ον, *quantus*, *a*, *um*? Angl. *of what ſize?* Th. ἡλικος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ποσος ὁσος, ποιος οιος, *qualis*. ποτε ὁτε, *quando*. πυ ὑ, *ubi*. ποθεν ὁθεν, *unde*. πως ὡς, *quomodo*, &c.
Πηλιον, ε, το, *Pelion*, mons Theſſaliæ.
πηρα, ας, ἡ, *pera*, *ſaccus*.
πηχυς, εως, ἡ, *cubitus*, *ulna*.
Πιερια, ας, et Ion. Πιεριη, ης, ἡ, *Pieria*, regio Macedoniæ.
πιθανος, η, ον, *probabilis*, *perſuaſorius*; compar. πιθανωτερος, ſuperl. πιθανωτατος.
πικρος, α, ον, *amarus*.
πικρως, adv. *amarè*: Angl. *rigidly*: à πικρος.
πινακις, ιδος, ἡ, *tabella*; à
πιναξ, ακος, ὁ, *tabula*, *libellus*, *index*.
Πινδαρος, ε, ὁ, *Pindarus*, poëta.
Πινω, *bibo*. imperf. επινον. f. πωσω. p. πεπωκα. (tanquam à ποω) Vide Gram.
πιπρασκω, *vendo*, *venundo*, f. πρασω. p. πεπρακα. Th. περαω, *vendo*.
πιπτω, *cado*, *procido*, f. πτωσω. a. 2. επεσον, et perf. πεπτωκα. (tanquam à πτοω.) Vid. Gram.
πιστευω, *credo*, f. ευσω. p. πεπιστευκα. Th. πειθω, *perſuadeo*.
πιστις, εως, ἡ, *fides*, *perſuaſio*, *probatio*. Th. πειθω, *perſuadeo*.
πιστοω, *fidem facio*, et *exigo*, *confirmo*, *ſtabilio*, f. ωσω. p. πεπιστωκα· à πιστις, *fides*. Th. πειθω, *perſuadeo*.
πιω, inuſitat. pro πινω, *bibo*. Eſt et a. 2. ſub. act. verbi πινω, i. πωσω. a. 2. επιον.
Πιων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*, *obeſus*.
Πλαζω, *errare facio*, f. πλαγξω. p. ... χα.
πλαισιον, ε, το, *lateris forma*, vel *forma in qua lateres formantur*; q. à πλασσω, *formo*.
πλαναω, *errare facio*, f. ησω. p. πεπλανηκα. Th. πλανη, *error*.
Πλανη, ης, ἡ, *error*, *vagatio*.
πλανος, ε, ὁ, ἡ, *ſeductor*, *impoſtor*, *error*: à πλανη, *error*.

πλασσω, et -ττω, *fingo, illino*, f. πλασω. p. πεπλακα.

Πλατυς, εος, ὁ, *latus*, *amplus*, in f. g. πλατεια, in n. g. πλατυ.

Πλατων, ωνος, ὁ, *Plato*, *magister Aristotelis*.

πλειστος, η, ον, *plurimus*, *a*, *um*, superl. à πολυς, *multus*; comp. πλειων, et πλεων.

πλειων, ονος, ὁ, ἡ, *major*, *amplior*, compar. à πολυς, *multus*.

πλεκτανη, ης, ἡ, *plexus*, *cincinnus*, *cirri*, *flagella polypodis*: à πλεκω, *plico*.

Πλεκω, *plico*, *necto*, *texo*, f. ξω. p. πεπλεχα.

Πλεω, *navigo*, f. πλευσω. p. πεπλευκα.

πλεων, pro πλειων, quod vide.

πληγη, ης, ἡ, *plaga*, *ictus*, *vulnus*: à p. m. πεπληγα, verbi πλησσω, *percutio*.

πληθος, εος, το, *multitudo*, *vulgus*, *plebs*. Th. πλεος, *plenus*.

πληθω, *impleo*, *inundo*, f. πλησω. perf. act. πεπληκα. Th. πλεος, *plenus*.

Πλην, adv. *præterquam*, *præter*, cum gen. *sed*, *sed tantum*, *tamen*, *cæterùm*, &c.

πληροω, ω, *impleo*, f. ωσω, *supplebo*: p. πεπληρωκα. Th. πλεος, *plenus*.

πλησιον, adv. *propè*: à

πλησιος, ια, ον, *propinquus*, *a*, *um*. Th. πελας, *propè*.

Πλησσω, seu -ττω, *percutio*, *vulnero*, f. ξω. p. πεπληχα. a. 2. επληγον, et επλαγον.

πλοιον, ου, το, *navigium*: à πλεω, *navigo*.

πλοος, ους, ὁ, gen. οου, ου, *navigatio*, *cursus navis*. Th. πλεω, *navigo*.

πλουσιος, ου, *dives*, *locuples*. Th. πλουτος, *divitiæ*.

Πλουταρχος, ου, ὁ, *Plutarchus*, nom. propr.

Πλουτευς, εος, Ion. ηος, *Pluto*.

πλουτεω, ω, *dives sum*, f. ησω. p. πεπλουτηκα. Th. πλουτος.

Πλουτος, ου, ὁ, *divitiæ*, *Plutus*.

Πλουτων, ωνος, ὁ, *Pluto*.

πνειω, Poët. pro πνεω, *spiro*.

πνευμα, ατος, το, *ventus*, *spiritus*. à πνεω, *spiro*.

Πνεω, *flo*, *spiro*, f. πνευσω. p. πεπνευκα.

Πνιγω, *suffoco*, *strangulo*, f. ξω. perf. πεπνιχα.

ποδωκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer*: ex πους, ποδος, *pes*, et ωκυς, *celer*.

ποδωκεια, ας, Ion. ποδωκιη, ης, ἡ, *pedum pernicitas*.

ποθ', sequente aspir. pro ποτε, *aliquando*.

ποθεν, *unde?* adv. interrogativum: ab ὁθεν, *unde*, indefinit. Th. ὁς, *qui*.

ποθεοντι, Dor. pro ποθουσι, 3. pl. præs. ind. à

ποθεω, *desidero*, *expeto*, *amo*, f. ησω, et εσω. Th. ποθος, ου, ὁ, *desiderium*.

Ποθος, ου, ὁ, *amor*, *desiderium*.

ποι, *quo*, *quorsum?* ab indefin. οἱ, *quo*; etiam *aliquo*. Th. ὁς, *qui*.

Ποιεω, *facio*, *creo*, f. ησω. p. πεποιηκα.

ποιη, ης, Ion. pro ποα, ας, ἡ, *herba*.

ποιητης, ου, ὁ, *poëta*: à ποιεω, *facio*.

Ποικιλος, η, ον, *varius*.

Ποιμην, ενος, ὁ, *pastor*.

ποιος, οια, οιον, *qualis*, *e*.

πολεμεω, ω, *bello*, *prælior*, f. ησω. p. πεπολεμηκα. Th. πολεμος, *bellum*.

πολεμικος, ου, *bellicus*, *bellicosus*: à πολεμος, *bellum*.

πολεμιος, ου, *hostis*, *inimicus*.

Πολεμος, ου, et Ion. οιο, ὁ, *bellum.*

πολιορκεω, *urbem obsideo, et cingo obsidione:* ex πολις, *urbs,* et ἑρκος, *septum.* Th. ειργω, *includo.*

Πολιος, ου, *canus, albus.*

Πολις, εως, ἡ, *urbs, civitas.*

πολιτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πολις, εως, ἡ, *urbs.*

πολιτικος, η, ον, *politicus, civilis.*

πολλα, nom. pl. n. g. vel adv. pro πολυ, *multum.* Th. πολυς, *multus.*

πολλακις, adv. *sæpe.* Th. πολυς, *multus.*

πολλαπλασιος, ου, ὁ και ἡ, *multiplex.* a πολυς.

Πολτυς, υος, ὁ, *Poltys,* nom. propr.

πολυ, *multum,* n. g. vel adverb. *valde, diu.* Sic et in pl. τα πολλα, *multum, valdè:* á πολυς.

Πολυδευκης, *Pollux,* nom. propr.

πολυκλαυστος, ου, *multum deflectus:* ex πολυ, et κλαιω, *fleo,* f. κλαυσω.

πολυομματος, ου, ὁ και ἡ, *multos habens oculos:* ex πολυς, *multus,* et ομμα, *oculus.* Th. οπτομαι, *video.*

πολυπους, οδος, *multipes;* item *polypus* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολυς, *multus,* et πους, *pes.*

Πολυς, πολλη, πολυ, *multus, a, um,* in comp. πλειων, superl. πλειστος.

πομα, ατος, το, *potus.* Th. πινω, *bibo.*

πομπευω, f. ευσω, *transmitto, transvebo, pompam duco:* à

πομπη, ης, ἡ, *missio, pompa.* Th. πεμπω, *mitto.*

πονεω, ω, *laboro, tolero,* f. ησω, et εσω. Th. πενομαι, *facio.*

πονηρος, α, ον, *malus, malignus, improbus, scelestus, malè se habens.*

πονηρως, *malè:* à præced.

Ποντος, ου, ὁ, *Pontus, mare.*

πορεια, ας, ἡ, *via, iter:* à πορος, *transitus.* Th. περαω, *transadigo,* p. m. πεπορα.

πορευομαι, *proficiscor, eo,* f. πορευσομαι, perf. pass. πεπορευμαι. Th. περαω, *transeo.*

πορευω, *ire facio,* f. ευσω. p. πεπορευκα. in med. *eo, proficiscor:* à πορος, *transitus.* Th. περαω, *transadigo,* p. m. πεπορα.

πορθμευς, εως, ὁ, *portitor:* à

πορθμευω, f. ευσω, *trajicio.*

πορθμειον, ου, το, *fretum,* et *navis qua fretum trajicitur.*

πορθμιον, ου, το, *merces quæ pro trajectu freti persolvitur, naulum:* Angl. *the fare:* interdum *ipsum navigium:* à πορθμος *fretum.* Th. περαω, *transadigo.*

πορθμος, ου, ὁ, *fretum, trajectus:* à περαω, *transadigo.*

Πορτις, ιος, ὁ, ἡ, *vitulus, juvencus,* aut *vitula, juvenca.*

Πορφυρα, ας, ἡ, *purpura.*

πορφυρεος, ους, gen. ου, *purpureus.* Th. πορφυρα.

πορφυρις, ιδος, ἡ, *purpurea, vestis:* à πορφυρα, *purpura.*

Ποσειδων, ωνος, ὁ, *Neptunus, Deus maris.*

ποσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus.* Th. πινω, *bibo.*

ποσος, η, ον, *quantus, quotus?* ποσου, *quanti?* Th. ὁσος, *quantus,* citrà interrog. et

ποσος, *aliquantus, quidam.*

Ποταμος, ου, ὁ, *fluvius.*

ποτε, *aliquando?* Sed ποτε, *quando?*

ποτερον, adv. *utrùm, an.* a

Ποτερος, *uter.*

ποτηριον, ου, το, *poculum, calix:* à

πινω, *bibo*.

ποτι, Dor. pro προς.

ποτιζω, *do potum, duco aquatum*, f. ισω, et Att. ιω, p. πεποτικα. Th. πινω, *bibo*.

ποτον, ου, το, *potio, potus, quod bibitur*.

ποτος, ου, ὁ, *potatio, potus*. Th. πινω, *bibo*.

που, *ubi?* adv. Est et dictio enclitica. Vide ad p. 35. n. 2.

Πους, ποδος, ὁ, *pes*.

πραγμα, ατος, το, *negotium, res, opus, administratio reipub*. à perf. pass. πεπραγμαι, verbi πρασσω, *facio*.

πραν, Dor. pro πρωην, *nuper, antea*.

πραξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum*. Th. πρασσω, *facio*.

πραος, et πραος, ου, *lenis, mitis, mansuetus*.

πραοτης, et πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas, mansuetudo*. a præced.

Πρασσω, et -ττω, *facio, ago*, f. ξω. p. χα.

πρεπει, *decet*, cum dat. imperf. επρεπε. part. præs. το πρεπον *decorum*; præs. inf. πρεπειν· à

Πρεπω, *decorus sum, conspicuus sum, excello*.

πρεσβευω, *legatione fungor*; item *senior sum*, f. ευσω. p. πεπρεσβευκα· à πρεσβυς, *senex, legatus*.

Πρεσβυς, εια, υ, genit. υος, et Att. εως, &c. *senex*; item *legatus*.

πρεσβυτης, ου, ὁ, *senex*, à πρεσβυς.

Πριαμαι, *emo*.

Πριν, *priusquam*, regit inf. et ind. Sæpe postponitur η, ut πριν η κατοικειν, *antequam habitaret*.

Προ, *antè, coram, pro, præ*, gen. regit. Angl. *before*.

προαγω, *propago, deduco, incito, produco*, f. προαξω. Th. αγω, *duco*.

προαιρεσις, εως, ἡ, *propositum, voluntas, consilium*.

προβαλλω, f. αλω, p. προβεβληκα, *projicio, emitto, propono*. Th. βαλλω. *mitto*.

Προβατον, ου, το, *ovis, pecus*; in pl. προβατα.

προδιδωμι, *do prior, prodo*, f. δωσω. p. προδεδωκα. Th. διδωμι, *do*.

προδοτης, ου, ὁ, *proditor*, dat. προδοτῃ, accus. pl. προδοτας. a προδιδωμι.

προεχω, f. προεξω, *præcello, prætendo*. Th. εχω.

προθυμεομαι, ουμαι, *alacri sum animo, promptus sum*.

προθυμος, ου, ὁ, ἡ, *promptus*.

προθυμως, adv. *promptè, alacri animo*. Th. θυμος, *animus*.

προικα, adv. *gratuitò*. Th. προιξ, *donum, dos*: accus. προικα.

προκαλεομαι, *provoco*; item *hortor*. Th. καλεω, *voco*.

προκατακλινω, *ante alios accumbere facio*. Th. κλινω, *reclino*.

προκαταλαμβανω, *præoccupo, anticipo, anteverto*: ex προ, κατα, et λαμβανω, *capio*.

προκυπτω, *inclinans me propendeo, emineo, germino*, &c. Th. κυπτω, *pronus sum*.

προλειπω, *relinquo*. Th. λειπω, *linquo*.

προμαχος, ου, ὁ, ἡ, *antesignanus, propugnator*. Th. μαχομαι, *pugno*.

προπεμπω, *deduco*. Th. πεμπω, *mitto*.

προπηδαω, ω, f. ησω. perf. προπεπηδηκα, *prosilio*. Th. πηδαω, *salio*.

προπινω, *propino, bibo*; item *poculo provoco*: ex προ, et πινω, *bibo*.

προπυλαιον, ου, το, *vestibulum*. Th.

πυλη, *porta.*

Προς, cum gen. *à, ab, ex:* Angl. *from;* cum dat. *ad, apud, usque;* Angl. *added to;* cum acc. *in, apud, ad, juxta, circiter:* Angl. *to, with relation to.*

προσαγορευω, *compello, saluto, cognomino,* f. ευσω. præt. προσηγορευκα. Th. αγορα, *forum.*

προσαγω, *adduco,* f. ξω. p. προσηχα. Th. αγω, *duco.*

προσαναπλασσω, *adfingo.* Th. πλασσω, *fingo,* quod vide.

προσαπτω, *alligo, appendo, affigo;* in med. προσαπτομαι, *leviter tango, attingo.* Th. ἁπτω, *necto.*

προσαρταω, *appendo.* Th. αρταω, idem.

προσϐαλλω, *adjicio.* Th. βαλλω, *jacio.*

προσδεχομαι, *expecto, excipio,* f. ξομαι, p. προσδεδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξαμην, ω, ατο· Th. δεχομαι, *capio.*

προσειδω, *video, aspicio,* f. 1. m. προσεισομαι.

προσειμι, *accedo:* ab ειμι, *eo:* item *insum, adsum:* ab ειμι, *sum.* Th. εω.

προσειπειν, *alloqui, affari,* a. 2. inf. act. à προσειπω. Th. ειπω, *dico.*

προσεκτυφλοω, *insuper excæco.* Th. τυφλος, *cæcus.*

προσερωταω, *insuper interrogo.* Th. ερωταω.

προσεστι, *adest, additur, accedit,* 3. sing. præs. verbi προσειμι. ab ειμι, *sum.* Th. εω.

προσεχω, *adhibeo,* scil. τον, νουν, *animum adverto, caveo;* item *obtempero, applico, appellor, permaneo.* Th. εχω, *habeo.*

προσθεν, *antea.* Th. προ, *ante.*

προσθηκη, ης, ἡ, *additamentum:* à, προστιθημι, *addo.* Th. τιθημι, *pono.*

προσιημι, *admitto, aggredior:* ab ἱημι, seu ειμι, seu ιημι. Th. ἱω, *mitto,* seu ιω, *eo.*

προσκαταϐαινω, *descendo ad:* Th. βαινω, *incedo.*

προσκυνεω, *osculor, adoro, veneror,* cum. acc. et sæpe dat. f. ησω, p. προσκεκυνηκα. ex προς, et κυνεω. idem quod them. κυω, *osculor.*

προσλαμϐανω, *accipio præterea, assumo, excipio.* Th. λαμϐανω, *capio.*

προσοπτομαι, *aspicio, intueor.* Th. οπτομαι, *video.*

προσπαιζω, ut προσπαιζω σοι, *jocor tecum:* à παιζω, *jocor, ludo.* Th. παις, *puer.*

προσπιπτω, *accido, adorior.* Th. πιπτω, *cado.*

προσποιεομαι, ουμαι, *simulo, præ me fero, acquiro, suborno.* Th. ποιεω, *facio.*

προσπυνθανομαι, *insuper interrogo.* ex προς, et πυνθανομαι, f. πευσομαι, perf. pass. πεπυσμαι.

προστασσω, vel -ττω, *mando, præcipio.* Th. τασσω, vel ταττω, *ordino.*

προσταγμα, ατος, το, *mandatum.* à προστασσω.

προστατης, ου, ὁ, *patronus, dux:* à προϊστημι, *præpono, præficio.* Th. ἱστημι, *statuo.*

προστιθημι, *appono,* f. προσθησω. perf. προστεθεικα. Th. τιθημι, *pono.*

προσφερω, *affero, conduco,* f. προσοισω, a. 1. προσηνεγκα. Th. φερω, *fero.*

προσφυς, υσα, *adhærens,* a. 2. part. act. verbi προσφυμι, quod à

σημαντρον, ου, το, *sigillum*: à σημα, *signum*.
σημειον. ου, το, *signum*, *miraculum*, *indicium*. à σημα, *signum*.
Σθενω, *valeo*, *possum*.
Σιγαω, ω, *taceo*, *sileo*, f. ησω. p. σεσιγηκα.
σιγη, ης. ἡ, Dor. σιγα, *silentium*, *taciturnitas*.
Σιδηρος, ὁ, *ferrum*, *ensis*.
Σιδων, ωνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *Sidon*.
Σικελια, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.
Σικελικος, α, ον, *Siculus*.
Σιμος, ου, ὁ, *simus*; *pressis naribus*.
Σινω, et σινομαι, *noceo*, *lædo*.
Σιταλκος, ου, ὁ, *Sitalcus*, nom. propr.
Σιτος, ου, ὁ. *frumentum*, *panis*.
Σιωπαω, *sileo*, f. ησω, p. σεσιωπηκα.
σιωπη, ης, ἡ, *silentium*: à σιωπαω.
σκαφιδιον, ου. το, *linter*, *navigium*: á σκαφη, *scapha*, quod à σκαπτω, *fodio*.
Σκιδαω, αζω, et σκιδαννυμι, *dissipo*, *dispergo*, f. ασω. p. εσκιδακα.
Σκιλος, εος, το, *crus*, *pes*.
Σκιπτομαι, *circumspicio*, *inviso*, *video*, *speculor*, *delibero*, f. ψομαι. perf. εσκιμμαι.
Σκευος, εος, το, *vas*, *vasis*, *utensile*, *instrumentum*.
σκευοφορος, ου, ὁ, ἡ, *qui sarcinas fert*, *lixa*, *calo*. Th σκευος, *vas*.
Σκηνη, ης, ἡ, *scena*, *tabernaculum*, *tentorium*, *compotatio*, *actio scenica*.
Σκηπτω, *innitor*, *incumbo*, *cado*, *ruo*.
Σκια, ας, ἡ, *umbra*.
Σκιλουρος, ου, ὁ, *Scilurus*, nom. propr.
σκιρταω, *salio*, *exulto*, f. ησω. perf. εσκιρτηκα. Th. σκαιρω, *salio*.

σκληρος, η, ον, *durus*, *a*, *um*. Th. σκελλω, *exsicco*.
σκοπεω, ω, *speculor*, *considero*, f. ησω. p. εσκοπηκα. Th. σκεπτομαι, *circumspicio*.
σκοτεινος, η, ον, *tenebrosus*, *a*, *um*; nom. pl. neut. gen. σκοτεινα. Th. σκοτος, *caligo*.
Σκοτος, ου, ὁ, vel εος, το, *tenebræ*, *caligo*.
Σκυθης, ου, ὁ, *Scytha*, *qui est è Scythia*.
Σοβεω, *abigo*, *expello*, *eo*, f. ησω. p. σεσοβηκα.
Σοος, ου, *salvus*, *incolumis*, *perfectus*.
σος, ση, σον, *tuus*, *a*, *um*: à συ, *tu*.
σοφια, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σοφος, *sapiens*.
σοφισμα, ατος, το, *commentum*: Angl. *a trick*. à
Σοφος, η, ον, *sapiens*.
σπανιως, *raro*.
σπηλαιον, ου, το, *spelunca*, *spelæum*. Th. σπεος, εος, το, *specus*, *antrum*.
Σπλαγχνον, ου, το. *viscus*. τα σπλαγχνα, *viscera*, *cor*, *jecur*, *pulmones*, *affectus maternus*, *commiseratio*.
σπουδαζω, *sedulo ago*, *contendo*, *festino*, *serio ago*, f. ασω. perf. εσπουδακα. à σπουδη, *diligentia*. Th. σπευδω, *festino*.
σπουδαιος, αια, αιον, *diligens*, *probus*, *honestus*, *serius*: comp. σπουδαιοτερος, et Att. σπουδαιεστερος, *majori studio utens*. Th. σπευδω, *festino*.
σπουδη, ης, ἡ, et Dor. σπουδα, *festinatio*: per Metaph. *animi intentio*, *desiderium*, *studium*, *diligentia*. Th. σπευδω, *festino*.
σταδιος, ια, ον, *firmus*, *a*, *um*, *stabilis*: ab ἱσαμαι, *sto*. Sed σταδι-

ας, ου, ὁ, fubftant. et το ςαδιον, *ftadium*, *curriculum*, feu campus, ubi equeftria vigent exercitia

ςασιαζω, f. ασω, *feditionem excito inter*. Th. ἱςημι, *fifto*.

ςεναγμος, ου, ὁ, *fufpirium*, *gemitus*: à ςεναζω, *ingemifco*. Th. ςενος, *anguftus*.

Στενος, ου, *anguftus*, *arctus*.

ςενω, f ενω. *gemo*, *deploro*, *refono*. Th. ςενος, *anguftus*.

Στερεω, *privo*, *orbo*, f. εσω, et ησω. perf. εκα, et ηκα.

Στερνον, ου, Ion. οιο, το, *pectus*.

ςεφανισκος, ου, ὁ *corolla*: à ςεφανος, *corona*.

στεφανος, ου, ὁ, *corona*. Th. ςεφω.

ςεφανοω, ω. *corono*, *orno*, *decoro*, f. ωσω p. εςεφανωκα. Th. ςεφω, *corono*.

ςεφος, εος, το, *corona*, feu *corolla*: à

Στεφω, *corono*, *redimio*, f. ψω. p. φα, perf. paff. εςεμμαι.

Στηριζω, *firmiter ftatuo*, *confirmo*, *ftabilio*, *figo*, f. ξω. perf. εςηριχα.

ςιβας, αδος, ἡ, *ftratum calcatum*, *torus ex herbis aut foliis humi ftratis*.

ςολη, ης, ἡ, *ftola*, *veftis oblonga*. Th. ςελλω, *amicio*.

ςολιζω, f. ισω, *veftio*, *apparo*: à ςολη, *ftola*, *veftis oblonga*. Th. ςελλω, *mitto*; item *amicio*.

Στομα, ατος, το, *os*, *oris*.

ςομιον, ου, το, *parvum os*, dim. á ςομα, *os*, *oris*.

Στορεω, f. εσω, vel ησω. *fterno*.

ςρατευμα, ατος, το, *exercitus*: à ςρατευω. Th. ςρατος, *exercitus*.

ςρατευω, *educo*, in med. *exercitum in expeditionem*, *milito*, f. ευσω. p. εςρατευκα. Th. ςρατος, *exercitus*.

ςρατηγος, ου, ὁ, *præfectus militiæ*, *dux*, *prætor*: ex ςρατος, *exercitus*, et αγω, *duco*.

ςρατια, ας, ἡ. idem. ac. Th. ςρατος, *exercitus*.

ςρατιωτης. ου, ὁ, *miles*. Th ςρατος, *exercitus*.

ςρατοπεδον, ου, το, *caftra*, *exercitus*: ex ςρατος, *exercitus*, et πεδον, *folum*. *campus*.

Στρεφω, *verto*, *torqueo*, *flecto*, f. ςρεψω, p. εςρεφα

Στρογγυλος, ου, *rotundus*, *contractus*, *globofus*.

ςρουθιον, ου, το, *pafferculus*, diminut. à ςρουθος, *paffer*.

ςυγερος, α, ον, *terriblis*, *triftis*, *gravis*. Th. ςυγεω.

ςυγνος, η, ον, *odiofus*, *invifus*, *triftis*. Th. ςυγεω.

Συ et Dor. τυ, *tu*, in gen. σου. &c. hinc. σος *tuus*.

συγγινομαι, *converfor*, *convenio*, *coeo*. Th. γεινομαι.

συγγινωσκω, *cognofco*, *ignofco*: Angl. *to pardon*. aor. 2. act. συνεγνων, [quafi à συγγνωμι,] in imperat. συγγνωθι· Angl. *excufe*: ex συν. et γινωσκω.

συγκαλεω, ω. feu εομαι, ουμαι, *convoco*. Th. καλεω, *voco*.

συγκαλυπτω, *cooperio*, *occulto*. Th. καλυπτω, *tego*.

συγκατασπαω, *una convello*. Th. σπαω. f. ασω.

συγκλαω, *confringo*, f. ασω· à κλαω, *frango*.

συγχαιρω, *gratulor*, cum dat. a. 2. imperat. paff. συγχαρηθι. Th. χαιρω. *gaudeo*.

συγχορευω, ευσω, *una canto*.

συγχωρεω, *concedo*, *ignofco*, *affentior*, *indulgeo*, f. ησω. ex συν, et χωρεω, *eo*, *accedo*.

τερατιος, ου, ὁ και ἡ, *portentosus, monstrosus*: à τερας, *prodigium.*

τερην, ενος, ὁ, f. g. τερεινα, *tener, mollis.*

τερπνος, υ, *jucundus, venustus*: à τερπω, *delecto.*

τετλαιην, ης, η, præs. opt. act. à τετλημι, *tolero.* Th. ταλαω, *perfero.*

τετραγωνος, υ, ὁ και ἡ, *quadrangularis, quadratus.* ex τετρας, αδος, *numerus quaternarius,* et γωνια, ας, ἡ, *angulus.*

τετραπους, ὁ, η, και το τετραπουν. *quadrupes,* in gen. τετραποδος.

Τεττιξ, ιγος, ὁ, *cicada.*

τετυχηκως, perf. part. act. verbi τυγχανω, f. τευξομαι, *nanciscor.*

Τευχω, *fabricor, struo, paro, assequor,* f. ξω. p. τετευχα.

Τεχνη, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia.*

τεχνιτης, υ, ὁ, *artifex.* Th. τεχνη, *ars.*

τεως, *tamdiu.*

Τηκω, *liquefacio, macero, mollio,* f. ξω. p. τετηχα.

τηλικυτος, τηλικαυτη, τηλικυτο, *tantus a, um,* et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλικος, *tantus,* (quod ab ἡλικος, *quantus.*) et ὁυτος, αὑτη, τουτο, *hic, hæc, hoc.*

τηνος, vel τηνος, -η, -ο, *hic,* Dor. pro εκεινος.

Τηρης, υ, ὁ, *Teres,* nom. propr.

Τιγρανης, υ, ὁ, *Tigranes,* nom. propr.

Τιθημι, *pono, colloco, suppono, facio ita esse*: (ab inusit. θεω, *pono*:) imperf. ετιθην, ης, η, et ετιθεον ου, tanquam à τιθεω. f. θησω. p. τεθεικα.

Τιθωνος, υ, Ion. ου, ὁ, *filius, Laomedontis, ab Aurora adamatus.*

Τικτω, *pario, gigno, creo,* f. m. τεξομαι. a. 2. ετεκον. a. 1. ind. pass. ετεχθην, ης, η, a. 1. part. pass. τεχθεις. inf. τεχθηναι f. 1. pass. ind. τεχθησομαι perf. m. τετοκα. perf. part. m. τετοκως, οτος, ὁ, et f. g. τετοκυια, υιας, ἡ, q. à τεκω.

Τιλλω, f. λω p. τετιλκα; *vello, vellico, vexo.*

τιμαω, ω, *honoro, æstimo,* f. ησω. p. τετιμηκα. Th. τιω, *honoro.*

τιμη, ης, ἡ, *honor, laus, pretium, pœna*: à τιω, *honoro,* f. τισω, p. τετικα.

τιμιος, *pretiosus, carus, honorabilis.* Th. τιω, *honoro.*

τιμωρεω, ω, *punio, ulciscor, auxilior, defendo,* f. ησω, p. τετιμωρηκα. in voc. med. *ulciscor, pro me*: à τιω, *honoro, solvo.*

τιμωρια, ας, ἡ, *pœna, supplicium, ultio, auxilium.* à τιμωρος, *ultor.*

Τιναττω, *quatio, concutio, vibro,* f. ξω. p. χα.

Τις, τινος, ὁ, ἡ, et in n. g. τι, *quis? quid?* Sed τις, τινος, indefinitum, *aliquis, quidam.*

Τιταν, ανος, ὁ, *Titan.*

Τιτραω, τιτρημι, et τιτραινω, f. τρησω, (à τραω,) *perfero, terebro*: Angl. *to pierce, to bore,* perf. pass. τετρημαι.

Τιτρωσκω, f. τρωσω, *vulnero, lædo.*

τλημων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens, ærumnosus, audax, fortis*: à τλαω, per Syncop. pro ταλαω, *perfero.*

Τοι, *quidem,* particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur.

τοι, *tibi,* Dor. pro σοι: à συ, *tu.*

τοιγαρουν, *igitur*: ex τοι γαρ, *enim,*

et ουν, *ergo.*
τοινυν, *igitur :* ex τοι, et νυν, *nunc.*
τοιοσδε, τοιαδε, τοιονδε, *talis, e :* ex τοιος, et δε, syllabica adject.
τοιουτος, τοιαυτη, τοιουτο, *talis e :* ex τοιος, quod vide et ὁυτος, *hic.*
Τοιχος, ου, ὁ, *paries, murus.*
τοκα, Dor. pro τοτε, *tunc :* ab ὁκα, pro ὁτε.
Τοκευς, εος, ὁ, *parens,* gen. Ion. ηος. acc. pl. τοκηας. Th. τικτω, *pario.*
τολμαω, -ω, *audeo, sustineo,* f. ησω. p. τετολμηκα. Th. τολμα, *audacia.*
τολμηρος, α, ον, *audax.* Th. τολμα, *audacia.*
τοξευμα, ατος, το, *sagitta.* Th. τοξον.
τοξευω, *jaculor :* à
Τοξον, ου, το, *arcus,* vel *ars ipsa sagittandi.*
τοξοτης, ου, ὁ, *sagittarius.* Th. τοξον, *arcus.*
τοπαραπαν, *omnino, prorsus.*
Τοπος, ου, ὁ, *locus.*
τοσαυτακις, *toties :* à τοσουτος, *tantus.*
τοσος, *tantus ;* ὁσον τοσον, *tantum quantum.* Th. ὁσος, *quantus.*
τοσουτος, τοσαυτη, τοσουτο, *tantus, a, um ;* in pl. τοσουτοι, *tot :* ex τοσος, *tantus,* et ουτος, *hic.*
τοτε, *tunc,* τοτε, *aliquando :* ab ὁτε.
τουναντιον, pro το εναντιον, *contra, è contrario.* Th. αντι, *pro, contra.*
τουτι, Att. pro τουτο.
τραγικωδης, ὁ και ἡ. *aptus ad tragœdiam componendam :* ex τραγικος, *tragicus,* et ωδη, *cantilena.* Th. τραγος, *hircus.*
Τραπεζα, ης, ἡ, *mensa.*

τραπεζιτης, ου, ὁ, *nummularius, mensularius.* a τραπεζα, *mensa.*
τραυμα, ατος, το, *vulnus :* q. à τραυω, pro quo usitatum est τιτρωσκω, *vulnero,* f. τρωσω, perf. pass. τετρωμαι.
τραυματιας, ου, ὁ, *vulneratus, saucius :* à præced.
Τραχηλος, ου, ὁ, *collum, cervix.*
Τραχυς, εος, *asper, scaber, agrestis.*
Τρεις, οι, αι, et τα, τρια, *tres, tria,* gen. τριων, dat. pl. τρισι.
Τρεπω, *verto, converto, muto, considero,* f. ψω. p. τετροφα. a. 2. ετραπον. perf. pass. τετραμμαι. perf. m. τετροπα.
Τρεφω, *alo, nutrio,* f. θρεψω. perf. τετροφα. perf. pass. τεθραμμαι, ψαι, πται.
Τρεχω, *curro,* f. θρεξω. f. 2. m. δραμουμαι, perf. δεδραμηκα. a. 2. εδραμον, p. m. δεδρομα. q. à δρεμω, seu δραμεω. Vide Gram.
τρηχυς, *asper,* Ion. pro τραχυς.
Τριβω, *tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo,* f. ψω. p. τετριφα. perf. pass. τετριμμαι, p. m. τετριβα.
Τρικαρηνια, ας, ἡ, *Tricarenia,* nom. urbis.
τρικαρηνος, *triceps,* q. à τρια καρηνα, *tria capita* habens : ex τρεις, et καρηνον.
τρικεφαλος, ου, ὁ και ἡ, *tria habens capita :* et τρις, *ter,* et κεφαλη, *caput.*
τριοδος, ου, ἡ, *trivium :* ex τρεις, *tres,* et ὁδος, *via.*
τριποθατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro.
τριποθητος, ου, ὁ, ἡ, *ter optatus :* ex τρις, *ter,* et ποθητος· à ποθος, *desiderium.*
τριτος, η, ον, *tertius.* Th. τρεις, *tres.*
Τριτων, *Triton,* Deus marinus.

Τρωια, ας, ἡ, *Troja*. Th. Τρως, Τρωος, ὁ, *Trojanus*.
τροπος, ȣ, ὁ, *modus, mores, ratio*. Th. τρεπω, *verto*, p. m. τετροπα.
τροπωτηρ, ηρος, ὁ, *funis seu lorum quo remus ad scalmum alligatur*. Th. τρεπω, *verto*.
τροφη, ης, ἡ, *alimentum*. Th. τρεφω, *alo*.
τροχος, ȣ, ὁ, *rota*.
τροχος ȣ, ὁ, *cursus, cursor*. Th. τρεχω, *curro*.
τρυζω, idem quod τριζω, *strido, murmuro*.
τρυφερος, α, ον, *delicatus, mollis* : à τρυφη, ης ἡ, *luxus, deliciæ* : à τετρυφα, perf. verbi θρυπτω, *frango*.
Τρωας, αδος, ἡ, *regia, Troica*.
Τρωγω, *rodo, edo, comedo*, f. ξομαι. p. τετρωχα. a. 2. ετραγον.
Τρωικος, η, ον, *Trojanus*. Th. Τρως.
Τρως, Τρωος, *Trojanus*.
τυ, Dor. pro συ *tu*.
Τυγχανω, εις, ει, *sum, forte sum, compos fio, assequor*, f. τευξομαι. (qu. a τευχω, *paro* :) a. 2. ετυχον. a. 2. part. act. τυχων, ȣσα, ον, *vulgaris*, *e* : perf. ind. act. τετευχα, ας, ε, et τετυχηκα. qu. à τυχεω.
Τυμβος, ȣ, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus*.
Τυνδαρεος, ȣ, Ion. οιο, *Tyndareus*, nom. propr.
Τυπτω, *verbero*, *pulso, tundo*, f. ψω. p. τετυφα.
τυραννις ιδος, ἡ, *tyrannis, imperium* : à τυραννος.
Τυραννος, ȣ, ὁ, ἡ, *tyrannus, rex, princeps*.
Τυριος, α, ον, *Tyrius* : Angl. *of* or *belonging to Tyre*.
Τυρος, ȣ, ἡ, nomen urbis.
Τυρταιος, ȣ, ὁ, *Tyrtæus*, poëta.
Τυρω, οος, ȣς, ἡ, *Tyro*, nom. mulieris.
τυτθος, η, ον, vel ὁ και ἡ, τυτθος, *parvus*.
Τυφλος, η, ον, *cæcus*.
τυχη, ης, ἡ, *fortuna*.
τω, Dor. pro τȣ.

Υ.

Ὑακινθος, ȣ, ὁ, ἡ, *hyacinthus, puer, flos*.
ὑβριζω, *contumelia afficio, injurius sum, insolesco*, f. ισω. et Att. ιω. p. ὑβρικα. Th. ὑβρις, *contumelia*.
Ὑβρις, εως, *injuria, contumelia, superbia*.
ὑβριστης. ȣ, *contumeliosus, injuriosus* : ab ὑβρις, *contumelia*.
ὑγιαινω, *sanus sum*. f. ανω. Th. ὑγιης, *sanus*.
Ὑγιεια, ας, ἡ, *sanitas, valetudo* : ab ὑγιης, *sanus*. Vide pulchrum poëma Angl. *The Art of preserving health* : by *Dr. Armstrong*, ad init.
ὑγιεινος, ȣ, *sanus, saluber*. Th. ὑγιης, *sanus*.
Ὑγιης, εος, ὁ, ἡ, *sanus, incolumis, integer*.
Ὑγρος, α, ον, *humidus*.
ὑδρος, ȣ, ὁ, *hydrus, serpens aquaticus* : ab ὑδωρ, *aqua*.
Ὑδωρ, ατος, το, *aqua*.
υἱα, pro υἱεα, acc. s. ab υἱευς, *filius*.
υἱευς, εος, ὁ, *filius*. Th. υἱος, idem.
Υἱος, ȣ, ὁ, *filius*.
Ὑλη, ης, ἡ, *sylva, materia, lignum*.
ὑμεναιος, ȣ, ὁ, *hymenæus, nuptiarum præses genius, et nuptiale carmen*. Th. Ὑμην, *Hymen*.

ὑμετερος, α, ον, *vester, rarum*: ab υμεις, *vos*. Th. συ, *tu*.

Ὑμην, ενος, ὁ, *Hymen, carmen nuptiale.*

ὑμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen in honorem Dei scriptum.*

ὑπαρχω, εις, ει, *sum, adsum, initium do, suppeto*; τα ὑπαρχοντα, *quæ quis habet*, f. ὑπαρξω. p. ὑπηρχα. a. 1. ind. act. ὑπηρξα. Th. αρχη, ης, ἡ, *initium.*

ὑπασπιστης, ου, ὁ, *clypeatus satelles*: ex ὑπο, et ασπιστης, *clypeatus*, quod ab ασπις, *clypeus.*

ὑπεισερχομαι, *subrepo*: ex ὑπο, εις, et ερχομαι, *venio.*

Ὑπερ, cum gen *super*: Angl. *over, above*; cum acc. *ultra, præter, trans, beyond*; cum dat. *rarò super*. In compositione, *super, supra, trans, præter*, et *incrementum* significat.

ὑπερα, ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur et laxantur*: ab ὑπερ, et εω, *sino.*

ὑπερανω, et ὑπερανωθεν, adv. cum genit. *longè, supra*: ex ὑπερ, et ανω, *sursum.*

ὑπεραποθνησκω, *morior pro aliquo.* Th. θνησκω, *morior.*

ὑπερβαλλω, *excello, supero*, f. αλω. p. ηκα. Th. βαλλω, *jacio.*

ὑπερειδω, obsol. Sed in usu est aor. 2. ὑπερειδον, *despexi.* Th. ειδω, *video.*

ὑπερεκτινω, *solvo pro*: ab ὑπερ, εκ, et τινω, seu τιω, *solvo.*

ὑπερηφανια, ας, ἡ, *superbia*: ab φαινομαι.

ὑπερηφανος, ου, ὁ, ἡ, *superbus, qui suprà alios vult videri*: ex ὑπερ, *super*, et φαινω, *appareo, ostendo.*

ὑπερκαχλαζω, *effervescere facio*: à καχλαζω, *strepito*, quod vide.

ὑπερογκος, ου, ὁ, ἡ, *supra modum tumidus*: ex ὑπερ, *super*, id est, *nimis*, et ογκος, *tumor.*

ὑπεροπτικος, ου, *qui contemnere et superbè despicari solet, superbus.* Th. οπτομαι, *video.*

ὑπερφερω, *excello, supero.* Th. φερω.

ὑπηρεσια, ας, ἡ, *ministerium.*

ὑπηρετεω, ω, *servio, ministro*, cum dat. f. ησω. p. ὑπηρετηκα· ab

ὑπηρετης, ου, ὁ, *remex*; item quilibet *minister, famulus*: ab ὑπο, et ερετης, ου, ὁ, *remex.* Th. ερεσσω, vel -ττω, *remigo.*

υπισχνεομαι, ουμαι, *polliceor, promitto*, f. ὑποσχησομαι, perf. pass. ὑπεσχημαι. ex ὑπο, et ισχω, pro εχω, *teneo.*

Ὑπνος, ου, ὁ *somnus.*

Ὑπο, cum gen. junctum, *à, ab, ex*: Angl. *by*, Cum dat. et acc. *sub, subter, under.* In compositione etiam *submissionem* et *diminutionem* significat.

ὑποβολιμαιος, α, ον, *suppostititius*, &c. ab ὑποβολη, *subjectio.* Th. βαλλω, *jacio.*

ὑποδεικνυμι, *monstro, indico*, f. ὑποδειξω. perf. χα. perf. pass. ὑποδεδειγμαι, ξαι, κται. Th. δεικνυμι, seu δεικνυω, *ostendo.*

ὑποδεχομαι, *excipio*, f. ὑποδεξομαι. perf. pass. ὑποδεδεγμαι a. 1. m. ὑπεδεξαμην, ω, ατο. Th. δεχομαι, *capio.*

ὑποδοχη, ης, ἡ, *convivium, receptio*: ab ὑποδεχομαι, *excipio convivio.* Th. δεχομαι, *capio.*

ὑποζυγιος, ου, ὁ, ἡ, *subjugis*; et ὑποζυγιον, το, *jumentum*: Angl. *a beast of burden*: ex ὑπο, et ζυγος, ου, ὁ, *jugum.*

ὑποκριτης, ου, ὁ, propriè *histrio, personam aliquam in fabula sustinens*: Angl. *a player*: *hypocrita, simulator*: Angl. *an hypocrite.*

ὑπολαμβανω, *suspicio, excipio:* item *puto reor,* f. ὑποληψομαι. perf. ὑπειληφα, a. 2. ὑπελαβον, ες, ε, *suscepi:* a. 2. part. ὑπολαβων, οντος. *excipiens sermonem,* seu *respondens,* Th. λαμβανω, *capio.*

ὑπομενω *sustineo, tolero, persevero,* f. ὑπομενω. p. ὑπομεμενηκα. Th. μενω, *maneo.*

ὑπομιμνησκω, *in memoriam revoco,* f. ὑπομνησω perf. ind. act ὑπομεμνηκα. ὑπομναομαι, in v. med. *recordor,* perf. pass. ὑπομεμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνησθην· ex ὑπο, et μιμνησκω, idem quod th. μναομαι, *recordor,* f. μνησομαι.

ὑποπνιγω, *suffoco,* f. ξω. p. ὑποπεπνιχα. Th. πνιγω, id.

ὑποπορφυρος, ε, ὁ, ἡ, *aliquatenus perpureum colorem referens:* ex ὑπο, et πορφυρα, *purpura.*

ὑποπτησσω, *præ timore me submitto, revereor.* Th. πτησσω, quod vide.

ὑποστρεφω, *converto, revertor,* f. ψω. p. ὑπεστρεφα. Th. στρεφω, *verto.*

ὑποταρασσω, *leviter turbo:* Angl. *to disturb somewhat.* Th. ταρασσω, *turbo:* Vide ad p 4. n. 26.

ὑποτιθημι, *suppono, suppedito.* f ὑποθησω, p. ὑποτεθεικα. Th. τιθημι, *pono.*

ὑποτυγχανω, *respondeo, apposite respondeo,* f. τευξομαι. aor. 2. act. ὑπετυχον. p. ὑποτυχων, εσα, ον, *qui scite respondet.* Th. τυγχανω, *sum,* &c.

ὑποφερω, *suffero,* f. ὑποισω. a. 1. ὑπηνεγκα, in med. *fero meipsum sub.* i. e. *moveo sub.* Th. φερω, *fero,* f. οισω.

ὑπωρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis:* ab ορος, εος, ο, *mons.*

Ὑρκανιος, ε ὁ, *Hyrcanius.*

ὑστεριζω, f. ισω, idem cum ὑστερεω, *sum posterior:* item *tardo, cunctor:* ab

Ὑστερος, ε, *posterior, sequens, inferior.*

ὑστερον, adv. *postea, postremo, tandem, post:* ab ὑστερος, *posterior.*

ὑφαλος, ε, ὁ, ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare:* ex ὑπο, et ἁλς, *mare.*

ὑφαπλοω, *substerno stragulas vestes, quasi explico sub aliquo:* Angl. *to spread under:* ex ὑπο, et ἁπλοω, *explico;* quod ab ἁπλοος, *simplex.*

ὑψηλος, η, ον, *altus, a, um, sublimis, e.* Th. ὑψος, εος, το, *altitudo.*

Ὑψος, εος, το, *altitudo, cacumen.*

Φ.

Φαγω, *edo, comedo,* f. 2. m. φαγομαι, σαι, ται, *edam,* pro φαγουμαι, η, εται. a. 2. εφαγον.

Φαινω, *ostendo,* f. φανω. p. πεφαγκα. præf. m. φαινομαι, *appareo, videor, luceo:* f. m. φανεμαι perf. pass. πεφαμμαι, et Att. πεφασμαι.

Φαλαγξ, αγγος, ἡ, *phalanx, genus aciei apud Macedones, acies quævis.*

Φανερος, α, ον, *apparens, manifestus,* Th. φαινω, *appareo.*

φαντασια, ας, ἡ, *visum, visio, imaginatio, phantasia, ostentatio.* Th. φαινω, *ostendo.*

Φαρετρα ας, vel -τρη, τρης, Ion. ἡ, *pharetra.*

φαρετριον, ε, το, diminut. *parva pharetra.*

φαρμακευς, εος, ὁ, *veneficus, magus.*

Th. φαρμακον.

Φαρμακον, ου, το, *medicamentum*, *venenum*.

Φαρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ, *guttur*.

Φαυλος, η, ον, *pravus*, *vilis*, *malus*.

φειδεο, *parcas*, præs. imperat. Ion. pro φειδε· à

Φειδομαι, *parco*, *ignosco*, *parcè utor*, *abstineo*, cum genit. f. m. φεισομαι.

Φεραι, ων, αἱ, *Pheræ*, oppidum Thessaliæ.

φεριστος, φερτιστος, et φερτατος, *optimus*, superl. à φερω. compar. φερτερος, *validior*.

Φερω, *fero*, *porto*, &c. f. οισω, (tanquam ab οιω,) a. 1. ηνεγκα. q. ab ενεγκω. Vide Gram.

Φευγω, *fugio*, *evado*, *declino*, *reus sum*, f. ξω. f. 1. m. φευξομαι. a. 2. ind. act. εφυγον. perf. m. πεφυγα.

Φευκτος, η, ον, *fugiendus*, *vitandus*, *evitabilis*. à φευγω, *fugio*.

φημι, *dico*, a. 2. εφην. Th. φαω, idem.

Φθανω, *prævenio*, *anteverto*, f. φθασω. p. εφθακα.

Φθεγγομαι, *sonum edo*; item *loquor*, *clamo*, f. φθεγξομαι. perf. εφθεγμαι. p. m. εφθογγα.

φθινοπωρον, *autumnus*: ex φθινω, *deficio*, *contabesco*, et οπωρα, ας, ἡ, *autumnus*.

φθιτος, ου, ὁ και ἡ, *mortalis*. Th. φθινω, *corrumpo*.

Φθονος, ου, ὁ, *invidia*, *reprehensio*.

φιλαδελφια, ας, ἡ, *fraterna charitas*: ex φιλος, *amicus*, et αδελφος, ου, ὁ, *frater*.

φιλαλεξανδρος, ου, ὁ, *amans Alexandri*.

φιλαμα, ατος, το, Dor. pro φιλημα, το, *osculum*.

φιλαργυρια, ας, ἡ, *avaritia*, *amor pecuniæ*; et

φιλαργυρος, ου, ὁ και ἡ, *avarus*. ex φιλος, *amicus*, et αργυρος, *argentum*.

φιλασαι, Dor. pro φιλησαι, aor. 1. inf. act. verbi. φιλεω, *osculor*, *amo*.

φιλεω, ω, *amo*, *diligo*, *osculor*: φιλουσι, *solent*, *expetunt*, f. φιλησω. perf. πεφιληκα. Th. φιλος, *amicus*.

φιλημα, ατος, το, *osculum*: à φιλεω. Th. φιλος, *amicus*.

φιλια, ας, ἡ, *amicitia*. Th. φιλος, *amicus*.

φιλιος, *amicus*. Th. φιλος, idem.

Φιλιππιδης, ου, ὁ, *Philippides*, nom. propr.

Φιλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri.

φιλοβασιλευς, εως, *regis amans*.

φιλοθηρος, ου, ὁ, ἡ, *venationis amator*. Th. θηρ, *fera*.

φιλοκινδυνως, adv. *more eorum qui periclitari amant*: Angl. *like a person fond of danger*: ex φιλος, *amicus*, et κινδυνος, *periculum*.

φιλοκυνηγος, ου, ὁ και ἡ, *venationis amans*: ex φιλος, *amicus*, et κυνηγος, *venator*: quod ex κυων, *canis*, et αγω, *duco*.

Φιλος, ου, ὁ, *amicus*, φιλη, ης, ἡ, *amica*.

φιλοσοφος, ου, ὁ, *philosophus*, *studio sapientiæ deditus*: qu. φιλος σοφιας. Th. σοφος, ου, *sapiens*.

φιλοτιμεομαι, ουμαι, f. ησομαι, *ambio honorem*, *contendo*: et

φιλοτιμια, ας, ἡ, *ambitio*, *æmulatio*, *contentio*: à

φιλοτιμος, ου, ὁ, ἡ, *honoris cupidus*, *ambitiosus*, *liberalis*: ex φιλος, et τιμη, ης, ἡ, *honos*. Th. τιω, *honoro*.

φιλοτιμως, adv. *ambitiosè*, *studio honoris*, *solicitè*.

φιλοψυχεω, *nimium amo animulam*

meam : ex φιλος, et ψυχη, *anima*, *vita*.

φιλυμνος, ου, ὁ, ἡ, *amans hymnos* : ex φιλος, *amicus*, et ὑμνος, *hymnus*.

Φλια, ας, ἡ, *portæ pagmentum*, *antæ*, *vestibulum*, *limen*.

φλογοεις, εντος, *flammeus*. Th. φλεγω, *uro*.

φλυαρια, ας, ἡ, *nugæ*, *garrulitas* : à φλυω, vel φλεω, *nugor*.

φοβευμαι, Dor. pro φοβουμαι.

φοβεω, ω, *terreo*, f. ησω. p. πεφοβηκα. præf. m. φοβεομαι, ουμαι, *timeo*, *metuo*. Th. φεβομαι, *timeo*, p. m. πεφοβα.

φοβος, ου, ὁ, *timor*, *metus*, *fuga*.

Φοιβος, ου, ὁ, *Phœbus*, *Apollo*.

Φοινιξ, ικος, ὁ, *Phœnix*, nom. viri.

φοινιος, ου, *cruentus* : à φονος, *cædes*.

φονευω, *occido*, f ευσω, p. πεφονευκα. à φονος, *cædes*. Th. φενω, *occido*.

φονος, ου, ὁ, *cædes*, *homicidium*, *clades* : à p. m. πεφονα, verbi φενομαι, vel φενω, *occido*.

φορεω, ω, *fero*, *gesto*, f. εσω, et ησω. p. πεφορηκα· à φερω, *fero*.

φορητος, η, ον, *ferendus*, *tolerandus* : à φορεω, *fero*. Th. φερω.

φορτιον, ου, το, *onus* : à φορτος.

Φορτος, ου, ὁ, *onus*, *res molesta et odiosa*.

Φραζω, *dico*, *memoro*, f. ασω. p. πεφρακα.

Φρεαρ, ατος, το, *puteus*.

Φρην, φρενος, ἡ, *mens*, *sapientia*.

φρονεω, *intelligo*, *cogito*, *sapio*, f. ησω. p. πεφρονηκα. Th. φρην, ενος, ἡ, *mens*.

φρονημα, ατος, το, *cogitatio*, *animus*, *prudentia*. Th. φρην.

φρονιμος, ου, ὁ και ἡ, *prudens*, *sapiens*.

Φρυξ, Φρυγος, ὁ, *Phryx*, *Phrygiæ incola*.

φυγη, ης, ἡ, *fuga*. Th. φευγω, *fugio*.

φυη, ης, ἡ, *natura*, *indoles*. Th. φυω, *nascor*.

φυλακη, ης, ἡ, *custodia*, *carcer*, *tutela*, *vigiliæ*. Th. φυλασσω, *custodia*.

Φυλακιος, ου, ὁ, *Phylacensis*. Vide ad p. 36. n. 7.

φυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos*, *servator*. Th. φυλασσω, *custodio*.

Φυλασσω, vel ττω, *custodio*, *tueor*, *observo*, f. φυλαξω. p. πεφυλαχα, præf. med. φυλασσομαι, *caveo*.

φυλλας, αδος, ἡ, *foliorum acervus*. Th. φυλλον, *folium*.

Φυλλον, ου, το, *folium*, *frons*, *-dis*.

Φυλον ου, το, idem quod φυλη, ἡ, *tribus*.

Φυσις εως, ἡ, *natura*, *ingenium*. Th. φυω, *nascor*.

Φυω, *gigno*, *pario*, *nascor*, f. φυσω. p. πεφυκα.

φωνεω, *voco*, *clamo*, *nomino*, *invito*, f. ησω, p. πεφωνηκα. Th. φωνη, ἡ, *vox*.

Φωνη, ης, ἡ, *vox*, *sonus*, *lingua*, *rumor*.

φωνητικος, η, ον, *vocalis* : à φωνη, *vox*.

φως, φωτος, το, *lux*, *focus*, contract. ex φαος, εος, το, idem. Th. φαω, *luceo* : sed φως, φωτος, ὁ, *vir*.

X.

Χαινω, *hisco*, *dehisco*, f. ανω. perf. κεχανα.

Χαιρω, *lætor*, *gaudeo*, *delector*, *valeo*, f. χαρω, p. κεχαρηκα, et χαιρεω. f. ησω, p. ηκα.

Χαιτη, ης, ἡ, *juba*, *coma*, *cæsaries*, *seta*.

χαλεπος, ου, *perniciosus*, *gravis*, *difficilis*. Th. χαλεπτω, *lædo*.

Χαλινος, ου, ὁ, *frænum*.

χαλκεος, ες, εη, η, εον, εν, *æreus, a, um*. Th. χαλκος, ες.
Χαλκος, ε, ὁ, ες, *arma ærea*.
χαλκουργος, ε, ὁ, *faber ærarius*: Angl. *a brazier*: ex χαλκος, ες, et εργον, *opus*.
χανδον, adv. *ore biante*: à χανω, *bisco*.
χαριεις, εντος, fem. εσσα. n. εν, *gratiosus, elegans*, acc. Th. χαρις, ιτος, η, *gratia*.
χαριζομαι, *dono, gratificor, condono*, præf. part. χαριζομενος f. χαρισομαι. perf. paff. κεχαρισμαι. Th χαρις, ιτος, η, *gratia*.
Χαρις, ιτος, η, *gratia*.
χαριτες, tres forores *Gratiæ* dictæ. Th. χαρις.
Χαρτης, ε, ὁ, *charta*. Angl. *chart, a card*.
Χαρων, οντος, ὁ, *Charon, orci, portitor*.
χασμα, ατος, το, *biatus*, Th. χαινω, *bisco*.
χαυνοω, *laxum et fungosum reddo, vanum efficio*: à
Χαυνος, ε, *laxus, fungosus*. Th. χαινω, *bisco*.
χειλος, εος, το, *labrum, labium*.
Χειμα, ατος, το, *byems, tempestas*.
χειμαζω, f. ασω, *byemo, byberno*. item *tempestate vexo vexo velut procella*. Th. χειμα.
χειμων, ωνος, ὁ, *byems, tempestas*, id. quod χειμα.
Χειρ, χειρος, η, *manus*, d. pl. χερσι.
χειρον, το, *pejus*, in pl. χειρονα. et χειρων, ονος, ὁ, η, *pejor*, compar. à κακος, *malus*.
χειροτονεω, *per suffragia fero*, q. *protensa manu eligo*, ut in suffragiis folebant. f. ησω. p. κεχειροτονηκα ex χειρ, η, *manus*, et τεινω, *tendo*.
Χελιδων, ονος, η, *birundo*.
χειρυδριον, ε, το, dimin. à χειρ, η, *manus*.
Χεω, *fundo*, f. χυσω, χευσω, et χευσω. a. 1. εχευα, et εχεα, perf. κεχυκα. perf. paff. κεχυμαι.
χηρα, ας, η, *vidua*.
Χηρος, χηρα, χηρον, *viduus, a, um, desertus, orbus aliqua re*.
Χθες, adv. *beri*.
Χθων, χθονος, η, *terra*.
Χιλιοι, ας, α *mille*.
χιονεος, ε, ὁ, η, *niveus*. Th. χιων, ονος, η, *nix*.
Χιτων, ωνος, ὁ, *tunica*.
χλωρος, α, ον, *viridis, berbidus*, et *qui res virides facit, mollis*. Th. χλοα, *viride gramen*.
χολαω, *indignor, irascor*, cum dat. f. ασω. p. κεχολακα. Th. χολη.
Χολη, ης, η, *bilis, fel, ira, nausea*.
Χορδη, ης, η, *chorda, fides*.
χορεια, ας, η, *chorea*. Th. χορος, *chorus*.
χορευτης, ου, ὁ, *saltator*. Th. χορος, *chorus*.
χορευω, *salto, saltando celebro*. Th. χορος, *chorus*.
Χορος, ε, ὁ, *chorus, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium*.
Χορτος, ε, ὁ, *fœnum, gramen, herba*.
Χραομαι, ωμαι, *utor*, cum dat. εχραομην, ωμην, αυ ω, αετο, ατο. et in 3. pl. εχραοντο, ωντο, f. χρησομαι. perf paff. κεχρημαι, *usus sum*. Th. χραω, *do utendum*.
Χρεια, ας, η, *usus, utilitas*.
Χρεμετιζω, *binnio*, f ισω. p. ικα.
χρη, *opertet*, imperfonale, imperf. εχρην, et χρην. f. χρησει *oportebit*; præf. inf. χρηναι, pro quo fubinde χρην. Th χρεια, ας, η, *indigentia*.
Χρημα, ατος, το, *res*, in pl. τα χρηματα, *pecuniæ, opes*: à χραομαι, *utor*.
χρησθαι, pro χραεσθαι, præf. inf. verbi χραομαι, *utor*.

χρησιμος, ε, ὁ, ἡ, *utilis:* à χρααμαι, *utor.*

χρησμοσυνη, ἡ, *inopia:* à χρηζω, *indigeo.*

χρηστος, η, ον, *utilis, bonus, benignus.* Th. χραω, *commodo.*

Χροα, ας, ἡ, *color.*

χροια, ας, ἡ, inserto ι, pro χροα, ας, ἡ, *color.*

Χρονος, ε, ὁ, *tempus, annus, diuturnitas.*

Χρυσαντας, ε, ὁ, *Chrysantas*, nom. propr.

χρυσειος, idem quod χρυσεος, ους, *aureus.*

χρυσεος, ες, ὁ, *aureus*, in f. g. χρυσεη, η, et in n. g. εον, εν. Th. χρυσος, *aurum.*

χρυσοκερως, ω, more Att. Vide ad p. 66. n. 8. vel ωτος, *aurea*, vel *deaurata habens cornua:* ex χρυσος, et κερας, *cornu.*

χρυσιον, ε, το, *aurum.* Dim. à

Χρυσος, ε, ὁ, *aurum.*

χρως, ωτος, ὁ, *corpus, cutis;* idem quod χροος, χροος, χροΐ. Th. χροα, *color.*

χυτρα, ας, ἡ, *olla.* Th. χυτρος, idem.

χ' ὡ, pro και ὁ.

χωρα, ας, ἡ, *regio, locus, sedes.* Th. χωρος, *locus.*

χωριον, ε, το, *locus, locus munitus;* item *ager, prædium, villa.* Th. χωρος, *locus, ager.*

Χωρις, *seorsum, separatim, absque, sine.*

Ψ.

Ψαυω, *tango, contrecto, pervenio ad*, f. σω. p. εψαυκα. a. 1. pass. εψαυσθην. Th. ψαω, *tango, leniter*, &c.

Ψεγω, *reprehendo, vitupero*, f. ψεξω. p. εψεχα; perf. pass. εψεγμαι.

ψεκαζω, *guttas demitto, stillo, rigo*, f. σω· à ψεκας, αδος, ἡ, *gutta;* quod à ψεω. *comminuo.*

ψευδης, εος, ὁ, ἡ, *mendax, falsus.* Th. ψευδω.

ψευδοδοξια, ας, ἡ, *falsa opinio, falsa gloria.* ex ψευδης, et δοξα.

ψευδοπαιδεια, ας, ἡ, *falsa disciplina.*

ψευδος, εος, το, *mendacium.* Th. ψευδω, *fallo.*

Ψευδω, *decipio, fallo*, f. ψευσω. p. εψευκα. præf. m. ψευδομαι, *mentior.*

ψηχω, *rado, frico.* Th. ψαω. idem.

Ψιλος, ε, *tenuis, nudus, glaber.*

Ψοφος, ε, ὁ, *strepitus, sonus.*

ψυχαγωγεω, -ω, f. -ησω, *animam duco*, seu *educo, animum allicio*, seu *oblecto;* et

ψυχαγωγος, ε, *animarum deductor:* ex ψυχη, *anima*, et αγωγος, *dux.* Th. αγω, *duco.*

Ψυχη, ης, ἡ, *anima, vita, spiritus.* ψυχῃσιν, in gen. pl. Ion. pro ψυχων.

ψυχος, εος, ες, το, *frigus:* à ψυχω, *refrigero.*

Ψυχω, *refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro*, f. ξω. p. εψυχα.

Ω.

Ω, adv. *vocantis*, et *exclamantis.*

ὡδε, adv. *sic, hoc modo:* et pro τηδε, *hic*, et *huc:* ab ὁδε, ἡδε, τοδε, *hic, hæc, hoc.*

ᾠδη, ης, ἡ, *ode, cantus, carmen:* à perf. m. ηοιδα, verbi αειδω, *cano.*

ωδιν, sive ωδις, ινος, ἡ, *dolor parturientium, vehemens dolor.* Th. οδυνη, ης, ἡ, *dolor.*

Ωμος, ε, ὁ, *humerus:* Sed

Ωμος, ε, *crudus, immitis, sævus.*

ωνικα, Dor. adv. pro ἡνικα.

Ωνεομαι, ουμαι, *emo mercor*, (q. ab

ονεω, *juvo,)* f. ωνησομαι, p. paſſ. ωνημαι, a. 1. m. ωνησαμην, ω, ατο.

Ωον, ου, τῳ, *ovum.*

Ὡρα, ας, ἡ, *tempus;* item *hora; pulchritudo, venuſtas.*

Ωρα, ας, ἡ, *cura.*

ὡρη, ης, Ion pro ὡρα, ας, ἡ, *hora, tempus.*

ὡριος, ου, *tempeſtivus:* Angl. *periodical: certo tempore factus,* Th. ὡρα, *tempus.*

ωρος, εος, το, Dor. pro ορος, εος, το, *mons.*

Ως, *ut, ſicut, poſtquam;* qu. ab ὁς.

ὡσειγε, adv. *quaſi;* pro ὡσει, Th. ὡς.

ὡσαυτως, *eodem modo,* adv. ab ὡς, *ſicut,* et αυτος, *ipſe.*

ὡσπερ, *ſicut,* adv. ex ὡς, et περ.

ὡστε, et ὡστ', *adeo ut:* ab ὡς, et τε.

ωτα, *aures,* nom. et accuſ. pl. ab ους, ωτος, τὸ, *auris.*

Ωφελεω, ω, *juvo, proſum,* f. ωφελησω, p. ωφεληκα. præſ. paſſ. ωφελεομαι -ουμαι, *juvor, prodeſt mibi.*

ωφελιμος, ου, ὁ και ἡ, *utilis,* ab ωφελεω.

Ωχρος, ου, *pallidus.*

INDEX RERUM.

[Ex editione Lipsiensi, 1797.]

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I.

L.

FINIS.

